

Avizat Director,
Prof. Lăbău Stan Mihaela

Nr. 2089 / 06.06.2025

Avizat ISJ

Inspector educativ

Prof. dr. Roșu Cosmina Andreea

Nr. 8806 / 2.06.2025

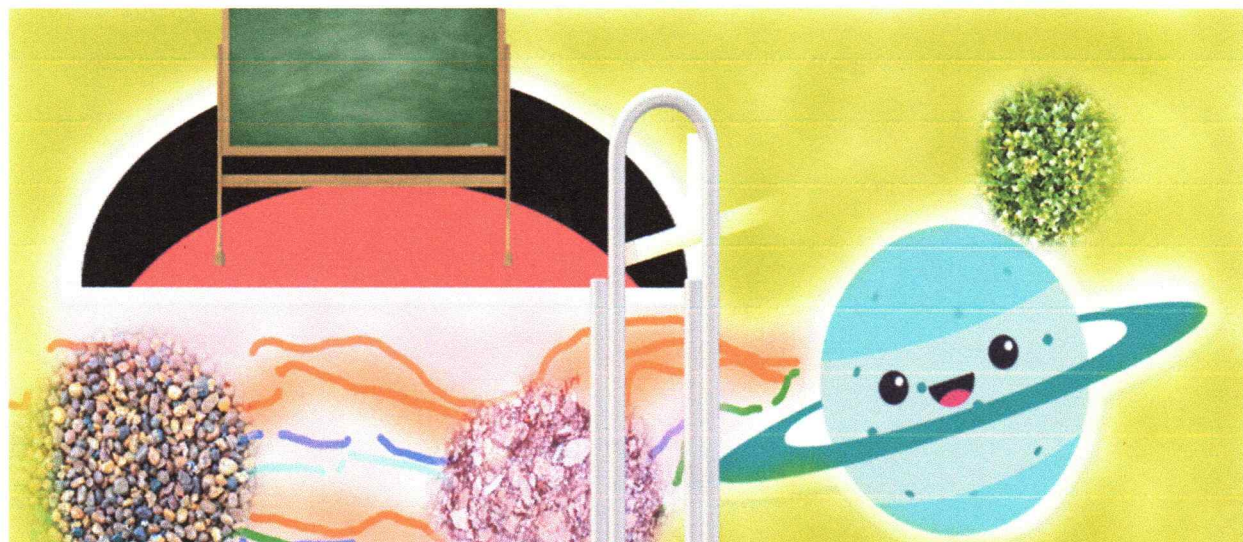
Revistă națională de schimb cultural
în format electronic

Nr. 6

ISSN 2734-5513

ISSN-L 2734-5513

RĂDĂCINI

Produs final al Proiectului Educativ „Omul, un Produs Eficient”

Ediția a VII-a, 2024-2025

Înscriș în CPEERI, Nr. 973/14.01.2025

Coordonatori revistă

Prof. Andrei Mihaela

Prof. Chiran Magdalena

Prof. Dragne Ecaterina

Școala Gimnazială „Acad. Marin Voiculescu” Giurgiu

Avizat Director,
Prof. Lăbău Stan Mihaela

Avizat ISJ
Inspector educativ
Prof. dr. Roșu Cosmina Andreea

Nr...../.....

Nr...../.....

Revistă națională de schimb cultural
în format electronic
Nr. 6
ISSN 2734-5513
ISSN-L 2734-5513

RĂDĂCINI

Produs final al Proiectului Educativ „Omul, un Produs Eficient”

Ediția a VII-a, 2024-2025

Înscriș în CPEERI, Nr. 973/14.01.202

Coordonatori revistă

Prof. Andrei Mihaela
Prof. Chiran Magdalena
Prof. Dragne Ecaterina

Colectivul de redacție

Redactor șef : Prof. ing. Andrei Mihaela

Școala Gimnazială „Acad. Marin Voiculescu” Giurgiu
Str. Negru Vodă Nr. 16 A, Giurgiu, jud. Giurgiu

Desen copertă: Prof. ing. Andrei Mihaela

Coordonatori revistă: Prof. ing. Andrei Mihaela
Prof. Chiran Magdalena
Prof. Dragne Ecaterina

Colaboratori:

Prof. Ates Nadea, Arad
Prof. Cișlaș Natalia & Vrîncean Irina, Bălți, RPM
Prof. Duță Mihaela , Bacău
Prof. Ungureanu Ioana, Brașov
Prof. Bundă Cristina, Buzău
Prof. Deleanu Eugen, Buzău
Prof. Pletea Maria, Galați
Prof. Sabău Carla Carina, Giurgiu
Prof. State Amalia, Ialomița
Prof. Husariu Andreea, Iași
Prof. Abobului Diana, Suceava
Prof. Trandafir Casandra, Suceava
Prof. Hrițcu Loredana, Suceava
Prof. Hrițcu Gabriel, Suceava
Prof. Hegyes Otilia Teodora, Timiș
Prof. Poali Alina, Timiș
Prof. Vișinică Daniela, Teleorman
Prof. Iordache Ana, Teleorman
Prof. Melinte Cornelia, Galați
Prof. Hegyes Otilia Teodora, Timiș
Prof. Palcu Florentina, Arad
Prof. Sîrbu Liliana, Arad
Prof. Goia Maria Alexandra, București
Prof. Dașu Narcisa Gabriela, Buzău
Prof. Bunea Diana Marilena, Buzău
Prof. Grozea Elena Monica, Buzău
Prof. Grozea Gheorghe Daniel, Buzău
Prof. Dobre Teodora Corina, Călărași
Secretar Șef Nedelcu Gina, Călărași
Prof. Frișan Flavia-Cristina, Arad
Prof. Niculae Nicoleta, Giurgiu
Prof. Gheorghe Alina Lorena, Giurgiu
Prof. Burda Alexandra Mihaela, Giurgiu
Prof. Chiran Magdalena, Giurgiu

Prof. Drăguț Ioana, Giurgiu
Prof. Gheorghiu Ana-Maria, Giurgiu
Prof. Giolu Christian Marian, Giurgiu
Prof. Manea Cristina Florentina, Giurgiu
Prof. Neagu Ionel, Giurgiu
Prof. Nedelcu Florentina, Giurgiu
Prof. Vlad Mituș, Giurgiu
Prof. Rădoi Giorgiana, Caraș Severin
Prof. Ciobanu Dana Mihaela, Giurgiu
Prof. Ion Carla Carina, Giurgiu
Prof. Lăbău Stan Mihaela, Giurgiu
Prof. Simion Elena-Mihaela, Giurgiu
Prof. Buhăianu Mirela, Giurgiu
Prof. Josan Mihaela-Diana, Hunedoara
Prof. Radu Adriana, Hunedoara
Prof. Alexandru Mihaela, Ialomița
Prof. Viziteu Dana-Cristina, Mureș
Prof. Pană Delia, Timiș
Prof. Stanef Maria, Giurgiu
Prof. Andrei Mihaela, Giurgiu
Prof. Dena Nela, Giurgiu
Prof. Dragne Ecaterina, Giurgiu
Prof. Ilie Lavinia, Giurgiu
Prof. Asandei Costel, Giurgiu
Prof. Nidelea Maria, Giurgiu
Prof. Bundă Cristina, Buzău
Prof. Abobului Diana, Suceava
Prof. Trandafir Casandra, Suceava
Prof. Tătuț Ana Maria, Vâlcea
Prof. Marioane Cristiana, Hunedoara
Prof. Hrițcu Cristian, Suceava
Prof. Hrițcu Loredana Gabriela, Suceava
Prof. Poali Alina, Timiș
Prof. Bunea Diana Marilena
Prof. Bujan Mădălina Maria, Giurgiu
Prof. Chiran Magdalena, Giurgiu
Prof. Simion Elena, Giurgiu
Prof. Radu Adriana, Hunedoara
Prof. Pană Delia, Timiș

Responsabilitatea pentru conținutul articolelor aparține în totalitate autorilor

CUPRINS

1. Notă editorială.....	6
2. Tabel cu profesorii și elevii participanți la Simpozion -Workshop	7
Cap. I Lucrările profesorilor participanți la Simpozion și Schimbul de experiență a Proiectului educațional „Omul, Un Produs Eficient” Ediția aVII-a 2024-2025.....	13

1.	Prof. Ates Nadea, Arad	11
2.	Prof. Cișlaș Natalia & Vrîncean Irina, Bălți, RPM	14
3.	Prof. Duță Mihaela , Bacău	17
4.	Prof. Deleanu Eugen, Buzău	19
5.	Prof. Pletea Maria, Galați	23
6.	Prof. Dena Nela, Giurgiu	26
7.	Prof. State Amalia, Ialomița	27
8.	Prof. Ungureanu Ioana, Brașov	29
9.	Prof. Husariu Andreea, Iași	33
10.	Prof. Vișinică Daniela, Teleorman	35
11.	Prof. Iordache Ana, Teleorman	38
12.	Prof. Melinte Cornelia, Galați	39
13.	Prof. Hegyes Otilia Teodora, Timiș	42
14.	Prof. Palcu Florentina, Arad	47
15.	Prof. Sîrbu Liliana, Arad	48
16.	Prof. Goia Maria Alexandra, București	51
17.	Prof. Dașu Narcisa Gabriela, Buzău	54
18.	Prof. Bunea Diana Marilena, Buzău	58
19.	Prof. Grozea Elena Monica, Buzău	59
20.	Prof. Grozea Gheorghe Daniel, Buzău	61
21.	Prof. Dobre Teodora Corina, Călărași	62
22.	Secretar Șef Nedelcu Gina, Călărași	66
23.	Prof. Frișan Flavia-Cristina, Arad	68
24.	Prof. Niculae Nicoleta, Giurgiu	71
25.	Prof. Gheorghe Alina Lorena, Giurgiu	74
26.	Prof. Burda Alexandra Mihaela, Giurgiu	77
27.	Prof. Chiran Magdalena, Giurgiu	78
28.	Prof. Drăguț Ioana, Giurgiu	81
29.	Prof. Gheorghiu Ana-Maria, Giurgiu	83
30.	Prof. Giolu Christian Marian, Giurgiu	86
31.	Prof. Manea Cristina Florentina, Giurgiu	87
32.	Prof. Neagu Ionel, Giurgiu	90
33.	Prof. Nedelcu Florentina, Giurgiu	92
34.	Prof. Vlad Mituș, Giurgiu	96
35.	Prof. Rădoi Giorgia, Caraș Severin	99
36.	Prof. Ciobanu Dana Mihaela, Giurgiu	102
37.	Prof. Ion Carla Carina, Giurgiu	104
38.	Prof. Lăbău Stan Mihaela, Giurgiu	106
39.	Prof. Simion Elena-Mihaela, Giurgiu	108
40.	Prof. Buhăianu Mirela, Giurgiu	111
41.	Prof. Josan Mihaela-Diana, Hunedoara	113

42.	Prof. Radu Adriana, Hunedoara	115
43.	Prof. Alexandru Mihaela, Ialomița	117
44.	Prof. Viziteu Dana-Cristina, Mureș	120
45.	Prof. Pană Delia, Timiș	121
46.	Prof. Stanef Maria, Giurgiu	123
47.	Prof. Andrei Mihaela, Giurgiu	126
48.	Prof. Ilie Lavinia, Giurgiu	128
49.	Prof. Asandei Costel, Giurgiu	131
50.	Prof. Nidelea Maria, Giurgiu	132
51.	Prof. Bundă Cristina, Buzău	135
52.	Prof. Abobului Diana, Suceava	137
53.	Prof. Trandafir Casandra, Suceava	137
PROFESORI PARTICIPANȚI DOAR CU LUCRĂRILE ELEVILOR		
54.	Prof. Tătuț Ana Maria, Vâlcea	142
55.	Prof. Marioane Cristiana, Hunedoara	149-151
56.	Prof. Hrițcu Cristian, Suceava	165
57.	Prof. Hrițcu Loredana Gabriela, Suceava	166-171
58.	Prof. Poali Alina, Timiș	176-179
59.	Prof. Bunea Diana Marilena	201,203
60.	Prof. Bujan Mădălina Maria, Giurgiu	211-212
61.	Prof. Chiran Magdalena, Giurgiu	213-220
62.	Prof. Simion Elena, Giurgiu	241-246
63.	Prof. Radu Adriana, Hunedoara	247-249
64.	Prof. Pană Delia, Timiș	249
65.	Prof. Dragne Ecaterina, Giurgiu	250

Cap. II	Lucrările elevilor participanți la Workshop-Expoziție Națională din cadrul Proiectului educațional „Omul, Un Produs Eficient” Ediția a VII-a 2024-2025.....	140
---------	---	-----

Notă editorială

Continuăm seria lucrărilor Simpozionului „Nu abandona, Rămâi alături de noi!” și în acest an școlar cu lucrări interesante, lucrări care ne aduc tot mai aproape de realitatea din școlile românești.

Ne dorim cu toții o lume a școlii, care să nu mai penduleze între politic și presiunile părinților pentru note mari fără acoperire practică/ științifică din partea elevilor, sau pentru ca elevii să aibă un număr de absențe motivate cât mai mare pentru a putea să-și ridice bursa lunară.

S-a înțeles greșit învățământul în genere, aici ne pregătim pentru viață, nu suntem la maraton. Ce și cui demonstrăm de fapt? Nu ajută cu nimic cumularea unui număr de coroane ale căror purtători pot fi uneori foarte slab pregătiți. Ideea este să pregătim cât putem un număr tot mai mare de elevi, să poată avea o meserie frumoasă să își câștige existența de pe urma sa.

Facem ce putem, cât ne permite legea, cu puterile noastre, cu sufletul nostru mare de dascăli- aducem copiii la școală! Iar cu noi trebuie să fie și familiile elevilor.

IMPLICAREA FAMILIEI ÎN ABSENTEISM ȘI ABANDON

Prof. Andrei Mihaela

Școala Gimnazială „Acad. Marin Voiculescu” Giurgiu

Tabel cu profesorii și elevii participanți la

Simpozionul -Workshop „Nu abandona- Rămâi Alături de Noi !”

Proiectul Educațional “ OMUL - UN PRODUS EFICIENT” Ediția a VII-a înscris în CPEERI poz 973/14.01.2025

La Simpozionul ”Nu abandona- Rămâi Alături de Noi !” din cadrul Proiectul Educațional “ OMUL, UN PRODUS EFICIENT” Ediția a VII-a înscris în CPEERI poz 973/14.01.2025, au prezentat referate de specialitate și proiecte educative un număr de 66 cadre didactice din 19 județe ale țării:

Produsul final al simpozionului este Revista electronică „Rădăcini” NR. 6, cu ISSN, revistă de schimb cultural național, publicată pe site-ul școlii. Expoziți Națională cu lucrările elevilor.

Nr.crt.	Numele și prenumele Profesorului participant	Școala/localitatea/ județul	Date de contact profesori e-mail Telefon	Numele elevilor participanți	clasa
1.	Burdă Alexandra	Liceul ”Udriște Năsturel” Hotarele, jud. Giurgiu	chiranmagda@yahoo.com	-	-
2.	Chiran Magdalena	Șc. Gimn. „AMV” Giurigu	chiranmagda@yahoo.com	Manea Albert Teodor	a X-a
3.	Drăguț Ioana	Liceul ”Udriște Năsturel” Hotarele, jud. Giurgiu	chiranmagda@yahoo.com	-	-
4.	Gheorghiu Ana Maria	Liceul ”Udriște Năsturel” Hotarele, jud. Giurgiu	chiranmagda@yahoo.com	-	-
5.	Giolu Cristian Marian	Liceul ”Udriște Năsturel” Hotarele, jud. Giurgiu	chiranmagda@yahoo.com	-	-
6.	Manea Cristina	Liceul ”Udriște Năsturel” Hotarele, jud. Giurgiu	chiranmagda@yahoo.com	-	-
7.	Neagu Ionel	Liceul ”Udriște Năsturel” Hotarele, jud. Giurgiu	chiranmagda@yahoo.com	-	-
8.	Nedelcu Florina	Liceul ”Udriște Năsturel” Hotarele, jud. Giurgiu	chiranmagda@yahoo.com	-	-
9.	Vlad Mituș	Liceul ”Udriște Năsturel” Hotarele, jud. Giurgiu	chiranmagda@yahoo.com	-	-
10.	Hrițcu Loredana Gabriela	Liceul „Regina Maria” Dorohoi, jud. Botoșani	lory_hritcu@yahoo.com 0767226822	Cojocariu Andreea Manuela	a XI-a
11.	Hrițcu Cristian	Liceul „Regina Maria” Dorohoi, jud. Botoșani	cristi_hritcu@yahoo.com 0743056265	Baltariu Claudiu	a XII-a
12.	Frișan Flavia Claudia	Șc. Gimn „Ormos Zsigmond” Pecica, jud. Arad	frisianflavia@gmail.com 0748541580	-	-
13.	Gabor Nadea	Grădinița cu PN Nr 12 , Arad	nadeagabor@yahoo.com 0741189942	-	-
14.	Palcu Florentina	Grădinița P.N. Nădab, Jud. Arad	florentina.palcu13@gmail.com 0752775562	-	-
15.	Sârbu Liliana	Grădinița P.N. Nădab, Jud. Arad	liliana.sarbu@gmail.com 0751917129	-	-
16.	Goia Alexandra Maria	Șc. Gimn.„Tudor Arghezi” Sect 2 București	alexandra.goia1@yahoo.com 0729920233	Necula Alexia	a V-a
				Iliescu Mina	a V-a
				Constantin Eva	a VI-a
	Cislaș Natalia			Ischimji Anghelina	a XI-a

17.		Colegiul de Industrie Ușoară din Bălți, Republica Moldova	nataliarosca35@gmail.com +37368568939	Oală Nicoleta	a XI-a
				Antoci Alexandra	a XI-a
				Burcă Valeria	a XI-a
				Carp Mădălina	a XI-a
				Boico Daniela	a XI-a
18.	Vrancean Irina	Colegiul de Industrie Ușoară din Bălți, Republica Moldova	ivrancean79@gmail.com +37369891908	Zavatin Adelina	a XI-a
				Certan Valeria	a X-a
				Boldescu Cornelia	a X-a
				Ciugurean Anastasia	a X-a
				Baljic Andreea	a X-a
				Eladi Polina	a X-a
				Baciu Cornelia	a X-a
				Tcaciuc Raluca	a X-a
				Cazac Dorina	a X-a
				Zavatin Adelina	a XI-a
				Levițchi Daria	a XII-a
19.	Duță Mihaela	Șc. Gimn. „Emil Racoviță” Onești, jud. Bacău	dutaflavia@yahoo.com 0749567303	-	-
20.	Ungureanu Ioana Bianca	Grădinița PP „Dumbrava Minunată” NR 18, Brașov,	gradi_bv@yahoo.com 0268332943	-	-
21.	Bundă Cristina	Șc. Gimn. Nr 7 Buzău	crissaiacob@yahoo.com 0760319911	Mirică David Andrei	a VII-a
				Enache Maria	a VII-a
				Bundă Cristian Mădălin	a VI-a
22.	Dașu Narcisa Gabriela	Liceul Special pentru Deficienți de Vedere Buzău	dasu_narcisa@yahoo.com 0745164641	Ungureanu Codruț Ionuț	a VII-a
				Mihai Georgiana Alina	a XI-a
23.	Deleanu Eugen	Șc. Gimn. Nr 7 Buzău	deleanu_eugen@yahoo.com 0753020561	Bălăjel Daria	a VI-a
				Nicolae Maria	a VI-a
				Pascu Sara	a VI-a
				AAnei Cristina	a VI-a
24.	Grozea Gheorghe Daniel	CJRAE Buzău	grozea_daniel@yahoo.com 0767085582	Grozea Mihai	a V-a
25.	Bunea Diana Marilena	Școala Gimnazială Nr. 7 Buzău	sc7bz@yahoo.com 0238723951	Manole Ana Maria	a VII-a
				Radu Mihai Ștefan	a V-a
26.	Grozea Elena Monica	Școala Gimnazială Nr. 7 Buzău	sc7bz@yahoo.com 0238723951	Vlad Măriuca Valentina	a V-a
27.	Dobre Teodora Corina	Școala Gimnazială „Carol I” Călărași	dobreteodoracori@gmail.com 0726513792	Rucăreanu Sofia	a V-a
		Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” Călărași		Alesciuc Mihaela	a VI-a
				Milea Andrei	a VI-a
				Preda Ayana	a VI-a
				Vană Sebastian	a VI-a
				Voicu Eric	a VI-a
				Buzatu Andrei	a VI-a
				Coveșan Fabian	a VI-a
				Magearu Sebastian	a VI-a
				Nicolae David	a VI-a
				Antonaru Miruna	a VI-a
				Panitescu Ana Maria	a VI-a
				Băzăvan Sabina	a VI-a
				Ivan Irina Maria	a VI-a
				Manole Ruxandra	a VI-a
				Simion Alexia	a VI-a
				Damian Lavinia	a VI-a

				Popa Natalia	a VI-a
				Bucur Antonia	a VI-a
				Năstase Erica	a VI-a
				Petre Amalia	a VI-a
				Penciu Ariana	a VI-a
				Shmit Rania	a VI-a
				Tomoșoi Daria	a VI-a
28.	Nedelcu Gina	Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” Călărași, jud. Călărași	gina_ned2007@yahoo.com 0726213067	-	-
29.	Rădoi Giorgia	Școala Gimnazială „Trandafir Cocirlă” Turnu Ruiceni, jud. Caraș Severin	giorgiana.radoi@yahoo.com 0721696346	Bona Mihaela	a III-a
				Drăgulescu Ruth	a III-a
				Măran George	a III-a
				Radu Miriam	a III-a
				Salamon Delia	a III-a
				Schiavone Davide	a III-a
				Sima Ianis	a III-a
				Șain David	a III-a
				Ursulescu Lorena	a III-a
30.	Melinte Cornelia	Șc. Gimn. „Șt. O. Iosif” Tecuci, Jud. Galați	cornelia.manata@yahoo.com 0758920926	Perjeu Ana Maria	a VII-a
		Șc. Gimn. „Iorgu Iordan” Tecuci, Jud. Galați		Ion Ana Maria	a VIII-a
				Drăgan Leonidas Rubin	a VI-a
31.	Pletea Maria	Colegiul de Industrie Alimentară ”Elena Doamna”, Galați, Jud. Galați	mariapletea@yahoo.com 0743129638	-	-
32.	Bonteanu Daniela	Șc. Gimn. NR. 7, Giurgiu	daniela.bonteanu@yahoo.com 0726094345	-	-
33.	Geantă Adriana	Șc. Gimn. NR. 7, Giurgiu	daniela.bonteanu@yahoo.com 0726094345	-	-
34.	Asandei Costel	Șc. Gimn. „Sfinții Martiri Brâncoveni” Giurgiu	asandei.costel@yahoo.com +40 766 273 608	-	-
35.	Bujan Mădălina Maria	Șc. Gimn. Nr 1 Izvoarele, jud. Giurgiu	0760760066 maria.madaliina07@gmail.com	Coșoi Maria	a III-a
				Zorilă Alexandra	a III-a
36.	Sabău Carla Carina	Scoala Gim. Nicolae Lahovary-Trestieni, jud. Giurgiu	sabaucarla18@yahoo.com 0731269669	Anton Alexia	a VI-a
37.	Ilie Marinela Lavinia	Șc. Gimn. „AMV” Giurgiu	ilie_marinela_lavinia@yahoo.com 0745774980	-	-
38.	Ciobanu Dana Mihaela	Școala Gimnazială „Sfântul Gheorghe” Giurgiu	danamihaela2013@yahoo.com	-	-
39.	Andrei Mihaela	Șc. Gimn. „AMV” Giurgiu	mihaela_andrei64@yahoo.com	Drăgan Eduard Marinel	a VII-a
				Mihai David Alexandru	a VIII-a
40.	Dragne Ecaterina	Șc. Gimn. „AMV” Giurgiu	ecaterinadragne111@gmail.com	Dragne Alexandra	a VIII-a
				Nemțescu Rebecca	a V-a
41.	Gheorghe Alina Lorena	Școala Gimnazială „Acad. Marin Voiculescu” Giurgiu	lorenagheorghe009@gmail.com	Vișan Ciprian	a VI-a
42.	Dena Nela	Șc. Gimn. „AMV” Giurgiu	denaadriana@yahoo.com.au	Vișan Ciprian	a VI-a
				Pițu Marian	a VI-a

43.	Ion Carla Carina	Școala Gimnazială Nr.1 Poenari, Jud. Giurgiu	sabaucarla18@yahoo.com 0731269669	-	-
44.	Simion Elena Mihaela	Școala Gimn. Nr 2 Cartojani, jud. Giurgiu	simionelena1985@gmail.com 0762288985	Arestaru Cosmin Nicușor	aVIII-a
				Nedelea Bianca	aV-a
				Nedelea Nicoleta Elena	aV-a
				Năstase Andreea	a VII-a
				Abagilă Cătălina	a VII-a
				Barbu Denisa	a VII-a
				Baeram Ionel	a VII-a
				Mario Antonio Gabriel	a VIII-a
				Călin Rebeca Andreea	a VIII-a
				Florea Delia Gabriela	a VI-a
				Sava Corina Elena	a VIII-a
		Palatul Copiilor Bolintin Vale, Jud. Giurgiu		Stafie Ioana Ana Maria	a VII-a
45.	Lăbău Stan Mihaela	Șc. Gimn. „AMV” Giurgiu	+40 723 352 412	-	-
46.	Buhăianu Mirela	Șc. Gimn. Nr. 7, Giurgiu	scolagenerala7@yahoo.com 0246214920	-	-
47.	Niculae Nicoleta	Șc. Gimn. „AMV” Giurgiu	nicol_niculae@yahoo.com +40 768 108 639	-	-
48.	Nidelea Mariana	Șc. Gimn. „AMV” Giurgiu	nidelea_mariana@yahoo.com	-	-
49.	Stanef Maria	Șc. Gimn. „AMV” Giurgiu	mari@evoweb.ro 0788635825	-	-
50.	Marioane Cristiana Maria	Liceul Tehnologic Dimitrie Leonida Petroșani- structură Școala Gimnazială Nr 2	cristiana_aryana@yahoo.com 0768949238	Ciobanu Andrei	a VI-a
				Tănase Alberto	a VII-a
				Șoteică Alexia	a VII-a
51.	Josan Mihaela-Diana	Liceul Tehnologic Dimitrie Leonida Petroșani- structură Școala Gimnazială Nr 2	dianamihaelaj@gmail.com 0761548670	Michnea Luiza	a VII-a
				Nergeș Sunamita	a VII-a
				Pădurean Cosmina	a VII-a
52.	Radu Adriana	Liceul Tehnologic Dimitrie Leonida Petroșani- structură Școala Gimnazială Nr 2	raduadriana013@gmail.com 0736629290	Laib Iulia	a VIII-a
				Bako Denis	a VIII-a
				Otvos Antonio	a VIII-a
53.	Alexandru Mihaela	Grădinița Pp „Voinicelul” Slobozia, jud. Ialomița	alexandrumihaela10@yahoo.com 0744355751	-	-
54.	State Georgiana Amalia	Liceul de Arte „Ionel Perlea” Slobozia, jud. Ialomița	amalia.state@yahoo.com 0728030835	-	-
55.	Husariu Andreea Roxana	Grădinița Cu Program Prelungit Nr.25 Iași	handreea007@yahoo.com 0741061386	-	-
56.	Viziteu Dana-Cristina	Școala Gimnazială nr. 1 Luduș, jud. Mureș	cristina_cordos@yahoo.it 0728599705	-	-
57.	Abobului Diana	GPP „Prichindel” Suceava	opariuc_valentina0078@yahoo.com 0747105655	-	-
58.	Trandafir Casandra	GPP „Prichindel” Suceava	trandafir.casandra@yahoo.com	-	-

59.	Hrițcu Loredana	Liceul „Regina Maria” Dorohoi, jud. Suceava	lory_hritcu@yahoo.com 0767226822	-	-
60.	Hrițcu Cristian	Liceul „Regina Maria” Dorohoi, jud. Suceava	lory_hritcu@yahoo.com 0767226822	-	-
61.	Hegyes Otilia Teodora	Șc. Gimn. Orțișoara, jud.Timiș	otihgyes@yahoo.com 0787349882	Tone Cezare Catinca Mleșniță Ilie Flămând Estera Dinică Luca Emanuel Popescu Rareș Andrei	a IV-a a IV-a a IV-a a IV-a a IV-a
62.	Până Delia	Șc. Gimn. „Anișoara Odeanu” „Luduș, jud.Timiș	negrudelina@yahoo.com 0726748047	Pântea Beatris	a V-a
63.	Poali Alina	Șc. Gimn. „Anișoara Odeanu” „Luduș, jud.Timiș	alinapoali@yahoo.com 0740003494	Nincu Anghel Ioan Stan Delia Elena Timiș Natalia Maria Marian Iasmina Maria Măluțan Emima	a IV-a a IV-a a IV-a a IV-a a IV-a
64.	Vișinică Daniela	Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu”, Roșiorii de Vede, jud. Teleorman	danielavisinica@gmail.com 0769446944	Vișan David Andrei Pădure Cătălina Gabriela	a X-a a XI-a
65.	Iordache Ana Maria Carmen	Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu”, Roșiorii de Vede, jud. Teleorman	anamariayord@yahoo.com 0763643980	Năstase Claudiu Gabriel Burcea Mihaela Florentina Stăvărache Florentina Cătălina	a XII-a a X-a a X-a
66.	Tătuț Ana Maria Narcisa	Șc. Gimn. „Mihai Eminescu” Rm. Vâlcea, jud Vâlcea	anamariatatut@yahoo.com 0758316241	Casapu Luca Manafu Ștefan	a III-a a III-a

Cap. I Lucrările profesorilor participanți la Simpozion și Schimbul de experiență a Proiectului educațional „Omul, Un Produs Eficient”

Ediția aVII-a 2024-2025

ROLUL DASCĂLILOR ȘI PROMOVAREA METODELOR DIDACTICE PENTRU PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR ÎN ROMÂNIA

Prof. Ates Nadea

Grădinița P.N.NR.12, Arad

Abandonul școlar este una dintre cele mai serioase provocări ale sistemului educațional din România, mai ales în zonele rurale sau în comunitățile defavorizate. Rata crescută a părăsirii timpurii a școlii reflectă atât probleme sociale, cât și lipsa unor intervenții educaționale

eficiente. În acest context, dascălul are un rol cheie: el poate fi sprijin, model și motivator pentru elevi, ajutându-i să rămână în școală și să-și atingă potențialul.

Abandonul școlar reprezintă o realitate complexă, influențată de factori economici, sociali, culturali și personali. Profesorii au un rol deosebit în identificarea riscurilor și în aplicarea unor metode eficiente de prevenire, iar una dintre cele mai valoroase strategii este implicarea elevilor în activități extracurriculare care să le stimuleze interesul și să le ofere un cadru de dezvoltare personală.

Mulți elevi părăsesc școala din cauza sărăciei, a dezinteresului, a lipsei de sprijin familial sau din cauza lipsei de sens pe care o simt în legătură cu școala. Unii absentează masiv, alții se izolează sau au rezultate tot mai slabe. Dascălul este cel care poate observa aceste semne și poate interveni la timp, nu doar prin metode didactice, ci și prin activități care leagă elevul de școală la un nivel emoțional.

În multe cazuri, elevii lipsesc frecvent din cauza sărăciei, a lipsei de sprijin din familie sau a contextului social dificil. Un exemplu concret este cel al unei învățătoare care a observat că mai mulți copii absentează în perioadele de muncă agricolă. În loc să aplice sancțiuni, a discutat cu părinții și a adaptat programul astfel încât orele să înceapă mai devreme. În plus, a introdus metode de predare atractive, iar copiii au început să revină la ore.

Într-o altă situație, un elev de gimnaziu era în pericol să renunțe la școală din cauza lipsei de motivație și a problemelor familiale. Dirigintele clasei a colaborat cu colegii pentru a crea un program de sprijin: i s-au redus temele, a fost implicat în activități de grup și a primit sprijin emoțional constant. Treptat, copilul s-a reîntors în ritmul clasei și a început să progreseze.

2. Metode didactice eficiente în prevenirea abandonului

- ✚ Învățarea prin proiecte. Elevii sunt încurajați să colaboreze la teme care au legătură cu viața lor. De exemplu, proiecte despre comunitatea locală, despre meseriile părinților sau despre obiceiurile din sat au crescut implicarea și interesul pentru școală.
- ✚ Învățarea prin joc și competiție. În clasele primare, jocurile didactice și concursurile prietenoase ajută la crearea unui climat pozitiv. Copiii vin cu plăcere la ore, mai ales când activitățile sunt variate și adaptate nivelului lor.
- ✚ Adaptarea evaluării. Profesorii care își cunosc elevii renunță la testele rigide și folosesc evaluări orale, prezentări, desene, portofolii sau jocuri de rol, pentru ca elevii să-și arate cunoștințele într-un mod accesibil lor.
- ✚ Integrarea tehnologiei. În unele cazuri, profesorii au folosit telefoanele mobile pentru teme creative: elevii au filmat povestiri sau au făcut poze tematice. Astfel, tehnologia nu a fost un obstacol, ci un instrument de învățare.
- ✚ Excursii și vizite educaționale Chiar și o excursie locală sau o vizită la muzeu poate deschide orizonturi. Elevii încep să vadă legătura între cunoștințele din clasă și lumea reală, ceea ce crește motivația pentru învățare.
- ✚ Proiecte artistice și culturale. Ateliere de pictură, cor, teatru sau dans – toate sunt activități unde copiii își pot exprima emoțiile, pot lucra în echipă și pot străluci în afara

unui sistem bazat pe note. Unii elevi se atașează de școală doar pentru că acolo pot cânta, desena sau juca teatru.

- Activități sportive Organizarea unor competiții între clase, a unor campionate de fotbal, handbal sau tenis de masă poate avea un impact major. Elevii se implică, se simt parte dintr-o echipă și se leagă de colectiv.
- Activități de voluntariat și implicare civică. Elevii pot fi implicați în strângeri de fonduri, acțiuni ecologice, ajutor pentru persoane în vârstă. Aceste activități dezvoltă empatia și le oferă sentimentul că pot contribui activ la comunitate.

3. Dascălul ca mentor, nu doar ca profesor

Profesorul modern este mai mult decât un furnizor de conținut. El trebuie să fie: un observator atent al comportamentului elevilor, sprijin în momente dificile, partener de încredere pentru familie, un model de echilibru și perseverență.

Sunt cadre didactice care, pe lângă lecții, au organizat ateliere de gătit, de meșteșuguri sau de teatru, tocmai pentru a menține copiii în școală. În alte cazuri, profesorii au căutat sponsori pentru haine, ghiozdane sau rechizite, demonstrând că implicarea lor trece dincolo de sala de clasă.

4. Parteneriate cu familia și comunitatea

Prevenirea abandonului școlar nu este posibilă fără sprijinul familiei. Profesorii care au reușit să mențină copiii în școală au fost cei care au comunicat constant cu părinții – fie prin ședințe, fie prin întâlniri informale sau apeluri telefonice. În unele comunități, cadrele didactice au colaborat cu preoți, asistenți sociali sau ONG-uri locale pentru a sprijini elevii aflați în risc.

Un alt exemplu de bună practică este organizarea unor activități comune elev–părinte–profesor, cum ar fi „Ziua meseriei părinților” sau „Atelierul familiei”, unde toți membrii comunității participă la viața școlii.

Abandonul școlar nu este doar o statistică – este o realitate dureroasă, care afectează vieți. Dascălul poate fi factorul decisiv în menținerea elevului pe drumul educației. Prin metode moderne, adaptate, prin comunicare și implicare, profesorii pot transforma școala într-un loc de sprijin, nu de presiune. Cu răbdare, creativitate și empatie, se pot schimba destine.

Bibliografie

- 1.Cucoș, C. (2006). Pedagogie. Editura Polirom.
- 2.Cerghit, I. (2008). Metode de învățământ. Editura Didactică și Pedagogică.
- 3.Pânișoară, I.O. (2019). Profesorul motivațional. Editura Polirom.
- 4.Voiculescu, F. (2021). Educația incluzivă și prevenirea abandonului școlar. Editura Pro Universitaria.
- 5.Miclea, M. (2014). Intervenții educaționale în situații de risc. Presa Universitară Clujeană.

ABANDONUL ȘCOLAR

Prof. Cislăș Natalia
Prof. Vrâncean Irina
Colegiul de Industrie Ușoară
Loc. Bălți, RPM

Abandonul școlar reprezintă una dintre cele mai grave probleme ale societății contemporane, afectând nu doar parcursul individual al tinerilor, ci și dezvoltarea generală a comunității.

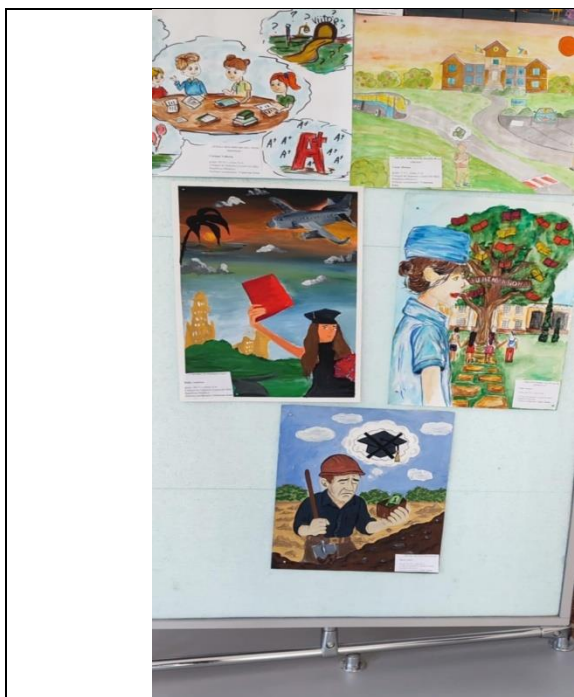
Desenele și lucrările realizate de elevi cu tema „**NU ABANDONA – Rămâi Alături de Noi!**”, transmit un mesaj emoționant și profund legat de importanța educației și solidarității între colegi. Prin culori vii, simboluri precum manuale, clopoțelul, mâini întinse sau clase pline de zâmbete, elevii exprimă dorința de a învăța împreună, de a se sprijini reciproc și de a construi un viitor mai bun. Unii elevi au ilustrat tristețea și singurătatea provocate de plecarea unui coleg, în contrast cu bucuria și prietenia care domină atunci când toți sunt prezenți la școală. Mesajele vizuale subliniază ideea că școala nu este doar un loc de învățare, ci și un spațiu al prieteniei, al visurilor și al speranței. Aceste creații artistice reflectă clar convingerea copiilor că fiecare elev contează și că nimeni nu ar trebui lăsat în urmă.

Elevii în lucrările sale au urmărit să identifice principalele cauze care determină părăsirea timpurie a colegiului și au evidențiat că abandonul școlar este influențat de factori sociali, economici, personali și educaționali, cum ar fi: lipsa sprijinului familial, dificultățile materiale și demotivarea elevilor. De asemenea, au fost analizate cazuri concrete și s-au făcut observații directe asupra comportamentului elevilor. Soluțiile propuse includ:

- Revizuirea programelor școlare în scopul menținerii interesului elevilor față de lecții;
- Monitorizarea elevilor care absentează frecvent de la ore;
- Motivarea elevilor de a nu absenta de la ore, prin implicarea lor în diverse acțiuni socioeducative;
- Desfășurarea orelor informative pentru părinți, pe diverse tematici, cum ar fi: „Consecințele absenteismului școlar”, „Consecințele abandonului școlar, etc.”;
- Monitorizarea familiilor cu risc social sporit și includerea acestora în diverse programe de sprijin social.

Concluziile lucrărilor arată că reducerea abandonului școlar necesită o strategie integrată și intervenții personalizate, menite să răspundă nevoilor fiecărui elev în parte.

MODALITĂȚI DE PREVENIRE A ABANDONULUI ȘCOLAR

Profesor pentru învățământul primar DUȚĂ MIHAELA
Școala Gimnazială „Emil Racoviță” Onești, Județul Bacău

Există totuși organizații nonguvernamentale care trag un semnal de alarmă și în fiecare an în luna mai se desfășoară **Campania Globală pentru Educație**. Se derulează încă din 2010 astfel de activități în parteneriat cu organizația **Salvați copiii!** care pun la dispoziția cadrelor didactice și ale elevilor resurse didactice pertinente.

Spre exemplu, acum doi ani, au fost propuse următoarele solicitări ale Campaniei Globale pentru Educație:

- să elaboreze foi de parcurs credibile și transparente pentru implementarea completă a Obiectivului 4 de Dezvoltare Durabilă;

- să implementeze mecanisme clare de asigurare a transparenței față de cetățeni și societatea civilă cu privire la punerea în practică a Agendei Educația 2030 și asigurarea dreptului la educație în general. Un astfel de demers include asigurarea unui spațiu de dialog formal și structurat pentru participarea reală a societății civile, inclusiv a sindicatelor și asociațiilor cadrelor didactice și ale elevilor, ca parte componentă a dialogului social care trebuie să însoțească procesul de elaborare a politicilor, planificare, bugetare și monitorizare a progreselor;

- să garanteze că aceste mecanisme de asigurare a transparenței țin cont și acordă prioritate participării femeilor, persoanelor cu dizabilități și reprezentanților grupurilor vulnerabile;

- să respingă orice măsuri legislative sau de politici care sancționează societatea civilă și să nu permită limitarea domeniului de acțiune al acesteia;

- „să garanteze asigurarea a 12 ani de educație primară și secundară, gratuită, finanțată public și de calitate” (Cadrul de Acțiune Educația 2030).

Ca aplicație la clase elevii au fost invitați să-și exprime părerea față de asigurarea dreptului la educație în mod echitabil pentru a preveni abandonul școlar, în scrisori colective deschise adresate oficialităților intitulate: **Opinia noastră contează**”.

Astfel, elevii din clasele a VIII-a au elaborat astfel de scrisori în care au susținut nevoia ca toți copiii să aibă accesul la o educație de calitate și incluzivă și, de asemenea, să solicite, punctual, luarea unor măsuri care să poată conduce la realizarea acestui deziderat.

Scrisorile se puteau adresa: Președintelui României; Primului Ministru; Ministrului Educației Naționale; Primarului sau Consiliului Local.

În acest context educațional, a apărut ca o gură de oxigen, **Programul Național pentru Reducerea Abandonului Școlar** prin intermediul căruia 1.391 de unități de învățământ vor beneficia de finanțare în cadrul celui mai mare program de sprijinire a participării la educație din istoria recentă a României, finanțat prin Planul Național de Redresare și Reziliență - Componenta C15: Educație. „PNRAS urmărește atingerea următoarelor obiective generale:

- a) diminuarea riscului de abandon școlar în cel puțin 25% din unitățile de învățământ participante la Program în perioada 2021—2026, cu încadrarea unității de învățământ într-o categorie de risc mai mic;

- b) îmbunătățirea rezultatelor obținute de elevi în cadrul evaluărilor naționale și creșterea procentului de elevi care finalizează învățământul gimnazial;

- c) creșterea participării absolvenților învățământului gimnazial la Evaluarea Națională pentru absolvenții clasei a VIII-a și a ratei de tranziție de la învățământul secundar inferior la învățământul secundar superior.”

Rezultatele așteptate în urma implementării sunt:

- 1) Creșterea eficienței și eficacității interne ale școlii, reflectate prin:
 - a) scăderea ratei de abandon școlar;
 - b) creșterea ratei de finalizare a învățământului gimnazial;
 - c) creșterea ratei de participare la Evaluarea Națională la clasa a VIII a;
 - d) reducerea procentului de elevi care iau sub nota șase la Evaluarea Națională;
 - e) reducerea absenteismului școlar.
- 2) Îmbunătățirea proceselor de predare – învățare – evaluare;
 - a) creșterea procentului de cadre didactice din unitatea de învățământ care folosesc mijloace de predare – evaluare digitale;
 - b) creșterea procentului de cadre didactice care folosesc strategii pedagogice moderne la nivelul clasei (instruire personalizată, abordări pedagogice structurate, centrate pe elev etc.) sau de prioritizare a elevilor (programe remediale în grupe mici, sau învățare autodirijată susținută de tehnologie).
- 3) Creșterea accesului elevilor aparținând unor categorii vulnerabile la o educație de calitate;
- 4) Îmbunătățirea interacțiunii între toți actorii cheie ai ecosistemului școlar (elevi, cadre didactice, părinți, directori, inspectori, reprezentanți ai comunității etc.);
- 5) Îmbunătățirea climatului la nivelul școlii și la nivelul clasei;
- 6) Creșterea timpului de instruire alocat elevilor în risc de abandon.

Elevii participanți la orele remediale organizate în cadrul PNRAS, au reușit să-și consolideze unele noțiuni de bază atât la limba și literatura română cât și la matematică și engleză.

Concluzii:

Inițiativa implementării programelor de tip PNRAS poate fi una salvatoare pentru prevenirea abandonului școlar din țara noastră cât și pentru atingerea dezideratului pe termen lung al unei „ROMÂNII EDUCATE”.

BIBLIOGRAFIE:

1. ORDIN nr. 6.000/30.12.2021 privind aprobarea Mecanismului de Avertizare Timpurie în Educație (MATE) și a Metodologiei de implementare și utilizare a modulului informatic MATE pentru prevenirea abandonului școlar și a părăsirii timpurii a școlii, (2021)
2. Monitorul educației și formării 2018- Analiză pe țări
3. <https://www.edu.ro/etichete/ghidul-solicitantului-pnras>
4. https://ec.europa.eu/education/sites/education/files/document-library-docs/et-monitor-report-2018-romania_ro.pdf
5. <https://www.salvaticopiii.ro/ce-facem/advocacy-campanii/campania-globala-pentru-educatie>
6. <http://statistici.insse.ro/shop/index.jsp?page=tempo2&lang=ro&context=25>

.....

ROLUL DASCALILOR ÎN CUNOAȘTEREA ȘI PROMOVAREA METODELOR DIDACTICE PENTRU PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR ÎN ROMÂNIA.

Prof. Deleanu Eugen
Școala Gimnazială Nr. 7 Buzău

Abandonul școlar este, conform opiniei actuale a cercetătorilor, un fenomen complex, cu cauze multiple, ce țin atât de caracteristicile individuale ale elevilor, dar și de contextul familial, școlar și social în care se află. Studiile pe termen lung arată că procesele prin care un copil începe să se distanțeze de instituțiile de învățământ apar adesea în grădiniță, când copiii se confruntă cu respingerea socială ca urmare a comportamentului lor, considerat „inadecvat” sau deranjant. Având în vedere că procesul de distanțare de școală se produce de-a lungul unei perioade mai lungi, măsurile se dovedesc cu atât mai eficiente cu cât sunt implementate mai devreme în sistemul de învățământ (prin programe înalt calitative de educație și îngrijire a preșcolarilor și școlarilor mici). Programul de prevenire a abandonului școlar în rândul elevilor din ciclul primar vizează dezvoltarea unei atitudini pozitive a elevilor față de școală, prin identificarea resurselor personale care favorizează obținerea performanțelor dorite, dar și identificarea valorilor, resurselor importante furnizate de școală. Activitățile de consiliere psihopedagogică propuse contribuie la dezvoltarea stimei de sine a elevilor, construirea unei imagini de sine pozitive prin autocunoaștere și dezvoltare personală și la creșterea motivației școlare prin clarificarea scopurilor școlare și personale. O bună intervenție a cadrului didactic prin însuși procesul educativ pe care-l desfășoară cu copiii poate constitui un mijloc de prevenire a abandonului școlar prin intervenția acestuia la nivelul factorilor de risc – individuali, familiali, școlari a celor determinați de mediul cu potențial delictogen, care-l pot acuza.

O educație adevărată, reală se fundamentează în familie iar apoi, ea se continuă în grădiniță și școală. În primul rând ea se realizează prin puterea exemplului și apoi prin cea a cuvântului. Tot ceea ce se săvârșește sub puterea copilului are efect mai puternic decât frazele moralizatoare.

Factorii de risc cum ar fi cei comportamentali sunt factori care reprezintă ansamblul încălcărilor și abaterilor tinerilor de la normele de conviețuire socială. Delincvența juvenilă se referă la violarea normelor legale de către cei care sunt sub vârsta la care legea tratează oamenii ca adulți.

Ca obiective în cadrul unui program de prevenire a abandonului școlar ar putea fi:

- Identificarea elevilor aflați în abandon sau risc de abandon școlar în vederea menținerii acestora în sistemul învățământului guvernamental de zi.
- Implicarea sistemului familial în reabilitarea școlară și socială a elevului cu risc de abandon școlar.
- Creșterea gradului de implicare a comunității locale în soluționarea situațiilor de abandon sau risc.

În România, părăsirea timpurie a școlii predomină mai ales în rândul anumitor grupuri aflate în situație de risc, în special tinerii din comunitățile rurale, tineri provenind din familii cu

venituri modeste, romi și alte minorități și elevi care au repetat cel puțin un an sau care au abandonat școala.

La nivelul învățământului secundar, rata de abandon este mult mai mare în școlile din mediul rural, decât în cele din mediul urban. Elevii săraci rămân în urma celor mai înstăriți, iar accesul lor la învățământul secundar superior și post - secundar este limitat.

Există și cazuri în care părinții încurajează să încalce normele valorilor școlare prin atitudinea lor față de școală. Ca forme principale de manifestare a deviației școlare putem aminti ca fiind mai grave din punct de vedere social și comportamental: fuga de la școală, absenteismul, abandonul școlar, vandalismul, conduitele violente, toxicomania, copiatul.

Cauzele principale ale abandonului școlar sunt cele economice, socioculturale sau religioase, psihologice și pedagogice.

Activitatea de prevenire este complexă, deoarece presupune intervenții concrete care să ducă la reducerea cât mai mult a fenomenului de abandon școlar, prin acțiuni menite să limiteze sau să înlăture unde este posibil cauzele abandonului școlar. De aceea este nevoie ca să existe preocupări reale pentru prevenirea abandonului școlar, atât din sfera politică, cât și din partea societății civile.

Astfel, prevenirea abandonului școlar s - ar îmbunătăți prin:

- existența unor programe guvernamentale care să vizeze prevenirea abandonului școlar. La noi, există preocupări în acest sens, dar este nevoie ca aceste programe să fie mereu îmbunătățite, să se țină cont de toți factorii care pot determina abandonul școlar și în consecință programele să conțină măsuri concrete de limitarea acțiunii factorilor de risc.

- existența unor programe inițiate de ONG , care să urmărească reducerea sau chiar eradicarea fenomenului de abandon școlar;

- acțiuni eficiente ale organismelor locale care se ocupă cu prevenirea și combaterea abandonului școlar, precum și cu ajutarea copilului aflat în situația de abandon școlar;

- promovarea și încurajarea cercetărilor în domeniul prevenirii și combaterii abandonului școlar;

Intervenția trebuie să se centreze pe:

- **Evaluarea nevoilor** - din această perspectivă rolul consilierului școlar este acela de a realiza studii și cercetări care să identifice nevoile elevilor , atât din perspectivă adaptării la cerințele școlii cât și al opiniilor și atitudinilor față de comportamentele de evaziune/devianță școlară. Intervenția ar trebui să vizeze și identificarea copiilor care se află în situație de risc de abandon;

- **Suport educațional** - Intervenția consilierului ar trebui bazată pe suportul oferit cadrelor didactice pentru a realiza planuri de intervenție personalizate , programe de sprijin educațional și de remediere, ore de pregătire suplimentară .

- **Identificarea scopurilor personale** - realizată prin consiliere individuală și de grup, participări la ore de dirigentie pe teme privind orientarea în carieră, susținerea motivației, autocunoaștere și dezvoltare personală, dezvoltare de abilități sociale;

- **Implicarea părinților și a altor adulți semnificativi din comunitate** - rolul consilierului fiind acela de a acționa pentru consilierea părinților, activități de educație parentală dar și acționarea ca o interfață pentru identificarea și mobilizarea rețelei de suport. Intervenția presupune colaborarea cu învățătorul, dirigintele dar și cu asistenții sociali și mediatorii școlari;

Sarcina majoră a instruirii rezidă în a educa și a crește curiozitatea elevilor și de a o cultiva considerînd - o potențial motiv de învățare. Oferirea unor stimuli inediți, dar nu foarte diferiți de ceea ce știu deja elevii, stimulează mult curiozitatea. Prezentarea stimulilor care sunt nefAMILIARI elevilor poate produce mai curînd anxietate, decît curiozitate. De aceea este necesar să se asigure un echilibru între complexitatea stimulilor și claritatea acestora.

Modalitățile de intervenție în vederea prevenirii abandonului la nivel de profesor au în vedere:

- **oferirea explicațiilor** : Profesorii ar trebui să acorde mai mult timp explicării: de ce învățăm ceea ce învățăm; de ce o anumită abordare / teorie / activitate este importantă, utilă și interesantă

- **oferirea recompenselor** : Elevii care nu au încă consolidat un set motivațional intrinsec de a învăța pot fi ajutați prin motivație extrinsecă - remunerarea (psihologică sau materială).

- **implicarea elevilor în activități**: Unul din factorii majori ai motivației este implicarea elevilor în propriul proces de instruire. Elevilor le place să se simtă utili.

- **satisfacerea nevoilor elevilor** : Satisfacerea nevoilor este o metodă primară de menținere a interesului elevilor și a stării lor de bine. Profesorul trebuie să identifice nevoile cele mai importante pentru fiecare elev și să țină cont de ele.

- **utilizarea emoțiilor pozitive pentru a crește productivitatea și motivația**: O memorie bună și de lungă durată este în relație directă cu starea emoțională trăită de subiect în momentul memorării, susțin psihologii. Astfel, elevii învață mai bine atunci cînd învățarea este „acompaniată ” de emoțiile plăcute. Utilizarea umorului, atunci cînd e cazul, fără exagerări, poate stimula motivația elevului pentru activitatea școlară.

Prevenirea și combaterea abandonului școlar necesită din partea cadrelor didactice :

- o atenție susținută pentru a descoperi din timp elevii în situație de risc;
- exigență în analizarea fiecărui caz în parte;
- mult tact psiho – pedagogic pentru a-i îndrepta pe calea cea bună pe elevii aflați în derivă.

Ignorarea sau pedeapsa excesivă pot doar contribui la cronicizarea fenomenului. Importantă este cunoașterea acestor cauze, descoperirea lor în situații concrete și căutarea de modalități eficiente pentru combaterea cauzelor și, implicit, a absenteismului/ abandonului școlar.

Strategii concrete de intervenție :

- Stabilirea unui parteneriat școală - familie, cu acțiuni concrete;
- Eficientizarea comunicării profesor–elev prin instituirea unor teme la orele de consiliere și orientare (dirigenție) cu tematici precum: expectanțele elevilor legate de conduita profesorilor, probleme pe care le întâmpină cu diferiți profesori, modalități de realizare a unor lecții, centre de interes ale elevilor;
- Organizarea unor activități extrașcolare menite să atragă elevii spre activitatea școlii;
- Stabilirea regulilor clasei/regulilor de conduită în mediul școlar la începutul anului școlar;
- Intocmirea unui plan de monitorizare a absențelor elevilor;
- Realizarea unei baze de date cu elevii aflați în risc de abandon școlar;
- Solicitarea sprijinului profesorului consilier școlar în alegerea programului/ activităților de intervenție - prevenție și aplicarea la clasele de elevi cu un absenteism ridicat;

Prevenirea fenomenului de abandon școlar comportă anumite limite. Oricât de bine gândită și de fundamentată științific ar fi, limitele ei apar datorită multitudinii de fenomene care condiționează prin interacțiunea lor abandonul școlar.

Dintre limitele externe putem enumera:

- abandonul școlar a existat și există în orice tip de societate, deci el nu poate fi eliminat;
- eliminarea tuturor cauzelor care determină abandonul școlar este practic imposibilă;
- măsurile de prevenire nu-și pot propune decât intervenții asupra factorilor responsabili de abandonul școlar în vederea limitării acțiunii lor nocive;
- deseori măsurile preventive nu sunt bine coordonate și ele nu-și ating scopul.

Limitele interne se referă la:

- scăderea eficacității acțiunilor preventive, datorită neimplicării în acțiunea preventivă a tuturor forțelor sociale interesate;
- nu toți actorii sociali reacționează la metodele de prevenție, mai ales datorită caracteristicilor de personalitate;
- prevenția nu poate depăși anumite concepții și comportamente pe care societatea le construiește prin promovarea anumitor valori și practici sociale;

Așadar, copilul fie că este integrat într-un sistem de învățământ preprimar, primar, gimnazial, liceal, profesional, universitar, trebuie urmărit cu mare atenție cum evoluează cum se mențin în sistemul educativ făcându-l cât mai eficient prin intervenții oportune atât din partea părinților, educatorilor cât și a comunității din care provine copilul pentru o mai mare siguranță în prevenirea abandonului.

Educația pentru toți este o nevoie a epocii noastre. Depinde de fiecare educatoare în parte, de responsabilitatea și implicarea tuturor ca ea să devină o realitate din care fiecare să învețe și să se dezvolte.

Odată cu integrarea României în Uniunea Europeană, investițiile în educație au devenit o prioritate majoră. Astfel, au fost implementate sau sunt în curs de implementare proiecte finanțate sau cofinanțate din fonduri europene, proiecte ce au obiectivul de a reduce rata părăsirii școlii înaintea obținerii unei calificări adecvate care să permită includerea tinerilor pe piața muncii.

Cu toate acestea, în România abandonul școlar este, încă, o problemă socială cu care se confruntă cel mai mult comunitățile din mediul rural. În aceste comunități, nevoia de intervenție este foarte mare. Specialiștii sunt de părere că responsabilitatea soluționării problemei abandonului școlar trebuie asumată de jos în sus, de la nivelul părinților, al cadrelor didactice și al conducerii școlii, până la nivelul inspectoratelor școlare județene și al Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului. Părinții și cadrele didactice au impactul cel mai mare asupra copiilor. Tocmai de aceea și implicarea lor în reducerea absenteismului și părăsirii timpurii a sistemului de educație ar trebui să fie mai mare. Este indicat ca ei să desfășoare activități școlare atrăgătoare împreună cu elevii pentru a face timpul petrecut la școală plăcut și pentru a crește atractivitatea școlii.

Pe de altă parte, este nevoie ca atât copiii, cât și părinții să fie consiliați și informați despre beneficiile unei educații corespunzătoare, respectiv despre riscurile la care se expune o persoană care a părăsit timpuriu sistemul de educație. De asemenea, profesorii trebuie să fie mai atenți la problemele copiilor cu care lucrează și să - i sprijine mai mult în înțelegerea importanței educației pentru viitorul lor.

Bibliografie :

1. “ Revista învățământului preșcolar “ Ministerul Educației și Cercetării - Institutul de Științe ale Educației - București 2006.

Surse internet

1. Articol ” Prevenirea abandonului școlar - strategii de intervenție ” – prof. Ana - Maria Bușoiu Școala Gimnazială "Mihai Viteazul" Craiova, Școala Gimnazială "Elena Farago" Craiova .
2. Articol ” Prevenirea și combaterea abandonului școlar ”.
3. ” Ghid de lucru pentru prevenirea și combaterea abandonului școlar - Ghid pentru directori de școli ”.
4. Articol ” Strategia privind reducerea părăsirii timpurii a școlii în România ” .

DASCĂLII PROMOTORI ÎN PROMOVAREA METODELOR DIDACTICE PENTRU PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR ÎN ROMÂNIA

Prof. Pletea Maria
Colegiul de Industrie Alimentară ”Elena Doamna”, Galați

Introducere

Abandonul școlar reprezintă una dintre cele mai mari provocări cu care se confruntă sistemul educațional din România. Acesta influențează nu doar viitorul elevilor, ci și progresul social și economic al societății.

Rolul dascălilor, ca lideri educaționali, este esențial în prevenirea acestui fenomen.

Prin metodele didactice pe care le adoptă, profesorii pot contribui semnificativ la reducerea abandonului școlar și la crearea unui mediu educațional stimulat.

1. Cauzele abandonului școlar

- 1.1. Factori socio-economici: Sărăcia, lipsa resurselor materiale
- 1.2. Factori educaționali: lipsa motivație și a interesului din partea elevilor, metodele didactice inadecvate.
- 1.3. Factori psihologici: Problemele de adaptare, bullying-ul, lipsa de încredere în sine.
- 1.4. Factori familiari: neatenția părinților către educația copiilor și conflictele familiale.

2. Rolul dascălilor în prevenirea abandonului școlar

2.1. Cunoașterea metodelor didactice moderne

Dascălii trebuie să se familiarizeze cu metodele didactice inovative care să atragă și să motiveze elevii. Acestea includ:

Învățarea prin proiecte: această metodă îi implică pe elevi în activități concrete care le dezvoltă abilitățile de lucru în echipă și rezolvarea problemelor.

Învățarea colaborativă: elevii lucrează în grupuri, ceea ce le dezvoltă puterea colaborării și îi ajută să-și dezvolte abilități sociale.

Educația non-formală: activitățile extracurriculare pot motiva elevii să rămână angajați în procesul educațional.

Personalizarea învățării: oferirea de sprijin individualizat și adaptarea conținutului la nevoile fiecărui elev ajută la menținerea interesului și a motivației.

Utilizarea tehnologiilor educaționale: integrarea tehnologiei în predare atrage atenția elevilor și le facilitează accesul la informații.

2.2. Crearea unui mediu educațional suportiv

Dascălii pot contribui la crearea unui climat pozitiv în clasă, unde elevii se simt în siguranță și încurajați să participe activ la lecții. Aceasta poate include:

- Implicarea elevilor în deciziile legate de învățare;
- Oferirea de feedback constructiv;
- Crearea unei relații de încredere între elevi și profesori.

2.3. Identificarea și suportul elevilor cu risc de abandon

Profesorii trebuie să fie atenți la semnele de risc care pot indica un potențial abandon, cum ar fi scăderea performanțelor școlare sau absențele frecvente.

Măsurile pe care le pot lua includ:

- Colaborarea cu consilierii școlari pentru a oferi suport psihologic.
- Implicarea părinților în procesul educațional.
- Implementarea unor programe de mentorat pentru elevii cu dificultăți.

La nivel național există o serie de inițiative care au fost implementate în diverse regiuni ale țării pentru a aborda această problemă:

Programul „Școală după școală”

Acest program oferă activități educative și de suport pentru elevi după orele de școală. Aceste activități includ tutorat, ateliere de dezvoltare personală și activități recreative. Scopul principal este de a sprijini elevii să rămână implicați în educație prin oferirea unor alternative atractive.

Parteneriate între școli și comunitate

Colaborarea cu organizații non-guvernamentale pentru a dezvolta programe care să sprijine părinții și elevii. Aceste inițiative includ consiliere psihologică pentru elevi, sesiuni de informare pentru părinți privind importanța educației și sprijin financiar pentru familiile care au dificultăți economice.

Proiectul „Educație pentru fiecare”

Acest vizează integrarea copiilor din medii vulnerabile în sistemul educațional. Prin oferirea de burse, transport gratuit și materiale școlare, se urmărește reducerea ratei abandonului școlar și asigurarea accesului la educație de calitate.

Campanii de conștientizare

Guvernul și diverse ONG-uri au desfășurat campanii pentru a sensibiliza comunitățile cu privire la problema abandonului școlar. Aceste campanii includ distribuirea de pliante, organizarea de întâlniri cu părinții și elevii și crearea de materiale educaționale care subliniază importanța educației.

Programe de mentorat

În cadrul acestor programe, elevii sunt împerecheați cu mentori din comunitate care îi sprijină în parcursul lor educațional. Mentorii oferă sfaturi, asistență în teme și sprijin moral, contribuind astfel la reducerea sentimentului de izolare și la creșterea motivației de a continua studiile.

Sprijin psihologic și consiliere pentru elevi

Colaborarea cu psihologi care oferă consiliere elevilor care au dificultăți în adaptarea la școală sau care se confruntă cu probleme personale. Acest sprijin ajută la reducerea stresului și a anxietății care pot duce la abandonul școlar.

3. Formarea continuă a dascălilor

Formarea continuă a cadrelor didactice este esențială pentru a le permite să adopte metode didactice inovatoare și să răspundă provocărilor moderne.

Atelierele de formare, cursurile și seminariile despre metodele didactice și managementul clasei sunt esențiale pentru dezvoltarea profesională a profesorilor.

Programele de formare trebuie să includă elemente de pedagogie activă și strategii de prevenire a abandonului școlar.

În concluzie, prevenirea abandonului școlar în România necesită o abordare integrată care implică nu doar școlile, ci și părinții, comunitățile și organizațiile non-guvernamentale. Prin implementarea unor programe eficiente și prin conștientizarea importanței educației, se pot face progrese semnificative în reducerea abandonului școlar și în sprijinirea elevilor pentru a-și finaliza studiile.

Rolul dascălilor în prevenirea abandonului școlar în România este crucial.

Prin cunoașterea și aplicarea metodelor didactice adecvate, profesorii pot contribui la menținerea elevilor în sistemul educațional, asigurându-le o șansă mai bună la un viitor prosper.

Colaborarea dintre profesori, părinți și comunitate este esențială pentru a contracara acest fenomen și pentru a crea un mediu educațional care să promoveze succesul academic.

BIBLIOGRAFIE

1. Ministerul Educației Naționale. (2020). "Strategia Națională pentru Reducerea Abandonului Școlar 2020-2023."
2. Popescu, I. (2021). "Metode didactice inovative în educația contemporană," Editura Universitară.
3. Oancea, M. (2019). "Abandonul școlar în România: cauze și soluții," Revista de Științe Sociale, 15(2), 45-58.
4. Ionescu, R. (2022). "Învățarea prin proiecte: o abordare eficientă pentru prevenirea abandonului școlar," Editura Polirom.
5. Federația Organizațiilor Neguvernamentale pentru Servicii Sociale (FONSS). (2021). "Reducerea abandonului școlar: bune practici în România."

.....

CUM PREVENIM ABANDONUL ȘCOLAR

Prof. Dena Nela

Școala Gimnazială “Acad.M.Voiculescu”Giurgiu

Abandonul școlar este o problema majoră în multe țări cu impact asupra societății. Trecerea de la intervenție la prevenție reprezintă o abordare eficientă în rezolvarea acestei probleme. Dacă abordarea se face în stadiile incipiente poate avea impact mai mare și poate evita consecințele negative ale abandonului școlar.

Prevenția necesită o abordare integrată care implică colaborarea școală-familie-comunitate-organizații relevante.

Metode și strategii de reducere a abandonului școlar:

- Sprijinirea socio-emoțională;

Elevii care se confruntă cu probleme emoționale, sociale, familiale, pot fi dispuși să abandoneze școala.

Prin urmare, este esențial să se ofere sprijin și consiliere socio-emoțională.

- Mentori și tutori;

Un program de mentorat sau tutorat poate fi benefic pentru elevii cu dificultăți sau care se simt deconectați de la școală. deconectați de la școală. deconectați de la școală.

- Resurse educaționale adecvate;

Școlile ar trebui să ofere materiale didactice, cărți, laboratoare, tehnologie modernă pentru a sprijini procesul de învățare al elevilor.

- Programe de recuperare a materiei;

Acestea trebuie adaptate nevoilor individuale ale elevilor și pot ajuta la evitarea întârzierilor de învățare.

- Colaborarea școală -familie-comunitate;

O cooperare strânsă între acestea pot juca rol semnificativ în prevenirea abandonului școlar.

Fiecare școală și comunitate ar trebui să adopte o abordare integrată și personalizată, adaptată nevoilor elevilor pentru a asigura un mediu sigur și sprijinitor care să încurajeze elevii să-și continue și să-și completeze educația.

.....
.

SPIRIDUȘII LUI MOȘ CRĂCIUN

PROIECT EDUCAȚIONAL DE VOLUNTARIAT

Prof. State Georgiana Amalia
Liceul De Arte „ Ionel Perlea”
Slobozia, Jud. Ialomița

Argument:

Implicarea în activitățile de voluntariat dezvoltă celor implicați abilități și competențe sociale, cum ar fi spiritul civic, solidaritatea și toleranța, încrederea în sine și în ceilalți. Voluntariatul te transformă într-o persoană conștientă de aspectele lumii în care trăiești și care presupui că nu au nicio legătură directă cu tine. Implicându-ne în activități de voluntariat ne va face să vedem lucrurile prin ochii celor aflați într-o dificultate.

A trezi și a dezvolta spiritul voluntariatului la copii, a cultiva valorile lui ar putea fi una din sarcinile de seamă ale educatorilor, un spirit care transformă valorile sociale în principii de conduită personală. Prin aceste activități, copiii vor înțelege că valoarea unui om rezidă în ceea ce este capabil să dea și nu în ceea ce este el capabil să primească. Multi nu știu că în spatele voluntariatului se ascund prieteni, emoții, respectul de sine și, implicit, respectul celor din jurul tău față de tine, reușita. Nu numai că îi ajuți pe ceilalți, în primul rând te ajuți și pe tine și îți construiești personalitatea, te poți simți cu adevărat un om, care nu este frumos doar la exterior, ci și în interior, iar asemenea sentiment este mai presus decât orice hârtie cu valoare materială. În România ideea de voluntariat nu este foarte cunoscută și de aceea ar trebui insuflată elevilor de la cele mai mici vârste, astfel încât peste câțiva ani și țara noastră să aibă un sector de voluntariat mai bine dezvoltat.

Știut fiind faptul că apropierea Crăciunului reprezintă unul din acele momente din an când oamenii se simt mai buni, mai darnici, mai generoși am propus acest proiect educațional de voluntariat, care se știe, e o hrană pentru suflet care vine în sprijinul Campaniei umanitare "EU AJUT" desfășurată de Societatea Națională de Cruce Roșie din România. Scopul acestei campanii este acela de a contribui la ameliorarea stării de sărăcie a familiilor cu mulți copii și fără venituri, persoanelor vârstnice fără posibilitatea de a-și asigura nevoile minime de hrană.

Scopul proiectului :

- Prevenirea și combaterea abandonului școlar și a părăsirii timpurii a școlii prin descurajarea absenteismului școlar atât cantitativ, cât și calitativ;
- Revigorarea spiritului civic și a mentalităților comunitare prin promovarea valorilor de solidaritate, generozitate;
- Sprijinirea copiilor și familiilor cu nevoi materiale și sociale speciale, prin implicarea elevilor Liceului de Arte "Ionel Perlea" Slobozia în acțiuni de caritate, cu scopul formării și dezvoltării de abilități și atitudini menite să contribuie la optimizarea dezvoltării personale a elevilor;
- Realizarea incluziunii și implicării elevilor cu CES, prin angajarea tuturor celor interesați într-un program educațional de activități ce promovează intens integrarea socială;

Obiective :

- Responsabilizarea elevilor și a cadrelor didactice prin implicarea în acțiuni de voluntariat;
- Dezvoltarea spiritului de solidaritate și toleranță față de grupurile sociale dezavantajate;
- Familiarizarea elevilor cu specificul acțiunilor de voluntariat;
- Dezvoltarea abilităților sociale, de comunicare interpersonală;
- Formarea și dezvoltarea în rândul elevilor a capacităților de colaborare, lucru în echipă și de leadership;
- Stimularea gândirii critice a elevilor și a capacității de luare a deciziilor;
- Conștientizarea afectivității de grup ca suport al prieteniei și dovedirea unui comportament asertiv
- Încurajarea elevilor în a-și achiziționa și îmbunătăți calitățile de inițiativă prin participarea lor la proiecte de voluntariat.

Perioada de desfășurare : noiembrie - decembrie 2024

Grup țintă :

- ✓ elevii din ciclul primar ai Liceului de Arte "Ionel Perlea" Slobozia

Resurse :

- **umane**
 - ✓ profesori pentru învățământul primar
 - ✓ profesori de sprijin pentru elevii cu CES
 - ✓ elevii Liceului de Arte "Ionel Perlea" Slobozia
 - ✓ părinți, bunici
 - ✓ voluntari
- **materiale**
 - ✓ filme didactice, fotografii, afișe
- **financiare**
 - ✓ autofinanțare; donații

Beneficiari : 200 familii aflate în dificultate din Județul Ialomița

Rezultate așteptate :

- creșterea stimei de sine în rândul elevilor
- întărirea parteneriatului școală- comunitate locală
- creșterea gradului de comunicare și cooperare între școală și familie
- creșterea gradului de adaptare școlară și a motivației școlare
- îmbunătățirea imaginii școlii în cadru comunității locale

Desfășurarea activităților:

1. Constituirea grupului de voluntari
2. Identificarea grupului defavorizat, a persoanelor cu nevoi materiale deosebite
3. Popularizarea proiectului în rândul elevilor Liceului de Arte "Ionel Perlea" Slobozia
4. Colectarea donațiilor constând în îmbrăcăminte, jucării, fructe și legume, dulciuri, rechizite și alte alimente neperisabile
6. Înmânarea pachetelor voluntarilor Societății Naționale de Cruce Roșie din România

Rezultate așteptate:

- Pachete cadou constând în dulciuri, fructe, jucării, rechizite, hăinuțe
- 200 de familii aflate în dificultate vor primi pachete cadou cu ocazia sărbătorilor Crăciunului

- Creșterea interesului pentru viața comunității
- Creșterea stimei de sine
- Încurajarea interrelaționării dintre elevii școlilor implicate în proiect;

Monitorizare și evaluare:

- Discuții, dezbateri;
- Fotografii din timpul desfășurării activităților;
- Adeverințe, diplome;
- Procese verbale;
- Mediatizarea on line a proiectului și a rezultatelor acestuia.

Diseminare :

- ✓ în Consiliul profesoral
- ✓ în Consiliul de administrație
- ✓ în consiliul elevilor
- ✓ în comunitatea locală

Sustenabilitate :

Acest proiect educațional reprezintă o investiție benefică în viața copiilor, devenind un bun obicei multă vreme și cu posibilitatea de dezvoltare/ continuare ulterioară a acestuia prin atragerea de noi donații pentru familiile aflate în dificultate în urma activităților de voluntariat.

ROLUL DASCĂLILOR ÎN CUNOAȘTEREA ȘI PROMOVAREA METODELOR DIDACTICE PENTRU PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR ÎN ROMÂNIA

Prof. Educație timpurie Ungureanu Ioana Bianca

Grădinița cu Program Prelungit „Dumbrava Minunată” Nr. 18 ,

loc. Brașov, județul Brașov

Introducere

În România contemporană, sistemul educațional se confruntă cu o problemă persistentă și gravă: abandonul școlar. Acest fenomen nu doar că afectează traiectoria individuală a copiilor și adolescenților, ci produce efecte profunde asupra dezvoltării economice și sociale a țării. Într-o epocă în care educația este considerată principala resursă strategică, pierderea capitalului uman prin părăsirea timpurie a școlii constituie un regres semnificativ.

Abandonul școlar nu este doar rezultatul unor factori economici sau sociali, ci și al unei relații dificile între elev și școală – între copil și mediul educațional. În această ecuație, dascălul, în calitate de actor esențial în procesul instructiv-educativ, devine o verigă decisivă în menținerea elevului în sistemul de învățământ. Prin atitudinea sa, prin modul de predare, prin

capacitatea de a înțelege și de a susține elevii aflați în risc, profesorul poate determina direcția viitorului educațional al acestora.

Contextul abandonului școlar în România

Conform datelor furnizate de Eurostat și de Ministerul Educației, România se află constant în topul țărilor europene cu cele mai ridicate rate ale abandonului școlar. Cauzele acestui fenomen sunt multiple: sărăcia, lipsa de sprijin familial, migrația economică a părinților, accesul inegal la educație în funcție de mediul de rezidență, discriminarea și lipsa infrastructurii educaționale adecvate.

În mediul rural, acolo unde resursele sunt limitate, profesorii sunt adesea singurii factori de stabilitate și continuitate în parcursul educațional al elevilor. În astfel de condiții, rolul dascălului capătă o dimensiune complexă, care depășește cu mult simpla livrare a unui conținut curricular. Dascălul devine un sprijin emoțional, un consilier, un mediator și, adesea, un agent al schimbării în comunitate.

Rolul dascălului în prevenirea abandonului școlar

Responsabilitatea cadrelor didactice în prevenirea abandonului școlar este una dublă: pe de o parte, profesională, legată de adaptarea metodelor de predare la nevoile și contextul elevilor; pe de altă parte, morală și socială, implicând empatie, perseverență și capacitatea de a construi relații semnificative cu elevii.

Într-un climat educațional sănătos, profesorul este cel care creează un mediu de învățare sigur, incluziv și stimulat. În fața riscului de abandon, este imperios ca dascălul să fie capabil să identifice din timp semnele de vulnerabilitate ale elevilor, să dezvolte o relație de încredere și sprijin și să găsească soluții adaptate fiecărui caz în parte.

Prevenirea abandonului presupune, în acest sens, mai mult decât metode didactice eficiente: presupune o viziune educațională umanistă, în care elevul este văzut ca o ființă complexă, cu nevoi afective, cognitive și sociale care trebuie înțelese și respectate.

Profesorul – catalizator al schimbării educaționale

În societățile moderne, profesorul este nu doar un executant al politicilor educaționale, ci un actor cu potențial transformator. Atunci când este susținut prin formare profesională adecvată și când are libertatea de a inova, dascălul poate crea un spațiu educațional capabil să prevină eșecul școlar.

În prevenirea abandonului, dascălul trebuie să fie în primul rând un bun diagnostician. Nu toți elevii părăsesc școala din aceleași motive. În spatele deciziei de a renunța la studii se pot afla traume familiale, lipsa unui sprijin real, sentimentul de inutilitate, inadaptarea la cerințele școlare sau discriminarea subtilă. Profesorul este cel care, prin observație și implicare, poate sesiza aceste cauze.

De asemenea, dascălul este, în esență, un model. Prin comportamentul său, prin respectul pe care îl oferă și prin valorile pe care le transmite, profesorul poate schimba imaginea școlii în ochii elevului. Atunci când școala devine un spațiu al valorii și al recunoașterii personale, motivația pentru a rămâne în sistem crește exponențial.

Importanța formării continue

Pentru ca profesorii să fie eficienți în această misiune complexă, este esențial ca ei să beneficieze de formare continuă, atât în domeniul metodelor didactice moderne, cât și în cel al

psihopedagogiei și consilierii educaționale. Abandonul școlar nu poate fi prevenit eficient fără o înțelegere profundă a fenomenelor psiho-sociale care îl determină.

De-a lungul ultimilor ani, au existat numeroase inițiative, atât guvernamentale, cât și neguvernamentale, care au urmărit formarea cadrelor didactice în direcția identificării și gestionării situațiilor de risc. Cu toate acestea, persistă discrepanțe între zonele urbane și cele rurale în ceea ce privește accesul la aceste programe.

Profesorii trebuie sprijiniți să adopte practici incluzive, să utilizeze tehnologii educaționale moderne și să colaboreze interdisciplinar pentru a crea o rețea de sprijin eficientă pentru elevii vulnerabili.

Parteneriatul cu familia și comunitatea

Prevenirea abandonului școlar nu este posibilă fără implicarea familiei și a comunității. Profesorul trebuie să fie un facilitator al dialogului între școală și familie, între instituțiile statului și comunitate. În mediile defavorizate, comunicarea constantă cu părinții, sensibilizarea acestora și includerea lor în activitățile educative reprezintă factori decisivi în păstrarea elevilor în școală.

Colaborarea cu autoritățile locale, cu serviciile sociale, cu organizațiile nonguvernamentale sau biserica locală este, de asemenea, esențială. Profesorii nu trebuie să acționeze izolat, ci în cadrul unor rețele de sprijin menite să susțină elevul în mod integrat.

Metode de combatere a abandonului școlar

În procesul de prevenire și combatere a abandonului școlar, cadrele didactice trebuie să cunoască și să aplice metode educaționale eficiente, care să răspundă nevoilor diverse ale elevilor. Dintre numeroasele strategii dezvoltate în acest sens, două metode s-au dovedit deosebit de utile în contextul școlii românești:

1. Programul After-School

Această metodă presupune desfășurarea de activități educaționale și recreative suplimentare, după încheierea orelor obișnuite de curs. Programul se adresează în special elevilor din ciclul primar și gimnazial, oferindu-le sprijin pentru efectuarea temelor, activități remediale, dezvoltare personală și jocuri educative.

Pentru elevii aflați în risc de abandon aceasta metoda are un rol compensatoriu și de sprijin, contribuind la:

- recuperarea lacunelor în învățare;
- creșterea motivației școlare;
- îmbunătățirea relației elev-profesor;
- dezvoltarea sentimentului de apartenență la grupul școlar.

Dascălul implicat în acest program devine un mentor care, dincolo de predare, oferă îndrumare, ascultare și suport emoțional.

2. Învățarea centrată pe elev și pe nevoile acestuia

Această metodă pedagogică presupune adaptarea procesului educațional la ritmul, stilul de învățare, interesele și nevoile fiecărui elev. Profesorul renunță la o abordare rigidă, frontală, în favoarea unui model flexibil, interactiv, în care elevul este pus în centrul activității didactice.

Prin utilizarea unor strategii precum învățarea prin proiecte, învățarea prin descoperire, învățarea colaborativă sau metodele interactive, elevii devin actori activi în propria formare. Această abordare are un impact major asupra prevenirii abandonului școlar, deoarece:

- sporește implicarea activă și motivația elevului;
- reduce senzația de eșec și presiune asociată evaluărilor clasice;
- încurajează relațiile de colaborare și sprijin în cadrul clasei;
- permite individualizarea parcursului educațional.

Prin implementarea acestei metode, dascălul contribuie nu doar la dezvoltarea competențelor academice, ci și la crearea unei relații sănătoase cu învățarea, cultivând curiozitatea, autonomia și încrederea în sine a elevului.

Concluzie

Abandonul școlar este un fenomen complex, care necesită o abordare multidimensională. În centrul acestei abordări se află profesorul – un profesionist chemat să ofere nu doar cunoștințe, ci și încredere, stabilitate și susținere emoțională. Rolul dascălului este decisiv în menținerea elevilor în sistemul de învățământ și, implicit, în construirea unei societăți echitabile, bazate pe educație.

Pentru ca acest rol să fie exercitat la întreaga sa capacitate, este necesar ca dascălii să fie sprijiniți instituțional, respectați în comunitate și formați în spiritul unei educații centrate pe elev. Doar în acest mod școala românească poate deveni un spațiu real de incluziune și oportunitate pentru toți copiii, indiferent de statutul lor social, etnic sau geografic.

Bibliografie

- Ministerul Educației (2022). *Strategia națională pentru reducerea părăsirii timpurii a școlii în România*.
- Eurostat (2023). *Early leavers from education and training*.
- Bronfenbrenner, U. (1994). *Ecological Models of Human Development*.
- Edict.ro (2020). *Rolul profesorului în prevenirea abandonului școlar*.
- ISJ Vrancea. (2021). *Ghid metodologic privind prevenirea abandonului școlar*.
- UNICEF România (2022). *Studiu privind cauzele și măsurile de combatere a abandonului școlar*.

.....

ACTIVITĂȚI PSIHO-SOCIO EDUCATIVE PENTRU DIMINUAREA ABANDONULUI ȘCOLAR

Prof. Înv.Preșc. Husariu Andreea,
Grădinița Cu Program Prelungit Nr. 25, Iași

Abandonul școlar nu este o problemă nouă, de-a lungul timpului au fost realizate multiple cercetări pentru identificarea și prevenirea eșecului școlar. Odată cu trecerea timpului și apariția unor noi factori ce contribuie la acest fenomen negativ în rândul elevilor, schimbarea viziunii educativ– informative și formative, egalitatea de șanse privind educația, suportul psihopedagogic oferit în școli, este necesară o *implicare a tuturor factorilor ce contribuie la educația școlară* pentru stoparea și eventual eradicarea acestui fenomen.

Abandonul școlar este un fenomen periculos, deoarece el determină efecte negative atât în plan psihologic individual, respectiv o alterare a imaginii de sine a elevului în cauză, care-și va pierde tot mai mult încrederea în propriile posibilități și capacități ajungând să dezvolte o teamă de eșec, cât și pe plan social, pentru că eșecul școlar permanentizat „*stigmatizează*”, „*etichetează*” și conduce la o marginalizare socială cu un nivel crescut de comportamente deviante și infracționale.

Prin abandon școlar se desemnează, în general, ansamblul comportamentelor care încalcă sau transgresează normele sau valorile școlare. Așadar, *devianța școlară* va include totalitatea conduitelor care se abat de la normele și valorile care reglementează mediul școlar. Ele sunt precizate în *regulamentele școlare* și în *cele de ordine interioară*.

Deoarece există diverse perspective de abordare a domeniului, în literatura de specialitate apar o varietate de termeni cu semnificații apropiate de cea a conceptului de „*abandon*” precum: indisciplină școlară, delincvență juvenilă, inadaptare școlară, tulburare de comportament, deviere de conduită. Abandonul constă în încetarea frecventării școlii, părăsirea sistemului educativ, indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înaintea obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii ciclului de studii început. Pentru prevenirea abandonului școlar putem proune următoarele ***soluții***:

- Revizuirea programelor școlare în scopul menținerii interesului elevilor față de lecții
- Dotarea tuturor claselor cu echipament modern în scopul eficientizării procesului educativ
- Promovarea angajării în câmpul muncii cadre didactice cu o pregătire profesională înaltă
- Monitorizarea elevilor care absentează frecvent de la ore
- Motivarea elevilor de a nu absenta de la ore, prin implicarea lor în diverse acțiuni socioeducative

- Luarea legăturii cu familia/tutorele copilului care absentează frecvent de la ore, în scopul elucidării situației
- Parteneriat diriginte-psiholog școlar în scopul alegerii programului sau activităților de intervenție/ prevenție și aplicarea acestora în clasele de elevi cu nivel înalt al absenteismului(copii cu risc social sporit)
- Implicarea părinților în viața social-morală și educațională a copiilor: asistare la ore; participare activă la ședințele organizate în școli; participarea, alături de copii, la activități extra-curriculare; sprijinirea copilului în pregătirea temele pe acasă; comunicare eficientă cu copiii proprii
- Desfășurarea orelor informative pentru părinți, pe diverse tematici, cum ar fi: „Consecințele absenteismului școlar”, „Consecințele abandonului școlar”, etc.
- Suport psiho-emoțional familiilor social-vulnerabile, în scopul depășirii situațiilor psihotraumatizante și dificile legate de creșterea și educația copiilor
- Colaborare cu mass-media în scopul realizării emisiunilor educative pe tematici diverse
- Monitorizarea familiilor cu risc social sporit și includerea acestora în diverse programe de sprijin social
- Parteneriat polițist – părinte - cadru didactic, în vederea prevenirii și diminuării problematicei abandonului școlar în comunitate
- Parteneriat asistent social-polițist în vederea intervenției timpurii în familiile cu risc sporit de vulnerabilitate
- Sesizarea din partea comunității în situații de vulnerabilitate socială a minorilor
- Parteneriat cu diverși actori sociali: medicul de familie, polițistul, preotul, pedagogii, reprezentanți ai societății civile, în scopul desfășurării diverselor măsuri socio-educative, cu impact pozitiv asupra creșterii și dezvoltării armonioase a copiilor din comunitate.

Factorii cauzali ai abandonului școlar sunt multipli, dar cu precădere sunt cei de ordin *social* (vulnerabilitate socială, sărăcie, vicii sociale din familie, nivel educațional scăzut) și *cei ce țin de particularitățile individuale* (dificultăți de însușire a materiei, incapacitatea copiilor de a gestiona situațiile și evenimentele noi, stimă de sine și motivație scăzută, frustrări, lipsă de interes pentru dezvoltare personală, etc).

Cauzele ce țin de particularitățile individuale ale elevilor cu risc de abandon școlar: stare de sănătate precară, motivația redusă pentru activitățile școlare, absenteismul ridicat și dificultățile de învățare. În ultima perioadă colaborarea eficientă între școală, asistența socială și alte servicii publice cu atribuții în domeniul protecției copilului a devenit mai solidă, inclusiv datorită implicării în diferite proiecte și comisii de specialitate, cum ar fi Consiliul pentru protecția copilului, Comisia copilului aflat în dificultate.

Totuși, nu sunt planificate resurse suficiente pentru desfășurarea a mai multor activități psiho-socio-educative cu copiii (suport logistic, surse financiare), inclusiv activități de prevenire a abandonului școlar. Pentru a spori nivelul încrederii în instituțiile din comunitate, dar și pentru o mai bună implicare a diverșilor actori comunitari, inclusiv a părinților în activități de prevenire și diminuare a abandonului școlar, este necesar ca instituțiile ce desfășoară

activități de prevenire a delincvenței juvenile să informeze publicul larg și potențialii parteneri despre activitățile desfășurate.

Bibliografie:

1. Bîrsan C., Lungu A. ,”Abandonul școlar – efect al insuccesului școlar” - studiu de cercetare. Sălaj, 2007.
2. Gnajez W.J., “The Psycology of Discipline in the Classroom”, Maccmillan Publishing Co. Inc., New York, 1968.
3. Neamțu C.,” Devianța școlară. Ghid de intervenție în cazul problemelor de comportament ale elevilor”, Polirom, Iași, 2003.
4. Osterrieth P, “Copilul și familia”, Editura Didactica și Pedagogica, București,1973.

ÎNȚELEGÂND ȘI PREVENIND PĂRĂSIREA TIMPURIE A ȘCOLII

Prof. VIȘINICĂ Daniela

Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu” Roșiori de Vede

Jud. Teleorman

Problema părăsirii timpurii a școlii (PTȘ) a fost văzută, pentru o lungă perioadă de timp doar în termeni psihologici și atribuită deficiențelor individuale ale elevului. Acesta este acum un punct de vedere depășit, deoarece ignoră posibile deficiențe de sistem, cum ar fi lipsa suportului în perioadele educației timpurii și responsabilitatea școlii ca instituție.

În ultimul timp s-a ajuns la un consens printre cercetători, că abandonul școlar este un fenomen mult mai complex, și că fiecare caz are o istorie distinctă ale cărei rădăcini pot fi trasate până la grădiniță.

Părăsirea timpurie a școlii este considerată o provocare majoră în politica educațională. În cadrul Uniunii Europene, ea afectează mai mult de 4 milioane de tineri între 18 și 24 de ani care au finalizat cel mult nivelul secundar inferior și care nu mai urmează nicio altă formă de școlarizare sau formare profesională (definiția UE).

O țară a cărei rată PTȘ este ridicată, va avea probleme privind ocuparea forței de muncă, coeziunea socială și competitivitatea în general.

Mulți dintre acești tineri sunt în imposibilitatea de a-și găsi un loc de muncă, sau lucrează în joburi puțin calificate și instabile. În cele mai multe cazuri, viața acestor tineri este

caracterizată de eșec, un simț redus al valorii personale, stigmatizare, excludere socială și profesională.

Evoluția tipică a unui tânăr care ajunge să părăsească școala este următoarea: elevul provine dintr-o familie puțin educată, economic și social dezavantajată, care i-a oferit puțin suport. Eșecul școlar în primele etape conduce la o atitudine ostilă față de școală, care se finalizează în absenteism cronic. Acest lucru este adesea întărit de o situație extra-școlară cu puține controale și în care grupul de prieteni joacă un rol semnificativ.

După o perioadă de "chiul" și de rapoarte școlare care reflectă lipsa de participare a elevului, acesta în final părăsește școala. Studiile pe termen lung arată că procesele în care un copil începe să se distanțeze de instituțiile de învățământ apar adesea în grădiniță, de exemplu, când copiii mici resimt respingerea socială ca urmare a habitusului lor, care este considerat "inadecvat" sau deranjant. Mai mult, persoanele care părăsesc timpuriu școala au adesea probleme cu profesorii sau experimentează o lipsă de înțelegere a situației lor personale.

Politicile de intervenție la nivelul școlii sau al instituției de învățământ includ:

□ ***Transformarea școlilor în comunități de învățare*** care să se bazeze pe o imagine de dezvoltare instituțională comună tuturor beneficiarilor, prin utilizarea experienței și cunoștințelor tuturor acestora, prin crearea unui mediu confortabil, care să inspire și să încurajeze libertatea de gândire, motivându-i astfel pe tineri să își continue educația și instruirea.

□ ***Perfectarea unor sisteme care să identifice primele semne de risc***, ceea ce oferă posibilitatea de a fi luate măsuri prompte înainte ca problemele să se manifeste și înainte ca elevii să înceapă să se distanțeze de școală, să lipsească sau să o abandoneze

□ ***Susținerea și sprijinirea continuă a eforturilor depuse de cadre didactice în munca lor cu elevii din grupele de risc***, condiție de bază pentru eficacitatea măsurilor luate la nivel de instituție. Cursurile de pedagogie, precum și cursurile ulterioare de perfecționare pentru cadre didactice și pentru personalul administrativ din cadrul școlii sunt menite să îi ajute pe aceștia să abordeze corect problema diversității la clasă și să îi susțină pe elevii provenind din medii defavorizate socio-economic, conducând la rezolvarea eventualelor situații dificile care pot apărea în procesul de predare.

□ ***Implicarea mai intensă a părinților***, printr-o intensificare a colaborării acestora cu școala și prin crearea de parteneriate între școli și părinți, poate contribui la o mai bună motivare a elevilor.

□ ***Sporirea flexibilității și a permeabilității traseelor educaționale***, de exemplu prin modularizarea cursurilor sau alternarea orelor de învățare cu orele de practică; vine mai ales în

sprijinul acelor elevi cu performanțe mai scăzute. Mai mult, preîntâmpinarea repetării anului școlar și înlocuirea acestei formule cu una în care să primeze sprijinul individual, flexibil a fost asociată cu o rată mai scăzută a părăsirii timpurii a școlii.

□ **Consolidarea rutelor de formare profesională și sporirea atractivității și flexibilității acestora** le oferă alternative credibile elevilor care sunt mai expuși fenomenului de părăsire timpurie a școlii.

Programele de prevenire și intervenție de succes evidențiază importanța profesionalizării cadrelor didactice și, mai ales, a stabilirii "comunităților profesionale". Acestea sunt echipe inter-instituționale, interdisciplinare care abordează provocările pedagogice pe termen lung și încearcă să elaboreze soluții la problemele cu care se confruntă la nivel local. Noțiunea de "profesionalism" este adesea redusă la expertiza de specialitate și de predare; totuși studiile arată că abilitățile sociale, împreună cu construirea relațiilor pozitive cu elevii, sunt esențiale în procesul educațional.

În acest context, este important să prevaleze un climat școlar pozitiv, precum și un mediu protejat (de la drumuri sigure la școală până la evitarea violenței fizice și a hărțuirii). Relațiile și lecțiile ar trebui să fie concepute astfel încât să reducă frica de eșec și să păstreze creativitatea și imaginația. Prea rar, predarea se bazează pe abilitățile pe care elevii le-au dobândit deja în viața lor de zi cu zi, ducând astfel la practici de predare orientate mai mult spre deficiențe decât pe resurse. Într-adevăr, există adesea o credință greșită că o astfel de abordare ar face ca cerințele academice să scadă față de elevi.

Cu toate acestea, cercetările arată că se întâmplă de fapt, opusul: standardele înalte, combinate cu sprijinul intensiv, sporesc performanța academică și ratele de succes ale examenelor.

În același timp, măsurile de prevenire și intervenție ar trebui să abordeze întotdeauna toate activitățile din școală, din afara școlii și din sistem. Un exemplu bun în acest sens ar fi un program care leagă noi tipuri de predare și îndrumare (în școală), activități extra-curriculare și parteneriate (experiență de lucru, activități de petrecere a timpului liber, mentorat etc.) cu schimbări în sistem (o nouă programă școlară, cooperarea între școli etc.).

Cu cât măsurile de intervenție se aplică dintr-o etapă timpurie a școlarizării elevului cu atât vor fi mai eficiente și efective în păstrarea acestuia în sistemul educațional.

.....

ROLUL PROFESORULUI ÎN PROMOVAREA METODELOR DIDACTICE PENTRU PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR

**Prof. Iordache Ana Maria,
Liceul Tehnologic Virgil Madgearu, Roșiori de Vede,
Teleorman**

Abandonul școlar reprezintă una dintre cele mai acute probleme cu care se confruntă sistemul de învățământ din România. Consecințele acestui fenomen afectează nu doar parcursul individual al elevilor, ci și societatea în ansamblu, prin perpetuarea excluziunii sociale, sărăciei și șomajului. În acest context, rolul dascălilor devine esențial în prevenirea abandonului școlar, prin aplicarea și promovarea unor metode didactice adaptate realităților sociale și nevoilor elevilor.

Pentru a înțelege mai bine intervențiile necesare, este important să analizăm cauzele principale ale abandonului școlar în România:

- Factori socio-economici: sărăcia, lipsa sprijinului familial, migrarea părinților.
- Factori educaționali: lipsa motivației, metode didactice neadecvate, lipsa unei relații pozitive elev-profesor.
- Probleme de sănătate fizică sau emoțională.
- Acces redus la resurse educaționale și tehnologice, mai ales în mediul rural.

Dascălul nu este doar un furnizor de informație, ci și un mentor, un ghid și un sprijin emoțional.

Profesorii sunt cei care pot observa primii semnele de neadaptare școlară: absenteism frecvent, rezultate slabe, izolare socială sau comportamente deviante.

Aplicarea unor metode moderne, interactive și incluzive – cum ar fi învățarea prin proiect, jocul didactic, învățarea colaborativă – poate crește implicarea și motivația elevilor. Elevii care simt că sunt sprijiniți și înțeleși de cadrele didactice vor fi mai motivați să rămână în sistemul educațional.

Profesorii trebuie să colaboreze strâns cu părinții, asistenții sociali, psihologii școlari și alți actori comunitari pentru a crea o rețea de sprijin pentru elevii în dificultate. Dascălul trebuie să fie un promotor al educației pentru toți, fără discriminare, respectând ritmurile individuale de învățare și diversitatea culturală și socială.

Ca exemplu de bune practică, amintesc

- Programele remediale sau de tip „Școala după școală”, care oferă elevilor ocazia de a recupera lacunele de învățare prin activități suplimentare, desfășurate într-un mediu relaxat și prietenos. Acestea pot include sprijin pentru teme, recapitulări, dar și activități recreative care dezvoltă abilitățile socio-emoționale.
- Activități extracurriculare care valorifică talentele elevilor – participarea la cluburi artistice, sportive sau științifice crește încrederea în sine și sentimentul de apartenență la comunitatea școlară, ceea ce reduce riscul de abandon.
- Mentorat între elevi („peer learning”) – elevii mai mari sau cu rezultate mai bune pot sprijini colegii aflați în dificultate. Acest model dezvoltă solidaritatea, empatia și spiritul de echipă între elevi.
- Utilizarea tehnologiei pentru personalizarea învățării – aplicațiile educaționale, platformele interactive și lecțiile online pot adapta ritmul de învățare în funcție de nevoile fiecărui elev, fiind un sprijin important mai ales în zonele unde resursele umane sunt limitate.

Prevenirea abandonului școlar nu este responsabilitatea exclusivă a unei instituții sau a unui profesionist. Cu toate acestea, dascălul are un rol fundamental, fiind în prima linie a

relației cu elevul. Prin formare continuă, empatie și creativitate în actul didactic, profesorul poate contribui decisiv la menținerea elevilor în școală și la construirea unei societăți mai echitabile și mai educate.

Bibliografie

- UNICEF România – Studii și rapoarte privind abandonul școlar
 - Iuliana Axinte, Psihopedagogia școlii incluzive, Editura Polirom
 - Elena Joița, Instruire și învățare, Editura Didactică și Pedagogică
-

ROLUL DASCĂLILOR ÎN CUNOAȘTEREA ȘI PROMOVAREA METODELOR DIDACTICE PENTRU PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR ÎN ROMÂNIA ÎN CONTEXTUL CONDIȚIILOR DE ÎNVĂȚARE ONLINE IMPUSE DE PANDEMIE

**Profesor Melinte Cornelia,
Școala Gimnazială „Șt.O. Iosif”
Loc.Tecuci, județul Galați**

Abandonul școlar reprezintă una dintre cele mai grave probleme ale sistemului educațional din România, afectând dezvoltarea personală a elevilor, coeziunea socială și progresul economic al țării. În contextul actual, rolul dascălilor devine esențial în identificarea și aplicarea metodelor didactice inovatoare și eficiente pentru prevenirea abandonului școlar. Această lucrare își propune să analizeze importanța dascălilor în procesul de cunoaștere și promovare a metodelor didactice, precum și impactul acestora asupra menținerii elevilor în sistemul de învățământ.

Conform datelor oficiale, rata abandonului școlar în România rămâne ridicată, în special în zonele rurale și în comunitățile vulnerabile socio-economic. Cauzele sunt multiple: sărăcia, condițiile familiale precare, lipsa motivației, dificultățile de adaptare la școală, precum și metodele didactice tradiționale, care uneori nu reușesc să capteze interesul elevilor. În acest context, dascălii devin factori cheie în crearea unui mediu educațional stimulativ și motivant.

Pandemia de COVID-19 a transformat fundamental modul în care educația este livrată în întreaga lume, inclusiv în România. Schimbarea bruscă de la învățământul față în față la cel online a adus provocări multiple pentru elevi, părinți și cadre didactice. În acest context, rolul dascălilor devine crucial în adaptarea metodelor didactice pentru a preveni abandonul școlar, asigurând continuitatea procesului educațional și sprijinind elevii în depășirea dificultăților. Această lucrare analizează importanța dascălilor în cunoașterea și promovarea metodelor didactice eficiente în mediul online, cu accent pe prevenirea abandonului școlar în România.

1. Contextul actual: învățarea online în pandemia de COVID-19

Pandemia a impus restricții severe asupra activităților educaționale tradiționale, determinând trecerea rapidă la învățarea la distanță. În România, această tranziție a evidențiat atât oportunități, cât și limitări:

Provocări tehnice: lipsa infrastructurii adecvate, acces limitat la internet și dispozitive digitale pentru mulți elevi.

Provocări pedagogice: dificultăți în menținerea atenției, interactivității și motivării în mediul online.

Riscul de abandon școlar: elevii aflați în condiții socio-economice vulnerabile au fost mai expuși riscului de părăsi școala, fiind afectați de lipsa suportului și resurselor.

Aceste condiții au evidențiat nevoia ca dascăli să devină inovatori, adaptându-și strategiile pentru a menține implicarea și a preveni abandonul.

2. Rolul dascălilor în cunoașterea metodelor didactice inovatoare

Dascălii trebuie să fie familiarizați cu o gamă variată de metode didactice moderne și inovative, adaptate nevoilor elevilor.

Cadrele didactice trebuie să fie bine informate și să cunoască o varietate de metode didactice adaptate mediului online, printre care:

- Metoda proiectelor: implicarea elevilor în activități practice și colaborative, chiar și la distanță.
- Învățarea bazată pe jocuri: utilizarea jocurilor educaționale pentru stimularea motivației.
- Folosirea tehnologiei: platforme educaționale, softuri interactive, video-conferințe și resurse multimedia.
- Feedback continuu: monitorizarea progresului elevilor și ajustarea metodologiei în funcție de necesități.

Cunoașterea acestor metode permite dascălilor să personalizeze procesul educațional, făcându-l mai atractiv și relevant pentru elevi.

Cunoașterea acestor metode include:

- Formarea continuă: Participarea la cursuri, ateliere și seminarii pentru actualizarea și diversificarea tehnicilor educaționale.
- Cunoașterea diversității elevilor: Înțelegerea diferențelor individuale, culturale și socio-economice pentru a personaliza abordarea didactică.
- Utilizarea tehnologiilor educaționale: Integrarea mijloacelor digitale, platformelor online și resurselor multimedia în procesul educațional.
- Dezvoltarea empatiei și a abilităților de comunicare: Pentru a crea un climat propice învățării și pentru a identifica precoce semnele de abandon.
- Acest bagaj de cunoștințe permite dascălilor să aleagă și să aplice cele mai eficiente metode pentru motivarea și implicarea elevilor.

3. Promovarea metodelor didactice pentru prevenirea abandonului școlar

Prevenirea abandonului școlar în mediul online depinde în mare măsură de capacitatea dascălilor de a stimula interesul și implicarea elevilor.

Astfel, se impun următoarele acțiuni:

- Construirea unei relații de încredere: comunicare deschisă și empatică cu elevii pentru a identifica și a răspunde nevoilor acestora.
- Implicarea părinților: colaborare strânsă pentru susținerea elevilor în procesul de învățare.
- Personalizarea învățării: adaptarea conținuturilor și activităților la interesele și nivelul fiecărui elev.
- Stimularea autonomiei și responsabilității: încurajarea elevilor să își gestioneze singuri timpul și sarcinile școlare.
- Recunoașterea și recompensarea progresului: motivarea elevilor prin feedback pozitiv și recompense simbolice.

Prin aplicarea acestor strategii, dascălii pot reduce riscul de părăsire a școlii și pot menține elevii implicați în procesul educațional.

4. Concluzii și recomandări

În condițiile actuale, dascălii joacă un rol esențial în adaptarea metodelor didactice pentru a face față provocărilor învățământului online și pentru a preveni abandonul școlar. Este

necesară o formare continuă în domeniul metodologiei digitale, precum și un suport adecvat pentru cadrele didactice, pentru a le permite să inoveze și să răspundă nevoilor elevilor.

Recomandări:

- Formare profesională permanentă în utilizarea tehnologiei educaționale.
- Dezvoltarea de resurse digitale accesibile și adaptate contextului românesc.
- Crearea de comunități de practică între dascăli pentru schimb de experiență.
- Implicarea activă a părinților și comunității în susținerea elevilor.
- Monitorizarea și evaluarea constantă a impactului metodelor aplicate pentru ajustări eficiente.

Încheiere

Rolul dascălilor în promovarea metodelor didactice inovatoare și adaptate condițiilor de învățare online devine vital în eforturile de a preveni abandonul școlar în România. Prin cunoașterea, aplicarea și promovarea acestor metode, dascălii pot asigura un proces educațional continuu, motivant și incluziv, contribuind la formarea unor cetățeni informați și responsabili, capabili să facă față provocărilor vremurilor moderne.

Prin formare continuă, adaptare și aplicare a tehnicilor moderne, aceștia pot crea un mediu educațional motivant și incluziv, în care elevii se simt valorizați, motivați și susținuți. În final, investiția în pregătirea și dezvoltarea profesională a dascălilor reprezintă o prioritate pentru asigurarea unui sistem educațional durabil, care să răspundă nevoilor societății și să contribuie la dezvoltarea unui viitor mai bun pentru tânăra generație.

Bibliografie:

Ministerul Educației Naționale, Ghid pentru învățarea online în contextul pandemiei OECD, "Supporting Students' Well-being in the Digital Age" (2021)

UNICEF România, "Impactul pandemiei asupra elevilor vulnerabili" (2021)

Ministerul Educației Naționale, Strategia națională pentru prevenirea abandonului școlar 2022-2030, București, 2022.

I. Popescu, Metode didactice moderne în învățământul preuniversitar, Editura Didactică și Pedagogică, 2020.

C. Marinescu, Rolul educatorului în prevenirea abandonului școlar, Revista Educația azi, nr. 3/2021.

UNESCO, Global Education Monitoring Report 2020, UNESCO Publishing.

.....

Abandonului școlar

Cauze psihologice,cauze sociale și cauze psihopedagogice

HEGYES OTILIA TEODORA

Școala Gimnazială comuna Orțișoara
Județul Timiș

Cauzele abandonului școlar pot fi evaluate din trei perspective:

I. Cauze psihologice - care țin de personalitatea și starea de sănătate a elevului: motivație școlară scăzută, lipsă de interes, încredere scăzută în educația școlară, oboseală, anxietate, autoeficacitate scăzută, imagine de sine deteriorată, sentimente de inferioritate, abilități sociale reduse, pasivitate; refuzul de a adera la o alegere făcută de alții (reacție la presiunea exercitată de dorințele adulților)

II. Cauze sociale care țin de familie, condițiile socio-economice ale familiei: sărăcia, stil parental indiferent, neglijent, familii dizarmonice, părinți foarte ocupați sau plecați în străinătate;

III. Cauze psihopedagogice care țin de contextul școlar specific (inclusiv relația profesorelev): presiunea grupului, supraincercarea școlară, comunicarea defectuoasă elev-profesor (ironizarea, umilirea elevului) evaluarea subiectivă, frica de evaluare, conflict cu colegii, practici educative percepute de elevi ca fiind nedrepte, frustrante, incompatibilitate între aspirațiile, trebuințele de învățare și oferta educațională a școlii; formă de apărare – împotriva disciplinei excesiv de rigidă și severă, politici proabsenteiste ale școlii la elevii din clasele terminale (în școlile de "elită")

Cauzele psihologice

Cauzele psihologice sunt acele cauze care țin de elev, de structura lui particulară și se referă la:

- anumite probleme grave de sănătate de natură anatomico-fiziologice (malformații corporale sau defecte senzoriale, inclusiv handicapul fizic) care dau naștere unor complexe de inferioritate și în cazul în care acest copil nu este susținut afectiv de către cei din jur, el va deveni tot mai suspicios și timorat în situațiile școlare evitând pe cât posibil acțiuni de grup și în final să abandoneze școala;
- cauze psihologice care țin de deficiențe ale dezvoltării psiho-intelectuale (nivel redus al inteligenței, autismul infantil, profunza interiorizare a ideilor, a sentimentelor proprii, îndepărtarea de realitate, hipersensibilitate sau irascibilitate, stau la baza crizelor impulsive și a reacțiilor de abandon școlar de tot felul, inclusiv a celui școlar.

Cauzele sociale

Alături de școală, familia reprezintă un instrument esențial de reglare a legăturilor copilului cu mediul.

Familia este unul din factorii hotărâtori care contribuie la formarea personalității acestuia, pregătindu-l astfel pentru viață. De felul în care se achită de sarcinile care-i revin, de modul în care și asumă propriile-i roluri depinde dezvoltarea ulterioară a copilului.

Familia trebuie să asigure copilului propriu un mediu favorabil dezvoltării și învățării. Scopul principal al educației părintești este acela de a pregăti copilul pentru existența independentă ca adult. Un copil își începe viața printr-o stare de totală dependență. Dacă educația lui este reușită, tânărul sau tânăra se va desprinde din acea dependență, devenind o ființă umană cu respect de sine, responsabilă față de sine și capabilă să răspundă cu entuziasm și competență la provocările vieții. Viitorul adult va deveni "independent" nu numai din punct de vedere financiar, ci și intelectual și psihic. Există o veche și excelentă maximă care spune că o educație părintească eficientă constă în primul rând în a-i da copilului rădăcini să se dezvolte și apoi aripi să zboare.

Studiile de specialitate au arătat că situația concretă în care se dezvoltă copilul, cu alte cuvinte situația familiei în care crește copilul și tot ceea ce derivă din această situație, reprezintă principala cauză a abandonului școlar.

Starea materială

Starea materială bună a familiei este un factor important al reușitei școlare, disponibilitățile financiare existente putând susține școlarizarea (taxe, rechizite, cărți etc.) și crearea condițiilor necesare studiilor de lungă durată și pentru profesii solicitate imediat pe piața forței de muncă. Putem vorbi de adevărate bariere socio-economice care reduc șansele familiilor sărace de a-și trimite copiii la școală, cum ar fi:

1. asigurarea hranei zilnice și a pachetelului cu mâncare pentru școală.
2. lipsa îmbrăcăminte și încălțămintei sezoniere,
3. lipsa condițiilor locative necesare studiului,
4. costurile/ cheltuielile educaționale ridicate

Starea materială

Starea materială bună a familiei este un factor important al reușitei școlare, disponibilitățile financiare existente putând susține școlarizarea (taxe, rechizite, cărți etc.) și crearea condițiilor necesare studiilor de lungă durată și pentru profesii solicitate imediat pe piața forței de muncă. Putem vorbi de adevărate bariere socio-economice care reduc șansele familiilor sărace de a-și trimite copiii la școală, cum ar fi:

1. asigurarea hranei zilnice și a pachetelului cu mâncare pentru școală.
2. lipsa îmbrăcăminte și încălțămintei sezoniere,
3. lipsa condițiilor locative necesare studiului,
4. costurile/ cheltuielile educaționale ridicate

Nivel cultural scăzut

Elevul provenit dintr-un mediu familial favorizant beneficiază, chiar de la începutul școlarității, de un "tezaur cultural" identic sau foarte apropiat de cultura vehiculată de școală, ceea ce îi va asigura succesul școlar și, ulterior, cel profesional.

Totodată, copilul aparținând unei astfel de familii este stimulat să frecventeze diferite instituții culturale și să participe la realizarea unor activități culturale intrafamiliale. Prin comparație cu aceste familii, cele cu un mediu defavorizant nu pot să asigure copiilor referințele culturale minime, necesare pentru a valorifica eficient oferta școlară existentă.

Abandonul școlar ține, în primul rând, de abandonarea școlii în contextul mentalității, acțiunilor și nevoilor sociale. Școala a ajuns să fie abandonată, înainte de toate, pentru că, în ziua de azi, nu contează în ierarhii, nu e percepută ca valoare în sine.

Drept urmare, "rețeta succesului", "exemplele de succes" ori alte sinonime din această categorie par a constitui apanajul unor neduși la școală sau, în orice caz, la școala calificării pentru reușita dobândită. Pe trepte inferioare ale vârstei și parvenirii, se bucură de mare trecere mediatică, bănească, admirativă cei care și-au legat performanțele de abandonarea școlii, văzută drept opțiune binevenită în atingerea succesului.

Folclorul foarte nou a impus prostește vorbe de felul "ai carte, n-ai parte" și "toclarul", ca semn depreciativ al celor care încă sunt convinși că e bine să scrii și să citești ca lumea.

Climatul familial

Familia, prin tonalitatea și atmosfera sa afectivă, prin dimensiunea sa culturală și gradul ei de integrare socială, constituie un mediu educativ determinant. Orice dezacorduri și tensiuni existente în mediul familial vor genera în conștiința copilului îndoieli, reticențe sau reacții neadaptative. Analiza succintă a rolului climatului familial în ceea ce privește abandonul școlar se bazează pe câteva repere:

- a) dezorganizarea familiei
- b) divergențele educative dintre membrii adulți ai familiei
- c) Grupul fratern
- d) Dezacordul dintre cerere și ofertă

Absența controlului parental

Absența controlului parental

Școala obligă părinții să exercite asupra copiilor un control accentuat. Familiile copiilor care abandonează școala sunt deficitare sub aspectul controlului parental exercitat, acest deficit manifestându-se prin:

- lipsa ajutorului la învățătură din partea părinților.

Lipsa sprijinului părinților în pregătirea școlară a copiilor contribuie într-o mare măsură la randamentul școlar scăzut al acestora.

- lipsa controlului asupra activității copiilor în timpul liber; aceasta se datorează fie mediului familial dezorganizat, caracterizat de violență și consum de alcool, fie faptului că părinții sunt mult prea ocupați, neputând astfel să-și supravegheze copiii.

Alături de școală, familia reprezintă un instrument esențial de reglare a legăturilor copilului cu mediul.

Familia este unul din factorii hotărâtori care contribuie la formarea personalității acestuia, pregătindu-l astfel pentru viață. De felul în care se achită de sarcinile care-i revin, de modul în care-și asumă propriile-i roluri depinde dezvoltarea ulterioară a copilului.

Familia trebuie să asigure copilului propriu un mediu favorabil dezvoltării și învățării. Scopul principal al educației părintești este acela de a pregăti copilul pentru existența independentă ca adult. Un copil își începe viața printr-o stare de totală dependență. Dacă educația lui este reușită, tânărul sau tânăra se va desprinde din acea dependență, devenind o ființă umană cu respect de sine, responsabili față de sine și capabilă să răspundă cu entuziasm și competență la provocările vieții. Viitorul adult va deveni "independent" nu numai din punct de vedere financiar, ci și intelectual și psihic. Există o veche și excelentă maximă care spune că o educație părintească eficientă constă în primul rând în a-i da copilului rădăcini să se dezvolte și apoi aripi să zboare.

Studiile de specialitate au arătat că situația concretă în care se dezvoltă copilul, cu alte cuvinte situația familiei în care crește copilul și tot ceea ce derivă din această situație, reprezintă principala cauză a abandonului școlar.

Vă mulțumesc!

Hegyes Otilia Teodora

Școala Gimnazială com.

Orțișoara

Județul Timiș

ACTIVITĂȚILE CARE ȚIN COPIII APROAPE

Prof. Palcu Florentina
Grădinița P.N. Nădab, jud. Arad

Activitățile extrașcolare, desfășurate în afara rutinei zilnice, aduc copiilor experiențe de viață valoroase care completează procesul educațional formal. Acestea contribuie la formarea unor legături semnificative între copil și școală, promovând curiozitatea, exprimarea personală și colaborarea cu ceilalți. Când copilul se simte valorizat în afara mediului strict educativ, el dezvoltă un atașament pozitiv față de școală, care reduce riscul abandonului. Aceste activități devin astfel un instrument-cheie în integrarea copiilor aflați în risc educațional, consolidând o relație de încredere între școală, familie și comunitate.

Activități:

1. „Excursii în lumea mare” – descoperirea realității sociale

Scop: Lărgirea orizontului cunoașterii și dezvoltarea curiozității cognitive.

Excursiile lunare sunt organizate în medii relevante pentru învățarea socială: bibliotecă, muzeu, piață, fermă, instituții locale. Copiii sunt încurajați să observe, să pună întrebări și să reflecteze asupra experienței.

Exemple:

- **Vizită la bibliotecă – „Aventuri printre cărți”** – Copiii participă la o lectură interactivă condusă de bibliotecar, urmată de un „tur ghidat” printre rafturi și alegerea unei cărți preferate.

Obiectiv: Stimularea interesului pentru lectură.

Materiale: Cărți ilustrate, ecusoane de „mic cititor”.

Impact: Copilul se simte important și motivat să revină în acel spațiu educativ.

- **Excursie la o fermă – „Viața la țară”** – Copiii interacționează cu animale, învață despre sursele alimentelor. Se confecționează apoi o machetă a fermei. Copiii vizitează o fermă locală, unde pot hrăni animalele, culege ouă sau observa plante cultivate. La întoarcere, desenează experiențele.

Obiectiv: Cunoașterea mediului înconjurător și valorificarea muncii agricole

Materiale: Șorțulețe, fișe de observație, plastilină.

Impact: Legătura cu realitatea socială și valorizarea muncii.

- **Tur ghidat în oraș – „Orașul meu cu ochi de copil”** – Se vizitează clădiri importante, iar copiii desenează ce le-a plăcut mai mult.

Se vizitează Primăria, muzeul sau un parc emblematic. Copiii participă la un mini-concurs de desen cu titlul: „Ce mi-a plăcut cel mai mult?”.

Obiectiv: Familiarizarea cu spațiul comunitar.

Materiale: Planșe de desen, creioane, diplome.

Impact: Crește sentimentul de apartenență la comunitate.

2. „Micii voluntari din grădiniță” – inițiere în responsabilitate socială

Scop: Însușirea valorilor prosociale și implicarea în comunitate.

Se creează contexte simple în care copiii pot oferi ajutor, empatie sau pot participa la activități simbolice cu impact social.

Exemple:

- **Felicitări pentru bunici** – Copiii creează felicitări și le trimit la căminul de vârstnici din apropiere care sunt apoi înmânate de educatoare. Copiii primesc o scrisoare de mulțumire.

Obiectiv: Cultivarea respectului pentru vârstnici.

Materiale: Carton, acuarele, plicuri.

Impact: Copilul simte că poate oferi bucurie altora, sporind stima de sine.

- **Donație de jucării** – Fiecare copil alege o jucărie de acasă pentru a o dăruia unui copil defavorizat.

Se discută despre copii mai puțin norocoși, într-un cadru empatic.

Obiectiv: Învățarea generozității și conștientizarea inegalităților sociale.

Materiale: Cutii decorate, etichete personalizate.

Impact: Copilul dezvoltă un simț al responsabilității civice.

- **Campanie pentru animale** – Copiii aduc alimente și jucării pentru adăpostul local, iar educatorul explică grija față de viețuitoare.

Se colectează hrană și accesorii pentru un adăpost local. Copiii realizează afișe și desene pentru promovare.

Obiectiv: Educația ecologică și empatia față de animale.

Materiale: Hârtie colorată, stickere cu animale, benzi pentru afișare.

Impact: Copilul se simte capabil să ajute o cauză și învață implicarea socială.

3. „Talentul meu contează!” – exprimarea creativității individuale

Scop: Creșterea încrederii în sine și a valorizării personale.

În fiecare lună se organizează o „Zi a talentelor”, în care fiecare copil este încurajat să arate un talent personal: dans, desen, povestire, cântec.

Exemple:

- **Serbare „Sunt un mic artist”** – Copiii pregătesc cântece, poezii sau dansuri și le prezintă într-un mic spectacol în fața colegilor și părinților.

Obiectiv: Exprimarea creativă și reducerea anxietății de scenă.

Materiale: Costumașe, decor, microfon-jucărie.

Impact: Valorizarea personală și dezvoltarea curajului de a se exprima public.

- **Expoziție „Măinile mele pot!”** – Lucrările realizate acasă (colaje, picturi, obiecte modelate) sunt expuse într-un colț special al grădiniței.

Obiectiv: Recunoașterea talentului individual.

Materiale: Suporturi pentru expunere, etichete cu nume.

Impact: Crește încrederea în sine și dorința de implicare în activități.

- **Mini-concurs „Povestitorul lunii”** – Copiii aleg o poveste preferată pe care o recită sau povestesc cu cuvintele lor, în fața grupului.

Obiectiv: Dezvoltarea limbajului și a exprimării narative.

Materiale: Cartea preferată, microfon de jucărie, medalion simbolic.

Impact: Stimulează curajul, memoria și bucuria de a vorbi în public.

Bibliografie:

1. MEN (2020). *Ghid pentru activități extracurriculare în grădiniță*;
2. Miclea M. (2009). *Educația timpurie: politici și practici*. București: Editura Alpha;
3. Vlăsceanu L. (2005). *Incluziune socială și educațională*. Iași: Polirom.

DASCĂLUL, PUNTE ÎNTRE COPIL ȘI ȘCOALĂ

Prof. Sârbu Liliana
Grădinița P.N. Nădab, jud. Arad

În etapa preșcolară se pun bazele personalității, ale rutinei școlare și ale atașamentului față de educație. Educatorul devine un model de stabilitate și afecțiune, contribuind la formarea atitudinii copilului față de învățare. Prin activități extracurriculare și extrașcolare, educatorul

crează contexte pozitive de învățare informală, oferindu-le copiilor siguranța că școala este un spațiu de încredere, prietenos și stimulant. Această relație pozitivă formată timpuriu poate influența semnificativ decizia familiei de a continua parcursul educațional, mai ales în comunitățile vulnerabile.

Activități:

1. „Prietenii din Grădinița Veselă” – atelier de dezvoltare socio-emoțională

Scop: Dezvoltarea empatiei, a comunicării asertive și a sentimentului de apartenență.

Atelierul este organizat săptămânal sub forma unor sesiuni de grup, unde copiii învață să-și exprime emoțiile, să ofere sprijin colegilor și să rezolve conflictele prin jocuri și povești. Educatorul folosește marionete, cartonașe emoționale, scenarii și jocuri de rol.

Exemple:

- **Dramatizare „Cum ajut un prieten trist”** –

Copiii primesc scenarii simple, prezentate cu ajutorul unor marionete. De exemplu, „Ursulețul Radu e trist pentru că nu a fost ales în echipă”. Copiii trebuie să găsească moduri de a-l înveseli.

Obiectiv: Dezvoltarea empatiei și a capacității de rezolvare de probleme emoționale.

Materiale: Marionete, scenarii plastificate, măști de emoții.

Impact: Copiii învață să recunoască emoții și să ofere sprijin, întărind coeziunea grupului.

- **Joc de rol „Cercul prieteniei”** – Fiecare copil își exprimă o emoție, iar ceilalți îl susțin prin gesturi prietenoase.

Copiii stau în cerc și, pe rând, exprimă o emoție (ex: „Sunt fericit când...”), iar colegii trebuie să răspundă cu gesturi de susținere: o îmbrățișare simbolică, un zâmbet, un cuvânt frumos.

Obiectiv: Exprimarea emoțiilor într-un cadru sigur.

Materiale: Cartonașe cu emoticoane, pernă specială de vorbit („pernuța curajului”).

Impact: Copilul se simte ascultat, valorificat, ceea ce crește încrederea în grup și atașamentul față de educatoare.

- *Colaj colectiv „Fii bun – fii alături!” – Fiecare copil contribuie la o lucrare comună cu un mesaj de sprijin pentru colegi.*

Copiii lucrează împreună la un colaj din imagini decupate din reviste, reprezentând acțiuni de ajutor (ex: un copil care împarte, unul care mângâie etc.). Fiecare își adaugă un desen personal cu „gestul lui bun”.

Obiectiv: Interiorizarea valorilor prosoziale.

Materiale: Reviste, lipici, coli mari de hârtie, culori.

Impact: Lucrul în echipă le oferă sentimentul că sunt parte dintr-un întreg și le consolidează identitatea de grup.

2. „Părinți și copii în grădină” – proiect comunitar

Scop: Consolidarea relației familie-instituție și responsabilizarea copiilor prin activități concrete.

Se organizează în curtea grădiniței, implicând familiile în plantarea și îngrijirea florilor și legumelor. Activitatea se desfășoară în weekenduri sau după-amiaza.

Exemple:

- **„Semințele prieteniei”** – Fiecare copil plantează o floare alături de părinte. Pe o etichetă decorativă scriu împreună: „Aceasta este floarea noastră – crește cu grijă și iubire”.

Obiectiv: Învățarea valorii muncii și a răbdării, prin implicare emoțională.

Materiale: Ghivece, semințe, bețișoare de lemn pentru etichete.

Impact: Crește atașamentul copilului față de spațiul grădiniței și implică familia în procesul educațional.

- **Ziua Recoltei** – La finalul proiectului, copiii organizează o expoziție cu produsele obținute, prezentate alături de poveștile lor. (pătrunjel, mentă, roșii cherry). Invită părinții să vadă roadele muncii lor și oferă frunze uscate sau săculeți cu mirodenii.

Obiectiv: Recunoașterea efortului și a perseverenței.

Materiale: Coșulețe, etichete de prezentare, șorțulețe colorate.

Impact: Copilul își asumă un rol activ și se bucură de recunoaștere publică.

- **Povești despre creștere** – Educatorul încurajează copiii să creeze povești inspirate din procesul de plantare, legând metaforic creșterea florii de propria dezvoltare. („Când eram mic, eram timid, dar acum sunt curajos ca floarea care a crescut!”).

Obiectiv: Stimularea autoreflexiei și a exprimării simbolice.

Materiale: Caiete de poveste, creioane colorate, stickere.

Impact: Le dezvoltă sentimentul propriei valori și motivația de a evolua în cadrul grădiniței.

3. „Grupa mea – familia mea” – program tematic lunar

Scop: Întărirea sentimentului de siguranță afectivă și promovarea coeziunii.

Pe parcursul unei luni, se creează o atmosferă de apartenență prin activități afectiv-creative. Se organizează zile tematice, activități în cerc și momente de reflecție ghidată.

Exemple:

- **Zidul încurajărilor** – Copiii primesc bilețele cu mesaje pozitive scrise de colegi („Ești un prieten bun pentru mine pentru că..., „Îmi place cum cânti, Andrei!”),...”), care sunt afișate pe un panou decorat.

Obiectiv: Promovarea aprecierii și a respectului reciproc.

Materiale: Cartonașe colorate, lipici, litere decorative.

Impact: Îi ajută pe copii să se simtă iubiți și apreciați, ceea ce reduce insecuritatea emoțională.

- **Ziua recunoștinței** – Copiii pregătesc felicitări pentru colegii și educatorii preferați. În care exprimă ce apreciază cel mai mult. Felicitările sunt oferite în cadrul unui mic eveniment festiv.

Obiectiv: Dezvoltarea vocabularului emoțional și a recunoștinței.

Materiale: Cartoane colorate, paiete, lipici cu sclipici.

Impact: Se consolidează sentimentul de siguranță și bucuria de a fi parte dintr-o comunitate educațională.

- **Jocul „Împreună e mai ușor”** – Activități de echipă în care succesul depinde de cooperare: transport de mingi între două puncte fără mâini, rezolvarea unui labirint cu ochii închiși ghidați de partener, etc.

Obiectiv: Promovarea cooperării și interdependenței pozitive.

Materiale: Obstacole, mingi, eșarfe, cronometru.

Impact: Copiii învață valoarea ajutorului reciproc și a încrederii în colegi.

Bibliografie:

1. Cucuș C. (2006). *Psihopedagogie*. Iași: Polirom.
 2. Ministerul Educației Naționale (2021). *Repere fundamentale în învățarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani*.
 3. Stan E. (2019). *Strategii didactice interactive în grădiniță*. București: Aramis.
-

ABANDONUL ȘCOLAR, CAUZE ȘI METODE DE PREVENIRE

Goia Maria Alexandra
Șc. Gimn. „Tudor Arghezi”
București, sector 2

O educație adevărată, reală se fundamentează în familie, apoi ea se continuă în grădiniță și școală prin intermediul cadrelor didactice. În primul rând, ea se realizează prin puterea exemplului. O bună intervenție a cadrului didactic prin însuși procesul educativ pe care-l desfășoară cu copiii poate constitui un mijloc de prevenire a abandonului școlar, care a devenit din ce în ce mai frecvent.

Abandonul școlar reprezintă conduita de evaziune definitivă ce constă în încetarea frecventării școlii, părăsirea sistemului educativ indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înaintea obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii actului de studii început. Elevii care abandonează școala sunt cei care s-au făcut remarcăți pentru absentism și alte dificultăți de comportament, pentru care au fost sancționați în repetate rânduri în școală. Acest abandon este cu atât mai grav cu cât are loc la nivelul formelor terminale de învățământ, căci până a ajunge acolo societatea a cheltuit cu persoana respectivă o grămadă de resurse. Chiar și cel în cauză a fost nevoit să depună anumite eforturi. Abandonul școlar reprezintă o problemă gravă cu care se confruntă societatea contemporană; școala a ajuns să fie abandonată, înainte de toate, pentru că în ziua de azi nu contează în ierarhii, nu e percepută ca valoare în sine; atât copiii, cât și elevii nu mai consideră școala un viitor.

Efectele abandonului școlar demonstrează că acest tip de conduită este considerat deosebit de grav. Mai întâi, cei care abandonează școala nu au nici calificarea profesională indispensabilă integrării socio-economice, nici formația morală și civică necesară exercitării rolului de părinte și celui de cetățean al unei comunități. În al doilea rând, neavând o calificare, cei care abandonează școala sunt viitorii șomeri și reprezintă, pe termen mediu și lung, o sursă de dificultăți sociale și de pierderi, care depășesc investiția cerută de formarea inițială.

Pentru o mai bună intervenție se propune realizarea unui program care să urmărească dezvoltarea competențelor cadrelor didactice de lucru în echipă și de folosire a planificării strategice în vederea identificării factorilor care ar favoriza apariția unor astfel de situații de risc la nivelul școlii, pentru prevenirea și, în ultimă instanță, pentru rezolvarea unor situații de criză cu efect de abandon școlar.

Pentru a putea reduce numărul abandonurilor școlare ar fi bine să încercăm să identificăm și să studiem câteva cauze:

- școlile din zonele defavorizate sunt caracterizate de izolare, sărăcie și lipsa oportunităților de succes socio-profesional pentru absolvenți. Lipsiți de motivație, mulți dintre elevii claselor gimnaziale renunță în primii ani de studiu, rămânând să dea o mână de ajutor în gospodăriile proprii sau chiar muncind ca zilieri la oamenii mai avuți din statele respective.

Sărăcia comunităților din zonele defavorizate limitează posibilitățile părinților de a oferi copiilor resursele necesare educației. Această stare provoacă deseori exploatarea copiilor prin muncă de către părinți. Lipsa interesului pentru școală se explică prin presiunile de ordin economic, prin dezamăgirile personale ale părinților și prin lipsa de

cultură a comunității care poate fi susceptibilă față de instituțiile formale. Aceste cauze ar putea fi eliminate prin orientarea fondurilor disponibile spre școlile din asemenea zone, prin stabilirea unor legături cu centre de instruire existente, prin asigurarea unei infrastructuri care să asigure transportul elevilor, dar și asigurarea hranei pentru elevi care au domiciliul la distanțe mari de școală. De asemenea, este menționată aprecierea (fără vreo susținere) potrivit căreia, în mediul rural, abandonul școlar crește iarna, **„în condițiile lipsei de subsistență”** și din cauza **„lipsei hranei sau îmbrăcăminte necesare”**. E o simplă părere fără cunoașterea generală a realității. Pe de altă parte, încălzirea vremii, crearea condițiilor naturale de practicare a unor îndeletniciri îi fac pe copii să-și urmeze părinții la muncă, abandonând școala.

- cultura de origine a elevilor – cercetările din domeniul educațional au relevat faptul că mediul socio-cultural de proveniență al elevilor este una dintre cele mai importante variabile în reușita sau eșecul școlar și profesional al elevului. Este foarte importantă atitudinea familiei în raport cu școala. Există și cazuri în care părinții încurajează să încalce normele valorilor școlare prin atitudinea lor față de școală. Ca forme principale de manifestare a deviației școlare putem aminti ca fiind mai grave din punct de vedere social și comportamental: fuga de la școală, absenteismul, abandonul școlar, vandalismul, conduitele violente, toxicomania, copiatul și suicidul.

Cunoașterea acestor atitudini și identificarea surselor de posibile tensiuni sau blocaje manifestate în raport cu cariera școlară a tinerilor constituie un factor important în prevenirea abandonurilor. Elevii au fost încurajați și de atitudinea părinților pentru care cartea nu mai reprezintă o prioritate, nici garanția asigurării unui loc de muncă. Mai mult, emigrarea forței de muncă îi afectează tot mai tare pe elevi, care fie că-și urmează părinții, fie sunt lăsați în grija unor rude sau cunoștințe apropiate care se ocupă superficial de situația școlară a copiilor.

- climatul familial are un rol hotărâtor în cauzele de abandon școlar. Astfel, dezorganizarea vieții de familie, consecința a divorțului, climatul familial conflictual și imoral, excesiv de permisiv, divergența metodelor educative și lipsa de autoritate a părinților, atitudinea rece, indiferentă sau, dimpotrivă, tiranică a acestora sunt alte câteva aspecte care conduc spre abandonul școlar.
- factori de natură socială și economică cum ar fi: crize politice, economice, sociale și morale, prăbușirea sistemului de protecție socială, confuzia sau absența unor norme sau valori sunt alte cauze care conduc la dezorientarea elevilor, îndepărtarea lor de mediul educațional și, în final, abandon școlar.
- factorii de natură educațională: insubordonare față de normele și regulile școlare, chiul, absenteism, repetenție, motivații și interese slabe în raport cu școala, greșelile dascălilor (de atitudine și relaționare, competența profesională, autoritate morală) au și ei un rol important în apariția fenomenului de abandon școlar.
- anturajul de proastă calitate debusolează elevii cu un psihic labil datorat unor carențe din copilărie; dorința de a scăpa de sub tutela educațională sau familială, dorința de a capta obiecte, haine sau mâncare prin căi ocolite, necurate reprezintă cauze pentru care elevul abandonează școala. Anturajul reprezintă un factor negativ în viața elevului; el poate să-l determine pe elev să fumeze, să consume bauturi alcoolice, să consume droguri, să fure sau chiar să chiulească de la școală.

Principalele obiective în cadrul unui program de prevenire a abandonului școlar:

- identificarea elevilor aflați în abandon sau risc de abandon școlar în vederea menținerii acestora în sistemul învățământului guvernamental de zi;

- implicarea sistemului familial în reabilitarea școlară și socială a elevului;
- creșterea gradului de implicare a comunității locale în soluționarea situațiilor de abandon școlar sau a situațiilor ce prezintă risc de abandon școlar.
- În măsura în care aceste obiective vor fi îndeplinite, abandonul școlar nu va mai reprezenta un pericol imediat de abandon, fiind urmărite în cadrul unui program de prevenție bine organizat, ce se desfășoară pe o perioadă foarte îndelungată.

Se impun măsuri de prevenire a abandonului școlar:

- psiho-pedagogice și psiho-sociologice – care urmăresc cultivarea unor relații interpersonale adecvate pentru realizarea unei inserții socio-familiale pozitive;
- socio-profesionale – ele decurg din măsurile psiho-pedagogice și psiho-sociale;
- psihiatrice - depistarea precoce a minorilor cu diferite probleme caracteriale, comportamentale, emoționale, tendințe agresive;
- juridico-sociale – aceste măsuri permit creșterea gradului de influențare socială prin popularizarea legilor și prin propaganda juridică, în general.

În cadrul învățământului preșcolar educatoarea are, de asemenea, un rol decisiv în formarea conceptului despre școală a copiilor preșcolari - viitori școlari. Rolul acesteia este nu numai de a-i informa cu privire la școală, ci și de a-i face să conștientizeze importanța pe care o deține școala în viața unui individ.

Un alt element în combaterea abandonului școlar este participarea tuturor copiilor la programul educativ, fiecare după forța și posibilitățile sale. Copiii sunt diferiți, capacitățile lor sunt diferite, gradul lor de adaptare și percepere este diferit, dar în grupul de la grădiniță fiecare poate avea un loc, un statut, un rol și o valoare, fapt ce îi determină să îndrăgească mediul școlar. Evaluarea pe care o poate face educatoarea se referă la competențele și capacitățile educaționale ale fiecărui copil. Trebuie plecat de la premisa că fiecare copil are valoare și este unic și că fiecare copil poate învăța, indiferent de nevoile lui sociale. Pentru o mai bună prevenire a abandonului școlar trebuie cunoscute aptitudinile și nevoile fiecărui copil integrat în sistemul de educație fie el de religie sau etnie diferită față de restul copiilor.

În cazul etniei rome, cunoașterea obiceiurilor și tradițiilor, fața necunoscută și nebănuită a existenței membrilor ei pune în valoare ceea ce ei înșiși nu mai știu ori nu au reușit să răzbată. Copiilor le oferă identitate și apartenență la neam, le redă mândria de descendenți ai poporului lor, răspândit prin numeroase teritorii, le crează o "unicitate pozitivă" – adică aceea care ascunde comoara trăsăturilor caracteristice unui popor. "Unicitatea pozitivă" care în esență arată demnitatea neamului lor, se opune aceleia "negative", aceea care a fost impusă mediatizării care condamnă la inhibare, la izolare. Așadar, copilul fie că este integrat într-un sistem de învățământ preșcolar, primar, gimnazial, liceal, profesional, universitar, trebuie urmărit cu mare atenție cum evoluează cum se menține în sistemul educativ, făcându-l cât mai eficient prin intervenții oportune atât din partea părinților, cadrelor didactice, cât și a comunității din care provine copilul pentru o mai mare siguranță în prevenirea abandonului școlar – o problema gravă în România.

Educația pentru toți este o nevoie a epocii noastre. Depinde de fiecare cadru didactic în parte, de responsabilitatea și implicarea tuturor ca ea să devină o realitate din care fiecare să învețe și să se dezvolte și să nu uităm că educația depinde foarte mult **de familie**.

Privitor la această temă, Abandonul școlar – cauze și modalități de prevenire, consider că este o temă foarte mult abordată în mediul școlar. Cadrele didactice împreună cu consilierul școlar încearcă să-i determine pe elevi să conștientizeze importanța școlii, a terminării unui liceu. La noi, în România, abandonul școlar reprezintă un motiv de îngrijorare și pentru aceasta, școala trebuie să aibă o relație foarte strânsă cu membrii familiei.

Bibliografie:

Clerget, Stephane, (2008), *Criza adolescenței*, Editura Trei, București
Moisin, Anton, (2007), *Arta educării copiilor și adolescenților în familie și în școală*, Editura Didactică și Pedagogică, București
Tatu, Cornelia, *Suport de curs: Consiliere școlară* (2009)

METODE DIDACTICE INOVATIVE PENTRU PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR

Studiu de specialitate

prof. Dașu Narcisa Gabriela

Liceul Special pentru Deficienți de Vedere Buzău

Școala Gimnazială nr 7 Buzău

Abandonul școlar reprezintă una dintre problemele majore ale sistemelor educaționale contemporane, cu implicații profunde asupra dezvoltării individuale și sociale. Fenomenul se manifestă prin întreruperea definitivă sau temporară a parcursului educațional înainte de finalizarea unei etape de învățământ, având cauze multiple și complexe care necesită abordări didactice diferențiate și strategii preventive eficiente.

Implementarea metodelor didactice inovative poate contribui semnificativ la reducerea ratei de abandon școlar prin crearea unui mediu educațional incluziv, motivant și adaptat nevoilor diverse ale elevilor. Acest referat analizează principalele strategii didactice care s-au dovedit eficiente în prevenirea abandonului școlar, oferind o perspectivă comprehensivă asupra instrumentelor pedagogice disponibile pentru educatori.

Metode didactice centrate pe individualizare

Individualizarea învățării reprezintă una dintre strategiile fundamentale în prevenirea abandonului școlar, recunoscând faptul că fiecare elev are un ritm, stil și nevoi specifice de învățare.

Învățarea diferențiată implică adaptarea conținutului, procesului și produsului educațional la caracteristicile individuale ale elevilor. Profesorii pot oferi materiale didactice la diferite niveluri de complexitate, pot varia metodele de prezentare a informației și pot permite elevilor să demonstreze cunoștințele dobândite prin modalități diverse. Această abordare asigură că toți elevii pot experimenta succesul academic, indiferent de punctul lor de plecare.

Planurile educaționale individualizate (PEI) sunt instrumente esențiale pentru elevii cu nevoi educaționale speciale sau cu dificultăți specifice de învățare. Aceste planuri stabilesc obiective realiste și realizabile, identifică strategiile de sprijin necesare și monitorizează progresul elevului într-un mod sistematic. Implementarea PEI-urilor necesită colaborarea între profesori, specialiști și părinți pentru a asigura o abordare holistică.

Sistemele de evaluare flexibile permit elevilor să-și demonstreze competențele prin multiple modalități, reducând anxietatea asociată cu evaluările tradiționale și oferind șanse

egale de reușită. Evaluarea poate include proiecte, prezentări, portofolii, evaluări orale sau alternative creative la testele scrise standard.

Tutoringul între colegi și mentoratul reprezintă strategii eficiente prin care elevii mai avansați sprijină colegii cu dificultăți. Această abordare nu doar că îmbunătățește performanțele academice ale celor sprijiniți, dar dezvoltă și competențele sociale și de leadership ale tutorilor, creând un mediu de învățare colaborativ și de sprijin mutual.

Metode interactive și participative

Metodele interactive transformă procesul educațional dintr-o activitate pasivă într-una activă, angajând elevii în mod direct în propria învățare și crescând nivelul de motivație și participare.

Învățarea prin proiecte oferă elevilor oportunitatea de a explora subiecte în profunzime, dezvoltându-și competențele de cercetare, analiză și prezentare. Proiectele pot fi interdisciplinare, conectând conținuturi din diferite domenii și demonstrând relevanța practică a cunoștințelor școlare. Această metodă dezvoltă autonomia elevilor și le oferă un sentiment de proprietate asupra învățării proprii.

Învățarea colaborativă promovează lucrul în echipă și dezvoltarea competențelor sociale, în timp ce consolidează cunoștințele academice. Grupurile de lucru heterogene permit elevilor să învețe unii de la alții, să-și dezvolte competențele de comunicare și să experimenteze diferite roluri într-un context educațional suportiv.

Simulările și jocurile de rol transformă conceptele abstracte în experiențe concrete și memorabile. Aceste activități pot aborda subiecte complexe din istorie, științe sociale, știință sau literatură, făcând învățarea mai atractivă și mai ușor de înțeles. Participarea activă în simulări dezvoltă gândirea critică și capacitatea de rezolvare a problemelor.

Dezbaterile structurate dezvoltă competențele de argumentare, ascultare activă și gândire critică. Elevii învață să-și susțină punctele de vedere cu argumente solide, să respecte opiniile diferite și să analizeze critic informațiile. Această metodă este deosebit de eficientă pentru dezvoltarea încrederii în sine și a competențelor de comunicare.

Utilizarea tehnologiei educaționale poate crește angajamentul elevilor prin integrarea platformelor digitale, aplicațiilor interactive și resurselor multimedia în procesul de învățare. Tehnologia poate personaliza experiența educațională, oferind feedback imediat și adaptând conținutul la ritmul individual de învățare.

Strategii de motivare și angajament

Motivația reprezintă motorul învățării, iar metodele didactice care stimulează motivația intrinsecă și extrinsecă pot preveni abandonul școlar prin crearea unei experiențe educaționale pozitive și semnificative.

Conectarea învățării cu viața reală demonstrează elevilor relevanța și aplicabilitatea cunoștințelor dobândite în școală. Profesorii pot utiliza exemple concrete din viața de zi cu zi, pot invita profesioniști din diferite domenii să vorbească despre carierele lor sau pot organiza vizite în locuri de muncă pentru a ilustra aplicațiile practice ale educației.

Stabilirea obiectivelor realizabile și măsurabile oferă elevilor un sentiment de progres și realizare. Obiectivele pe termen scurt permit celebrarea succeselor frecvente, în timp ce obiectivele pe termen lung oferă o direcție și un scop pentru eforturile educaționale. Implicarea elevilor în stabilirea propriilor obiective crește angajamentul și responsabilitatea personală.

Recunoașterea și recompensarea progresului, nu doar a performanțelor finale, motivează elevii să continue eforturile chiar și atunci când întâmpină dificultăți. Sistemele de

recunoaștere pot include laude verbale, certificate, afișarea lucrărilor elevilor sau privilegii speciale. Important este ca recunoașterea să fie specifică, oportună și autentică.

Crearea unui mediu de învățare pozitiv și incluziv asigură că toți elevii se simt valorăți și acceptați. Acest lucru implică stabilirea unor reguli clare și echitabile, promovarea respectului mutual, celebrarea diversității și abordarea promptă a comportamentelor negative sau discriminatorii.

Oferirea de alegeri și autonomie în învățare permite elevilor să-și asume responsabilitatea pentru educația proprie. Aceasta poate include alegerea subiectelor pentru proiecte, selectarea metodelor de prezentare sau participarea la activități extracurriculare optionale. Autonomia crește motivația intrinsecă și dezvoltă competențele de luare a deciziilor.

Tehnologii educaționale și resurse digitale

Era digitală oferă oportunități noi pentru personalizarea și îmbunătățirea experienței educaționale, fiind deosebit de eficientă pentru elevii care pot să nu răspundă pozitiv la metodele tradiționale de predare.

Platformele de învățare adaptivă utilizează algoritmi pentru a personaliza conținutul și ritmul învățării în funcție de performanțele și preferințele individuale ale elevilor. Aceste sisteme oferă feedback imediat, identifică lacunele în cunoștințe și sugerează resurse suplimentare pentru consolidare.

Învățarea combinată (blended learning) integrează instruirea față în față cu învățarea online, oferind flexibilitate și accesibilitate sporită. Elevii pot accesa materialele didactice în propriul ritm, pot reviziona conținuturile dificile și pot participa la activități interactive online care completează lecțiile tradiționale.

Gamificarea educației utilizează elementele specifice jocurilor pentru a crește motivația și angajamentul elevilor. Sistemele de puncte, niveluri, provocări și recompense pot transforma învățarea într-o experiență plăcută și competitivă, stimulând participarea activă.

Resursele multimedia interactive, inclusiv videoclipuri educaționale, simulări, laboratoare virtuale și aplicații mobile, pot face conținutul mai atractiv și mai ușor de înțeles pentru elevii cu stiluri diferite de învățare.

Portofoliile digitale permit elevilor să-și documenteze progresul, să-și reflecte cele învățate și să-și prezinte realizările într-un format modern și atractiv. Aceste instrumente dezvoltă competențele digitale și oferă o perspectivă cuprinzătoare asupra dezvoltării elevului.

Evaluarea și monitorizarea progresului

Sistemele eficiente de evaluare și monitorizare sunt esențiale pentru identificarea timpurie a elevilor cu risc și pentru adaptarea strategiilor de intervenție în funcție de nevoile specifice.

Sistemele de alertă timpurie utilizează indicatori multipli (absențe, note, comportament, participare) pentru a identifica elevii care prezintă risc de abandon înainte ca situația să devină critică. Aceste sisteme permit intervenții preventive și personalizate care pot preveni abandonul.

Evaluarea formativă continuă oferă feedback regulat asupra progresului elevilor, permitând ajustări rapide ale strategiilor de predare și învățare. Această abordare reduce anxietatea asociată cu evaluările sumare și oferă multiple oportunități pentru îmbunătățire.

Portofoliile de evaluare documentează progresul elevilor într-un mod comprehensiv, incluzând nu doar rezultatele academice, ci și dezvoltarea competențelor sociale, emoționale și

practice. Aceste instrumente oferă o imagine completă asupra dezvoltării elevului și pot identifica punctele forte pe care se poate construi.

Monitorizarea psihosocială urmărește indicatori precum stima de sine, motivația, relațiile cu colegii și nivelul de stres al elevilor. Această informație poate ghida intervențiile de sprijin social și emoțional.

Evaluarea eficienței programelor permite școlilor să determine care strategii funcționează cel mai bine pentru populațiile specifice de elevi și să aloce resursele în consecință. Această abordare bazată pe evidențe asigură utilizarea optimă a resurselor disponibile.

Concluzii

Prevenirea abandonului școlar prin metode didactice eficiente necesită o abordare multidimensională care să abordeze cauzele complexe și interconectate ale acestui fenomen. Metodele prezentate în acest referat demonstrează că există instrumente pedagogice variate și eficiente pentru menținerea elevilor în sistem și pentru îmbunătățirea experienței lor educaționale.

Individualizarea învățării emerge ca una dintre strategiile fundamentale, recunoscând că elevii au nevoi, stiluri și ritualuri diferite de învățare. Implementarea acestei abordări necesită investiții în formarea profesorilor, dezvoltarea resurselor didactice diversificate și crearea sistemelor de sprijin adecvate.

Metodele interactive și participative transformă elevii din receptori pasivi în participanți activi la propriul proces educațional, crescând nivelul de angajament și motivație. Aceste metode dezvoltă nu doar cunoștințele disciplinare, ci și competențele transversale esențiale pentru succes în viață.

Dimensiunea socio-emoțională a educației nu poate fi neglijată, deoarece multe dintre problemele care duc la abandon școlar au rădăcini în dificultățile personale și sociale ale elevilor. Programele de sprijin în acest domeniu trebuie să fie integrate organic în activitatea școlii, nu tratate ca activități separate.

Tehnologiile educaționale oferă oportunități noi pentru personalizarea învățării și pentru crearea experiențelor educaționale atractive și relevante. Cu toate acestea, tehnologia trebuie să completeze, nu să înlocuiască, interacțiunea umană care rămâne fundamentală în procesul educațional.

Colaborarea cu familia și comunitatea este esențială pentru succesul eforturilor de prevenire a abandonului școlar. Școlile nu pot rezolva singure această problemă complexă și au nevoie de sprijinul și implicarea activă a tuturor factorilor interesați.

Pentru implementarea cu succes a acestor metode didactice, se recomandă dezvoltarea unor politici educaționale coerente care să sprijine abordările preventive, investiții în formarea continuă a cadrelor didactice, crearea sistemelor de sprijin pentru elevii cu risc și dezvoltarea parteneriatelor eficiente între școală, familie și comunitate.

Succesul în prevenirea abandonului școlar se măsoară nu doar prin statistici, ci prin viețile transformate ale elevilor care își găsesc locul și sensul în educație, dezvoltându-și potențialul și contribuind pozitiv la societate. Investiția în metode didactice eficiente pentru prevenirea abandonului școlar reprezintă o investiție în viitorul individual și colectiv al societății.

Bibliografie:

- Albulescu, I., Albulescu, M. (2019). *Didactica modernă - teorii și aplicații*, Editura Polirom, Iași.
- Bocoș, M. (2017). *Instruirea interactivă - repere axiologice și metodologice*, Editura Polirom, Iași.
- Cosmovici, A., Iacob, L. (2016). *Psihologia școlarilor - dificultăți școlare și șansa recuperării*, Editura Polirom, Iași.
- Jigău, M. (coord.) (2019). *Copiii care nu merg la școală - Studiu sociologic*, Editura Alpha MDN, Buzău.
- Pânișoară, I.O. (2019). *Comunicarea eficientă - metode de interacțiune educațională*, Editura Polirom, Iași.
- Anghel, G. (2020). "Factorii de risc ai abandonului școlar în învățământul preuniversitar", *Revista de Pedagogie*, nr. 2, pp. 45-62.
- Botnariuc, P., Stan, C. (2019). "Strategii didactice pentru prevenirea abandonului școlar timpuriu", *Studia Universitatis Babeș-Bolyai - Psychologia-Paedagogia*, vol. 64, nr. 1, pp. 87-104.
- Bunescu, G. (2021). "Rolul tehnologiilor educaționale în reducerea riscului de abandon școlar", *Revista Română de Educație*, vol. 12, nr. 3, pp. 78-95.
- Constantin, A., Popescu, M. (2020). "Individualizarea învățării ca strategie de prevenire a eșecului școlar", *Învățământul Preuniversitar*, nr. 4, pp. 23-38.
- Dănilă, R. (2018). "Metode interactive în prevenirea abandonului școlar", *Revista de Științe ale Educației*, nr. 37, pp. 112-127.
- Marinescu, P. (2020). "Gamificarea educației ca metodă de creștere a motivației școlare", *Tehnologia Informației în Educație*, vol. 18, nr. 1, pp. 156-171.
- Neagu, M. (2018). "Învățarea prin proiecte - o alternativă la educația tradițională", *Revista Română de Pedagogie*, vol. 66, nr. 1, pp. 143-158.
-

UN GHIOZDAN POATE SCHIMBA UN DESTIN ȘI ÎMPLINI UN VIS

Prof. Bunea Diana Marilena
Școala Gimnazială Nr. 7
Buzău

Un ghiozdan este, la prima vedere, un obiect banal, parte din viața cotidiană a unui elev. Însă, pentru mulți copii, acest simplu accesoriu poate reprezenta mai mult decât un recipient pentru manuale și rechizite. Un ghiozdan poate deveni simbolul unei șanse la educație, al unei speranțe pentru un viitor mai bun și, de ce nu, al unui vis împlinit. Atunci când pătrundem în lumea unui copil, în special al celor care provin din medii defavorizate, ghiozdanul poate reprezenta cheia către un destin mai luminos.

În multe colțuri ale lumii, educația rămâne un drept greu accesibil. Din păcate, copiii care provin din familii sărace sau din zone izolate nu au mereu acces la resursele necesare pentru a învăța. Ghiozdanul, care conține cărți, caiete, stilouri și alte instrumente, poate deveni simbolul unui pas înainte, al unui început pentru un drum de învățătura. Este un punct de plecare către o viață mai bună, iar pentru un copil care nu își permite să își cumpere materiale școlare, acest ghiozdan poate însemna o oportunitate. Nu este vorba doar de obiectul în sine, ci de semnificația pe care o poartă. Fiecare ghiozdan care ajunge în mâinile unui copil dintr-o familie vulnerabilă este un mesaj puternic de susținere și încredere. A oferi un ghiozdan nu înseamnă doar a-i da copilului niște instrumente pentru școală, ci înseamnă a-i arăta că există oameni care cred în el, care vor ca el să aibă șansa de a învăța și de a-și construi un viitor mai bun. Mai mult decât atât, un ghiozdan poate schimba complet perspectiva unui copil asupra educației. Poate că până atunci, el nu înțelegea de ce trebuie să meargă la școală, dar acum, având la dispoziție tot ce este necesar pentru a învăța, va înțelege importanța cunoașterii și va fi mai motivat să învețe.

Pentru unii copii, un ghiozdan poate deveni simbolul unui vis de a deveni ceva mai mult. Poate că acest copil visează să devină medic, profesor, inginer sau artist. Acest ghiozdan reprezintă, în esență, prima lui fereastră către acele visuri. Fără ghiozdanul acela, fără acea șansă, visul ar fi putut rămâne imposibil. Dar ghiozdanul este un prim pas, un mic ajutor care poate avea un impact uriaș în dezvoltarea unui copil. Este o lecție despre importanța educației, despre faptul că, atunci când ai la îndemână instrumentele necesare, poți depăși orice obstacol.

Astfel, un ghiozdan nu este doar un obiect fizic. Este simbolul unui sprijin, al unui început, al unui vis care poate deveni realitate. Ghiozdanul are puterea de a schimba destine, de a transforma un copil care poate că nu ar fi avut nicio șansă într-un adult capabil să își construiască o viață prosperă. Și nu doar atât – ghiozdanul poate deveni un simbol al comunității, al solidarității între oameni, care își doresc să aducă o schimbare în lume prin educație.

În concluzie, un ghiozdan poate schimba un destin și împlini un vis. Este un obiect banal pentru unii, dar pentru alții este mult mai mult decât atât. Este o oportunitate, o șansă și un simbol al speranței. Un ghiozdan poate transforma un copil într-un adult capabil și poate contribui la construirea unei lumi mai echitabile și mai educaționale.

„NU ABANDONA - RĂMÂI ALĂTURI DE NOI!”

Prof. Grozea Elena Monica
Școala Gimnazială Nr. 7
Buzău

Abandonul școlar este o umbră care apasă asupra unei societăți care visează la un viitor mai bun. Oare ce înseamnă abandonul școlar pentru un tânăr? Este un drum închis, o cale întunecată, unde visurile se risipesc precum o adiere de vânt. „Nu abandona – rămâi alături de noi!” este un apel, o chemare către acei tineri care se simt pierduți, căci, într-o lume în care educația este cheia deschiderii către un viitor mai luminos, abandonul este o alegere care taie din aripi. Imaginați-vă un copac tânăr, care își întinde ramurile către cer, în căutarea razelor de

soare. Fiecare rază de lumină reprezintă cunoștințele acumulate, iar fiecare frunză este o speranță. Dar ce se întâmplă când acea lumină este înlăturată și frunza cade din briza rece a abandonului? Copacul devine frânt, iar viitorul său rămâne incert.

Această alegere de a abandona școala nu este doar un simplu pas înapoi. Este o barieră invizibilă care stă în fața fiecărui copil care visează la un viitor mai bun, mai curat, mai plin de oportunități. Școala este temelia pe care se construiește orice carieră de succes, iar abandonul este o prăbușire a acestei fundații. Într-o lume plină de oportunități, alegerea de a lăsa școala este un act de auto-sabotaj, care închide uși și face drumurile mai greu accesibile, dar nu trebuie să ne lăsăm înfrânți. Școala este un loc unde semințele cunoașterii sunt plantate, unde visele pot prinde aripi. „Nu abandona – rămâi alături de noi!” este îndemnul celor care vor să vadă cum acești tineri cresc și devin cei care vor modela viitorul. Abandonul școlar poate fi prevenit prin sprijin, prin înțelegerea nevoilor și prin arătarea unui drum luminos, unde fiecare pas contează.

Să ne imaginăm o mare de tineri, fiecare purtând în brațe un vis. Când unul cade, ceilalți sunt acolo să-l ridice. De aceea, trebuie să fim alături de acești tineri, să le arătăm că nu sunt singuri, să le oferim puterea de a merge înainte și de a nu renunța. O lume fără abandon școlar este o lume mai bună, unde fiecare tânăr are șansa de a-și împlini visul.

În final, să nu uităm că abandonul școlar nu este doar o pierdere pentru individ, ci și pentru întreaga societate. Este ca o piatră aruncată într-un lac calm: valurile ei ajung să atingă toate malurile, iar impactul său este resimțit de toți. Așadar, să ne ridicăm și să luptăm împotriva abandonului școlar, să construim un viitor mai bun pentru tineri, pentru fiecare dintre noi.

„Nu abandona – rămâi alături de noi!”. Le putem citi copiilor, la școală, povestea lui Nino:

Într-un oraș nu foarte departe, trăia un băiat pe nume Nino, care era diferit de ceilalți copii. Nino avea o pasiune imensă pentru desen, iar imaginația lui era plină de culori vibrante și personaje fascinante. Dar, deși își iubea arta, Nino nu se simțea niciodată în largul său la școală. În fiecare zi, la pauze, el era ținta glumelor răutăcioase ale unui grup de copii, care îl numeau „ciudat” pentru că nu se juca fotbal ca toți ceilalți și prefera să deseneze sau să citească.

Într-o dimineață însorită de primăvară, în timpul unei pauze, Nino stătea pe marginea unei bănci și își dădea frâu liber imaginației, când, deodată, o bătaie de vânt ușoară adusese cu ea un fluture mare și strălucitor. Nino a zâmbit, pentru că știa că atunci când fluturii își făceau apariția, însemna că o zi minunată începea. Dar, chiar în acel moment, grupul de copii a început să râdă de el, spunându-i că ar fi trebuit să prindă fluturile și să se joace mai mult cu ceilalți.

Nino, ești doar un visător, iar visele nu te vor ajuta să ai prieteni, a spus Luca, unul dintre băieții din grup, râzând cu un zâmbet sarcastic.

Nino a simțit un fior rece în stomac. Deși dorea să răspundă, cuvintele nu-i veneau la gură. Tot ce putea face era să-și arunce privirea pe pajiștea verde din jur și să continue să deseneze, sperând că într-o zi va fi înțeleș.

În acea zi însă, s-a întâmplat ceva diferit. În timp ce grupul continua să râdă, Ana, o fetiță din clasa lui Nino, a ieșit din mulțime și s-a apropiat de băiat. Ana nu era o persoană care să-i rănească pe ceilalți și de multe ori îi plăcea să vorbească cu Nino despre cărțile și desenele sale.

De ce îi lași pe ei să te rănească? a întrebat Ana cu o privire blândă, privind grupul care încă râdea.

Nu este nimic greșit în a fi diferit. Este minunat să ai un talent care te face special.

Nino a ridicat privirea și a văzut în ochii Anei o lumină caldă, care îl făcea să simtă că poate înfrunta orice.

Mă simt singur și uneori, cuvintele lor mă dor, a răspuns el, cu vocea tremurândă.

Într-o zi, Luca, băiatul care îl bătuse pe Nino cu vorbele lui, s-a apropiat timid de bancă și i-a întrebat pe Ana și Nino ce făceau acolo. Cu timpul, a început să înțeleagă că nu trebuie să fie rău pentru a se face remarcat. A început să participe la activitățile lor și să învețe că fiecare om are propria valoare. Și așa, în colțul lor special, Nino și Ana au demonstrat că, prin iubire și acceptare, bullyingul poate fi înfrânt și că fiecare copil are dreptul să fie el însuși, fără teamă de a fi judecat.

Morala poveștii: Fiecare persoană are dreptul să fie diferită, iar prin acceptare și înțelegere, putem înlătura bullyingul și putem crea o lume mai bună pentru toți.

UN PROFESOR FAIN ÎMPOTRIVA ABANDONULUI ȘCOLAR

Prof. Grozea Gheorghe Daniel
CJRAE BUZĂU

În fiecare școală există cel puțin un profesor care reușește să facă diferența în viața unui elev. Acesta nu este doar un simplu educator, ci un mentor, un prieten și uneori chiar un salvator. În fața unei lumi pline de provocări, cum ar fi abandonul școlar, acest profesor „fain” are puterea de a schimba destine, de a motiva și inspira elevii să meargă mai departe, chiar și atunci când viața le pune obstacole greu de depășit. Abandonul școlar este o problemă reală în sistemul educațional din România și nu numai. Mulți copii renunță la școală din diverse motive: sărăcia, lipsa de sprijin în familie, problemele emoționale sau chiar indiferența față de învățatura oferită. Însă, în mijlocul acestei realități, există profesori care reușesc să răzbată și să pună în valoare adevărata valoare a educației. Un „profesor fain” nu se limitează doar la transmiterea cunoștințelor, ci devine un ghid, un susținător constant al elevilor săi. Un astfel de profesor știe să creeze o atmosferă caldă și încurajatoare în clasă, unde elevii se simt acceptați și apreciați. Acesta încurajează curiozitatea și spiritul de întrebare, lăsând loc greșelilor, pentru că știe că învățatura adevărată vine din încercări și erori. Cu o abordare empatică, el este atent la fiecare elev, iar atunci când observă semne de neîncredere sau oboseală mentală, știe cum să le ofere sprijin. Fie că este vorba despre un elev care nu poate veni la școală din cauza dificultăților financiare sau despre unul care se simte izolat din cauza lipsei de încredere în propriile forțe, acest profesor găsește mereu o cale să le arate că pot mai mult decât cred ei. „Profesorul fain” este capabil să creeze o legătură strânsă cu familia elevului. Dacă un copil întâmpină dificultăți acasă, profesorul nu se limitează doar la a-l învăța lecțiile din manual. El se face „prieten” al părinților, găsește soluții pentru a sprijini familia și face tot posibilul pentru ca elevul să nu rămână singur în fața provocărilor. Colaborarea profesor-părinte este esențială în prevenirea abandonului școlar, iar acest tip de profesor știe cum să pună bazele unei relații bazate pe respect și încredere reciprocă.

Un alt aspect al „profesorului fain” este capacitatea lui de a motiva elevii prin exemplu personal. Acești profesori nu sunt doar autorități în domeniul lor, ci modele de viață. Ei sunt dedicați meseriei lor, sunt pasionați de ceea ce fac și reușesc să transmită această pasiune elevilor lor. Când un copil vede că un profesor luptă cu toată puterea pentru a-l învăța, pentru a-l sprijini și pentru a-l ajuta să depășească greutățile, acest lucru îl inspiră. Elevii încep să înțeleagă că educația nu este doar o obligație, ci o oportunitate de a-și construi un viitor mai bun. Mai mult, „profesorul fain” nu se oprește la simpla predare a lecțiilor, ci își formează elevii ca oameni, nu doar ca studenți. Acesta le însuflă valori precum respectul, responsabilitatea, solidaritatea și importanța muncii în echipă. Îi învață să fie perseverenți, să nu renunțe atunci

când întâmpină dificultăți și să își urmeze visurile, indiferent de obstacolele care apar pe drum.

În concluzie, un „profesor fain” este mai mult decât un simplu cadru didactic. Este un model de urmat, un sprijin în fața greutăților și un motivator pentru elevi. El joacă un rol esențial în prevenirea abandonului școlar, oferindu-le elevilor nu doar cunoștințele de care au nevoie, ci și încrederea și motivația necesare pentru a-și construi un viitor mai bun. Acest profesor știe că fiecare elev are un potențial imens, iar educația este cheia pentru a-l valorifica. De aceea, el luptă zi de zi pentru a-și ajuta elevii să își depășească limitele și să ajungă acolo unde își doresc.

PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR PRIN ACTIVITĂȚILOR EXTRACURICULARE

Prof. Dobre Teodora Corina
Școala Gimnazială ”Mihai Viteazul” Călărași

“Educația este cea mai puternică armă pe care o putem folosi pentru a schimba lumea”

Nelson Mandela

Sunt profesor de gimnaziu, predau educație tehnologică la o școală cu aproximativ 1000 de copii, dintr-un municipiu reședință de județ. De-a lungul celor mai bine de trei decenii petrecute la catedră, atât în școli din mediul urban, cât și în rural, am observat că un mijloc eficient pentru prevenirea abandonului școlar îl reprezintă implicarea elevilor cu risc de abandon în diverse proiecte extracuriculare, menite să-i valorizeze, să le evidențieze calitățile și să le întărească stima de sine. Sunt nenumărate proiectele în care m-am implicat în timp, însă mă voi rezuma la enumerarea câtorva care, după părerea mea, pot constitui instrumente eficiente pentru prevenirea absenteismului sau chiar a abandonului școlar.

- Concursurile organizate de ISU, în colaborare cu ISJ; ”Prietenii Pompierilor” și ”Cu viața mea apăr viața” au adus mulți copii cu tendințe de absenteism pe drumul cel bun.

- Implicarea elevilor în activități de voluntariat
 - Coșulețe decorative de Paști, confecționate în școală, valorificate apoi la biserică, iar din banii obținuți s-au cumpărat hăinuțe noi pentru doi copii din medii defavorizate

- Vizite interesante

- Jocuri de rol

- Un selfie cu protagonistul unui film pe care tocmai l-am vizionat

- Un atelier creativ

Acestea sunt doar câteva dintre activitățile menite să prevină absenteismul și abandonul școlar, pe care le-am realizat cu elevii mei. Pentru mai multe idei puteți consulta site-ul Profa de tehnă, unde am postat activități școlare și extrașcolare, cât și documente specifice disciplinei pe care o predau. Atașez link către site. www.educatiitehnologica.ro

Nu este cazul să menționez o bibliografie, întrucât articolul îmi aparține în totalitate.

ROLUL COMPARTIMENTULUI SECRETARIAT ÎN PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR

Secretar șef Nedelcu Gina,
Școala Gimnazială "Mihai Viteazul" Călărași,
Jud. Călărași

Școala este un spațiu social care aduce împreună copii care provin din medii sociale diferite. Deși populația școlară se diferențiază sub atâtea aspecte, prezența în școală a elevilor se face cu scopul bunei formări și integrări sociale a acestora .

Instituția școlară are rolul de a identifica acei elevi care, datorită unor influențe de natură economică, socială, culturală, medicală, riscă la un moment dat să abandoneze studiile. Fără a putea influența factorii de natură individuală sau familială, școala poate totuși să găsească soluții care să ofere șanse egale tuturor copiilor.

Copiii trebuie monitorizați încă de la începutul școlarizării, astfel încât să se poată prevedea și preveni tendința de abandon școlar.

Compartimentul secretariat are o importanță majoră în buna funcționare a unei unități de învățământ. Acest compartiment contribuie în mod direct la prevenirea abandonului școlar prin următoarele activități:

1. Gestionarea evidenței școlare

- Ține evidența corectă și actualizată a frecvenței și a situației școlare a elevilor.

2. Comunicarea cu părinții/tutorii

- Transmite notificări oficiale către părinți în caz de absențe frecvente sau alte probleme administrative legate de elevi.
- Asigură o legătură între școală și familie în aspectele legate de acte sau înscriere.
- Redactează și trimite adrese oficiale către autorități (ex: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului) în cazurile sociale.

3. Sprijin în procesul de înscriere/reînscriere

- Oferă asistență părinților în completarea documentației necesare pentru înscrierea sau reînscrierea elevilor.
- Previne excluderea involuntară din sistem a elevilor din cauza birocrăției sau a lipsei de documente.

4. Confidențialitate și sprijin administrativ

- Tratează cu profesionalism situațiile delicate ale elevilor (ex: situații familiale dificile, transferuri), oferind sprijin și discreție.
- Colaborează cu alți factori (diriginți, consilier școlar, conducere) pentru soluționarea cazurilor sensibile.

5. Monitorizarea frecvenței și a situației școlare

Compartimentul secretariat gestionează evidențele școlare, registrele matricole și cataloagele, oferind periodic date relevante conducerii și personalului didactic privind:

- absențele nemotivate,

- situațiile de repetenție,
- cererile de transfer sau retragere.

6. Colaborare cu echipa educațională

- Informează periodic conducerea și cadrele didactice despre modificările în statutul elevilor (exmatriculare, transfer, reînscrisere).
- Participă la implementarea politicilor școlii privind prevenirea abandonului

Bibliografie

<https://www.cunoasterea.ro/abandonul-scolar-in-romania/>
<https://copiisinguriacasa.ro/pentru-parinti/educatia-scolara-a-copilului/combaterea-abandonului-scolar-sfaturi/>
<https://www.didactic.ro/materiale-didactice/plan-de-masuri-privind-reducerea-absenteismului-si-abandonului-scolar>
<https://www.manager.ro/articole/companii-si-firme-34/al-doilea-cel-mai-important-om-dintr-o-firma-94941.html>

ROLUL DASCĂLILOR ÎN CUNOAȘTEREA ȘI PROMOVAREA METODELOR DIDACTICE PENTRU PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR ÎN ROMÂNIA

Profesor învățământ primar: Frișan Flavia-Cristina
Școala Gimnazială „Ormós Zsigmond”
Loc. Pecica, jud. Arad

Abandonul școlar este una dintre cele mai grave probleme cu care se confruntă sistemul educațional românesc, având implicații profunde asupra dezvoltării socio-economice a țării. Dascălul, ca figură centrală în actul educațional, joacă un rol esențial în prevenirea acestui fenomen. Lucrarea de față analizează cauzele abandonului școlar și propune o serie de metode didactice moderne, personalizate și incluzive care pot fi utilizate de cadrele didactice pentru a combate acest flagel. Sunt prezentate, de asemenea, strategii educaționale și activități extracurriculare cu impact pozitiv, alături de exemple de bune practici din România și din alte țări europene.

1. Introducere

În contextul unui sistem educațional aflat în continuă transformare, prevenirea abandonului școlar devine un obiectiv strategic atât la nivel național, cât și european. România se confruntă de ani buni cu o rată ridicată a abandonului școlar, fapt ce conduce la inegalități sociale, marginalizare și pierderi economice considerabile. Printre factorii care pot influența

pozitiv parcursul școlar al elevilor se numără dascălii – actori esențiali în identificarea timpurie a riscurilor și în implementarea de măsuri educaționale compensatorii.

2. Cauzele abandonului școlar în România

Cauzele abandonului școlar sunt multiple și adesea interdependente. Printre cele mai frecvente se numără:

- Factori socio-economici: Sărăcia, lipsa resurselor materiale, migrația părinților.
- Factori culturali și comunitari: Accesul limitat la educație în comunitățile marginalizate, discriminarea etnică.
- Factori individuali: Dificultăți de învățare, lipsa motivației, probleme de sănătate mintală.
- Factori școlari: Metode didactice învechite, lipsa relației pozitive elev-profesor, climat educațional neprietenos.

3. Rolul dascălului în prevenirea abandonului școlar

Profesorii, învățătorii și educatorii sunt principalii agenți de schimbare în procesul educațional. Rolul acestora depășește actul de predare, incluzând și aspecte legate de sprijin emoțional, consiliere, mentorat și formare a competențelor socio-emoționale.

3.1 Identificarea timpurie a elevilor în risc

Dascălul trebuie să fie atent la semnele timpurii ale riscului de abandon: absenteismul frecvent, scăderea performanței școlare, lipsa interesului, izolare socială etc. Comunicarea constantă cu familia și colaborarea cu consilierii școlari sunt vitale în această etapă.

3.2 Promovarea unei pedagogii incluzive

Într-un mediu educațional care valorizează diversitatea, fiecare copil trebuie să se simtă acceptat, înțeles și sprijinit. Aplicarea pedagogiei diferențiate, utilizarea evaluării formative și a învățării centrate pe elev contribuie semnificativ la menținerea interesului pentru școală.

4. Metode didactice moderne pentru prevenirea abandonului școlar

4.1 Învățarea bazată pe proiecte (PBL)

Această metodă dezvoltă gândirea critică, colaborarea și responsabilitatea. Elevii lucrează în echipe pentru a rezolva probleme autentice, ceea ce le sporește motivația și implicarea în procesul educațional.

4.2 Învățarea prin joc

Mai ales la nivelul primar, învățarea prin joc stimulează curiozitatea, creativitatea și dezvoltarea educat. Este o metodă eficientă în prevenirea plictiselii și respingerii școlii.

4.3 Utilizarea TIC în procesul educative

Integrarea tehnologiei (tablete, aplicații educaționale, platforme de învățare) atrage elevii și le oferă o experiență educațională adaptată nevoilor lor. În plus, poate compensa lipsurile de la clasă în cazul absențelor motivate.

4.4 Învățarea experiențială

Prin excursii tematice, ateliere de creație, vizite la muzee sau participarea în proiecte comunitare, elevii învață prin implicare directă, ceea ce favorizează atașamentul față de școală.

5. Strategii educaționale complementare

5.1 Colaborarea cu familia

Implicarea părinților în viața școlară a copiilor este esențială. Organizarea de ședințe interactive, ateliere pentru părinți și comunicarea permanentă cresc încrederea în școală și coeziunea dintre actorii educaționali.

5.2 Parteneriate comunitare

Școala trebuie să colaboreze cu ONG-uri, autorități locale și alte instituții pentru a oferi sprijin material și psihologic elevilor aflați în dificultate.

5.3 Activități extrașcolare

Cluburi tematice, coruri, echipe sportive sau proiecte Erasmus+ contribuie la creșterea atașamentului față de școală și la dezvoltarea abilităților socio-emoționale.

6. Exemple de bune practică

6.1 Programul „Școală după școală”

Implementat în numeroase unități de învățământ, acest program oferă sprijin la teme, alimentație, activități recreative și sprijin psihopedagogic pentru elevii din medii defavorizate.

6.2 Proiectul „Educație pentru toți” (UNICEF România)

Proiect pilot desfășurat în zonele rurale marginalizate, axat pe formarea cadrelor didactice, implicarea părinților și îmbunătățirea infrastructurii școlare.

7. Formarea continuă a cadrelor didactice

Prevenirea abandonului școlar presupune ca dascălii să fie mereu la curent cu metode moderne, să participe la cursuri de formare, webinarii, conferințe și să fie deschiși la schimbul de experiență național și internațional. Programele Erasmus+ reprezintă o oportunitate excelentă în acest sens.

8. Impactul emoțional al abandonului școlar și rolul dascălului în sprijinirea elevilor vulnerabili

Abandonul școlar nu afectează doar traseul educațional al copilului, ci are implicații emoționale și psihosociale profunde. Elevii care părăsesc școala prematur pot resimți un sentiment de eșec, respingere, inutilitate și izolare. Acest context poate conduce la anxietate, depresie, implicare în comportamente deviante și dificultăți majore de integrare socială și profesională ulterioară.

Dascălul are o responsabilitate crucială în prevenirea acestor consecințe. Printr-o relație bazată pe încredere, sprijin emoțional și respect reciproc, profesorul poate deveni pentru elev o sursă de stabilitate și siguranță. Studiile arată că elevii care se simt acceptați, ascultați și valorizați în mediul școlar sunt mult mai puțin predispuși să abandoneze școala, indiferent de dificultățile sociale sau personale cu care se confruntă.

În plus, cadrele didactice pot colabora cu consilierii școlari pentru a identifica tulburările de comportament sau stările emoționale negative ale elevilor, intervenind din timp prin consiliere psihopedagogică, activități de dezvoltare personală sau implicare în proiecte sociale. Crearea unui climat școlar empatic și suportiv, în care elevii pot exprima liber emoțiile și dificultățile personale, este un element-cheie în combaterea abandonului.

9. Familia – partener esențial în prevenirea abandonului școlar

Un alt pilon fundamental al prevenirii părăsirii timpurii a școlii este implicarea familiei în procesul educațional. Părinții sunt primii educatori ai copilului, iar atitudinea acestora față de învățare și școală influențează profund percepția copilului despre educație. În acest context, dascălul are și rolul de mediator între școală și familie, facilitând o comunicare eficientă, bazată pe respect reciproc și obiective comune.

Învățătorii și profesorii pot organiza întâlniri regulate cu părinții, sesiuni de informare despre importanța educației, ateliere practice pentru sprijinirea învățării acasă, dar și

consiliere parentală. Este esențial ca școala să nu adopte o poziție punitivă față de familiile cu dificultăți, ci să le abordeze cu empatie, oferind sprijin și înțelegere. Doar printr-un parteneriat autentic, dascălii și părinții pot crea un mediu de sprijin coerent pentru elev.

10. Concluzii

Prevenirea abandonului școlar nu este doar o responsabilitate instituțională, ci și o misiune umană, asumată de fiecare dascăl. Prin empatie, inovație, adaptabilitate și colaborare, cadrele didactice pot transforma școala într-un mediu prietenos și motivant pentru toți elevii, contribuind astfel la construirea unei societăți echitabile și educate.

Bibliografie:

Cucos, C. (2014). *Pedagogie*. Iași: Polirom.

Miclea, M. (coord.) (2015). *Educația în România: Date, analize, recomandări*. Cluj-Napoca: Editura EFES.

Voiculescu, F. (2017). *Incluziunea socială și educațională a copiilor aflați în risc*. București: Editura Universitară.

UNICEF România (2021). *Studiu privind abandonul școlar în România*.

Ministerul Educației (2023). *Strategia privind reducerea părăsirii timpurii a școlii 2021-2027*.

European Commission (2022). *Education and Training Monitor: Romania*. Bruxelles.

Șerban, M. (2020). *Metode active de învățare și impactul lor în prevenirea abandonului școlar*. Revista *Didactica Nova*, nr. 4.

METODE DIDACTICE PENTRU PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR ÎN ROMÂNIA

**Prof. Niculae Nicoleta,
Școala Gimnazială,, Academician Marin Voiculescu,,
Loc. Giurgiu, județul Giurgiu**

Abandonul școlar este o problemă majoră în multe țări și are un impact semnificativ asupra vieții tinerilor și a societății în ansamblu. Trecerea de la intervenție la prevenție în ceea ce privește abandonul școlar reprezintă o abordare mai eficientă și mai eficace în gestionarea acestei probleme. Intervenția se referă la acțiunile întreprinse pentru a ajuta și a susține elevii care sunt deja în pericol de abandon școlar sau care au părăsit deja școala. Aceste intervenții pot include programe de sprijin suplimentar, tutorat, consiliere, formare profesională sau programe de reintegrare școlară.

Pe de altă parte, prevenția are ca obiectiv principal identificarea și abordarea factorilor care pot duce la abandonul școlar înainte ca aceasta să se întâmple. Aceasta implică dezvoltarea și implementarea unor strategii și politici care să încurajeze rata de absolvire a școlii și să sprijine elevii în succesul școlar.

Trecerea de la intervenție la prevenție este importantă deoarece abordarea problemelor în stadiile incipiente poate avea un impact mai mare și poate evita consecințele negative ale abandonului școlar. În loc să așteptăm ca elevii să se confrunte cu dificultăți și să abandoneze școala, este mai eficient să identificăm și să intervenim în problemele lor în stadii timpurii și să le oferim sprijinul necesar pentru a rămâne în sistemul de învățământ.

Prevenția necesită o abordare integrată, care implică colaborarea între școli, familii, comunitate și alte organizații relevante. Aceasta poate implica și o abordare personalizată, luând în considerare nevoile și circumstanțele individuale ale elevilor. Prin abordarea abandonului școlar prin prisma prevenției, putem crea un mediu mai susținător și oportunități mai mari pentru succesul academic al tuturor elevilor. Aceasta poate ajuta la identificarea metodelor și intervențiilor care funcționează cel mai bine și la adaptarea strategiilor în consecință.

Prin abordarea preventivă, se urmărește crearea unui mediu educațional sănătos, care să promoveze succesul școlar și implicarea elevilor. Aceasta poate duce la scăderea abandonului școlar și la creșterea șanselor de succes ale elevilor pe termen lung. Există mai multe metode și strategii eficiente care pot fi adoptate pentru a reduce abandonul școlar. Iată câteva dintre ele:

1. Sprijin socio-emoțional

Elevii care se confruntă cu probleme emoționale, sociale sau familiale pot fi mai predispuși să abandoneze școala. Prin urmare, este esențial să se ofere sprijin și consiliere socio-emoțională în școli. Acest lucru poate include consilieri școlari, terapeuți sau grupuri de sprijin pentru elevi.

2. Mentori și tutori

Un program de mentorat sau tutorat poate fi benefic pentru elevii cu dificultăți școlare sau care se simt deconectați de școală. Mentorii și tutorii pot oferi sprijin academic, motivație și consiliere personalizată pentru a ajuta elevii să-și îmbunătățească performanțele școlare și să rămână implicați în învățare.

3. Resurse educaționale adecvate

Asigurarea accesului la resurse educaționale adecvate este esențială pentru succesul școlar. Școlile ar trebui să ofere materiale didactice, cărți, laboratoare și tehnologie modernă pentru a sprijini procesul de învățare al elevilor. De asemenea, este important să ne asigurăm că elevii provin din medii defavorizate au acces la aceleași resurse și oportunități ca și ceilalți elevi.

4. Programe de recuperare a materiei

Pentru elevii care întâmpină dificultăți academice, școlile ar trebui să ofere programe de recuperare a materiei sau tutorat suplimentar pentru a-i ajuta să își îmbunătățească performanțele. Aceste programe pot fi adaptate nevoilor individuale ale elevilor și pot ajuta la evitarea întârzierilor în învățare și la reducerea riscului de abandon școlar.

5. Relevanța și atractivitatea curriculumului

Un curriculum relevant și atractiv poate crește implicarea și motivația elevilor în învățare. Școlile ar trebui să ofere o gamă diversificată de opțiuni educaționale, cum ar fi programe vocaționale sau extracurriculare, pentru a satisface interesele și aspirațiile diferitelor elevi.

6. Colaborare între școală, familie și comunitate

O cooperare strânsă între școală, familie și comunitate poate juca un rol semnificativ în prevenirea abandonului școlar. Comunicarea regulată și deschisă între părinți, profesori și membrii comunității poate ajuta la identificarea timpurie a semnelor de dificultate și la intervenția promptă pentru a sprijini elevii în rămânerea în școală.

În ROMÂNIA există programe pentru prevenirea abandonului școlar ca de exemplu :

- Programul Școală după Școală și de Educație Remedială, derulat de organizația Salvați Copiii
- Programul PNRAS (Program Național pentru Reducerea Abandonului Școlar)al Ministerului Educației, care are ca obiectiv reducerea părăsirii timpurii a școlii prin realizarea de investiții sistemice pentru diminuarea riscului de abandon, îmbunătățirea rezultatelor obținute de elevi și creșterea participării absolvenților învățământului gimnazial la Evaluarea Națională
- „Școala și viitorul meu” – un program practic de prevenire a abandonului școlar susținut de Telekom Romania si implementat de Junior Achievement Romania
- Fundația Terre des hommes Elveția implementează un program care vizează combaterea abandonului și facilitarea tranziției de la ciclul primar la gimnazial și de la cel gimnazial la cel liceal
- Proiect al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene pentru prevenirea abandonului și îmbunătățirea condițiilor de frecventare a școlii.

Bibliografie:

EDICT – Revista Educației

Google.com-Programe pentru reducerea abandonului școlar în România

.....

STRATEGII ÎN PRIVINȚA DIMINUĂRII RISCULUI DE ABANDON ȘCOLAR

Prof. Gheorghe Alina Lorena
Școala Gimnazială „Acad. Marin Voiculescu”, Giurgiu

Conform statisticii realizate de Organizația „Salvați Copiii”, în ianuarie 2023, peste 214.936 de copii români cu vârste cuprinse între 7 și 17 ani nu erau înscriși în nicio formă de învățământ (primar, gimnazial, liceal sau profesional) iar, pe ansamblul învățământului primar și gimnazial, rata de părăsire timpurie a școlii a crescut de la 15,6% (2022) la 16,6%

(2023) ((cea mai mare valoare din 2018 în prezent).

Fig.1(<https://www.salvaticopiii.ro/ce-facem/educatie>)

În fiecare an școlar, aproximativ 35.000 de elevi abandonează școala. Pentru a interveni în diminuarea acestui fenomen este nevoie de eforturi susținute, pe termen lung, care să acopere nevoile copiilor atât pe plan educațional, dar și social.

Abandonul școlar este anunțat printr-o serie de manifestări comportamentale observabile : tendința de însingurare, ca expresie a tensiunilor intra- sau/și interpersonale ; o atitudine defensivă față de autoritatea unui sistem ; absenteismul selectiv sau fuga de la ore, ce poate evolua treptat către un absenteism generalizat care prefigurează astfel abandonul școlar. Interesantă este, paralel cu izolarea treptată a individului față de școală, persistența dorinței de apartenență la o comunitate, alta decât cea școlară, ceea ce poate conduce la așa numitele ritualuri de inițiere, ce pot îmbrăca forme periculoase și ajunge la comportamente antisociale. Din cauza acestor dificultăți de comportament, elevii care abandonează școala sunt cei care se fac cel mai adesea remarcați prin sancțiunile primite în mod repetat.

Sunt multe motive care pot explica de ce unii tineri renunță prea devreme la studii: probleme personale sau familiale, dificultăți de învățare sau o situație socio-economică precară.

Alți factori importanți sunt funcționarea sistemului de învățământ, atmosfera din școli și relațiile dintre profesori și elevi. În literatura de specialitate sunt consemnate două perspective explicative pentru abandonul școlar : a. concepția cu fundamentare în spațiul școlar, cunoscută drept tendință tradițională, ce impută întreaga responsabilitate a abandonului școlar chiar elevilor și operează cu sintagma de drop-out (această perspectivă induce ideea că decizia de a părăsi școala, independentă și definitivă, aparține doar individului/elevului);

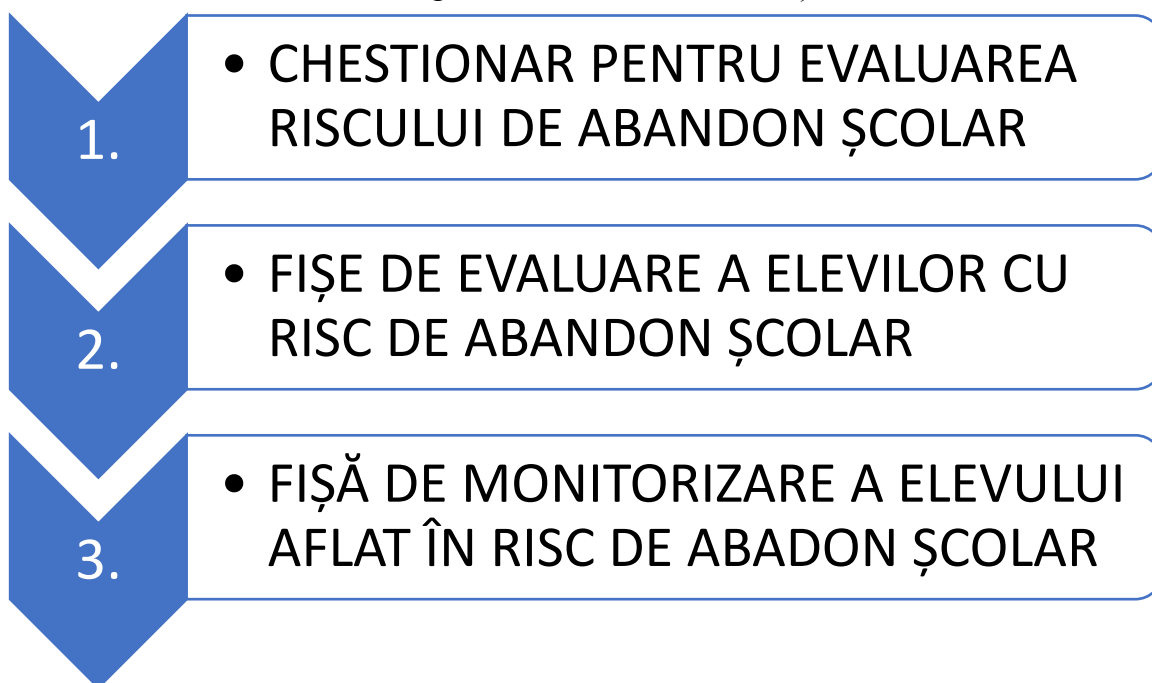
b. a doua concepție îi percepe pe cei care renunță la școală ca pe niște excluși, plecând de la premisa potrivit căreia un număr crescut de elevi sunt „expulzați” din școală ca urmare a experiențelor traumatizante de eșec și de frustrare trăite deja în acest mediu școlar (este perspectiva lui push-out, în care responsabilitatea pentru abandonul școlar este plasată la nivelul instituției școlare și a comunității acesteia). Teoria excluderii face uz de variabilele conexe statutului școlar, care este determinat prin performanțele școlare ale elevilor, acestea fiind privite ca simptome și nu drept cauze directe pentru abandonul școlar. Foarte multe studii de specialitate au arătat faptul că inegalitățile economice, politice sau structura socială, cât și unele practici școlare, precum exmatricularea ori eliminarea din școală pe anumite perioade determinate de timp, au drept scop descurajarea, stigmatizarea și chiar excluderea elevilor (Rousselet J.), încurajând astfel decizia de întrerupere completă și definitivă a studiilor de educație formală. Această a doua perspectivă subliniază mai puternic impactul activității și personalității profesionale ale profesorului asupra deciziilor elevilor.

Evaluând situația specifică a copilului, cauzele problemei care generează unul sau mai mulți indicatori de risc activi, punctele slabe și punctele forte , se pot aborda următoarele categorii de măsuri :

- ✚ Solicitare de sprijin din partea cadrelor didactice (profesori de la disciplinele cu nr. mare de absențe, rezultate slabe etc);
- ✚ Antrenarea colegilor de clasă: unul sau mai multi colegi ai copilului se oferă să-l ajute la disciplinele respective;
- ✚ Antrenarea comunității de părinți – pentru a ajuta familia în dificultate;
- ✚ Efectuarea unei anchete sociale dacă situația socio-economică a familiei este precară și/sau sunt suspiciuni de neglijare sau abuz asupra copilului (primarie);
- ✚ Intervenția unui psiholog .Evaluarea complexă a copilului cu dizabilități ;
- ✚ Consilierea și orientarea profesională a părinților (consilierul școlar)
- ✚ Implicarea unor organisme private (ONG-uri, sponsori,etc) din comunitate (exemple de activitati): implicarea în activități curriculare sau extracurriculare (vocaționale sau

de voluntariat);sustinere în re/amenajarea locuinței ; donații cărți/haine, etc;
identificarea unor mijloace de transport alternative etc.

Resurse de diagnoză a riscului de abandon școlar :

Profilul psihopedagogic al elevului predispus la abandon școlar ne prezintă o persoană incoerentă în decizie și acțiune, cu probleme emoționale și economice, insuficient de matură pentru activitățile școlare, incapabilă să stabilească relații sociale profunde. Trebuie să menționăm că fuga de la școală, absenteismul și abandonul școlar sunt într-o interdependență strânsă și direct, fără a fi însă obligatorie atingerea stadiului final. Cu toate acestea, măsurile de prevenire și corectare se impun încă de la primele semne, în caz contrar efectele putând fi deosebit de grave, iar intervențiile tardive.

Bibliografie :

BLÂNDUL, VALENTIN, COSMIN, Psihopedagogia comportamentului deviant, Editura Aramis, București, 2012;

ȘCHIOPU, URSULA, Dicționar de psihologie, Editura Babel, București, 1997;

Webografie

<https://www.salvaticopiii.ro/ce-facem/educatie/prevenirea-abandonului-scolar>
https://stayatschool.pixel-online.org/info/download/edp/teachers/RO1_drop%20out%20assesment_RO.pdf
https://www.euroed.ro/userfiles/POCU_MATERIALE%20SUPPORT_DOC%20FINAL_cu%20paginatie.pdf

IMPORTANȚA ȘCOLII: AVANTAJE ALE EDUCAȚIEI

Prof. Burda Alexandra Mihaela
Liceul Udriște Năsturel
Comuna Hotarele Județul Giurgiu

Să aruncăm o privire la motivul pentru care școala este atât de importantă pentru copiii de toate vârstele:

1. Încrederea

Învățarea despre noile discipline și cunoașterea abilităților poate ajuta un copil să crească exponențial. Școala privită ca o comunitate mică a dat un sentiment de apartenență și un loc sigur pentru a experimenta și a dezvolta abilitățile, dezvoltă încrederea de care fiecare copil are nevoie pentru a aplica și, în cele din urmă, să urmeze cursurile școlii pe care o dorește.

2. Socializarea

Oamenii sunt ființe sociale și avem nevoie de oameni în jurul nostru pentru a supraviețui. Școala, fie ea și una online, poate fi o modalitate excelentă de a construi o rețea de prieteni și o comunitate asemănătoare. Aceste legături și relații vă pot oferi îndrumare prin peisajul carierei și vă dă șansa să oferiți ajutor atunci când și alții au nevoie de o recomandare sau de o poziție de lucru sau un umăr de sprijin.

3. Lucrul în echipă

Prietenii nu sunt singurele relații importante care pot fi construite prin școală. Un mediu școlar oferă elevilor șansa de a învăța să lucreze cu ceilalți, ceea ce reprezintă o abilitate foarte importantă pentru "lumea reală". Prin intermediul jocurilor și proiectelor, și chiar prin participarea la sporturile de după școală, copiii pot învăța importanța fortificării relațiilor cu ceilalți. Aceste activități ne pot ajuta, de asemenea, să învățăm să gestionăm personalități dificile, să ne găsim în calitate de lideri și să înțelegem mai bine modul în care lucrăm ca indivizi. Aceste lecții ne oferă experiențe valoroase pe care le folosim în fiecare zi ca adulți. Lucrul cu ceilalți înseamnă a gestiona diferite personalități și a găsi modalități de a vă face munca să funcționeze mai bine.

4. Pregătirea

Școala este esențială pentru pregătirea copiilor pentru a deveni ei înșiși. Ca cineva care a lucrat în mai multe locuri și a fost în școală pentru cea mai mare parte a vieții ei, am descoperit că fiecare persoană pe care am întâlnit-o, fiecare clasă pe care am luat-o și fiecare loc de muncă în care l-am lucrat, am învățat ceva despre mine și mi-a indicat direcția mea specifică de carieră.

Fără acel curs de informatică, niciodată n-aș fi putut să predau același subiect ani mai târziu, și fără acele clase multiple de engleză, nu aș sta acum aici tastând acest material .

5. Informație

Poate că unul dintre motivele cele mai importante pentru a merge la școală este bogăția de cunoștințe și informații furnizate în cadrul școlii. Școala oferă un refugiu sigur pentru răspândirea ideilor și adesea ne oferă acces la subiecte și idei pe care nu le-am găsi în mod regulat în casele noastre sau cu prietenii noștri. Învățarea unei noi limbi, de exemplu, este deseori cea mai bună realizare. Majoritatea oamenilor nu au mijloacele necesare pentru a petrece mulți ani într-o țară străină pentru a putea învăța limba respectivă. Școala poate oferi adesea acces la cei care au avut ocazia să studieze într-adevăr o a doua sau a treia limbă, iar acei educatori pot da o consiliere de primă mână cu privire la pronunția, cultura, structura propoziției

7. Comunitatea

O școală poate funcționa ca un centru al comunității unei persoane și poate acționa ca un loc de întâlnire, un loc pentru creșterea copiilor și o a doua casă. Școala nu doar că este importantă pentru noi ca oameni, ci și pentru că ajută la progresul societății prin educarea membrilor care îi aduc forța de muncă individului prin noile informații dobândite. Școala sporește încrederea și ne învață să legăm și să menținem prietenii și ne ajută să învățăm cum să lucrăm împreună ca o echipă, care este principala temelie a oricărei societăți de succes. Fără școală, cunoștințele nu s-ar răspândi la fel de repede, iar accesul nostru la idei și oameni noi ar putea fi ușor tăiat. O lume fără școală ar crea dificultăți și ar împiedica dispersia creșterii economice, a toleranței și a aprecierii semenilor noștri.

Bibliografie :

<https://revistacariere.ro/inspiratie/importanta-scolii-avantaje-ale-educatiei/>

.....

SPUNE NU, ABANDONULUI ȘCOLAR !

Profesor Chiran Magdalena
Școala Gimnazială Academician Marin Voiculescu
Loc. Giurgiu, Județul Giurgiu

Abandonul școlar este un fenomen grav al societății actuale care duce la șomaj, muncă la negru, probleme de sănătate mintală, adicții, dificultăți de integrare. Educația este o premisă care poate sprijini persoanele vulnerabile să își depășească condiția și să iasă din „bucla” sărăciei. Într-o societate românească în care digitalizarea și tehnologia evoluează la o viteză fără precedent, în paralel, o mulțime de copiii abandonează școala și li se ia singura șansă de a avea ulterior o viață decentă.

Analiza de față are în vedere notarea tuturor aspectelor relevante în vederea centralizării cauzelor abandonului școlar în special al copiilor și tinerilor aparținând minorității rrom, al celor care provin din medii dezavantajate socio-economic, din mediul rural și al celor cu dizabilități, precum și a măsurilor ce duc la combaterea acestui flagel ce marchează societatea contemporană. Strategiile europene menționează frecvent problema abandonului școlar și nevoia de a găsi măsuri diverse pentru a îl combate.

În Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă se menționează că sub conducerea președintei von der Leyen, Comisia a prezentat un program ambițios de politică pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor în materie de durabilitate în UE și nu numai. Obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) sunt o parte intrinsecă a orientărilor politice ale președintei și se află în centrul procesului de elaborare a politicilor privind acțiunea internă și externă în toate sectoarele. România² s-a alăturat celorlalte 192 de state membre ale ONU la Summit-ul privind dezvoltarea din septembrie 2015, adoptând Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă, un program de acțiune globală în domeniul dezvoltării cu un caracter universal, care promovează echilibrul între cele trei dimensiuni ale dezvoltării durabile – economic, social și de mediu. Pentru prima oară, acțiunile vizează în egală măsură statele dezvoltate și cele aflate în curs de dezvoltare. Agenda 2030 cuprinde cele 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă (ODD), reunite informal și sub denumirea de Obiective Globale. Prin intermediul Obiectivelor Globale, se stabilește o agendă de acțiune ambițioasă pentru următorii 15 ani în vederea eradicării sărăciei extreme.

Primele 5 obiective sunt legate direct de cauzele și efectele pe care le are abandonul școlar, obiectivele putând fi atinse dacă adiacent se iau măsuri pentru combaterea lui.

1. **Fără sărăcie** – Eradicarea sărăciei în toate formele sale și în orice context.
2. **Foamete zero** – Eradicarea foametei, asigurarea securității alimentare, îmbunătățirea nutriției și promovarea unei agriculturi durabile.
3. **Sănătate și bunăstare** – Asigurarea unei vieți sănătoase și promovarea bunăstării tuturor la orice vârstă.
4. **Educație de calitate** – Garantarea unei educații de calitate și promovarea oportunităților de învățare de-a lungul vieții, pentru toți.
5. **Egalitate de gen** – Realizarea egalității de gen și împuternicirea tuturor femeilor și fetelor., combaterii inegalităților și a in justiției și protejării planetei până în 2030.

România este angajată să implementeze Obiectivele de Dezvoltare Durabilă la nivel național și a revizuit Strategia Națională de Dezvoltare Durabilă, pentru a integra Obiective de Dezvoltare Durabilă. Excluziunea socială este identificată ca o provocare majoră la adresa implementării Obiectivelor. În Strategia românească revizuită se pune accentul pe susținerea incluziunii persoanelor cu dizabilități, a tinerilor și a femeilor în politicile de dezvoltare. Eradicarea sărăciei reclamă oportunități decente de angajare, iar prevenirea și evitarea excluziunii sociale necesită politici de coeziune socială. România susține, de asemenea, rolul principal al autorităților locale în transpunerea în practică a Agendei 2030, asigurându-se astfel un răspuns direct nevoilor cetățenilor. În Spațiul European pentru Educație³, cadrul strategic al acestuia promovează colaborarea între statele membre ale Uniunii Europene și părțile interesate cheie și permite monitorizarea progresului către realizarea viziunii lor colective.

Cadrul strategic al Spațiului European al Educației a fost instituit pentru a structura colaborarea între statele membre ale Uniunii Europene (UE) și părțile interesate cheie pentru a-și realiza viziunea colectivă. Încheierea unui ciclu de educație va reprezenta întotdeauna o șansă în plus pentru fiecare de a evolua personal și profesional. Programul A doua șansă se adresează adolescenților, tinerilor, adulților, proveniți din medii sociale diverse și cu vârste variate, care nu au urmat sau nu au finalizat învățământul primar și gimnazial. Programul oferă acestor categorii de persoane posibilitatea continuării și finalizării învățământului obligatoriu fără a fi nevoite să-și întrerupă eventualele activități profesionale sau familiale în care sunt angrenate. Deși se implementează multe măsuri pentru a limita abandonul școlar, s-a dovedit absolut necesar acest program pentru cei care nu au avut șansa să își finalizeze învățământul primar și gimnazial.

Bibliografie :

Autor: Rodica-Corina ANDREI Doctor în Științe Politice, Sociolog Asociația GO-AHEAD
STUDIU PRIVIND CAUZELE ABANDONULUI ȘCOLAR Cauzele abandonului școlar și motivele și beneficiile reintegrării în programele de tip „A doua șansă” în județele Mehedinți și Caraș-Severin BUCUREȘTI 2023 ISBN 978-973-0-39513-6

Website: www.go-ahead.ro/

.....

ROLUL ȘCOLII ÎN SOCIETATE

Prof. Drăguț Ioana
Liceul „Udriște Năsturel”
Comuna Hotarele, Județul Giurgiu

Școala, după cum bine știm este instituția care pregătește, educa tânărul membru al societății în vederea socializării lui. Școala este cea care deschide ochii omului către universul cunoașterii, lumii în care trăiește. Ea are și rolul de a-i dezvolta aptitudinile și a-i crea pârgii motivaționale în activitățile sale din societate. Totodată îl educa pe tânăr formându-i buna conduită în relațiile cu lumea înconjurătoare: mediu, alte grupuri de oameni, responsabilități, obligații și drepturi în societate.

„ Pregătirea copilului pentru școală este considerată tot mai mult, funcția majoră, obiectivul formativ central al activităților instructiv-educative.

Pregătirea copilului pentru școală, trebuie înțeleasă ca o adaptare reciprocă pe de o parte a copilului la școală, iar pe de altă parte a școlii la copil. De altfel când ne referim la școală, trebuie să avem în vedere reconsiderarea ei permanentă în raport cu cerințele dezvoltării sociale, în așa fel încât ea să corespundă și să răspundă în cel mai înalt grad acestor cerințe. În acest fel pregătirea copilului pentru școală va fi implicit și o pregătire pentru societate.

Trăim într-o lume care ne pune la grea încercare, în fiecare clipă, capacitatea de a face față unor impacturi afective, sociale, de a manifesta reacții comportamentale în care să nu uităm de modul în care ne văd ceilalți, de gradul de a se relaționa cu ceilalți, de a-și cunoaște posibilitățile, de a se putea mobiliza pentru a trece de eșec, de deschiderea spre acceptarea părerilor celorlalți, de puterea de a fi om bun.

Este foarte adevărat că familia, atmosfera ei caldă, plină de afecțiune, contribuie prima și decisiv la dezvoltarea fizică și psihică a copilului, dar personalitatea umană se conturează cald, uman, științific și metodic, în cadrul școlii. Pregătirea pentru intrarea în viața adultă anterior realizată de familie, va fi continuată, în perioada școlăriilor, de către această instituție. Aceasta este acum, contextul în care copilul va trebui să facă prima încercare de a iubi pe altcineva în afară de sine.

Scoala este a doua casă a tânărului în formare. În această casă el trebuie să pășească cu bucurie și încredere. Școala este un prim factor al educației continue și sistematice. Activitățile educative, utilizate în școala, dezvoltă un caracter programat, planificat, individual la individ. Educația de bază este o datorie și o responsabilitate a individului față de ceilalți membri a societății.

Pentru ca o persoană să-și largească orizontul intelectual, el nu se poate limita doar la niște cursuri de specialitate. Educația indivizilor, nu e numai un drept, ci și o cheie a secolului XXI. Ea ajută la promovarea democrației, a justiției, dezvoltarea ecologiei, științifice, sociale și economice, promovarea păcii, egalitatea între sexe. Educația ajută indivizii de a găsi cheia vieții, de a o putea deschide acea ușă și de a fi util acolo în interior. Educația durează pe tot parcursul vieții și are ca scopul să dezvolte responsabilități și independențe. Prin educație indivizii pot să se valorifice, să se ridice la nivelul așteptărilor societății. Prin întinerirea culturii nu poți înainta în nicio direcție. Te va cuprinde tot mai tare sentimentul neputinței, care va lucra subtil și febril în adâncul ființei tale, iar cultura îți va face școala inutilă.

BIBLIOGRAFIE :

https://www.revistadesociologie.ro/pdf-uri/nr.3-4-2006/PETRUS%20ALEXANDRESCU_%20art10.pdf

ATRAGEREA ELEVILOR LA ȘCOALĂ PRIN STUDIAREA ISTORIEI

Profesor Gheorghiu Ana-Maria

Liceul „Udriște Năsturel” Hotarele, Județul Giurgiu

Prezentul articol reprezintă o pledoarie pentru studierea istoriei în școli și totodată evidențiază care sunt beneficiile studierii acestei discipline școlare.

Articolul prezintă modul în care ajută istoria la dezvoltarea personalității elevilor și la formarea acestora ca cetățeni și resurse pe piața muncii.

Omul reprezintă cea mai importantă resursă a societății contemporane bazată pe democrație, informatizare și economie de piață.

Idealul educațional al învățământului românesc, care decurge din cel social, se referă la formarea integrală și armonioasă a unei personalități creative și autonome. Formarea unei personalități armonioase presupune ca elevul să primească o educație intelectuală, estetică, fizică, tehnologică, profesională, moral-civică și religioasă, iar această educație o primește în școală. Un rol important în educarea elevului din punct de vedere intelectual, estetic, moral-civic (și nu numai) îl are istoria, alături de celelalte discipline școlare. Totodată, valorile democrației care stau la baza societății actuale sunt propagate de istorie prin conținuturile programelor școlare și prin valențele educative ale obiectului istorie. Pot spune că istoria ocupă primul loc în ansamblul disciplinelor cu impact instructiv și educativ, și asta pentru că permite reconstituirea trecutului și explicarea acestuia și pentru că are multiple valențe educative și formative. Împreună cu cultura civică istoria oferă elevilor un set de valori importante pentru traiul în societate, mai ales că societatea actuală este extrem de agitată din toate punctele de vedere iar existența noastră depinde de multe ori de modul în care există și se comportă ceilalți. Se știe foarte bine că „*Historia magistra vitae*”, pentru că doar atunci când îți cunoști trecutul poți cel puțin să încerci să eviți repetarea unor greșeli fatale, evident nu tot timpul. Nu putem aprecia prezentul sau intui viitorul dacă nu ne cunoaștem trecutul. Fiecare dintre noi are propria sa istorie, deci suntem produse ale istoriei și de aceea trebuie să o studiem cu același

interes cu care ne-am studia pe noi înșine. Cum spunea marele istoric Nicolae Iorga, „*Cunoscând istoria, eroii, tradiția, ne facem mai sociabili, mai altruși, mai iubitori de om și viață*”. Dacă nu cunoaștem și nu înțelegem istoria nației noastre și a celorlalte popoare, nu avem cum să fim umani și iubitori și nu putem să-i acceptăm pe ceilalți. Și asta în condițiile în care suntem cetățeni ai NATO și UE. De aceea, se pune întrebarea “-*Cum pot eu să mă comport la Roma dacă nu cunosc istoria Romei și nu cunosc regulile de viață în societatea mea?*”

Istoria este disciplina școlară care constituie și fundament pentru cunoștințele dobândite de elevi la discipline ca: limba și literatura română, cultura civică, geografia economică, filosofia, religia, etc.

Revenind la importanța istoriei în formarea tinerilor ca cetățeni – resurse pentru piața muncii pot spune ca această disciplină școlară poate să contribuie determinant în formarea personalității acestor viitori cetățeni. Acest rol e important în formarea personalității elevului prin faptul că permite:

- asimilarea unui sistem de cunoștințe fundamentale;
- lărgirea orizontului de cultură generală;
- dezvoltarea interesului pentru cunoaștere;
- formarea deprinderilor de muncă intelectuală (localizarea, selectarea, organizarea și evaluarea informațiilor);
- dezvoltarea capacității de prelucrare, interpretare și operare cu informațiile;
- dezvoltarea inteligenței și creativității;
- formarea capacității de a gândi divergent;
- dezvoltarea capacității de a gândi logic, analitic, critic, sintetic și interpretativ;
- formarea capacității de a gândi interdisciplinar;
- însușirea culturii religioase constituită din informații privind istoria religiilor;
- dezvoltarea interesului pentru artă și pentru frumos;
- formarea unui comportament moral-civic prin cunoașterea valorilor, principiilor și normelor sociale de-a lungul timpului.

Toate lucrurile de mai sus sunt atinse în cadrul orelor de istorie prin programele școlare de la toate clasele. Astfel :

- Tot timpul elevii își dezvoltă deprinderile de scris și mai ales de citit, atât de necesare în înțelegerea mesajelor transmise de sursele istorice scrise;
- În toate lecțiile elevii dobândesc cunoștințe de cultură generală;

- În toate lecțiile se stabilesc relațiile de cauzalitate dintre evenimente, lucru care contribuie la dezvoltarea inteligenței;
- În toate lecțiile este stârnit interesul pentru cunoaștere deoarece mereu sunt noțiuni noi;
- În fiecare lecție elevii descoperă prin studiu individual informațiile prin analiza textelor istorice;
- În toate lecțiile este lărgit orizontul geografic prin utilizarea hărților și a atlaselor istorice dar și prin realizarea unor hărți de către elevi;
- În toate lecțiile se stimulează creativitatea prin folosirea algoritmizării;
- În lecțiile cu teme religioase se descoperă lucruri noi despre religiile lumii și se promovează toleranța religioasă;
- În lecțiile care tratează teme legate de cultură sunt dezvoltate dragostea față de arte și față de științe precum și înțelegerea evoluției unor descoperiri științifice;
- Tot timpul este pus accentul pe acceptarea diferențelor dintre oameni și pe promovarea lucrului în echipă;
- Tot timpul este stabilită legătura între local-național-universal.

În finalul acestui material, aș dori să mă opresc asupra unei laturi foarte importante a studierii istoriei și anume la valoarea morală numită patriotism. Această valoare morală este evitată în ultima perioadă în societatea românească, deși în școală se studiază o unitate de învățare dedicată patriotismului la cultură civică la clasa a VIII-a. Deși există mulți care acreditează ideea rușinii de a fi român și a defectelor noastre ca nație ar trebui să se știe faptul că nu există clasamente reale ale popoarelor lumii pe baza de calități și defecte și că toți oamenii au calități și defecte- asta fiind unicitatea ființei umane. Caragiale spunea ceva de genul “*Zi-le oameni și dă-le pace*”.

De aceea consider că este imperios necesar să ne respectăm trecutul și să ne iubim patria, să nu uităm cine am fost, cine suntem și ce putem fi. Istoria este disciplina școlară care ne dă șansa să facem toate lucrurile de mai sus. De aceea trebuie pus accentul pe menținerea istoriei ca disciplină școlară și pe solidizarea legăturii dintre tineri și patria noastră. Și să nu uităm de o deviză foarte cunoscută – “Unitate în diversitate”.

Bibliografie:

Ioniță, Gh.I. – Metodica predării istoriei, Editura Universității din București, București, 1997.
 Păun , Ștefan – Didactica istoriei, Editura Corint, București, 2001.
 Stoica, Marin – Pedagogie și psihologie, Editura Gheorghe Alexandru, Craiova, 2002.

ROLUL ȘCOLII ÎN DEZVOLTAREA COPILULUI

Prof. Giolu Christian Marian

Liceul Udriște Năsturel -Hotarele Județul Giurgiu

„Educația este ceea ce rămâne după ce ai uitat tot ceea ce ai învățat la școală.”

Albert Einstein

Pentru un copil, școala este, după familie, spațiul cu cel mai mare impact asupra dezvoltării sale. De multe ori – stresați de activitatea de zi cu zi la catedră – profesorii nu remarcă decât evenimentele cotidiene, dar sunt mai puțin luate în seamă trăsăturile generale care o să le fie necesare elevilor în viață. La aceasta contribuie și programele încărcate, birocrația cerută cadrelor didactice, numărul uneori mare de elevi la clasă etc.

Totuși, dincolo de predarea unui anumit conținut, cadrul didactic este un purtător de valori, un model de rol și un vector de imagine pentru aspecte care țin sau nu de materia predată. Există aspect pe care școala nu le predă elevilor, sau o face într-o dimensiune redusă (Simister, 2011). Astfel, apare necesitatea verificării periodice a gradului de eficiență al sistemului de învățământ.

- ***Instinctul de a persevera atunci când lucrurile nu merg bine.*** Este vital să creștem personalități puternice, oameni care nu dau înapoi în fața dificultăților, care se pot auto motiva și care vor merge mai departe fără să se lase afectați prea mult de eșecuri. Astfel, apare întrebarea: “Cât de mult de preocupă școala de modul în care gestionează elevul eșecul pe care îl traversează?”
- ***Încrederea în sine pentru a veni cu idei noi, inovatoare, potențial transformatoare.*** O idee nouă este – prin esența ei – un risc, o mare probabilitate de eșec. Atunci când cineva are o idee nouă este posibil ca persoanele din jur să-l privească critic, să-l conteste. Copiii au nevoie de curaj pentru asumarea unor idei noi, curaj pe care școala îl „cultivă” prea puțin (dimpotrivă, de multe ori școala face exact opusul – pedepsește mult prea repede greșeala și nu îi dă voie elevului să aibă păreri „divergente” față de cea „oficială”).

- ***Răbdarea pentru a pune punct, a reflecta și a lua decizii înțelepte în fața unor dileme neprevăzute.*** Din păcate, nu există timp suficient pentru individualizarea învățării, pentru ritmul propriu de dezvoltare pentru fiecare elev – în consecință nu avem cum să punem în practică acest moment de gândire, de înțelegere profundă din partea elevului. Dimpotrivă, trebuie să mergem repede cu materia, trebuie ca elevii să învețe fără să le oferim timp pentru așezarea informației, pentru decantare și restructurare...

Școala este un punct de plecare și de revenire pentru fiecare dintre noi. De multe ori uităm că în școală creștem oameni, nu doar oferim cunoaștere. Iată de ce „meseria” de profesor este una atât de dificilă și de importantă pentru societate (chiar dacă uneori societatea se prefacă că nu vede această importanță!). Profesorul este în fața clasei ca un dirijor al vieții copiilor: de modul în care știe să armonizeze toate „instrumentele” depinde totul: reușita sau eșecul

Bibliografie :

<https://conil.ro/rolul-scolii-in-viata-copiilor/>

DEZVOLTAREA CARIEREI PROFESIONALE DE SUCCES PRIN CALITATEA DEZVOLTĂRII PERSONALE

Prof. Manea Cristina Florentina

Liceul Udriște Năsturel -Hotarele Județul Giurgiu

Cariera profesională reprezintă o succesiune de funcții care se derulează în sens ascendent în ceea ce privește prestigiul profesional. Fiecare persoană poate trece, în mod ordonat sau aleatoriu, printr-un traseu al locurilor de muncă de-a lungul vieții sale. Acest traseu de cele mai multe ori este rezultatul care urmărește schimbările de preferințe, atitudine, experiență și comportament ale individului. Prin gestionarea carierei, ne reprezentăm imaginea care proiectează un proces de lungă durată, ce presupune autoanaliza sau analiza personală, dezvoltarea personală, planificarea carierei, crearea profilului personal, stabilirea nevoilor

psihologice, alegerea unui domeniu de activitate adecvat, precum și orice alte măsuri care se impun și este necesar a fi adoptate în parcursul către succesul profesional.

În ceea ce privește dezvoltarea carierei, uneori fiind numită dezvoltarea profesională, putem afirma că acesta este un proces complex, mult mai amplu decât ceea ce numim pregătirea profesională – care are ca obiectiv principal însușirea cunoștințelor utile în raport cu o poziție profesională vizată.. Omul, prin natura potențialului devenirii sale, întrunește condițiile atât native, cât și dobândite, de a exercita, de a obține rezultate deosebite sau chiar de a face performanță într-un domeniu de activitate, prin interacțiunea dintre aptitudinile genetice sau dezvoltate, prin motivația de realizare profesională, prin tăria voinței de a se susține în propriul parcurs și astfel el se va dezvolta personal și va fi mulțumit de cariera sa. Oricine poate avea o carieră, numai că diferența apare când ne dorim succes în cariera profesională.

Succesul în carieră sau succesul profesional reprezintă modul în care reușim să ne adaptăm schimbărilor continue de pe piața muncii și, în egală măsură responsabilitatea fiecăruia raportată la aceste schimbări. Avem dreptul și posibilitatea de a decide asupra profesiei pe care dorim să o practicăm, asupra modului în care să o practicăm, precum și a faptului că putem să muncim acolo unde valorile personale ne sunt respectate.

Profesia reprezintă calificarea (specialitatea) pe care un om o dobândește prin studii și este în primul rând sursa de venituri care asigură existența, iar în altă ordine de idei sau în al doilea rând este modalitatea prin care se obțin satisfacții, realizări, prestigiu social, cu alte cuvinte nu este altceva decât forma prin care se valorifică pregătirea profesională a persoanei, toate acestea realizându-se în cadrul unor contexte de socializare și de identificare a unor modele profesionale, chiar de viață.

Aceste aspecte anterior punctate se regăsesc și la McDowell și Hostetler (2001), care menționează o serie de factori ce pot interveni atât în procesul alegerii carierei, cât și în traseul dezvoltării carierei:

- presiunea familiei – (persoanele apropiate se impun cu propriul model de urmat);
- presiunea societății – (definește și impune tipare profesionale);
- circumstanțe - (situația financiară, rolul de părinte, statutul marital etc); - experiența din trecut;
- personalitate – (trăsături de personalitate pe care anumite sfere ocupaționale le pun în valoare, iar altele le inhibă);
- interese și atitudine – (alcătuiesc substratul motivațional al ocupației profesionale);

- sistem personal de valori și credințe – (orientare preponderentă spre ajutorarea oamenilor, câștigul material; ori dezvoltare și creativitate) .

Unul dintre cele mai bine-venite demersuri de atingere a succesului profesional îl reprezintă dezvoltarea personală , totodată laitmotivul unei abundențe de resurse actuale. Să răspundem la întrebarea ce este dezvoltarea personală?, utilizând doar o neînsemnată parte a informațiilor disponibile pe această temă, poate aduce o succintă schematizare a conceptului . Astfel, din consultarea literaturii de specialitate, aducem cel puțin două concluzii cu privire la ce reprezintă dezvoltare personală

: ❖ Dezvoltarea personală înseamnă să te uiți în interior și să te concentrezi pe modalități de a te îmbunătăți.

❖ Dezvoltarea personală îți crește conștiința de sine, stima de sine, îți crește abilitățile și îți împlinește aspirațiile

Pentru a ne alinia cu dezvoltarea personală pe traseul carierei profesionale, mai exact în atingerea succesului profesional, vom puncta câteva dintre potențialele componente care pot fi îmbunătățite (ce putem și ar fi util să dezvoltăm personal?), ele putând fi regândite în funcție de nevoile personale ale fiecăruie persoane:

- ✓ Abilități de comunicare și relaționare interpersonale
- ✓ Autocunoaștere, conștiința, compasiune, îngrijire și reflecție de sine
- ✓ Rezolvarea problemelor
- ✓ Agilitate cognitivă și adaptabilitate
- ✓ Managementul conflictelor
- ✓ Aptitudini organizatorice ✓ Mentalitate de creștere
- ✓ Munca în echipă și colaborare

În aceeași linie, acestei abordări îi sunt necesare câteva posibile modalități prin care se poate realiza , așadar la întrebarea cum putem să ne dezvoltăm personal? adăugăm cele mai generale mijloace de realizare a acesteia, care desigur pot fi personalizate:

➤ Cursuri

- Studiu individual
- Lectură de specialitate
- Vizionare de materiale online
- Continuă informare prin toate mijloacele
- Proiectare visului personal (succesul în carieră reprezintă visul personal)
- Niciodată nu mă opresc din dezvoltare personală Societatea reprezintă evoluție continuă.

Putem alege să rămânem într-o etapă a propriei dezvoltări personale sau putem alege să evoluăm și să continuăm propria dezvoltare personală. De ce să ne dezvoltăm personal?

Alegerea este întotdeauna personală. Carieră de succes este o decizie personală. În concluzia demersului propus, încheiem cu două posibile ipoteze în ceea ce privește dezvoltarea personală și profesională și implicațiile sale asupra carierei, chiar succesului în carieră, care pot sta la baza unor cercetări de specialitate: • cu cât am o imagine mai clară și mai detaliată despre mine, cu atât mai mare este șansa mea de a mă regăsi în cea mai bună variantă de carieră care mă va conduce către succesul personal și profesional; • abilitățile și aptitudinile personale dezvoltate prin dezvoltare personală de calitate, reprezintă cel mai important atu al succesului în carierei.

BIBLIOGRAFIE 1. DAVID, D. Dezvoltare personală și socială. Eseuri și convorbiri despre viață cu psihologul Daniel David, Iași: Polirom, 2014. ISBN 978-973-46-4492-6

.....

EDUCAȚIE PRIN ȘCOALĂ, FAMILIE ȘI COMUNITATE

Profesor Neagu Ionel

Liceul „Udriște Năsturel”-Hotarele, Județul Giurgiu

Pornind de la un citat al lui Hugo, care spune că „Cine deschide o școală, închide o pușcărie”, nu putem să nu ne întrebăm dacă nu cumva și reversul acestei afirmații este adevărat. S-ar putea oare, ca închizând o școală să dăm posibilitatea deschiderii unei închisori? Nu știm acest lucru, dar existența acestei posibilități ar trebui să ne pună pe gânduri, mai ales că trăim în niște vremuri tulburi, în care deja multe școli sunt închise. Deși traversăm o perioadă de criză economică destul de dificilă și trebuie să facem sacrificii pentru a ieși cu bine din ea, părerea mea este că ar trebui să cântărim bine consecințele pe termen lung, și dacă este să sacrificăm vreun lucru, acesta să nu fie tocmai educația copiilor noștri. „*Educația este ceea ce rămâne după ce ai uitat tot ceea ce ai învățat la școală.*” – Albert Einstein

Pentru ca un copil să devină un adult matur, echipat pentru a trăi în mod civilizat în societate și capabil să își formeze proprii copii ulterior, educația are un rol nu doar important, ci vital. Familia este primul educator principal al copilului, locul în care se pun bazele educației, iar apoi intervine educația prin școală și prin societate. Cele trei ar trebui să conlucreze pentru o formare frumoasă și durabilă.

Școala a fost și va rămâne întotdeauna un factor vital, indispensabil în formarea copilului și în integrarea lui în comunitate. Aceasta și datorită faptului că ia copilul de la o vârstă fragedă, și îl conduce prin meandrele adolescenței, până la vârsta frumoasă a tinereții. De multe ori ea ne formează chiar și în maturitate, deoarece în zilele noastre, tot mai mulți vor să continue să se formeze profesional și să își perfecționeze educația prin studii universitare, masterate sau doctorate. Adevărata educație intelectuală și dezvoltarea personală nu se încheie la nici o vârstă, ci ea continuă pe tot parcursul vieții. Însă am dori să discutăm aici despre rolul școlii în formarea și integrarea copilului în societate, în timpul ciclului primar, gimnazial și liceal.

Școala este extrem de importantă pentru că ea creează puntea de legătură dintre familie și comunitate. Copilul, proaspăt venit din sânul familiei și al grupei prietenoase de la grădiniță (care are și ea la rândul ei un rol extrem de important), trebuie să se acomodeze cu ceilalți colegi, cu noul învățător și cu noii profesori. El trebuie acum să învețe să relaționeze cu cei din jur, să se adapteze și să învețe să comunice cu ceilalți, scopul pe termen lung fiind formarea elevului ca viitor cetățean responsabil și integrarea lui în societate. Deoarece vremurile pe care le traversează fiecare perioadă istorică sunt într-o continuă schimbare economică, politică dar și socială, rolul educativ al școlii este deosebit de important, dar și dificil. Sistemul școlar și educațional trebuie să facă față în mod continuu periplului de schimbări cu care se confruntă o națiune și să formeze generație după generație în cel mai bun mod posibil, ținând cont de caracteristicile fiecărei perioade istorice. Școala, prin cadrele didactice și printr-o serie întreagă de activități educative, este menită să îl ajute pe copil să facă această tranziție deloc ușoară.

De asemenea, familia are un rol deosebit atât în formarea copilului, cât și în integrarea lui în societate. Se vorbește foarte mult despre „cei șapte ani de acasă” și unii psihopedagogi ar vrea să reducă acești ani la cinci, sau patru sau trei, deoarece acum copilul învață foarte mult de la televizor, internet și așa mai departe și, spun ei, că există un ritm mai accelerat de dezvoltare a copilului. Din experiența mea de dascăl de până acum, am observat că fiecare an de viață are specificul lui, și nimic nu poate înlocui educația pe care o dă sau nu familia copilului aflat în deplină creștere și formare. Nici grădinița, nici școala, cu atât mai puțin mijloacele mass media nu pot înlocui impactul și rolul pe care îl are familia în formarea valorilor copilului și în integrarea lui în societate. Totuși, pentru o mai bună dezvoltare a elevului, între școală și familie

trebuie să existe o permanentă relație de comunicare, în respect și în armonie, pentru că, în final, ambele au ca scop formarea și dezvoltarea echilibrată, armonioasă și sănătoasă a copilului, precum și pregătirea lui ca membru al comunității. Școala și familia sunt două autorități cu care copilul relaționează încă din primii ani ai vieții, dar acestea îl educă și îl pregătesc pe copil, printre altele, și pentru relația sa cu societatea, sau cu autoritățile cu care va lucra în viitor.

Iată de ce, școala este liantul principal dintre familie și societate, ea neputând fi înlocuită niciodată cu nimic. Educația este inima civilizației, iar școala ar trebui să suplinească din plin nevoia de educație. După cum ne spune și marele scriitor Jean Jacques Rousseau: „*Tot ceea ce nu avem de la naștere și de care avem nevoie când suntem mari ne este dat prin educație. Această educație ne vine de la natură, de la oameni, de la lucruri.*“

La rândul ei, alături de familie și școală, comunitatea are un mare impact în integrarea copilului în societate. Impactul poate fi pozitiv, dar poate fi și negativ. Totuși, copilul care este implicat în activități comunitare și sociale educative, va avea mai mari șanse de integrare sănătoasă în societate. În acest domeniu, atât școala, cât și familia trebuie să conlucreze pentru a ajuta copilul în formare să ia contact pozitiv cu comunitatea și să se lase asimilat de aceasta, fără a-i fi afectată personalitatea și dezvoltarea individuală.

Este necesar să existe un echilibru și o colaborare continuă între aceste trei mari ramuri: școală, familie și comunitate. Totuși, nu pot sublinia îndeajuns faptul că școala nu este doar o instituție în care se face un transfer de cunoștințe din creierul cadrului didactic și al manualului, în creierul și pe caietele elevului. Școala este cu mult mai mult. Școala este locul în care se poate face un transfer atât de cunoștințe, cât și de valori culturale, comportamentale și mai ales de caracter. Acestea îl vor defini pe copil și îl vor ajuta să devină un membru de valoare al comunității, nu o piesă neterminată, sau un rebut social. Formarea de calitate a copilului se va materializa numai dacă vor exista relații strânse, continue și autentice între școală, familie și comunitate.

Bibliografie

1. Scurtu, Liana (2016). Relația școală-familie-societate. În: *Răsunetul*. Online: rasunetul.ro/relatia-scoala-familie-societate
 2. Martin, Ramona-Nicoleta (2019). Parteneriatul școală-comunitate (Studiu). În: *EDICT- Revista educației*, Nr. 6/2019. Online: edict.ro/familia-si-scoala-parteneri-in-educatia-copilului/
 3. Stolojanu, Petruța-Gabriela (2018). Familia și școala, parteneri în educația copilului. În: *EDICT- Revista educației*, Nr. 3/2018. Online: edict.ro/parteneriatul-scoala-comunitate-studiu/
-

PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR

Profesor Nedelcu Florina
Liceul Udriște Năsturel
Comuna Hotarele Județul Giurgiu

„Un copil, un profesor, o carte și un pix pot schimba lumea.” Acestea sunt cuvintele Malalei Yousafzai, o tânără activistă pakistaneză și laureată a premiului Nobel pentru Pace 2014, cuvinte esențiale asupra valorii educației. Un apel puternic pentru cei care lucrează zi de zi în lumea educației, pentru factorii de decizie politică de care depinde protejarea și promovarea unei școli de calitate pentru toți, pentru fiecare dintre noi, părinte, elev, cetățean pentru că dreptul nostru la educație și modurile în care aceasta se realizează poate determina prezentul și viitorul nostru.

Țara noastră se confruntă cu probleme serioase legate de abandonul școlar și excluziunea socială, în special în zonele rurale. În unele județe din România, aceste aspecte au atins un nivel îngrijorător, fiind necesare măsuri urgente, precum desfășurarea de activități utile și elaborarea unui plan de acțiune pentru integrarea socială și educațională. Care sunt cauzele determinante ale acestei realități și situațiile de risc cu care se confruntă oamenii? Sărăcia comunităților din zonele defavorizate care reduce posibilitățile părinților de a le asigura copiilor resursele necesare educației.

În multe cazuri, sărăcia declanșează adesea exploatarea copiilor de către părinți în scopuri de muncă. Tendința de a considera că familiile din zonele defavorizate nu apreciază pozitiv importanța educației este superficială. Indiferența față de școală se explică prin presiunile statutului economic, prin dezamăgirile personale ale părinților și prin lipsa sau slaba reprezentare a unor valori culturale în cadrul comunității locale. Cu referire la cultura de origine a elevilor, cercetările din domeniul educației au arătat că mediul socio-cultural de origine al elevilor este una dintre cele mai importante variabile implicate în fenomenul abandonului școlar.

Cunoașterea atitudinii familiei în raport cu școala și identificarea surselor unor potențiale tensiuni sau blocaje manifestate în legătură cu continuarea studiilor de către elevi, constituie un factor important în prevenirea abandonului școlar. Climatul familial este la fel de decisiv în ceea ce privește cauzele abandonului școlar. Așadar, o viață de familie dezorganizată, ca urmare a divorțului, climatul familial conflictual și imoral, excesiv de permisiv sau autoritar, metodele educaționale divergente, atitudinea rece, indiferentă a părinților, sunt toate motive care îi determină pe elevi să abandoneze studiile. Există și factori socio-economici (crize politice, economice, sociale și morale, inconsecvența sistemului de bunăstare, norme sau valori confuze sau absența acestora, anturajul negativ etc.) care contribuie la derutarea elevilor,

îndepărtându-i de mediul educațional și, în sfârșit, având un rol important în apariția abandonului școlar.

Lipsa locurilor de muncă și asigurarea unui trai decent în familie determină plecări masive la lucru în străinătate, ceea ce influențează negativ educația copiilor, care nu urmează cursurile obligatorii pentru a finaliza opt clase. Din cauze reale, acești copii sunt îndrumați către alte priorități existențiale care contribuie la abandonul școlar pentru activități casnice, căsătoria la vârsta de 13-14 ani, plecarea în străinătate la părinți etc. Potrivit unui profesor din mediul rural, absenteismul este o problemă în școala lor dar și în majoritatea școlilor. Este un semnal de alarmă. Încercând să afle de ce atât de mulți copii lipsesc de la școală, acel profesor a observat că problema majoră sunt părinții care pleacă în străinătate și îi lasă singuri acasă necontrolați.

A doua problemă este situația financiară precară și sunt multe cazuri în care copiii nu au cu ce să se îmbrace. (Ilisei, 2016) Abandonul școlar reprezintă sfârșitul eșecurilor repetate în adaptarea școlară. Astfel, eșecul școlar are un risc foarte mare de manifestare prin abandon școlar. Prin urmare, pentru a minimiza discriminarea, părăsirea timpurie a școlii și excluziunea socială, trebuie luate măsuri pentru abordarea/ reducerea cauzelor eșecului școlar. Pentru a preveni abandonul școlar, mai mulți autori consideră că este necesară realizarea unui parteneriat școală – familie – comunitate. În România, în școlile din medii defavorizate, acest parteneriat este aproape absent din cauza barierelor culturale sau psiho-sociale.

Pentru a dezvolta intervenții individuale sau la nivel de sistem pentru prevenirea primară a abandonului școlar, ar fi util să existe un model conceptual care să se concentreze pe interacțiunea dintre școală și acei elevi considerați expuși riscului. Analizând modelele de interacțiune care duc la părăsirea timpurie a școlii, abandonul poate fi văzut ca un comportament, nu o caracteristică predeterminată a anumitor elevi. Pentru a reduce discriminarea, abandonul școlar și excluziunea socială, trebuie să luăm în considerare următoarele variabile esențiale: elevii și familiile acestora, profesorii și școala. Evitarea școlii a devenit treptat o problemă severă a adolescenților (Wilkins, 2008) și o problemă interdisciplinară de sănătate publică, care poate avea rezultate negative (Sobba, 2019). Evitarea școlară se referă la adolescenții care sar peste ore sau școală în mod intenționat, situație care poate fi studiată folosind tehnici sociologice.

Profesorii din zonele rurale cu care am colaborat de-a lungul carierei mele în diverse proiecte și activități de voluntariat, depun eforturi deosebite pentru prevenirea și reducerea problemelor legate de discriminare, excluziune socială și abandon școlar, comunicând constant cu elevii, părinții, autoritățile locale, astfel încât importanța educației în viața copiilor să poată fi percepută corect. Uneori s-a putut observa și o schimbare pozitivă a atitudinii față de școală a unor copii care au abandonat școala. Unii dintre ei au dorit să se întoarcă la școală după un an sau chiar o pauză. Probabil că și-au dat seama cât de importantă este pregătirea lor pentru viață și profesie (competențe într-o ocupație, calificare superioară, salariu mai bun) atât la noi, cât și în străinătate.

În ceea ce privește părinții, s-a observat că multe familii nevoiașе își încurajează cu tărie copiii să finalizeze liceul, să continue un liceu sau o școală profesională (calificare într-o profesie ocupațională). Există și implicarea autorităților locale (Primărie) pentru a atrage și sprijini copiii să frecventeze școala prin acordarea de asistență socială, renovarea clădirilor și anexe școlare, repararea căilor de acces. În acest context, se recomandă elaborarea unei strategii viabile și eficiente de prevenire și reducere a discriminării, excluziunii sociale și abandonului școlar în rândul copiilor prin unificarea eforturilor autorităților locale – Primării, Consiliul Județean, Prefectura, Inspectoratul Școlar, cadre didactice, părinți, fundații, ONG-uri – și tuturor celor care doresc să susțină redresarea educației, chiar și pentru a salva educarea și atragerea copiilor către acest fenomen care este o prioritate națională pentru societatea românească.

Un rol important în lupta împotriva părăsirii timpurii a școlii este cel al profesorilor. Planificarea și acțiunile utile de abordare a dispersării îi privesc foarte îndeaproape pe profesori, mai ales în ceea ce privește pregătirea lor. De fapt, printre obiectivele proiectelor analizate sunt: promovarea inițiativelor didactice și de laborator inovatoare, promovarea formelor de îndrumare și mentorat a elevilor la cursuri de formare și investirea în orientarea educațională ca instrument de sprijin și însoțind alegerile copiilor. Este deci clar că rolul profesorilor, și mai concret al formării cadrelor didactice, devine strategic din punct de vedere didactic și profesional într-un context în care este necesar transferul și consolidarea competențelor pentru construirea de noi forme de învățare și de noi strategii de predare. Alte teme pe care profesorii le includ în cursurile de formare sunt, pe de o parte, „a ști să asculte” nevoile personalizate de formare ale fiecăruia, mai ales când vine vorba de interculturalitate, sau de cunoașterea și

înțelegerea culturilor, pe de altă parte, „a ști să vorbească”. Un plan de lecție este vital pentru a predă, îți ușurează pașii pentru a reuși mai bine.

Complexitatea factorilor care duc la abandon școlar demonstrează încă o dată faptul că o bună pregătire și planificare a lecțiilor este esențială. Astfel, exemple de planuri de lecții pe aceasta temă sunt o necesitate; sunt foarte utile atât timp cât se bazează pe o experiență temeinică. Experiența de succes trebuie să fie transmisă mai departe celorlalți.

Bibliografie :

<https://revistaprofesorului.ro/prevenirea-abandonului-scolar/>

MOTIVAȚIA ÎNVĂȚĂRII ȘI PROCEDEEELE EI DE DEZVOLTARE

Prof. Vlad Mituș
Liceul Udriște Năsturel
Comuna Hotarele, Județul Giurgiu

La baza învățării stau o serie de motive eterogene: pentru viață, pentru o diplomă, pentru o bursă, pentru o poziție socială, pentru recunoștință, pentru un statut profesional, pentru prestigiu, etc. Distingem motivații pozitive și motivații negative ale învățării, după cum există motive interioare și motive exterioare sarcinii sau conținuturilor învățării. Motivația învățării reprezintă fundamentul energetic-dinamizator și direcțional al întregului proces al învățării. De fapt, motivația reprezintă „motorul” întregului nostru comportament, deci implicit și al învățării.

Dacă învățarea se realizează din motive intrinseci pentru dezvoltarea proprie și profesională, pentru dezvoltarea intelectului și a creativității personale, pentru formarea ca om cult cu un înalt nivel de competență, atunci, randamentul de învățare este unul net superior, iar ceea ce am însușit va fi reținut pe perioade foarte mari de timp. Cunoștințele acumulate astfel, vor fi puternic impregnate în structurile cognitive.

Cu cât un material studiat prezintă un maimare interes și are o semnificație mai mare pentru noi, cu atât și învățarea și memorarea lui sunt mai rapide și mai eficiente. Învățarea în

condiții de stres și de anxietate (precipitare, mobilizare), este superioară învățării în condiții de relaxare totală. Dincolo de o anumită limită, stresul și anxietatea influențează negativ învățarea. Acordarea de recompense la intervale neregulate de timp în activitatea de învățare, este mai eficientă decât recompensarea la intervale regulate de timp, recompensarea continuă sau chiar recompensarea în exces.

Cunoașterea rezultatelor, dar și a erorilor în procesul învățării, mobilizează și orientează pe cel ce învață la creșterea performanței și preciziei în asimilarea de noi cunoștințe.

Din punct de vedere psihopedagogic, cunoașterea rezultatelor obținute în activitatea de învățare determină sporirea încrederii în forțele proprii, dar și în puterea efortului intelectual depus, tendințe de depășire a nivelului de însușire atins anterior, dezvoltarea capacității de autoapreciere corectă și cunoașterea capacităților productive proprii. Este recomandată pe parcursul acumulării de cunoștințe, dezvoltarea capacității de autocontrol și autoevaluare.

Starea afectivă (euforie, decepție, tristețe, indiferență, neîncrederea în sine, pierderea cuiva apropiat, etc), influențează pozitiv sau negativ performanța de învățare. Stările afective extreme (bucurie mare – tristețe profundă) afectează puternic ritmul și performanța în învățare. Atmosfera familială și școlară (tensionată, excesiv-autoritară etc.) afectează direct motivația și rezultatele învățării. Atmosfera de securitate, cooperare și competiție, de sprijin, orientare și îndrumare, potențează învățarea. Noutatea conținuturilor învățării stimulează curiozitatea și interesul cognitiv constituind o puternică motivație intrinsecă. Trebuie căutat și stimulat în permanență noul; trebuie evitat neinteresantul, cunoscutul sau ceea ce se repetă continuu, care creează plictiseală, indiferență și repulsie.

Perspectiva motivațională din care se învață este decisivă pentru eficiența învățării. Copiii trebuie motivați să vadă „nu ceea ce este mult și greu” ci ceea ce este în concordanță cu încrederea pe care o au în ei. Aceștia trebuie stimulați permanent: „Haideți că puteți!”, trebuie să reușiți!”. În sistemul educației, problema metodelor de cercetare, cât și a celor privind acțiunea practică, prezintă un grad ridicat de interes pentru teoreticieni și practicieni, deoarece de natura lor depinde atingerea obiectivelor și sarcinilor pe care și le propune această nouă concepție. Metodele educației permanente sunt supuse în mod continuu inovării și perfecționării – constituindu-se din acest punct de vedere un sistem deschis – rezultat firesc al

dinamicii fenomenelor și proceselor educaționale. Când Howard Gardner a formulat pentru prima oară teoria inteligențelor multiple, a pornit de la o critică a sistemului de învățământ.

După o perioadă de 10 ani de cercetări, adăugând elemente de cercetare experimentală, care transferă inteligențele multiple dintr-un concept criticat într-un punct de plecare al unei practici școlare cu adevărat individualizate. Trebuie menționat că în acest domeniu metodele (facem referire la metodele acțiunii educative) pe care le putem folosi sunt practic nelimitate. Alegerea lor urmează să fie făcută în funcție de obiectivele propuse, de sarcinile de lucru urmărite, de conținutul de idei, de specificul categoriei de participanți la actul didactic în sine, de mijloacele de care dispunem. Șirul acestor precizări ar putea continua, cu mențiunea că, aceste metode folosite în educația copiilor s-au verificat printr-o activitate. Dincolo de retorica învățământului diferențiat și a educației pentru „toți”, școala este „uniformă”. „Școala uniformă” presupune un set de competențe și informații de bază, pe care orice individ trebuie să le asimileze (unii dintre aceștia sunt mai capabili decât alții, deci vor asimila și stăpâni aceste cunoștințe mult mai repede). Din acest motiv, trebuie să existe același tip de curriculum pentru toți, aceleași metode de predare și aceleași metode standardizate de evaluare. Elevii, profesorii și școlile sunt judecate în funcție de eficiența cu care se realizează aceste standarde.

În accepțiunea tradițională, inteligența este generală, dar este dată de capacitatea de a rezolva probleme care solicită gândirea logică, abilități logico-matematice și lingvistice, valorizate cu precădere în școală și măsurate cu precizie în baterii de teste. Aceste lucruri sunt cunoscute în plan teoretic, dar cu totul altfel este situația în școală- un IQ înalt al unui copil nu garantează succesul profesional și cu atât mai puțin pe cel social.

Bibliografie

1. Mureșan, P., „Învățarea eficientă și rapidă”, Editura Ceres, București, 1990;
2. „Psihologie școlară”, volum coordonat de A. Cosmovici și L. Iacob, Editura Polirom, Iași, 1999;
3. Mocanu, L., „Metodologia învățării școlarului mic” Editura Rafet, Râmnicu Sărat, 2011;
4. Stoica, M., „Pedagogie și psihologie”, editura Gheorghe Alexandru, Craiova, 2007

.....

ROLUL ESENȚIAL AL DASCĂLILOR ÎN PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR ÎN ROMÂNIA: CUNOAȘTERE, METODE DIDACTICE ȘI COLABORARE

**Profesor: Rădoi Giorgiana
Școala Gimn. „Trandafir Cocîrlă”
loc.Turnu Ruieni, jud. Caraș Severin**

Într-o societate în continuă evoluție, unde educația reprezintă fundamentul progresului individual și colectiv, fenomenul abandonului școlar în România ridică semne de întrebare serioase asupra viitorului tinerelor generații și asupra capacității sistemului educațional de a răspunde nevoilor complexe ale elevilor. În acest context, rolul dascălilor transcende granițele tradiționale ale predării, aceștia devenind piloni esențiali în identificarea timpurie a riscului de părăsire a școlii și în implementarea unor metode didactice inovatoare și incluzive, capabile să mențină elevii angajați și motivați pe parcursul lor educațional.

Abandonul școlar nu este un fenomen simplu, ci rezultatul unei interacțiuni complexe de factori individuali, familiali, socio-economici și educaționali. De la dificultăți de învățare nesoluționate și lipsa de interes față de materiile școlare, până la probleme familiale, sărăcie, influența grupurilor de prieteni sau lipsa de perspective de viitor, motivele care conduc un elev să renunțe la educație sunt diverse și adesea interconectate. În acest labirint de cauze, dascălul se află într-o poziție unică de a observa semnele timpurii ale dezangajării și de a interveni în mod proactiv pentru a preveni o decizie cu consecințe pe termen lung.

Un prim aspect crucial al rolului dascălului în prevenirea abandonului școlar constă în capacitatea sa de a construi o relație pozitivă și de încredere cu elevii. Un mediu școlar sigur, empatic și incluziv, în care elevii se simt valorizați, înțeleși și sprijiniți, reprezintă un factor de protecție semnificativ împotriva abandonului școlar. Dascălul care ascultă activ preocupările elevilor, care manifestă interes pentru viața lor dincolo de sala de clasă și care creează oportunități pentru ca aceștia să se exprime liber, contribuie la dezvoltarea unui sentiment de apartenență și la creșterea motivației intrinseci pentru învățare.

În plus, un dascăl eficient este un observator atent al dinamicii clasei și al comportamentului individual al elevilor. Semnele timpurii ale dezangajării pot fi subtile: scăderea frecvenței, rezultate școlare în declin, lipsa de participare la activități, izolarea socială sau schimbări bruște de comportament. Un profesor vigilent este capabil să identifice aceste semnale de alarmă și să inițieze discuții individuale cu elevii, încercând să înțeleagă cauzele profunde ale acestor schimbări și să ofere sprijinul necesar. Această intervenție timpurie poate face diferența crucială între un elev care renunță și unul care primește ajutorul de care are nevoie pentru a depăși dificultățile.

Un alt aspect fundamental al rolului dascălului în prevenirea abandonului școlar este cunoașterea și implementarea unor metode didactice inovatoare și adaptate la nevoile diverse ale elevilor. Sistemul educațional tradițional, bazat adesea pe memorare și pe o abordare uniformă, poate să nu rezoneze cu toți elevii, în special cu cei care întâmpină dificultăți de

învățare sau care au stiluri de învățare diferite. Un dascăl modern este familiarizat cu o gamă variată de strategii pedagogice, cum ar fi învățarea prin proiecte, învățarea colaborativă, utilizarea tehnologiei în educație, diferențierea instruirii și abordările personalizate. Aceste metode activează elevii, le stimulează curiozitatea, le oferă oportunități de a aplica cunoștințele în contexte reale și le demonstrează relevanța învățării pentru viitorul lor.

Un exemplu concret de metodă didactică inovatoare, cu potențial ridicat de a crește implicarea elevilor și de a preveni dezangajarea, este **gamificarea**. Aceasta presupune integrarea elementelor specifice jocurilor (puncte, badge-uri, clasamente, provocări, narativ) în activitățile de învățare. **De exemplu, în cadrul unei lecții de istorie despre Primul Război Mondial, profesorul ar putea transforma învățarea într-un joc de strategie în care elevii, împărțiți în echipe reprezentând diferite națiuni, trebuie să ia decizii strategice bazate pe informațiile istorice studiate. Obținerea de puncte pentru răspunsuri corecte, finalizarea cu succes a unor 'misiuni' (rezolvarea unor probleme sau interpretarea unor surse istorice) și colaborarea eficientă în echipă ar menține elevii motivați și activ implicați în procesul de învățare, transformând o temă potențial abstractă într-o experiență interactivă și captivantă.**

Această abordare stimulează competiția sănătoasă, colaborarea și gândirea critică, făcând învățarea mai relevantă și mai atractivă pentru elevi. De asemenea, organizarea unor dezbateri pe teme de actualitate, în care elevii sunt încurajați să își argumenteze punctele de vedere pe baza unor cercetări prealabile, dezvoltă gândirea critică, abilitățile de comunicare și interesul pentru învățare. Aceste metode activează elevii, le stârnesc curiozitatea, le oferă șansa de a aplica cunoștințele în contexte reale și le demonstrează relevanța educației pentru viitorul lor.

Diferențierea instruirii este, în mod special, o strategie esențială în prevenirea abandonului școlar. Recunoscând că fiecare elev este unic, cu propriile sale puncte forte, slăbiciuni, interese și ritm de învățare, un dascăl eficient adaptează conținutul, procesul, produsele învățării și mediul de învățare pentru a răspunde nevoilor individuale ale elevilor. Această abordare individualizată crește șansele ca fiecare elev să experimenteze succesul școlar, să își dezvolte încrederea în sine și să rămână motivat să continue învățarea. În contextul implementării metodelor didactice inovatoare, instruirea diferențiată se dovedește a fi o strategie cu un impact semnificativ în menținerea angajamentului elevilor. Un exemplu concret poate fi aplicat în cadrul unei lecții de limba română având ca temă descrierea unui personaj literar.

- Pentru elevii care au dificultăți în exprimarea scrisă și organizarea ideilor (nivel de sprijin): Se pot oferi șabloane structurate cu întrebări ajutătoare (Cum arată personajul? Ce fel de personalitate are? Ce face în poveste? Cum se simt ceilalți personaje în preajma lui?). De asemenea, pot primi imagini sau citate scurte din text pentru a le servi drept punct de plecare. Profesorul poate lucra direct cu acești elevi în grupuri mici, oferindu-le sprijin individualizat în formularea frazelor și organizarea ideilor.
- Pentru elevii care au un nivel mediu de exprimare scrisă (nivel de consolidare): Se poate cere realizarea unei descrieri de personaj de o anumită lungime, cu cerința de a include detalii fizice și trăsături de caracter, argumentând cu exemple din text. Pot fi încurajați să folosească un vocabular variat și figuri de stil simple.
- Pentru elevii avansați (nivel de provocare): Se poate propune realizarea unei analize psihologice detaliate a personajului, explorând motivațiile sale, conflictele interne și modul în care evoluează pe parcursul operei literare. Pot fi încurajați să compare personajul cu alte figuri literare sau să creeze o scrisoare din perspectiva personajului către un alt personaj.

Această abordare permite ca toți elevii să lucreze pe aceeași temă, dar la un nivel de complexitate adaptat nevoilor și abilităților lor individuale, crescând astfel șansele de succes și menținând motivația pentru învățare.

Promovarea metodelor didactice inovatoare nu este însă o sarcină individuală a fiecărui dascăl. Este necesară o cultură organizațională școlară care să încurajeze experimentarea, schimbul de bune practici și formarea continuă a cadrelor didactice. Școlile ar trebui să ofere oportunități pentru ca profesorii să participe la ateliere de lucru, seminarii și cursuri de formare care să le familiarizeze cu cele mai recente cercetări în domeniul pedagogiei și cu metodele didactice eficiente în prevenirea abandonului școlar. De asemenea, colaborarea între dascăli, schimbul de experiențe și crearea unor comunități de învățare pot contribui semnificativ la diseminarea și implementarea unor practici pedagogice inovatoare. Un exemplu concret de colaborare eficientă și schimb de bune practici între cadre didactice poate fi implementat prin organizarea unor **ateliere de lucru interșcolare focusate pe prevenirea abandonului școlar.**

Într-un astfel de atelier, profesori din diferite școli ar putea împărtăși experiențe concrete, strategii didactice inovatoare pe care le-au aplicat cu succes pentru a menține elevii angajați, și modalități eficiente de a identifica și interveni în cazurile de risc de abandon. De exemplu, un profesor cu experiență în implementarea învățării bazate pe proiecte care a avut rezultate pozitive în reducerea absenteismului ar putea prezenta metodologia sa, provocările întâmpinate și soluțiile găsite. Un alt profesor ar putea împărtăși o strategie eficientă de comunicare cu părinții elevilor dezangajați sau o metodă de tutorat între elevi care a contribuit la creșterea motivației. Aceste schimburi directe permit diseminarea unor practici testate și adaptarea lor la contexte școlare diferite, creând o comunitate de învățare continuă între profesioniști și amplificând impactul pozitiv asupra elevilor."

În plus, dascălul nu acționează în izolare. Prevenirea abandonului școlar necesită o abordare holistică și o colaborare strânsă între școală, familie și comunitate. Dascălul are un rol important în construirea și menținerea acestei colaborări. Comunicarea eficientă cu părinții, implicarea lor în viața școlii, organizarea de întâlniri și ateliere de lucru pentru părinți, pot contribui la crearea unui mediu de sprijin coerent pentru elev. De asemenea, colaborarea cu alți profesioniști, cum ar fi psihologii școlari, consilierii educaționali, asistenții sociali și reprezentanții comunității locale, poate oferi resurse suplimentare și expertiză în abordarea cauzelor complexe ale abandonului școlar.

În concluzie, rolul dascălilor în cunoașterea și promovarea metodelor didactice pentru prevenirea abandonului școlar în România este esențial și multidimensional. Depășind rolul tradițional de transmițători de cunoștințe, dascălii devin agenți activi ai schimbării, capabili să construiască relații pozitive cu elevii, să identifice semnele timpurii ale dezangajării, să implementeze metode didactice inovatoare și incluzive și să colaboreze cu familia și comunitatea pentru a crea un mediu de învățare sigur, stimulant și relevant. Investiția în formarea continuă a cadrelor didactice, încurajarea schimbului de bune practici și crearea unei culturi școlare colaborative sunt esențiale pentru a valorifica pe deplin potențialul dascălilor în lupta împotriva abandonului școlar și pentru a asigura un viitor mai bun pentru toți copiii din România.

Bibliografie:

1. Bocoș, M., & Jucan, D. (2019). Fundamentele pedagogiei. Teoria și practica educației. Paralela 45.

2. Crețu, C. (2017). Psihologia educației. Polirom.
 3. Eurydice. (2021). Tackling Early Leaving from Education and Training in Europe: Strategies, Policies and Measures. European Commission.
 4. Ministerul Educației Naționale. Rapoarte privind starea sistemului național de învățământ.
 5. Pânișoară, I. O., & Pânișoară, G. (2015). Managementul clasei de elevi. Polirom.
 6. Piaget, J. (1969). The psychology of the child. Basic Books.
 7. Rogers, C. R. (1969). Freedom to learn: A view of what education might become. Charles E. Merrill Publishing Company.
 8. Vygotsky, L. S. (1978). Mind in society: The development of higher psychological processes. Harvard University Press.
-

ABANDONUL ȘCOLAR – O PROBLEMĂ A PREZENTULUI, O AMENINȚARE PENTRU VIITOR

Prof. înv. primar Ciobanu Dana – Mihaela

Școala Gimnazială „Sfântul Gheorghe” Giurgiu

Abandonul școlar reprezintă una dintre cele mai grave probleme cu care se confruntă sistemele educaționale din întreaga lume, inclusiv cel din România. Fenomenul constă în părăsirea timpurie a școlii de către elevi, înainte de finalizarea învățământului obligatoriu. Deși pare o alegere individuală, în realitate, abandonul școlar este rezultatul unui cumul de factori sociali, economici și personali, iar efectele sale se resimt în întreaga societate.

Cu toate acestea, este esențial să înțelegem de ce educația este atât de importantă și de ce nu trebuie să renunțăm la școală.

1. Educația deschide uși

Școala nu oferă doar cunoștințe, ci și oportunități. Absolvirea învățământului obligatoriu și continuarea studiilor deschid drumul către profesii mai bine plătite, locuri de muncă stabile și posibilitatea de a alege un drum profesional care aduce satisfacție. Cei care termină școala au șanse mai mari de a se integra în societate și de a-și construi un viitor independent.

2. Abandonul școlar aduce consecințe pe termen lung

Un copil care părăsește școala riscă să se confrunte cu dificultăți majore în viață: șomaj, venituri mici, lipsa unui loc de muncă stabil, dar și o stimă de sine scăzută. În plus, abandonul școlar este adesea corelat cu marginalizarea socială și chiar cu implicarea în activități ilegale.

3. Sprijinul face diferența

Pentru a reduce abandonul școlar, este vital ca tinerii să primească sprijin – din partea părinților, a profesorilor, a colegilor și a comunității. Nimeni nu ar trebui să se simtă singur în fața dificultăților. Fie că este vorba de sprijin emoțional, consiliere sau ajutor material, orice formă de implicare poate ajuta un elev să-și regăsească drumul.

4. Educația înseamnă mai mult decât note

Școala înseamnă și formarea caracterului, învățarea valorilor, dezvoltarea gândirii critice și a abilităților de viață. Este locul unde învățăm să lucrăm în echipă, să ne exprimăm ideile și să ne formăm ca oameni. A rămâne în școală nu înseamnă doar a promova examene, ci a investi în propria dezvoltare personală.

5. Un apel la responsabilitate

Abandonul școlar nu este doar o problemă individuală, ci una care afectează întreaga societate. Fiecare elev pierdut înseamnă un adult în minus în comunitatea educată de mâine. Este responsabilitatea noastră, a tuturor, să promovăm importanța educației și să susținem tinerii să rămână în școală.

Cauzele abandonului școlar:

- ✓ **Sărăcia** – Familiile cu venituri mici nu își pot permite costurile asociate școlii (rechizite, îmbrăcăminte, transport etc.).
- ✓ **Mediul familial instabil** – Lipsa de sprijin din partea părinților, violența domestică, lipsa modelelor pozitive sau migrarea părinților în străinătate contribuie semnificativ.
- ✓ **Probleme de sănătate fizică sau mintală** – Atât ale elevului, cât și ale membrilor familiei.
- ✓ **Acces dificil la educație** – În special în zonele rurale sau izolate, unde infrastructura educațională este slabă.
- ✓ **Lipsa de motivație și sprijin în școală** – Atunci când profesorii nu pot adapta metodele de predare sau nu creează un mediu de învățare atractiv.
- ✓ **Discriminarea** – Copiii din grupuri vulnerabile (ex. romi, copii cu dizabilități) se pot simți excluși și marginalizați.

Consecințele abandonului școlar:

- **Șomaj și sărăcie** – Persoanele fără studii au șanse mai mici de angajare și salarii mai mici.
- **Excluziune socială** – Lipsa educației reduce participarea la viața civică și socială.
- **Creșterea infracționalității** – Studiile arată o corelație între abandonul școlar și comportamentele antisociale.
- **Slăbirea dezvoltării economice** – O populație slab educată afectează progresul unei societăți.

Soluții posibile:

- **Programe de sprijin financiar** – Burse, mese gratuite, rechizite.
- **Consiliere psihologică și socială** – Sprijin pentru elevi și familiile lor.
- **Școli de tip „A doua șansă”** – Pentru cei care au părăsit deja sistemul.
- **Implicarea comunității și ONG-urilor** – Programe de mentorat, afterschool, activități extracurriculare.
- **Modernizarea sistemului educațional** – Formare continuă pentru profesori, metode de predare interactive, digitalizare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cecile Dalle, „Prevenirea eșecului școlar în școala primară”. *Sfaturi pentru sprijinirea copilului*, Editura Didactica Publishing House, 2025.
 2. Alois Gherguț, „Management general și strategic în educație”, Editura Polirom, 2007
-
-

ROLUL DACĂLILOR ÎN CUNOAȘTEREA ȘI PROMOVAREA METODELOR DIDACTICE PENTRU PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR ÎN ROMÂNIA

Prof. Ion Carla Carina
Școala Gimnazială Nr.1 Poenari
Loc. Poenari, Jud. Giurgiu

Introducere

Abandonul școlar reprezintă una dintre cele mai grave provocări ale sistemului educațional din România. Fenomenul este complex și influențat de factori socio-economici, culturali și personali. În acest context, rolul dascălilor devine esențial nu doar în predarea conținuturilor educaționale, ci și în prevenirea părăsirii timpurii a școlii. Ca profesor de educație plastică, am observat că metodele didactice atractive și implicarea personală în viața elevilor pot contribui decisiv la menținerea interesului pentru școală.

1. Dimensiunea problemei abandonului școlar în România

Conform statisticilor recente, România se află printre țările europene cu o rată ridicată a abandonului școlar. Cauzele principale includ:

- sărăcia și lipsa resurselor materiale;
- migrarea părinților în străinătate;
- lipsa motivației și a sprijinului familial;
- slaba adaptare a conținuturilor școlare la nevoile reale ale elevilor.

În fața acestor provocări, cadrele didactice trebuie să-și extindă rolul dincolo de predare, implicându-se activ în susținerea elevilor aflați în risc de abandon.

2. Rolul dascălilor în prevenirea abandonului școlar

Profesorii au un rol multiplu în viața elevilor: sunt educatori, mentori, consilieri și uneori chiar unici susținători morali. În prevenirea abandonului școlar, ei pot acționa astfel:

- **Identificarea elevilor în risc** – prin observație, dialog și colaborare cu familia;
- **Crearea unui mediu sigur și atractiv** – climatul emoțional din clasă este esențial;
- **Individualizarea învățării** – adaptarea metodelor la ritmul și interesele fiecărui elev;
- **Colaborarea cu alți specialiști** – consilieri, psihologi, asistenți sociali.

3. Promovarea metodelor didactice inovatoare

Educația plastică oferă un cadru ideal pentru dezvoltarea creativității, exprimării emoționale și consolidării încrederii în sine. Din această perspectivă, profesorul de educație plastică poate juca un rol aparte în prevenirea abandonului:

- **Proiecte interdisciplinare** – integrarea artei cu alte materii pentru a stimula interesul elevilor;
- **Ateliere de creație** – spații neformale în care elevii se simt valorizați și acceptați;
- **Expoziții și concursuri** – oferirea unor ocazii de afirmare publică a talentului lor;
- **Tehnici alternative de predare** – învățarea prin joc, poveste, dramă sau art-terapie.

Toate acestea contribuie la dezvoltarea inteligenței emoționale și la crearea unui atașament pozitiv față de școală.

4. Exemple de bune practici

În cadrul orelor de educație plastică, am implementat activități care au vizat consolidarea stimei de sine și exprimarea emoțională, cum ar fi:

- „Portretul meu ideal” – o activitate de autocunoaștere și valorizare personală;
- „Școala visurilor mele” – proiect colectiv ce încurajează imaginația și comunicarea;
- Realizarea de benzi desenate cu tematică educativă – pentru a încuraja participarea școlară.

Aceste activități au demonstrat că arta poate fi un canal eficient de apropiere între profesor și elev și un mijloc de prevenire a excluziunii școlare.

Concluzii

Combaterea abandonului școlar este o misiune care implică întreaga comunitate educațională, dar profesorii, prin contactul direct cu elevii, dețin un rol fundamental. Prin empatie, creativitate și metode didactice adaptate, ei pot transforma școala într-un spațiu în care fiecare copil să se simtă acceptat, sprijinit și valoros. Educația plastică, prin natura sa expresivă și incluzivă, poate deveni un instrument valoros în acest demers.

Bibliografie

- Ministerul Educației – Strategia națională privind reducerea părăsirii timpurii a școlii
- Institutul de Științe ale Educației – Ghid pentru prevenirea abandonului școlar
- Studii și articole din reviste de pedagogie și psihopedagogie aplicată

CUNOAȘTEREA ȘI PROMOVAREA STRATEGIILOR DIDACTICE PENTRU PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR

Prof. Lăbău Stan Mihaela
Școala Gimnazială Acad. Marin Voiculescu, Giurgiu

Abandonul școlar reprezintă astăzi o provocare a politicii din domeniul educațional, destul de des întâlnită și dezbătută. Există definiții ale abandonului școlar care îl asociază părăsirii timpurii a unui parcurs educativ, înainte de obținerea unei diplome. Prevenirea părăsirii timpurii a școlii este considerată ca fiind deosebit de importantă, nu numai pentru a combate consecințele negative ale sărăciei și excluziunii sociale asupra dezvoltării copilului, dar și pentru a oferi copiilor mijloacele necesare pentru a întrerupe ciclul de transmitere a

dezavantajului între generații. Preocuparea pentru prevenirea și diminuarea abandonului școlar trebuie privită ca o prioritate a sistemului de educație cu atât mai mult cu cât factorii determinanți ai abandonului se multiplică și diversifică, ca adaptare la contextul social, economic, cultural, profesional din ce în ce mai provocator în care sistemul de învățământ funcționează.

Factorii care conduc la apariția fenomenului de abandon școlar

Factori individuali - ceștia se referă la capacitatea personală a elevului de a reacționa, adică de resursele personale, de bogăția și calitatea „schemelor de adaptare”, unii elevi au un potențial mai mare de adaptare, iar alții unul mai redus(mai rigizi, mai puțin permisivi în relațiile cu ceilalți).

Etichetările ca *elev slab*, *elev rău* duc la scăderea stimei de sine, la scăderea încrederii în propriile forțe cât și în persoanele din jurul său.

Mediul familial Familia reprezintă cel dintâi și cel mai important context de viață, cu un rol deosebit în socializarea copilului. Familia oferă copilului un sentiment de siguranță, singurul care-i permite acestuia să se emancipeze și să-și dobândească personalitatea. Un rol foarte important în dezvoltarea copilului îl reprezintă tipul de familie din care acesta provine.

Dezinteresul manifestat de părinți în ceea ce privește educația, dar și nivelul scăzut de instrucție al acestora sau concepțiile despre aceasta, au un impact negativ asupra școlarizării elevului.

Cunoașterea insuficientă a elevilor, datorită numărului mare dintr-o clasă sau datorită dezinteresului manifestat de către profesori; lipsa de profesionalism, manifestată fie prin severitatea profesorului poate induce starea de teamă, anxietate a elevului), fie prin permisivitate reprezintă un factor ce poate influența abandonul școlar; lipsa dotărilor materiale în instituțiile de învățământ. Lipsa investițiilor statului în domeniul educației.

Factori de ordin socio-cultural sau religios - în această categorie se includ indicatorii care se referă la putere și status social, cum ar fi de exemplu : apartenența etnică, apartenența la clasa socială, sexul apartenența la comunități de tip rural/urban etc.

Factori de ordin economic - copii care traiesc în familii sarace au șanse mai mici de a-și însuși o educație școlară completă. Statutul economic corelat cu abandonul școlar este evaluat prin variabilele precum: -gradul de instruire și educația părinților -profesia tatălui -venitul familiei și nivelul de viață al acestuia.

Factori de ordin psihologic - etichetarea ca *elev slab* reduce stima de sine a elevilor și subminează încercarea lor de a-și construi o identitate socială pozitivă. În aceste condiții elevii care nu au resursele necesare pentru a se mobiliza în vederea depășirii dificultăților, vor căuta să-și satisfacă nevoia valorizare personală în afara școlii, eventual prin abandon.

Factori de ordin pedagogic - izează calitatea vieții școlare, relevanța conținuturilor în raport cu trebuințele de învățare ale elevilor, caracteristicile procedurilor de evaluare și ale orientării școlare și profesionale, deschiderea școlii față de problemele comunității, stilul disciplinei școlare, etc.

Măsuri de intervenție și impactul acestora asupra reducerii abandonului școlar:

- centrarea educației pe elev (alegerea metodelor didactice, adaptarea conținuturilor la nivelul de înzestrare de care dispune elevul, creșterea gradului de atractivitate a orelor de clasă) urmărindu-se motivarea permanentă a copilului pentru învățare
- intervenție personalizată în echipă interdisciplinară (diriginte, profesor psihopedagog, părinți, reprezentanți ai Poliției, asistent social etc)
- consilierea psihopedagogică specializată a elevilor, părinților și cadrelor -parteneriate cu organizații civice
- părinții sunt cei care pot fi implicați în prevenirea abandonului școlar. Trebuie ajutați să conștientizeze rolul mediului familial în educație și să învețe modurile în care își pot ajuta copiii la efectuarea temelor; trebuie implicați într-o comunicare bidirecțională, permanentă, cu școala; trebuie încurajați să se ofere voluntari pentru realizarea

diferitelor activități ale elevilor; trebuie implicați în luarea deciziilor(în consiliile de administrație, în consiliile reprezentative ale părinților, în comitetele locale de sprijin . Preocuparea pentru prevenirea și diminuarea abandonului școlar trebuie să fie o prioritate în sistemul educațional actual, iar stabilirea și implementarea unor strategii de bază pentru a preveni acest fenomen s-au dovedit a fi benefice în timp..

Printre aceste strategii, amintim

- **MENTORATUL/TUTORIATUL** - Prima strategie, mentoratul, reprezintă o relație suport de tip unu la unu, bazată pe încredere. Tutoriatul, activitate unu la unu, este focalizată pe dezvoltarea competențelor de scris și citit.
- **ÎNVĂȚAREA APLICATĂ** - Această metodă de predare/învățare promovează creșterea personală și socială, dezvoltarea carierei și a responsabilității civice.
- **PROGRAME ȘCOLARE ALTERNATIVE** - Folosite în cazul persoanelor aflate în situație de risc de abandon școlar, acestea trebuie să satisfacă nevoile sociale ale elevilor și să răspundă cerințelor academice.
- **PROGRAME EXTRAȘCOLARE** - Au rolul de a trezi interesul pentru diferite domenii și sunt foarte importante pentru elevii aflați în situația de eșec școlar.
- **EDUCAȚIA TIMPURIE A COPIILOR, OFERIREA DE OPORTUNITĂȚI EDUCATIONALE** - Cea mai bună strategie pentru a reduce numărul celor care abandonează școala este de a le oferi cea mai bună înțelegere în școală.
- **IMPLICAREA FAMILIEI** - Implicarea familiei are un impact pozitiv asupra succesului școlar al elevului și în dezvoltarea acestuia.
- **PROGRAME DE CITIRE ȘI SCRIERE** - Pentru a ajuta elevii care nu au rezultate foarte bune, trebuie intervenit timpuriu prin focalizarea pe abilitățile de citire/scriere deoarece acestea sunt baza pentru învățarea efectivă în orice domeniu.

Bibliografie

- <https://edict.ro/masuri-eficiente-impotriva-abandonului-scolar-in-invataman/>
- *GHID DE PREVENIRE ȘI COMBATERE A ABANDONULUI ȘCOLAR „COPII MOTIVAȚI ÎNTR-O ȘCOALĂ EUROPEANĂ” NR. 2018-1-RO01-KA101-048361*
- *ABANDONUL DE LA PREVENȚIE LA INTERVENȚIE* -Editura Arabela, 2023

ROLUL DACĂLILOR ÎN CUNOAȘTEREA ȘI PROMOVAREA METODELOR DIDACTICE PENTRU PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR ÎN ROMÂNIA

Prof. Simion Elena-Mihaela
Școala Gimnazială Nr. 2 Cartojani
Loc Cartojani., Jud. Giurgiu

1. Introducere

Abandonul școlar este o realitate îngrijorătoare care afectează în mod direct parcursul educațional și dezvoltarea socio-profesională a copiilor din România. Este o problemă complexă, cu rădăcini în factori sociali, economici, culturali, dar și în modul de organizare și

funcționare al sistemului educațional. Dascălul, în calitate de formator și ghid în procesul de învățare, are o poziție privilegiată – dar și o responsabilitate majoră – în prevenirea și combaterea acestui fenomen.

2. Contextul abandonului școlar în România

Statisticile din ultimii ani indică un nivel ridicat al abandonului școlar, în special în mediul rural și în rândul copiilor proveniți din familii defavorizate. Printre cauzele identificate de specialiști se numără:

- **Sărăcia extremă** și lipsa resurselor materiale (rechizite, haine, transport);
- **Nivelul scăzut de educație al părinților** și lipsa valorificării educației în familie;
- **Migrația părinților în străinătate**, ceea ce duce la lipsa sprijinului emoțional și supraveghere insuficientă;
- **Probleme de integrare** ale elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES) sau ale celor aparținând minorităților;
- **Metode de predare neadaptate nevoilor individuale** ale elevilor;
- **Relații tensionate între cadrele didactice și elevi**, lipsa încrederii și a respectului reciproc.

3. Rolul dascălului în prevenirea abandonului școlar

3.1 Identificarea timpurie a semnelor de risc

Un profesor atent este primul care poate observa modificări în comportamentul elevilor: absenteism repetat, lipsă de motivație, scădere bruscă a performanțelor, izolare, comportamente agresive sau pasive. Identificarea timpurie permite intervenția rapidă și adaptată.

3.2 Crearea unui climat educațional pozitiv

Clasa trebuie să devină un mediu sigur, în care elevul să se simtă valorizat, ascultat și acceptat. Profesorul contribuie la crearea acestui climat prin:

- O atitudine deschisă și empatică;
- Lipsa discriminării sau a etichetărilor;
- Încurajarea colaborării și sprijinului între elevi;
- Rezolvarea constructivă a conflictelor.

3.3 Adaptarea metodelor de predare

Profesorii care doresc să prevină abandonul trebuie să-și diversifice metodele de predare pentru a se adresa tuturor tipurilor de inteligență și stiluri de învățare. Exemple de metode eficiente:

- **Învățarea prin proiecte** – încurajează autonomia și creativitatea;
- **Jocul didactic** – crește atractivitatea conținutului;
- **Învățarea prin cooperare** – dezvoltă relațiile sociale și susține elevii slabi;
- **Metode vizuale și practice** – utile în special pentru elevii kinestezici și vizuali;
- **Tehnologii digitale** – platforme interactive, aplicații educaționale, exerciții multimedia.

3.4 Colaborarea cu părinții și comunitatea

Prevenirea abandonului nu se face izolat. Dascălul trebuie să colaboreze activ cu:

- Părinții (prin ședințe, discuții individuale, consiliere);
- Consilierul școlar sau psihologul (pentru intervenții specializate);
- ONG-uri, autorități locale, biserici sau asociații care pot sprijini familiile defavorizate;
- Asistentul social sau mediatorul școlar (acolo unde există).

3.5 Susținerea dezvoltării personale și emoționale a elevilor

Profesorul nu predă doar conținut academic, ci și valori. Prin activități educaționale non-formale (ateliere, dezbateri, cluburi), elevii învață să se exprime, să-și construiască încrederea în sine, să gestioneze emoțiile și conflictele.

4. Exemple de bune practici în activitatea didactică

În cadrul Școlii am implementat o serie de măsuri menite să reducă riscul de abandon școlar:

- **Programul „Școala după școală”**, unde elevii primesc sprijin la teme, mâncare și activități recreative;
- **Ateliere de dezvoltare personală**, organizate lunar cu sprijinul consilierului școlar;
- **Proiecte educaționale interdisciplinare** precum „Povestea mea în lumea digitală” sau „Matematica în viața cotidiană”;
- **Zilele porților deschise pentru părinți**, în care aceștia sunt invitați să participe la lecții și ateliere cu copiii lor;
- **Grupuri de sprijin pentru elevii cu risc de eșec școlar**, unde se lucrează diferențiat și pe nevoi individuale

5. Concluzii

Rolul dascălului în prevenirea abandonului școlar este vital. Un profesor informat, empatic, flexibil și implicat poate deveni un factor de echilibru pentru elevii aflați în dificultate. De asemenea, prin formarea continuă și colaborare interinstituțională, cadrele didactice pot dezvolta strategii eficiente de intervenție.

Combaterea abandonului nu este un act singular, ci un proces colectiv, în care dascălul este liantul dintre elev, familie, comunitate și sistemul educațional.

Bibliografie

- Ministerul Educației – *Strategia privind reducerea părăsirii timpurii a școlii în România*
- Legea educației naționale nr. 1/2011
- Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație – Ghiduri metodologice pentru profesori
- Revista „Tribuna Învățământului” – articole privind metode didactice moderne
- UNICEF România – studii și rapoarte despre abandonul școlar

PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR – OBIECTIV IMPORTANT AL EDUCAȚIEI ROMÂNEȘTI

**Prof. înv. primar, Buhăianu Mirela,
Școala Gimnazială Nr. 7, Giurgiu**

Abandonul școlar reprezintă un fenomen social ce generează o serie de consecințe complexe, pe termen lung, începând cu dependența de programele sociale de întreținere și ajutor și viața de familie dezorganizată, putând continua cu delinquența juvenilă, recurgerea la substanțe interzise și ajungând, mai târziu, până la neputința de a fi integrați în câmpul muncii ca adulți, cerșetorie și trafic de persoane. În prezent, în România, rata abandonului școlar este foarte ridicată, deși a mai scăzut față de acum un deceniu.

Cauzele abandonului școlar decurg din lipsa adaptării elevului la activitatea de învățare din mediul școlar, dar și extrașcolar. Factorii ce conduc către această inadaptare țin de condițiile economice, sociale și educaționale în care evoluează copilul respectiv. Un mediu familial instabil, lipsa de susținere din partea părinților, violența domestică, presiunea anturajului, lipsa sprijinului emoțional, problemele financiare, izolarea geografică reprezintă cauze majore ale riscului de abandon școlar. În multe cazuri, nici sistemul de educație nu reușește să motiveze elevii, actorii educaționali neadaptând curriculumul, stilurile de învățare și strategiile didactice la nevoile individuale și specifice vârstei și preocupărilor elevilor.

Astfel, profesorii au un rol major în prevenirea și reducerea fenomenului de abandon școlar, fiind receptivi la semnele timpurii precum absenteismul și scăderea performanțelor și a rezultatelor la învățătură. Dascălii se pot mobiliza pentru utilizarea de tehnici de predare-învățare personalizate și pot oferi sprijin emoțional copiilor, derulând și implicând elevii în activități extrașcolare de interes pentru acești elevi predispuși abandonului școlar, și chiar încercând să atragă și părinții în procesul de educație.

Iată câteva metode didactice pe care le considerăm eficiente în prevenirea și reducerea fenomenului de abandon școlar:

1. învățarea centrată pe elev – pune în centrul actului educațional nevoile și interesele de dezvoltare ale fiecărui elev și ține seamă de ritmul propriu al acestuia, încurajându-i autonomia și responsabilitatea și creând un climat pozitiv, în care el să se simtă valorizat;
2. învățarea prin cooperare – promovează activități de grup sau echipă, în cursul cărora elevii stabilesc relații pozitive, încurajându-se reciproc, colaborând și primind validare de la grup, aceasta înlăturând riscul de izolare socială;
3. metode interactive – dezbateri, jocuri de rol, proiecte, menite să reducă monotonía și demotivarea, implicând activ elevii în realizarea de sarcini de învățare și creând un mediu plăcut și atractiv;
4. proiecte educaționale integrate – activități multidisciplinare, interdisciplinare și transdisciplinare, ce asigură legătura învățării cu aspecte din viața de zi cu zi și coerența învățării prin înțelegerea caracterului practic-aplicativ al celor însușite la clasă;
5. învățarea prin descoperire – provoacă elevii să exploreze și experimenteze cunoștințe prin cercetare proprie, ceea ce le trezește curiozitatea și interesul de a învăța;
6. tutoring și mentorat – în cadrul căruia elevii mai mari sau cadrele didactice sprijină individual elevii care întâmpină dificultăți în învățare, ceea ce sporește încrederea acestora din urmă și le reduce anxietatea legată de insuccesul școlar;

7. tehnologii educaționale – platformele digitale, aplicațiile interactive, învățarea online aduc un plus de atractivitate învățării, fiind foarte îndrăgite de elevi și considerate mai accesibile decât metodele clasice de recuperare a materiei;
8. evaluarea formativă constructivă – prin care înțelegem să oferim copiilor feedback bazat pe progres, nu doar pe rezultate, să le oferim oportunități de optimizare a activității, nu de descurajare.

Un model de proiect educațional care include metode didactice eficiente în prevenirea și reducerea abandonului școlar și care poate fi adaptat în funcție de contextul fiecărei școli, poate arăta astfel:

Proiect educațional
”Școala – locul unde mă simt important!”

- Scopul proiectului: reducerea riscului de abandon școlar prin creșterea motivației pentru învățare a elevilor, dezvoltarea sentimentului de apartenență la comunitatea școlară și sprijinirea lor individualizată prin metode didactice moderne
- Obiective:
 - identificarea elevilor cu risc de abandon;
 - creșterea participării și implicării active în activitățile școlare;
 - îmbunătățirea rezultatelor școlare prin metode centrate pe elev;
 - dezvoltarea unei relații pozitive între elevi și cadre didactice.
- Grup-țintă: elevii din clasele 0-VIII, îndeosebi cei cu dificultăți de integrare, rezultate slabe sau absenteism.
- Metode didactice utilizate:
 - a) învățarea prin cooperare :
 - proiecte de grup (”Săptămâna valorilor” – elevii colaborează pentru realizarea unui panou tematic);
 - activități de tip ”peer learning” (învățare prin colegi);
 - b) ateliere de dezvoltare personală:
 - tehnici: jocuri de rol, storytelling, jocuri de încredere;
 - teme: autocunoaștere, gestionarea emoțiilor, comunicare eficientă;
 - c) tutoring/mentorat:
 - fiecare elev cu risc de abandon este sprijinit de un coleg sau un profesor mentor;
 - întâlniri săptămânale pentru stabilirea de obiective și monitorizarea progresului;
 - d) tehnologie educațională:
 - platforme online pentru teme și exerciții interactive;
 - realizarea de prezentări multimedia pe teme preferate de elevi;
 - e) învățarea prin proiecte:
 - ”Cartea mea preferată”, ”Meseria viitorului meu”, ”Povestea familiei mele”;
 - elevii lucrează în echipe și prezintă rezultatele;
 - f) evaluare constructivă și motivațională:
 - feedback individualizat, orientat spre progres;
 - diplome de recunoaștere pentru efort și implicare.
- Durata: un an școlar cu activități lunare și activități speciale în săptămâna ”Școala Altfel”.
- Resurse necesare:
 - cadre didactice;

- materiale educaționale (hârtie flipchart, coli de scris și de xerox pentru fișe, markere, laptopuri, conexiune la internet, creioane colorate/ carioca, jocuri de grup și societate);
- spații pentru activități nonformale.
- Parteneri:
 - părinți;
 - consilier școlar;
 - biblioteca din localitate;
 - ONG-uri, primăria.
- Modalități de evaluare a proiectului:
 - chestionare de satisfacție aplicate elevilor;
 - compararea absenteismului și a rezultatelor la învățătură și purtare înainte și după derularea proiectului;
 - jurnal de reflecție al mentorilor.

Bibliografie:

1. Dalle, Cecille – Prevenirea eșecului școlar în școala primară, Editura DPH, 2025
2. Dragomir, A. și colectivul - Strategii și metode de reducere a abandonului școlar, Erasmus + 2019-1-RO01-KA101-062105, 2020, ISJ Vrancea - <https://isjvrancea.ro/wp-content/uploads/2020/10/presents-ghid-erasmus-2019-1-ro01-ka101-062105-2020.pdf>
3. https://www.edu.ro/sites/default/files/Exemple_bune_practici_PNRAS_MATE.pdf

ROLUL DASCĂLILOR ÎN CUNOAȘTEREA ȘI PROMOVAREA METODELOR DIDACTICE PENTRU PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR ÎN ROMÂNIA (CU ACCENT PE CONDIȚIILE DE ÎNVĂȚARE ONLINE DIN PERIOADA PANDEMIEI)

Prof. Josan Mihaela-Diana
Prof. Marioane Cristiana Maria
L.T.D.L-Școala Gimnazială Nr.2 Petroșani, Hunedoara

Abandonul școlar este una dintre cele mai grave probleme ale sistemului educațional românesc, cu implicații pe termen lung asupra dezvoltării individuale și sociale. Pandemia de COVID-19 a agravat acest fenomen, mai ales în rândul copiilor din medii vulnerabile. În perioada de învățare online, inegalitățile educaționale s-au adâncit, iar mulți elevi s-au aflat în pericol de excluziune. În acest context, dascălii au avut un rol-cheie: nu doar în a menține continuitatea învățării, ci și în a aplica metode didactice inovatoare care să susțină motivația elevilor și să reducă riscul de abandon. Această lucrare își propune să analizeze aceste aspecte și să evidențieze bune practici care pot fi replicate și în viitor.

Cauze ale abandonului școlar (în general și în context pandemic):

- Fenomenul abandonului școlar este influențat de o serie de factori:
- Condiții socio-economice precare (sărăcie, migrație, lipsa unui spațiu adecvat de învățare);
- Lipsa sprijinului familial (educațional, emoțional sau logistic);
- Dificultăți de învățare neidentificate sau neabordate corespunzător;

- Absența motivației personale și a sentimentului de apartenență la grupul școlar;
- Deficiențe în comunicarea elev–cadru didactic.
- În perioada pandemiei, acestor cauze li s-au adăugat:
- Accesul limitat sau inexistent la tehnologie (dispozitive, internet);
- Lipsa alfabetizării digitale a unor elevi și părinți;
- Dificultatea menținerii atenției și implicării în format online;
- Scăderea calității relațiilor interpersonale și a feedback-ului pedagogic.

Rolul dascălilor în prevenirea abandonului școlar

Cadrele didactice au un rol decisiv în prevenirea abandonului, mai ales în perioade de criză. În timpul învățării online, aceștia au fost provocați să-și adapteze metodele și să devină mai flexibili, creativi și empatici. Iată câteva metode esențiale:

Învățarea diferențiată – adaptarea sarcinilor la nivelul fiecărui elev, oferind resurse alternative și explicări suplimentare pentru cei care au nevoie;

Învățarea prin proiecte – activități colaborative care au continuat online, dezvoltând autonomia și responsabilitatea elevilor;

Gamificarea – folosirea platformelor interactive (Kahoot, Wordwall, Quizizz) pentru a menține interesul și motivația;

Dezvoltarea inteligenței emoționale – dascălii au acordat atenție stării de bine a elevilor, folosind ore de consiliere, chestionare online sau discuții libere;

Comunicarea constantă cu familia – prin grupuri WhatsApp, apeluri telefonice sau întâlniri online, profesorii au implicat părinții în procesul educativ.

Exemple de bune practici

În România, au existat inițiative de succes menite să sprijine elevii în dificultate:

Proiectul „Școala de Acasă” a contribuit la distribuirea de tablete și conexiuni internet pentru mii de elevi;

Profesorii din comunități dezavantajate au tipărit fișe și manuale pentru elevii fără acces digital și le-au distribuit săptămânal;

Grupuri online de sprijin între colegi au fost create pentru temele dificile, consolidând colaborarea și învățarea între egali;

Educația prin storytelling și video – unii dascăli au înregistrat lecții sau au folosit platforme vizuale pentru a face predarea mai atractivă și accesibilă.

Concluzii și recomandări

Perioada pandemiei a accentuat necesitatea unui sistem educațional flexibil, incluziv și adaptat realităților fiecărui elev. Rolul dascălilor este crucial, mai ales când aceștia cunosc și aplică metode didactice moderne. Prevenirea abandonului școlar presupune:

Formare continuă a cadrelor didactice în metode moderne și instrumente digitale;

Investiții în infrastructura digitală pentru a asigura acces egal la educație;

Sprijin emoțional și social oferit elevilor prin consiliere și colaborare strânsă cu părinții;

Promovarea unei culturi a empatiei, înțelegerii și responsabilității în școli.

Bibliografie

1. Ministerul Educației. (2022). Strategia privind reducerea părăsirii timpurii a școlii în România 2022–2027.
2. UNICEF România. (2020). Impactul pandemiei COVID-19 asupra copiilor din România.
3. Comisia Europeană. (2021). Education and Training Monitor – România.
4. Institutul de Științe ale Educației. (2021). Provocări și soluții pentru educația online în România.
5. Cucos, C. (2020). Predarea online: între necesitate și improvizație. Didactica Nova, nr. 3.

ROLUL DASCĂLILOR ÎN CUNOAȘTEREA ȘI PROMOVAREA METODELOR DIDACTICE PENTRU PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR ÎN ROMÂNIA

Prof. Radu Adriana
Liceul Tehnologic Dimitrie Leonida, Petroșani, Hunedoara
Structură Școala Gimnazială Nr. 2 Petroșani

Introducere

Abandonul școlar este una dintre cele mai grave probleme cu care se confruntă sistemul educațional din România. Fenomenul are consecințe majore asupra dezvoltării personale a elevilor, dar și asupra societății în ansamblu, prin perpetuarea inegalităților sociale și reducerea șanselor de integrare profesională. În acest context, rolul dascălilor este esențial. Profesorii nu sunt doar transmițători de cunoștințe, ci și actori cheie în prevenirea abandonului școlar prin utilizarea unor metode didactice moderne, personalizate și empaticе.

Cauzele abandonului școlar

Pentru a înțelege rolul dascălului, este important să analizăm cauzele care determină elevii să părăsească sistemul de învățământ. Printre cele mai frecvente se numără:

- Factori economici (sărăcie, lipsa resurselor materiale);
- Probleme familiale (divorțuri, violență domestică, lipsa sprijinului parental);
- Lipsa motivației și a interesului față de școală;
- Relația deficitară cu profesorii sau colegii;
- Metode de predare inadecvate sau neadaptate nevoilor elevilor.

Importanța metodelor didactice moderne

Metodele didactice moderne au un impact direct asupra implicării elevilor în procesul de învățare. Metode precum învățarea prin proiecte, colaborarea în grupuri, utilizarea tehnologiei, evaluarea formativă și învățarea centrată pe elev pot transforma școala într-un spațiu atractiv și motivant. Un elev care se simte înțeles, valorizat și provocat intelectual este mai puțin predispus să renunțe la școală.

Rolul dascălilor

1. Identificarea timpurie a riscului de abandon

Profesorii sunt în contact direct și constant cu elevii, ceea ce le oferă o poziție privilegiată în a observa semnele timpurii ale abandonului școlar: absenteismul, scăderea performanțelor, lipsa de interes sau comportamentele problematice. Printr-o comunicare

eficientă cu părinții și consilierii școlari, dascălul poate contribui la prevenirea escaladării situației.

2. Adaptarea metodelor de predare

Un dascăl informat și flexibil va alege metode de predare adaptate stilurilor de învățare ale elevilor. De exemplu, în locul unei lecții tradiționale expositive, un profesor poate organiza activități interactive, jocuri educaționale, dezbateri sau sesiuni de brainstorming care implică activ elevii.

3. Promovarea incluziunii și a empatiei

Profesorii au responsabilitatea de a crea un climat incluziv în sala de clasă. Elevii care provin din medii defavorizate sau care au dificultăți de învățare trebuie să se simtă sprijiniți și acceptați. Atitudinea deschisă, empatică și lipsită de prejudecăți a dascălului poate face diferența între un elev care continuă studiile și unul care abandonează.

4. Colaborarea cu familia și comunitatea

Succesul în prevenirea abandonului școlar presupune o colaborare strânsă între școală, familie și comunitate. Dascălul este adesea inițiatorul acestui parteneriat, oferind feedback părinților și implicându-i în procesul educațional.

5. Dezvoltarea profesională continuă

Un profesor care participă la cursuri de formare continuă, ateliere sau proiecte educaționale europene (de exemplu, Erasmus+), este mai bine pregătit să adopte și să promoveze metode inovatoare. Astfel, se consolidează capacitatea dascălului de a răspunde nevoilor diverse ale elevilor.

Concluzie

Dascălul este o piesă centrală în efortul de prevenire a abandonului școlar în România. Prin cunoașterea și aplicarea metodelor didactice adecvate, profesorii pot crea un mediu educațional sigur, motivant și adaptat fiecărui elev. Este esențial ca dascălii să fie sprijiniți prin politici publice coerente, resurse materiale și formare profesională continuă, astfel încât să-și poată îndeplini cu succes misiunea de a păstra toți copiii în școală.

Bibliografie

1. Ministerul Educației (2023). *Strategia națională privind reducerea părăsirii timpurii a școlii 2021–2027*. București: Guvernul României.
<https://www.edu.ro>
2. UNICEF România & Institutul de Științe ale Educației (2021). *Studiu privind abandonul școlar în România*. București.
<https://www.unicef.org/romania>
3. Cucos, C. (2006). *Pedagogie*. Iași: Editura Polirom.
4. Cerghit, I. (2008). *Metode de învățământ*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
5. Vlasceanu, L. (coord.) (2002). *Abandonul școlar: studii și analize*. București: Editura Alpha MDN.

6. Comisia Europeană (2022). *Education and Training Monitor – Romania*. Bruxelles. <https://education.ec.europa.eu>
7. Miclea, M. (coord.) (2010). *Educația în societatea cunoașterii*. București: Editura Humanitas Educațional.
8. Zamfir, C., & Stănescu, S. (coord.) (2007). *Enciclopedia dezvoltării sociale*. București: Editura Polirom.
9. Păun, E. & Potolea, D. (2002). *Pedagogie. Fundamentări teoretice și demersuri aplicative*. Iași: Polirom.
10. European Commission (2013). *Reducing Early School Leaving: Key messages and policy support*. Brussels.

PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR LA GRĂDINIȚĂ

Prof. Înv. Preșcolar Alexandru Mihaela
Grădinița Pp „Voinicelul” Slobozia-Ialomița

Prevenirea abandonului în învățământul preșcolar este o prioritate strategică pentru asigurarea unui start echitabil în viața educațională a fiecărui copil. Având în vedere că primii ani de viață sunt esențiali pentru dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială, absența de la grădiniță poate avea consecințe negative pe termen lung, inclusiv performanțe școlare scăzute, dificultăți de integrare socială și un risc crescut de abandon școlar în etapele următoare.

Abandonul preșcolar este un fenomen cu efecte negative asupra dezvoltării ulterioare a copilului, asupra integrării sale școlare și sociale. Deși mai puțin discutat decât abandonul școlar, părăsirea timpurie a grădiniței poate indica un risc crescut de excluziune educațională. Prevenirea acestui fenomen presupune implicarea familiei, a cadrelor didactice și a comunității.

Cauzele abandonului la grădiniță Printre cele mai frecvente cauze se numără:

- condițiile socio-economice precare ale familiei;
- lipsa de interes sau de conștientizare a importanței educației timpurii;
- distanța față de instituția preșcolară;
- dificultăți de adaptare ale copilului;
- probleme de sănătate;
- lipsa unui mediu educațional atractiv și sigur.

Colaborarea strânsă cu familia

- Organizarea de întâlniri periodice cu părinții pentru a le explica importanța educației timpurii;
- Implicarea acestora în activitățile educative (atelieri, evenimente tematice);
- Vizite la domiciliu pentru menținerea legăturii cu familiile aflate în risc social.

Adaptarea procesului educațional la nevoile copilului

- Crearea unui climat pozitiv și primitor;
- Personalizarea activităților în funcție de ritmul și nivelul de dezvoltare al copilului;
- Integrarea treptată a copiilor în colectivitate.

Programe de sprijin pentru copiii din medii defavorizate

- Asigurarea mesei gratuite sau transportului;
- Colaborarea cu autoritățile locale pentru susținerea familiei (ajutoare sociale, consiliere);
- Programe de incluziune pentru copiii romi sau cei cu CES.

Implicarea comunității și a ONG-urilor

- Parteneriate cu organizații care susțin educația timpurie;
- Proiecte de tip „Grădinița de vară” pentru menținerea legăturii cu sistemul educațional în perioadele de vacanță.

Exemple de bune practici

- Programul „Fiecare Copil în Grădiniță” implementat de Asociația OvidiuRo în parteneriat cu Ministerul Educației;
- Grădinițele comunitare din mediul rural sprijinite de proiecte europene;
- Implicarea mediatorilor școlari în facilitarea accesului la educație pentru copiii romi.

4. Rolul cadrului didactic în prevenirea abandonului

- Empatie, răbdare și deschidere față de nevoile fiecărui copil;
- Monitorizarea frecvenței și intervenția în caz de absențe repetate;
- Sprijinirea tranziției copilului de la mediul familial la cel instituțional.

Sărăcia este de asemenea un factor de abandon școlar care se reflectă la toate nivelurile de vârstă și învățare. Astfel, se afirmă că "cel mai mare abandon se înregistrează în cadrul școlilor de ucenici sau profesionale". De fapt cei care abandonează școala profesională sau clasele de ucenici (unele clase) o fac pentru că, oricum, ei sunt oameni "certați" cu școala.

De asemenea, este menționată aprecierea (fără vreo susținere) potrivit căreia, în mediul rural, abandonul școlar crește iarna, „în condițiile lipsei de subsistență” și din cauza „lipsei hranei sau îmbrăcăminte necesare”. E o simplă părere fără cunoașterea generală a realității. Pe de altă parte, încălzirea vremii, crearea condițiilor naturale de practicare a unor îndeletniciri îi fac pe copii să-și urmeze părinții la muncă, abandonând școala

În cadrul învățământului preșcolar, cadrul didactic – educatoarea are de asemenea un rol decisiv în formarea conceptului despre școală a copiilor preșcolari și viitori școlari. Comunicarea copilului cu educatoarea fiind extrem de importantă, comunicarea verbală și cea non-verbală.

Un alt element în combaterea abandonului școlar este participarea tuturor copiilor la

programul educativ, fiecare după forța și posibilitățile sale. Copiii sunt diferiți, capacitățile lor sunt diferite, dar în grupul de la grădiniță fiecare poate avea un loc, un rol și o valoare.

Concluzii

Combaterea acestui fenomen implică o abordare multidimensională, care îmbină politici publice coerente cu practici pedagogice incluzive și intervenții sociale adaptate. Rolul educatorului devine central, deoarece el nu doar transmite cunoștințe, ci creează legătura între copil, familie și instituție. De asemenea, este esențial ca grădinița să devină un spațiu atractiv, sigur și motivant pentru copil, în care acesta să se simtă valorizat și sprijinit.

Un aspect cheie în prevenirea abandonului este implicarea familiei. Atunci când părinții înțeleg importanța educației timpurii și sunt susținuți, șansele de participare constantă a copilului cresc semnificativ. Colaborarea între instituțiile educaționale și comunitatea locală (primării, ONG-uri, mediatori școlari) are un impact pozitiv dovedit, mai ales în zonele defavorizate.

Practici precum acordarea de stimulente (tichete sociale, mese gratuite), desfășurarea de activități extracurriculare, medierea culturală și educația parentală au fost validate prin rezultate concrete, așa cum demonstrează programele implementate în România în ultimii ani.

În concluzie, reducerea abandonului la grădiniță nu este doar o misiune a sistemului educațional, ci o responsabilitate colectivă. Doar prin colaborare, empatie și intervenție timpurie putem asigura acces egal la educație de calitate și putem construi o societate mai echitabilă, în care fiecare copil are șansa de a-și atinge potențialul.

Bibliografie:

1. OvidiuRo (2020). *Fiecare Copil în Grădiniță*. <https://www.ovid.ro>
2. UNICEF România (2021). *Educația timpurie: Investiție în viitor*. București: Raport național.
3. Ministerul Educației Naționale (2023). *Strategia privind reducerea părăsirii timpurii a sistemului de educație și formare profesională 2021–2027*.
4. Vlasceanu, L. (2018). *Incluziunea educațională în România: între ideal și realitate*. Editura Polirom.
5. Zamfir, C. & Zamfir, E. (2005). *Educația în România: Probleme și politici*. Editura Expert.
6. Legea Educației Naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

.....

SUNT MIC ȘI VREAU LA ȘCOALĂ, DAR NU DECID EU ...

Prof. înv. Primar Viziteu Dana-Cristina

Școala Gimnazială nr. 1, Luduș, jud. Mureș

„Fiecare copil ar trebui să poarte o etichetă pe care să scrie: Fragil! Conține visuri!”

Mirko Badiale

Școala are rolul de a identifica acei elevi care, datorită unor influențe de natură economică, socială, culturală, medicală, ajung în situația ca la un moment dat să abandoneze școala. Școala nu poate influența factorii de natură individuală sau familială, însă poate găsi soluții care să ofere șanse de educație acelor copii.

Câțiva factorii principali care ar determina micșorarea sau reducerea abandonului școlar amintim:

- sistemul școlar să fie adecvat la cerințele sociale actuale;
- să stabilească și aplice un program de recuperare a materiei școlare pentru elevii cu astfel de probleme;
- să diversifice și să facă mai atractive activitățile școlare;
- să organizeze activități extrașcolare menite să atragă elevii;
- să existe comunicare asertivă și eficientă cadru didactic-elev;
- disciplina școlară să nu fie nici excesiv de permisivă, nici excesiv de rigidă;
- programe de consiliere pentru părinți;
- colaborarea cu toate autoritățile comunității locale, inclusiv cu ONG-uri.

Prin cele de mai sus demonstrez că abandonul școlar este un proces pe parcursul căruia elevul, din diferite motive, se îndepărtează de școală și în cele din urmă o părăsește. Copiii trebuie monitorizați încă de la începutul școlarizării, astfel încât să se poată prevedea și preveni tendința de abandon școlar. Pentru prevenirea sau reducerea ratei abandonului școlar trebuie lucrat atât cu elevul cât și cu familia și școala.

Implicarea părinților este asociată cu rezultate comportamentale, sociale și școlare pozitive din partea copiilor. Este un factor cheie pentru succesul educațional: o casă stimulatorie, mediul și implicarea părinților sunt esențiale pentru învățarea și cogniția copilului, dezvoltarea socială și emoțională. Cu toate acestea, relația dintre școală și părinți poate fi provocatoare. Pe de o parte, acest lucru se poate datora experiențelor anterioare ale părinților, educaționale, culturale și socioeconomice "cultură" și "limbă". Pe de altă parte, acest lucru poate fi legat de percepția cadrelor didactice asupra părinților ca fiind pasivi, oportuniști și cu lipsă de timp și de experiență.

Pentru eficientizarea rezultatelor împotriva abandonului școlar, foarte eficientă este schema: „Casă, școală, comunitate”, nucleul acestei scheme îl reprezintă profesorii, deveniți coordonatori ai programului și elemente de legătură între cele trei părți. Strategia îi vizează pe adulții ce joacă un rol important în viața copiilor. Aceștia sunt instruiți să contribuie la atingerea unor rezultate școlare mai bune prin diverse activități precum:

- Participarea părinților la luarea deciziilor școlare și la viața școlară - în deciziile privind problemele legate de învățare, organizarea școlii și activităților școlare
- Îmbunătățirea comunicării și deschiderea canalelor de comunicare între școala și familie poate contribui la construirea încrederii și înțelegerii reciproce.
- Oferirea de oportunități pentru educația părinților - Creșterea nivelului educațional al părinților reprezintă una dintre acțiunile de succes pentru a preveni abandonul școlar timpuriu prin promovarea în cadrul familiei a unor activități culturale și educaționale. Acest lucru ajută la înlăturarea barierelor dintre părinți și școală, părinți și elevi. Orele și cursurile pentru părinți contribuie la prezentarea școlii ca un loc în care părinții se simt bineveniți și confortabil și promovează relațiile dintre părinți, oferind ocazia de a consolida relațiile, de a discuta și căuta soluții la problemele comune, de a stimula sprijinul interparental și creșterea informală a copiilor în context educațional.
- Problemele din societate și din familia contemporană: problemele economice, problemele de relaționare între părinți și copii, timp redus petrecut cu familia, redistribuirea rolurilor, suportul social și emoțional redus, supraîncărcarea profesională a părinților sau munca în; determină mai multe probleme emoționale la copii decât în trecut.

Părinții au cel mai direct și mai puternic impact durabil asupra învățării și dezvoltării copiilor. Toți părinții și familiile trebuie să fie recunoscute și sprijinite în mod corespunzător ca participanți la educarea copiilor lor, începând de la o vârstă fragedă. Școlile și alte instituții de învățământ, părți interesate pot elabora măsuri care să ajute familiile să stabilească acasă medii care încurajează învățarea și oferă informații și idei despre cum să ajute copiii la domiciliu cu temele și alte activități. Totodată, o școală în care părinții din toate mediile și nivelurile educaționale se simt bineveniți și sunt considerați ca o resursă pentru școli ar trebui promovată. Acest lucru se poate realiza, de exemplu, prin oferirea de timp și spații pentru părinții să se întâlnească și să se sprijine reciproc, invitând părinții să-și împărtășească abilitățile și expertiza ca voluntari în activitățile educaționale din clasă sau în altele în activitățile școlare împreună cu copiii.

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRAȘCOLARĂ - MICII ARTIȘTI

Prof. Pană Delia,
Școala Gimnazială „Anișoara Odeanu”,
Loc. Lugoj, Jud. Timiș

Educația contra abandonului școlar se face atât la nivel individual, cât și național, prin programe de educare a părinților cu privire la beneficiile școlii pentru copiii lor și prin programe de finanțare, în cazul familiilor lipsite de posibilități materiale.

Prevenția abandonului școlar, a absenteismului școlar sau a lipsei totale de școlarizare se face prin efort comun al instituțiilor statului, personalului didactic, părinților, a consilierilor școlari din școală și/sau asistenților sociali. De aceea, este laudabil când instituțiile statului se implică, punându-le la dispoziție transport gratuit copiilor către și dinspre școală, rechizite școlare sau alte lucruri care le facilitează prezența la școală.

Integrarea școlară reprezintă procesul de adaptare a copilului la cerințele școlii, de stabilire a unor raporturi pozitive cu membrii grupului școlar și de desfășurarea cu succes a unor activități. Școala trebuie să răspundă nevoilor acestora și să le asigure o participare egală. Incluziunea presupune că fiecare individ contează, beneficiază de mijloace prin care se combate discriminarea făcându-se apel la răbdare și toleranță.

I . Motivația proiectului

Pe parcursul ultimului an școlar s-a remarcat o cotă ridicată a elevilor cu exprimare orală deficitară, precum și cu activitate negativă (frustrați, marginalizați, inhibați) în școala noastră .

II . Scopul

În cadrul comisiilor metodice reunite s-a relevat ca imperativă dezvoltarea relațiilor interumane, precum și descătușarea afectivă în sens pozitiv, care să permită maximizarea gândirii pozitive, a exprimării etice și a unui comportament adecvat micilor școlari .

III . Obiectivele proiectului

O.1.

Până la sfârșitul lunii septembrie, cadrele didactice realizează un pliant informativ cu activitățile ce urmează a fi desfășurate în cadrul proiectului „ Mici artiști și mari talente ” și le distribuie.

O.2.

Până la sfârșitul lunii octombrie se vor achiziționa materialele necesare confecționării unui număr de 30 de păpuși pentru atelierul „ Meșterii păpușari ” .

O.3.

Până la sfârșitul lunii decembrie elevii execută un număr de 10 păpuși necesare actorilor păpușari pentru primul spectacol .

O.4.

Până la sfârșitul lunii februarie se va dramatiza piesa de teatru „ Cenușăreasa ” în cadrul atelierului „ Micii artiști ”, elevii învățând mânuirea păpușilor .

O.5.

În data de 8 Martie 2025, elevii vor prezenta colegilor și părinților piesa de teatru pregătită .

O.6.

În data de 1 Iunie 2025, trupa de teatru va prezenta spectacolul „ Cenușăreasa ” în cadrul acțiunii „ Porți deschise ”.

O.7.

Până la data de 15 Iunie 2025 se va realiza un număr de 400 pliante cuprinzând fotografii și informații despre activitățile clubului și se vor distribui celorlalte școli din oraș .

IV . Activitățile proiectului

1. Organizarea unei mese rotunde cu învățătorii școlii în vederea realizării pliantului informativ .

2. Confecționarea păpușilor în cadrul atelierului „ Meșterii păpușari ”.
3. În cadrul atelierului „ Micii artiști ” se dramatizează și se repetă piesa de teatru .
4. Se organizează serbările de 8 Martie și 1 Iunie .
5. „ Mesagerii ” prezintă în școli invitația la „ Ziua porților deschise ”.
6. Organizarea unei expoziții cu tema „ Artiștii noștri ” .

V . Grupuri țintă și beneficiari

- elevii cu probleme de comunicare și comportament ;
- elevii cu comportament normal ;
- cadrele didactice cu care lucrează elevii .

VI . Diseminarea rezultatelor

În vederea diseminării rezultatelor, la toate serbările organizate de clubul micilor artiști va fi prezentă mass-media locală și se vor distribui materiale promoționale (pliante, plase) și invitații la următoarele activități ale acestor copii .

De asemenea se va deschide o pagină WEB care va prezenta, pe tot parcursul proiectului, informații cu activitățile desfășurate .

Bibliografie:

Bîrsan C., Lungu A. *Abandonul școlar – efect al insuccesului școlar – studiu de cercetare*. Sălaj, 2007.

Polirom, 2003. Osterrieth P. *Copilul și familia*. București: Editura Didactica și Pedagogica, 1973

ABANDONUL ȘCOLAR – O PROBLEMĂ ACTUALĂ

Prof. Stanef Maria
Școala Gimnazială ”Acad. Marin Voiculescu”
Giurgiu, Județul Giurgiu

Atitudinea copilului față de școală este diferită în funcție de vârsta și mediul din care provine. Lipsa unui climat concurențial care să valorizeze aptitudinile și calitățile îi descurajează pe elevi, aceștia preferând să-și petreacă timpul în fața unui ecran sau în găștile de cartier, acolo unde ei consideră că se pot remarca și unde nu sunt judecați după rezultatele școlare.

Abandonul școlar reprezintă ultima fază a insuccesului școlar. El este definit ca o conduită de evaziune definitivă ce constă în retragerea conștientă a elevului din sistemul social

școlar. Elevul rămâne în urmă la învățătură și nu mai reușește să obțină un randament școlar la nivelul cerințelor programelor.

Abandonul școlar este o problemă socială (prin conduita evazionistă ce reflectă lipsa de interes, motivație, încredere în educația școlară) și emoțională (evadare fizică și psihologică din situația percepută ca traumatizantă), un fenomen care a luat amploare în urma trecerii la predarea online impusă de contextul pandemic. Rata de abandon școlar a crescut în ultimii ani la toate nivelurile, cel mai intens fenomen de abandon școlar manifestându-se în mediul rural, unde aproape un sfert din numărul elevilor înscriși au renunțat să mai frecventeze școala.

Cauzele acestui fenomen sunt multiple:

- lipsa de resurse economice pentru continuarea școlarizării;
- familii dezorganizate, cu părinți plecați în străinătate;
- stări conflictuale între părinți, ce generează o atmosferă nefavorabilă pentru copii;
- indiferența părinților față de situația școlară a copiilor;
- lipsa de supraveghere din partea părinților;
- lipsa influențelor educative pozitive (în familie sau în anturajul copiilor);
- lipsa suportului comunitar pentru școală;
- inexistența unei bune colaborări între școală și familie;
- insuficiența pregătire profesională și psiho-pedagogică a unor cadre didactice, precum și lipsa unor cursuri de formare continuă;
- insuficienta folosire a metodelor activ-participative, care să stimuleze dezvoltarea capacităților intelectuale ale elevilor;
- cunoașterea insuficientă a elevilor și nerespectarea particularităților de vârstă și individuale ale acestora;
- lipsa de preocupare a unor cadre didactice pentru stimularea interesului elevilor față de învățătură.

Prevenirea și combaterea absenteismului școlar este un proces continuu și consecvent, în care trebuie să-și unească forțele cei 3 poli de acțiune: școala-familia-comunitatea.

O primă condiție în reușita acestui proces este aceea a sesizării din timp a primelor semne de manifestare ale fenomenului și a informării părinților elevului. Este necesară menținerea unei bune colaborări cu aceștia, cu ceilalți profesori ai elevului și cu consilierul școlar. Se recomandă, de asemenea, îmbunătățirea comunicării prin utilizarea unor tehnologii cum ar fi e-mailuri/SMS, telefon, buletine informative și site-uri interactive.

Există apoi intervenții ale profesorului la nivel afectiv-motivațional precum:

- schimbarea mentalității elevilor privind actul de învățare;
- identificarea surselor de stres școlar și reducerea acestora;
- dezvoltarea stimei de sine a elevilor;
- construirea unei imagini de sine pozitive a elevilor;
- autoacceptarea, afirmarea de sine, intercunoaștere și creșterea coeziunii grupului din care aceștia fac parte;
- dezvoltarea asertivității; conștientizarea reacțiilor la stres.
- însușirea modalităților de prevenire a reacțiilor defensive în comunicare.

Pentru a înlătura sentimentul de frustrare și izolare și pentru a ajunge la același nivel cu colegii lui, elevul are nevoie de sprijin pentru recuperarea materiei pierdute sau pentru a ține

pasul cu parcurgerea programei la clasă. Este recomandată elaborarea unui plan de sprijin individual, convenit cu elevul și familia sa, în care să se precizeze obiective clare și realizabile.

O metodă importantă în combaterea abandonului este implicarea activă a elevilor în viața școlară: elevul trebuie să se simtă parte a școlii la fel cum se simte parte a familiei lui. Învățarea interactivă și nonformală este esențială pentru creșterea interesului față de școală prin implicarea în diverse activități extrascolare și proiecte unde copiii să lucreze împreună: ateliere de lucru, organizare de spectacole, concursuri tematice, vizite, excursii, tabere. Învățarea nonformală este cea care îi ajută pe elevi să se simtă valoroși chiar și atunci când au carențe educaționale. Prin responsabilizare, elevul va începe să dovedească atașament față de școală și de activitățile derulate aici.

De asemenea, este importantă existența, la nivelul comunității locale, a unor echipe care să intervină eficient în reintegrarea școlară a copiilor și care să se implice în activități de consiliere a copiilor și părinților, oferirea de oportunități pentru educația părinților, voluntariat, sponsorizări, accesare de fonduri (burse, alocații, rechizite, bani pentru calculator), stimularea copiilor cu rezultate școlare bune etc..

Metode și tehnici de lucru cu elevii aflați în dificultate: observația, anamneza, interviul, jocul de rol, studiul de caz.

Instrumente: fișa de monitorizare, chestionare, grile de observație, planuri de intervenție personalizată, planuri de învățare remedială.

Concluzii:

- Abandonul școlar are cauze multiple, dar cele mai multe sunt legate de problemele familiilor și de sărăcie. Acest fenomen împiedică tinerii să se angajeze și astfel se propagă starea de sărăcie în propriile familii și modelul părinților fără educație și fără perspectivă.
- Programele școlare ar trebui să permită personalizarea formelor de predare pentru diferite stiluri de învățare, să se conecteze cu viața reală și diversitatea din societate.
- Îmbunătățirea comunicării între școală și familie poate contribui la construirea încrederii și înțelegerii reciproce, la combaterea abandonului școlar și la pregătirea pentru viața a copilului.
- Creșterea nivelului educațional al părinților reprezintă una dintre acțiunile de succes pentru a preveni abandonul școlar timpuriu. Când părinții se angajează în activități educaționale pentru ei înșiși o serie de activități culturale și educaționale sunt promovate în cadrul familiei.
- Activitățile de prevenție trebuie susținute social de instituțiile statului, de ele depinzând dezvoltarea și bunăstarea generațiilor prezente și viitoare de elevi.

Bibliografie:

Pop, Ioan: „Absentismul de la cauză la efect”, 2016-2017;

Erika, Gyonos: „Abandonul școlar: cauze și efecte, Vol XVIII, Universitatea ”Transilvania” din Brașov;

Palaghia, Carmen: „Reducerea abandonului școlar”, Universitatea „Al. I. Cuza” , Iași, 2010.

.....

GENERAȚIA DE PORȚELAN

Prof. ing. Mihaela ANDREI

Școala Gimnazială „Acad. Marin Voiculescu” Giurgiu

Porțelanul, supranumit în germană și "*Weißes Gold*" (aur alb), este un material ceramic alb și translucid obținut prin arderea la temperaturi înalte a unei paste compuse din cuart, caolin și feldspat împreună cu adaosuri mai mici de alte componente. [1]

Fiind așa de greu de obținut cu materiale extrase din adâncurile pământului, regii l-au adus în palatele lor și s-au fălit cu el. Unele piese fiind rare sunt și foarte costisitoare.

Dar nu despre porțelan vorbim acum, ci de ceea ce a creat artificial legislația pentru sistemul educațional și părinții elevilor pe de altă parte. ***Elevul de porțelan***. El este supus discuției, el a ajuns mărul discordie în societatea românească la începutul anului 2020.

Acel elev de neatins, elevul căruia trebuie avută mare grijă cum îi vorbești, să nu îl „zgârii” prea tare când îl rogi să scrie, să-și facă temele, să învețe, că doar pentru el o face.

Acel elev impulsiv, intolerant, inactiv din toate punctele de vedere la școală, căruia nu-i place nici o activitate extrașcolară, care vine la școală ca pe podiumul de defilare de la casele de modă, doar pentru a-și etala achizițiile, acel elev care este „piesa” unui ștab din oraș și căruia îi trebuie doar note mari să aibă spatele asigurat la finalitatea studiilor, și căruia puțin îi pasă lui de tine că ai stat ore în șir acasă noaptea să concepi lecții atractive, prin prezentări PPT, sau că ai făcut testul mai mult „ghici ciupercă ce e?” să scoatem zecele mult visat. Despre această generație este vorba.

Prin legile și toate îngrădirile pe care l-am traversat de-a lungul timpului, vorbesc de ultimii douăzeci de ani, noi profesorii asistăm azi la ceva dezarmant, ceva care este fără precedent în România.

Semnarea unei petiții de pensionare mai devreme a cadrelor didactice, întrucât din cauza unui comportament deosebit de agresiv al elevilor dar și al părinților, ajungem în situația de a pleca acasă mai devreme, prin pensionare, până nu este prea târziu. Și aici mă gândesc la sănătatea mintală dar și corporală a dascălului.

Eu personal nu le înțeleg deloc acest comportament. Să plec la pensie din cauza căruia motiv? Al dezmațului care este în toată lumea? Și ajuns chipurile și la noi sub haina democrației?

Azi, nu mai de demult, am avut o convorbire cu o fostă colegă educatoare, ieșită la pensie de cinci ani, care mi-a spus că după 24 de ani de învățământ are o pensie de 800 roni.

Ce i-ar ajunge elevului, modelul de mai sus, să facă cu ei? Așa de curiozitate întreb. Adică cu alte cuvinte eu profesor cu studii adevărate (și știți la ce mă refer, o mare parte dintre dumneavoastră) grade didactice cu note maxime, muncă asiduă pentru colectarea creditelor transferabile, lucrul pe platformele educaționale, scris proiecte, portofolii, rapoarte pentru comisii, organizat și îndrumat pentru concursuri și olimpiade etc. munca mea s-o dau la coș, să mă chinui cu cei 800Roni? Filmulețele curg pe internet de cum sunt răvășiți profesorii, care cer să se facă ordine să ni se pună în drepturi legale respectul din partea elevilor dar și a părinților pe deoparte. Aici este exemplul învățătoarei din Tecuci.

Personal aș avea câteva sfaturi de dat profesorilor, elevilor, dar și părinților: dragi colegi gândiți-vă că acea pensie mult visată va fi aproape spre deloc, a se analiza forța de muncă din România și pe viitor, iar minunaților copii le spun că roata se învâрте.

Pentru părinți am ceva mai mult de spus, pentru că de fapt porțelanul este în casa dumnealor și trebuie să aibă mare grijă pentru ca fii și fiicele să fie toleranți cu cei din jur nu numai cu profesorii.

„Iată ce putem face pentru a ne învăța copiii să fie toleranți și deschiși societății globalizate care îi așteaptă și câteva sfaturi:

Părinții pot învăța copiii toleranța prin puterea exemplului și în alte moduri. Discutând cu copiii despre toleranță și respect îi ajutați să afle mai multe despre valorile pe care doriți să le aibă. Faptul ca le oferiți ocazia de a se juca și a lucra cu alți copii este și el important. Asta îi ajută pe copii să învețe direct ca oricine poate contribui sau ajuta cu ceva și să experimenteze diferențele și asemănările cu ceilalți.

- **Observați-vă propriile atitudini.** Părinții care doresc să-si ajute copiii să aprecieze diversitatea pot fi influențați de stereotipuri culturale pe care și le-au însușit, dar devenind conștienți de ele pot face un prim efort de a le corecta. Încercați tot timpul să manifestați respect față de ceilalți.
- **Amintiți-vă că tot timpul copiii ascultă.** Fiți atenți cum discutați despre oamenii care sunt diferiți de dumneavoastră. Nu faceți glume care perpetuează niște stereotipuri. Deși unele dintre ele pot părea un amuzament inocent, pot anula atitudinea de toleranță și respect pe care încercați să o transmiteți copiilor.
- **Răspundeți la întrebările copiilor despre diferențe cu onestitate și respect.** Asta îi învață că este acceptabil să observe și să discute despre diferențe câtă vreme fac asta cu respect.
- **Recunoașteți și respectați diferențele din cadrul propriei familii.** Demonstrați în primul rând că vă acceptați copiii cu diferitele lor aptitudini, interese și personalități. Apreciați unicitatea fiecărui membru al familiei.
- **Amintiți-vă că toleranța nu înseamnă să acceptați un comportament inacceptabil.**
- **Înseamnă ca fiecare merită să fie tratat cu respect și că trebuie să-i trateze la rândul-i cu respect pe ceilalți.**
- **Ajutați-vă copiii să se simtă bine în pielea lor.** Copiii care au o părere proastă despre sine îi tratează adesea rău pe alții. Copiii care au simțul valorii propriei persoane și se respectă pe sine au șanse mai mari de a-i trata pe alții cu respect. Ajutați-vă copilul să se simtă acceptat, respectat și apreciat.
- **Oferiți-le copiilor ocazia de a lucra și a se juca cu alții care sunt diferiți decât ei.** Atunci când alegeți o școală, o tabără, sau o instituție de învățământ de orice fel pentru copii, căutați una care are o populație diversă.
- **Învățați împreună cu copiii despre sărbătorile și tradițiile care nu fac parte din tradițiile dumneavoastră.” [2]**

Regulile pot fi impuse de către profesor sau sunt negociate cu elevii. Aceștia acceptă mai ușor regulile al căror sens este transparent, iar dacă școala este un loc de învățare a democrației, atunci aceasta presupune ca și elevii să participe la elaborarea regulilor civilizației școlare: “într-o democrație, cetățeanul nu este numai cel care se supune legii, ci și cel care o elaborează, alături de alții”. [3]

Rămâne pentru noi profesorii o mare provocare de a face față problemelor din școli. Ceea ce ne mai poate ajuta este o legislație pe măsură, dar care să se și aplice. Astfel absenteismul ar dispărea, abandonul ar fi pe cale de dispariție.

Până atunci ne privește personal cum gestionăm situațiile particulare.

Bibliografie

[1] <https://ro.wikipedia.org/wiki/Por%C8%9Belan>

[2] <https://www.desprecopii.com/info-id-2656-nm-Cum-ii-putem-invata-pe-copii-toleranta.htm>

[3] https://www.didactic.ro/materiale-didactice/34869_violenta-in-scoala-referat

[4] <https://www.europafm.ro/16-noiembrie-ziua-internationala-a-tolerantei/>

CAUZE ȘI REPERCUSIUNI ALE ABANDONULUI ȘCOLAR

Prof. Ilie Marinela Lavinia

Școala Gimnazială „Acad. Marin Voiculescu”, Giurgiu

Abandonul școlar este un fenomen alarmant care are un impact negativ atât asupra societății în ansamblu, cât și asupra indivizilor și comunității în ansamblu. Elevii care renunță la școală se confruntă frecvent cu o pierdere a încrederii în sine, o teamă de a nu reuși și o imagine de sine negativă. Abandonul școlar stigmatizează și marginalizează oamenii și provoacă mai multe comportamente deviante și infracționale.

Dificultățile școlare, efectele negative ale familiei și anturajului, problemele financiare și lipsa sprijinului comunității sunt printre factorii care contribuie la abandonul școlar. Elevii care se confruntă cu aceste probleme adesea decid să părăsească școala, ceea ce duce la o serie de probleme grave, cum ar fi incapacitatea de a se adapta la societate, implicarea în activități infracționale și deteriorarea relațiilor familiale. Posibilele cauze ale abandonului școlar sunt diverse.

a) Elemente individuale: acestea includ dificultăți de învățare, lipsă de motivație, probleme emoționale și probleme comportamentale. Elevii cu probleme de învățare sau cu nevoi educaționale speciale au o probabilitate mai mare de a abandona școala.

b) Factorii genetici: creșterea probabilității ca un copil să abandoneze școala este cauzată de circumstanțe familiale nesigure, lipsa sprijinului parental și problemele economice și sociale ale familiei. Problema apare frecvent în cazul părinților care nu sunt capabili să susțină sau să promoveze educația copiilor lor.

c) Factorii din comunitatea locală: deciziile de a părăsi școala pot fi influențate de o varietate de factori, inclusiv un mediu social

nefavorabil, o infrastructură educațională inadecvată, un anturaj negativ și un acces limitat la resurse educaționale.

Consilierea școlară este un proces intensiv de asistență psihopedagogică pe care părinții, profesorii și elevii îl primesc. Consilierii trebuie să fie proactivi pentru a preveni crizele personale și educaționale; aceștia lucrează îndeaproape cu elevii pentru a-i ajuta să depășească provocările atât academice, cât și personale, să-și crească încrederea în sine și să-și stabilească obiective realiste.

Pentru a asigura dezvoltarea optimă a copiilor, consilierii școlari, profesorii și părinții trebuie să lucreze împreună. Această colaborare implică întâlniri frecvente, informații despre activitățile școlare și sesiuni de instruire a părinților. Părinții trebuie să fie implicați activ în viața școlară a copiilor lor, să comunice eficient și să folosească disciplina pozitivă atunci când își disciplinează copiii. Consilierea școlară ajută la construirea unui sistem educațional eficient și împiedică abandonul școlar. O abordare integrată care implică cooperarea dintre școală, familie și comunitate poate ajuta la reducerea abandonului școlar și la sprijinirea dezvoltării personale și academice a copiilor. Consilierea creează generații mai bine pregătite și integrate, pe lângă furnizarea de suport în timpul unei crize.

În contextul actual al educației, colaborarea între școală și familie a devenit un element esențial pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor și pentru garantarea unui climat educațional pozitiv. Parteneriatul educațional școală-familie nu reprezintă doar o simplă relație de comunicare între profesori și părinți, ci un angajament comun în sprijinul unei stări de bine generale a elevilor. Acest tip de parteneriat contribuie semnificativ la succesul educațional, la prevenirea problemelor de comportament și la dezvoltarea unor abilități socio-emoționale care sunt fundamentale pentru o viață echilibrată și sănătoasă. Astfel, parteneriatul școală-familie este mult mai mult decât un instrument de sprijin educațional; este un pilon al stării de bine al copilului, oferindu-i fundamentul necesar pentru o dezvoltare completă, sănătoasă și echilibrată. Colaborarea eficientă între cadre didactice și părinți reprezintă cheia pentru crearea unui mediu educațional favorabil, în care elevul poate să își atingă potențialul maxim și să se dezvolte în mod armonios. Școala și familia trebuie să coopereze pentru a eradica abandonul școlar.

Abandonul școlar reprezintă conduita de evaziune definitivă ce constă în încetarea frecventării școlii, părăsirea sistemului educativ indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înaintea obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii actului de studii început. Abandonul școlar este ultima fază a insuccesului școlar pe care îl poate înregistra un elev și reprezintă o problemă educațională și socială gravă, cu consecințe pe termen lung atât pentru individ, cât și pentru societate.

Insuccesul școlar se definește prin rămânerea în urmă la învățătură a unor elevi care nu reușesc să obțină un randament școlar la nivelul cerințelor programelor. Din această cauză, elevii nu vor reuși să se adapteze la mediul socio-profesional, la nivelul cerințelor acestuia și ale societății. Elevul care abandonează azi școala va deveni adultul de mâine care nu va putea lucra într-un sistem organizat, nu va putea face față regulilor, iar sarcinile îl vor copleși.

Prevenirea abandonului școlar nu poate fi responsabilitatea exclusivă a școlii, ci necesită un efort conjugat al tuturor factorilor implicați în educație. Doar printr-o abordare holistică, care să țină cont de toate caracteristicile identificate ale abandonului școlar este posibilă diminuarea fenomenului și asigurarea de șanse reale de reușită pentru toți elevii, indiferent de mediul din care provin.

Ministerul Educației derulează programe de reducere a abandonului școlar/a ratei de părăsire timpurie a școlii în cadrul Programului național integrat de reducere a abandonului școlar, care stabilește priorități, programe, activități și servicii în scopul reducerii absenteismului, a abandonului școlar și a părăsirii timpurii a școlii, la toate nivelurile de învățământ. Pilonii principali ai Programului național integrat de reducere a abandonului școlar sunt: asigurarea transportului gratuit, acordarea burselor sociale și a rechizitelor școlare. Începând cu anul școlar 2023-2024, la nivelul sistemului național de învățământ se derulează Programul național „Masă sănătoasă”. Elevii identificați ca fiind în categoria cu risc de abandon școlar participă cu prioritate la activitățile programului „Școală după școală”, ale programului național „Învățare remedială”, la activitățile de consiliere psihopedagogică și beneficiază de gratuitate la taberele de agrement organizate în centrele de agrement aflate în domeniul statului. Salvați Copiii este o organizație neguvernamentală care apără și promovează drepturile copilului în România din 1990, desfășoară programe în beneficiul tuturor copiilor și acordă o atenție deosebită celor aflați în situații dificile. Programul de tip „Școală după școală” și de „Educație Remedială”, derulat de Salvați Copiii în centrele educaționale, are ca scop prevenirea abandonului școlar pentru copiii din grupuri vulnerabile. Prin program, copiii sunt sprijiniți la efectuarea temelor de cadre didactice specializate, beneficiază de pregătire suplimentară la materiile la care întâmpină dificultăți și sunt încurajați să participe la activități de timp liber care urmăresc dezvoltarea abilităților de viață independentă. Din experiența Salvați Copiii, integrarea în programul „Școală după școală” are impact pozitiv asupra succesului școlar al copiilor. La nivel european, este recunoscut impactul pozitiv al programelor „Școală după școală” atât asupra participării părinților pe piața muncii, cât și pentru îmbunătățirea situației sociale și educaționale a copiilor, în special în cazul copiilor cu dificultăți de învățare sau din familii defavorizate.

Bibliografie:

- <https://edict.ro/problema-abandonului-scolar-provocari-repercusiuni-si-solutii-prin-consiliere/>
- <https://edict.ro/parteneriatul-educational-scoala-familie-un-pilon-al-starii-de-bine/>
- <https://edict.ro/factori-determinanti-ai-abandonului-scolar-in-contextul-educatiei-incluzive/>
- <https://www.salvaticopiii.ro/ce-facem/educatie/prevenirea-abandonului-scolar>
- Legea învățământului preuniversitar, promulgată în 4 iulie 2023

EFECTELE ABANDONULUI ȘCOLAR

Prof. Asandei Costel

Școala Gimn, „Sfinții Martiri Bâncoveni” Giurgiu

Abandonul școlar este una dintre cele mai serioase probleme cu care se confruntă sistemul educațional din România. Acest fenomen implică întreruperea prematură a studiilor de către elevi înainte de finalizarea învățământului obligatoriu, fapt ce generează consecințe negative multiple, atât la nivel individual, cât și la nivelul societății. Înțelegerea și conștientizarea efectelor abandonului școlar este esențială pentru combaterea și prevenirea acestuia.

În primul rând, impactul abandonului școlar asupra individului este profund și de durată. Persoanele care nu finalizează studiile au șanse mult mai mici de a accesa un loc de muncă stabil și bine plătit. În absența unei diplome sau a unei calificări profesionale, opțiunile de angajare sunt extrem de limitate, iar concurența pe piața muncii devine dificil de suportat. Astfel, mulți dintre cei care renunță la școală ajung să lucreze în domenii necalificate, cu venituri reduse și condiții de muncă precare, fără perspective reale de avansare profesională.

Pe lângă efectele economice, abandonul școlar determină și o serie de probleme sociale. Lipsa educației limitează dezvoltarea personală, autonomia și capacitatea individului de a se adapta la cerințele unei societăți moderne. Tinerii care renunță la școală au un risc mai mare de a deveni marginalizați, de a suferi de depresie, anxietate sau de a adopta comportamente antisociale, precum consumul de alcool și droguri, delinquența juvenilă sau chiar infracționalitatea. Astfel, abandonul școlar devine nu doar o problemă educațională, ci și una socială și de sănătate publică.

În al doilea rând, efectele abandonului școlar se resimt la nivelul întregii societăți. O populație cu un nivel scăzut de educație este mai vulnerabilă în fața schimbărilor economice și sociale, fiind mai puțin pregătită să răspundă provocărilor lumii moderne. Lipsa unei forțe de

muncă bine pregătite afectează direct economia unei țări, prin reducerea productivității, a inovației și a competitivității. În plus, creșterea numărului de persoane fără studii duce la o presiune mai mare asupra bugetului de stat, din cauza creșterii cererii pentru ajutoare sociale, servicii de sănătate sau intervenții în sistemul de justiție.

Educația este un pilon esențial pentru dezvoltarea durabilă a unei națiuni. Prin urmare, prevenirea abandonului școlar trebuie să fie o prioritate atât pentru autorități, cât și pentru societatea civilă. Este necesar un efort comun între școală, familie și comunitate pentru a sprijini elevii aflați în dificultate. Printre soluțiile posibile se numără: îmbunătățirea condițiilor din unitățile de învățământ, oferirea de sprijin psihologic și consiliere, burse sociale, mese calde, transport gratuit, programe de tip „Școala după școală” sau campanii de informare și conștientizare a importanței educației.

În concluzie, abandonul școlar are efecte negative complexe și adânci, ce afectează atât viața personală a celor care renunță la educație, cât și progresul societății în ansamblu. O societate educată este o societate mai sănătoasă, mai prosperă și mai echitabilă. Investiția în educație este, fără îndoială, una dintre cele mai importante investiții pe care o națiune o poate face pentru viitorul său.

ABANDONUL ȘCOLAR

CAUZE ȘI MODALITĂȚI DE PREVENIRE

Prof. înv. primar Nidelea Maria
Școala Gimnazială „Acad. Marin Voiculescu” Giurgiu

Societatea modernă își propune ca ideal educațional dezvoltarea potențialului fiecărui individ, având nevoie de cetățeni bine formați și eficienți.

O educație adevărată se fundamentează în familie, apoi ea continuă în cadrul organizat al sistemului de învățământ, în grădiniță și școală, prin intermediul cadrelor didactice.

În primul rând, educația se concretizează și se realizează prin puterea exemplului, prin modele educaționale autentice și de valoare. Competența pedagogică a cadrului didactic determină eficiența procesului educativ pe care acesta îl desfășoară în parteneriat cu educabilul, în vederea formării complete și complexe a personalității acestuia. Din această perspectivă, procesul instructiv-educativ devine un mijloc de prevenire și eradicare a fenomenului grav și tot mai prezent în învățământul românesc, al abandonului școlar.

Abandonul școlar constă în decizia de a întrerupe parcursul școlar, înainte de finalizarea unui anumit nivel de învățământ. Există definiții ale abandonului școlar care îl asociază părăsirii timpurii a unui parcurs educativ, înainte de obținerea unei diplome.

Elevii care abandonează școala sunt cei care, din cauza dificultăților de comportament, de natură economică, materială și socio-emoțională, se remarcă printr-un absentism accentuat.

Părăsirea timpurie a școlii este rezultatul unui cumul de cauze interne (imaturitatea școlară, instabilitatea afectivă, tulburări de comportament etc.) și externe (de natură economică:

situația precară a familiei, lipsa hainelor și încălțămintei, condițiile de locuit, dezbinarea familiei, lipsa ajutorului la învățătură). Factori precum alcoolismul, divorțul sau violența în familie sunt semne ce reprezintă un motiv spre decizia de abandon. De asemenea, alți factori reprezentanți pot fi și climatul familial excesiv de permisiv, sau lipsa de autoritate a părinților, atitudinea despotică sau, din contra, indiferentă a celor care ar trebui să ofere un model comportamental perfect pentru integrarea lină în societate și viață. Plecarea de acasă a părinților duce la abandon școlar, deoarece copiii sunt nesupravegheați sau necorespunzător supravegheați. Cel mai adesea, elevii care ajung să nu își dorească studiul provin din familii în care părinții au maxim opt clase.

Factorii de natură educațională: refuzul respectării normelor și regulilor școlare, motivație scăzută în raport cu școala, greșelile cadrelor didactice (de gestionare a unor conflicte, de atitudine și relaționare, de competență sau autoritate), integrarea nesatisfăcătoare în colectivul clasei, calitatea relațiilor cu profesorii sau colegii pot constitui de asemenea motive de abandon școlar.

Anturajul de calitate îndoielnică are influență în cazul elevilor cu un psihic slab, traumatizat sau care doresc să evadeze din tiparele modelului familial impus. Anturajul este un factor negativ care poate să determine elevul să consume alcool, să fumeze, să lipsească de la școală, să își însușească obiecte necuvenite furând (mai cu seamă că există zone unde activitatea infracțională este crescută și greu de ținut sub control).

Abandonul școlar precoce este problematic atât pentru individul în sine, ca entitate, cât și pentru întreaga societate din care acesta face parte. Efectele abandonului școlar sunt dramatice și cu un impact negativ major, profund asupra economiei țării și asupra societății în general. De aceea este necesar ca acest fenomen să fie atent abordat și controlat, prin identificarea corectă și realistă a cauzelor care îl determină, prin identificarea și implementarea unor măsuri și programe eficiente de prevenire și combatere a sa.

Prevenirea părăsirii timpurii a școlii este considerată ca fiind deosebit de importantă, nu numai pentru a combate consecințele negative ale sărăciei și excluziunii sociale asupra dezvoltării copilului, dar și pentru a oferi copiilor mijloacele necesare pentru a întrerupe ciclul de transmitere a dezavantajului între generații. Preocuparea pentru prevenirea și diminuarea abandonului școlar trebuie privită ca o prioritate a sistemului de educație cu atât mai mult cu cât factorii determinanți ai abandonului se multiplică și diversifică, ca adaptare la contextul social, economic, cultural, profesional din ce în ce mai provocator în care sistemul de învățământ funcționează.

Prevenirea abandonului școlar constă în ansamblul de măsuri în domeniul educației, a condițiilor socio-economice, de utilizare a timpului liber, de facilitare a comunicării, de modelare a comportamentului, de ameliorare a condițiilor de mediu, luat în scopul diminuării (înlăturării) factorilor de risc și de întărire a factorilor de protecție.

Misiunea școlii este aceea de a asigura în condiții optime un proces instructiv-educativ de calitate, interactiv, creativ, centrat pe elev, pe formarea autonomă și liberă a acestuia. Oferta educațională trebuie să se alinieze viziunii și misiunii unității de învățământ și să aibă în vedere binele elevilor, dar și să antreneze toți factorii educaționali: familia, școala, comunitatea, precum și resursele materiale moderne, o paletă largă, variată de opționale și activități extracurriculare care să tindă în mod convergent către realizarea idealului educațional.

Competența și eficiența conducerii unității de învățământ ajută la crearea unui mediu educațional de cooperare care implică întreaga școală, la care se adaugă și legătura cu comunitatea locală. Managerii de școli sunt cei care trebuie să încurajeze inițiativa profesorilor în identificarea și gestionarea cazurilor de risc de abandon școlar. În plus, managerii fixează drept obiective principale ale managementului instituțional prevenirea și combaterea absenteismului și a abandonului școlar.

Instituția de învățământ trebuie să aibă în vedere derularea de proiecte, programe educaționale și măsuri de intervenție care să contribuie la prevenirea abandonului școlar ce presupun:

- **centrarea educației pe elev**
 - alegerea metodelor didactice;
 - adaptarea conținuturilor la nivelul de înzestrare de care dispune elevul;
 - creșterea gradului de atractivitate a orelor de clasă prin lecții alternative cu referire la materii specifice, precum povestirea și benzile desenate pentru limba română sau limbile străine, precum și predarea matematicii prin rezolvarea unor probleme concrete sau cu ajutorul instrumentelor moderne de predare, urmărindu-se motivarea permanentă a copilului pentru învățare
 - sprijin pentru recuperarea materiei pierdute din diferite motive sau pentru a ține pasul cu parcurgerea programei la clasă, elevii ajungând astfel „egali” cu colegii lor, fapt ce ar înlătura sentimentul de frustrare și izolare.
 - intervenții în afara programului orar (după-amiaza, în weekend sau în perioada de vară) pentru a oferi un sprijin aprofundat și o metodă eficientă de studiu, sau ateliere creative de muzică, scriere creativă, teatru și activități sportive care integrează propunerea didactică.
- **intervenție personalizată în echipă interdisciplinară** (diriginte, profesor psihopedagog, părinți, reprezentanți ai Poliției, asistent social, etc.)

Participare activă a elevilor la astfel de activități îi face să se simtă parte a școlii, la fel cum se simt parte a familiei lor. Responsabilizarea de acest gen contribuie la creșterea stimei de sine, determină creșterea atașamentului față de școală și față de toate activitățile derulate aici. Totodată se stimulează crearea de așteptări pentru viitorul elevilor și deschiderea către realități externe accesibile, pentru a descoperi noi modalități de observare a lumii înconjurătoare.
- **consilierea psihopedagogică specializată a elevilor, părinților și cadrelor**
 - sprijin emoțional și psihologic pentru abordarea problemelor (stres, depresie, tulburări post-traumatice) și a comportamentelor de risc.
- **parteneriate cu organizații civice**

Familia trebuie să știe că responsabilitatea educației se împarte între părinți și școală și că, între cele două, trebuie să existe comunicare și cooperare. Fie că este vorba de întâlniri cu părinții sau doar de un apel telefonic, părinții trebuie să știe și să participe la viața școlii. Trebuie ajutați să conștientizeze rolul mediului familial în educație și să învețe modurile în care își pot ajuta copiii la efectuarea temelor. Trebuie implicați într-o comunicare bidirecțională, permanentă, cu școala, trebuie încurajați să se ofere voluntari pentru realizarea diferitelor activități ale elevilor, trebuie implicați în luarea deciziilor (în consiliile de administrație, în consiliile reprezentative ale părinților, în comitetele locale de sprijin etc.).

Școala nu este numai despre elevi, profesori și părinți. Școala este și despre toți ceilalți agenți ai vieții socio-economice care se pot implica pentru a face activitatea educațională mai interesantă și mai motivantă pentru tineri. Cooperarea cu acești parteneri poate contribui la vitalizarea și diversificarea actului educațional, la motivarea tinerilor și, în final, la atractivitatea educației pentru tineri, care este obiectivul primordial în lupta pentru prevenirea și combaterea abandonului școlar. Educația pentru toți este o nevoie a epocii noastre.

Depinde de responsabilitatea tuturor actorilor implicați în actul educațional ca ea să devină o realitate din care fiecare să învețe și să se dezvolte.

Bibliografie:

1. Vărășmaș Ecaterina, *Educația timpurie și Grădinița adaptată*, Asociația RENINCO, București, România, 2008
 2. Bunescu GH., *Democratizarea educației și educația părinților*, Institutul de Stiinte ale Educației
 3. Moisin, Anton, *Arta educării copiilor și adolescenților în familie și în școală*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2010
-

JOCURI DIDACTICE ÎN ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE ȘI TERAPIE EDUCAȚIONALĂ INTEGRATĂ

Prof. Bundă Cristina
Școala Gimnazială Nr. 7, Buzău

În cadrul activităților de terapie educațională, un loc aparte îl ocupă conceptul de joc didactic. Jocul didactic constituie o formă de activitate prin care se rezolvă una sau mai multe sarcini didactice prin îmbinarea tehnicilor de realizare a acestor sarcini cu elementul de joc. Folosim adesea jocul didactic în diverse forme pentru a stimula elevii să rezolve o sarcină didactică într-o formă cât mai atractivă, știut fiind faptul că învățarea care implică jocul devine mai plăcută și recomfortantă. Jocurile devin metode de instruire în cazul în care ele sunt organizate și se succed conform logicii cunoașterii și învățării. Fiecare joc didactic trebuie să aibă un scop educativ, să includă o componentă instructivă, să îmbine armonios elementele instructive cu elementele distractive, să valorifice cunoștințele și deprinderile deja achiziționate, spontaneitatea, inventivitatea, inițiativa, răbdarea, să includă elemente de așteptare, de surpriză, de competiție, de comunicare între partenerii de joc, astfel încât să determine apariția unor stări emoționale complexe care intensifică procesele de reflectare directă și nemijlocită a realității.

Caracteristica esențială a jocului didactic constă în crearea unor condiții favorabile pentru valorificarea achizițiilor și pentru exersarea priceperilor și deprinderilor sub forma unor activități plăcute și atractive. Contribuția jocului didactic la stimularea și dezvoltarea capacităților cognitive ale copilului, educarea trăsăturilor de personalitate și realizarea obiectivelor de cunoaștere ale procesului de predare-învățare este evidentă prin jocul didactic, elevul își angajează întregul potențial psihic, își ascute observația, își cultivă inițiativa, inventivitatea, flexibilitatea gândirii, își dezvoltă spiritul de cooperare, de echipă.

Folosirea jocurilor didactice în toată varietatea lor constituie prima treaptă în realizarea învățământului formativ, care urmărește să dezvolte activismul intelectual, deprinderile de muncă intelectuală, de conduită morală, de activitate fizică, urmărind ca toate aceste deprinderi

active să se dezvolte prin valorificarea resurselor psihice și fizice proprii.

Activitățile de loisir cele mai frecvent întâlnite, ce se pot desfășura în timpul liber sunt reprezentate de arta fotografică, tipărirea, croitoria, pictura. Aceste activități creează orizonturi noi și ocupă timpul persoanelor cu deficiențe fizice, grădinaritul este o activitate de loisir ce poate fi ușor practică de persoanele cu ces. Prin grădinarit, persoana cu handicap are șansa de a-și organiza și amenaja mediul de viață. Dacă nu are la dispoziție o mică grădină, copilul cu handicap își poate aranja o cutie de flori la fereastră, de care să se ocupe cu atenție și dăruire. Altă sugestie pentru petrecerea timpului liber este îngrijirea unei păsări sau a unui animal. Puiul de câine, le va fi prieten, tovarăș vesel de joacă, ajungând să devină foarte apropiați. Îngrijirea unui animal sau a unei păsări este importantă, deoarece copilul capătă o responsabilitate, are o datorie, ceea ce-i permite să înțeleagă implicațiile unei relații de îngrijire. În același timp, păsările și animalele atrag copiii din vecinătate, ceea ce reprezintă întotdeauna un punct de plecare pentru conversație și prietenie.

Jocul reprezintă pentru copiii cu ces o modalitate de a-și exprima propriile capacități. Prin joc, copilul capătă informații despre lumea în care trăiește, intră în contact cu oamenii și cu obiectele din mediul înconjurător și învață să se orienteze în spațiu și timp. Putem spune că jocul este „munca copilului”. În timpul jocului, copilul vine în contact cu alți copii sau cu adultul, astfel că jocul are un caracter social.

De-a lungul activității didactice am constatat că jocul didactic poate fi folosit în orice etapă a învățării, respectând obiectivele stabilite pentru unitatea de învățare corespunzătoare. Se impune o exigență sporită în ceea ce privește dozarea ritmică a volumului de cunoștințe ce trebuie asimilate de elevi și, în mod deosebit, necesitatea ca lecția să fie completată sau intercalată cu jocuri didactice .

Un exercițiu sau o problemă poate deveni joc didactic dacă: realizează un scop sau o sarcină didactică, folosește elemente de joc în vederea realizării sarcinilor propuse, folosește un conținut accesibil și atractiv, utilizează reguli de joc, cunoscute anticipat și respectate de elevi, educatorul fiind „arbitrul” principal al întrecerii.

Scopul didactic se formulează în legătură cu cerințele programei școlare pentru clasa respectivă, convertite în finalități funcționale de joc. Formularea trebuie să fie clară și să oglindească problemele specifice impuse de realizarea jocului respectiv. O formulare corespunzătoare a scopului determină o bună orientare, organizare, desfășurare a activității respective. Sarcina jocului didactic este legată de conținutul acestuia, de structura lui, referindu-se la ceea ce trebuie să facă în mod concret elevii în cursul jocului, pentru a se realiza scopul propus. Sarcina didactică reprezintă esența activității respective, antrenând intens operațiile gândirii: analiza, sinteza, comparația, dar și ale imaginației.

În jocurile didactice se pot alege cele mai variate elemente de joc (fenomene psihosociale): întrecerea, competiția

individuală sau pe grupe de elevi, o cooperare între participanți, recompensarea rezultatelor bune sau penalizarea greșelilor comise de către cei antrenați în jocurile de rezolvare a exercițiilor sau a problemelor bazate pe surpriză, așteptare, aplauze, cuvântul stimulator etc. O parte din aceste elemente se utilizează în majoritatea jocurilor didactice (de exemplu întrecerea, cuvântul stimulator etc.), altele în funcție de conținutul jocului. Important este ca elementele de joc să se împletească strâns cu sarcina didactică, să mijlocească realizarea ei în cele mai bune condiții.

Pentru realizarea sarcinii propuse și pentru stabilirea rezultatelor întrecerii se folosesc reguli de joc propuse de profesorul-educator sau cunoscute în general de către elevi. Aceste reguli concretizează sarcina didactică și realizează, în același timp, sudura între aceasta și acțiunea jocului. Regulile de joc transformă de fapt exercițiul sau problema de joc, activizând întregul colectiv de elevi la rezolvarea sarcinilor primite. Există și jocuri în care elevii sunt antrenați pe rând la rezolvarea sarcinilor didactice. În aceste jocuri e bine să completăm regula, în sensul de a cere grupei să-l urmărească pe cel întrebat și să răspundă în locul lui, dacă va fi nevoie.

Structura unitară încheagată a jocului didactic depinde de felul în care este concretizată sarcina didactică, de felul în care regulile asigură echilibrul dintre sarcina didactică și elementele de joc.

Acceptarea și respectarea regulilor de joc determină pe elev să participe la efortul comun al grupului din care face parte. Subordonarea intereselor personale celor ale colectivului, angajarea pentru învingerea dificultăților, respectarea exemplară a regulilor de joc și, în cele din urmă, succesul, vor pregăti treptat omul capabil să ajungă să se integreze în societate.

Folosirea jocului didactic în procesul instructiv-educativ îl face pe elevul deficient să învețe cu plăcere, să devină interesat de activitatea pe care o desfășoară. Copilul nu face bine decât ceea ce îi place să facă (valabil și la adult). Copilul are nevoie de un puternic obiectiv involuntar, adică trebuie să fie motivat intrinsec. Dacă lipsește această motivație, va lipsi și o bună parte din atenția necesară învățării.

Noi trebuie să educăm copiii astfel încât să se poată adapta noilor cerințe ale societății informaționale, aceasta însemnând pregătirea ființei umane pentru a utiliza tehnici de prognoză, simulare, proiectare, evaluare, de a dezvolta judecăți critice, de a-și forma capacitatea de decizie, de a acționa în libertate și independență, de a completa permanent informația cu plasticitate creativ-inventivă.

Jocurile didactice sunt un mijloc activ și eficace de instruire și de educare. Prin joc, copilul își însușește singur cunoștințe și structuri operaționale ale gândirii, își dezvoltă însușiri intelectuale și trăsături de caracter, calități indispensabile pentru formarea lui completă. Trebuie insistat mai mult pe „*a putea face*” decât pe „*a ști*” și pe „*formarea de capacități*” decât pe „*transmiterea de informații*”.

Bibliografie:

1. *Ghid de predare – învățare pentru copii cu C.E.S.*, UNICEF și Asociația Renino, București, 2000
2. Ghioc- Lupu Denisa Izabela, *"Terapia prin joc. Cum lucrăm cu copii preșcolari"*, 2015
3. Hanganu I., Raclaru C., *"Jocuri pentru preșcolari"*, Editura Aramis, București, 2005
4. Șchiopu U., *"Dezvoltarea operativității gândirii copilului"*, Editura Științifică București, 1966
5. Vrajmaș Ecaterina, *"Strategiile educației inclusive"*, Editura Polirom Iași, 2001

ROLUL DASCĂLILOR ÎN CUNOAȘTEREA ȘI PROMOVAREA METODELOR DIDACTICE PENTRU PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR ÎN ROMÂNIA

Prof.înv.preșcolar Abobului Diana Valentina/ Trandafir Casandra

G.P.P. Prichindel Suceava

I. INTRODUCERE

Abandonul școlar reprezintă una dintre cele mai grave probleme cu care se confruntă sistemul educațional românesc. Cauzele acestuia sunt multiple: lipsa resurselor materiale, contextul familial vulnerabil, migrația părinților, lipsa motivației elevilor sau chiar metodele de predare care nu răspund nevoilor actuale ale copiilor. În acest context, **rolul dascălilor devine esențial**: aceștia sunt nu doar transmițători de cunoștințe, ci și ghizi, consilieri, modele de echilibru și siguranță pentru elevi.

II. ROLUL DASCĂLULUI ÎN PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR

Un dascăl implicat, empatic și pregătit metodologic poate deveni un factor decisiv în menținerea copiilor în sistemul educațional. Profesorii pot influența pozitiv traseul unui elev prin:

- **Crearea unui climat pozitiv în clasă**: elevii revin cu plăcere într-un mediu în care se simt în siguranță și acceptați.
- **Identificarea timpurie a semnelor de risc**: absenteismul frecvent, lipsa de implicare sau dificultățile de învățare sunt semnale care trebuie tratate cu seriozitate.
- **Colaborarea cu familia**: parteneriatul cu părinții sau tutorii este esențial pentru a înțelege mai bine nevoile copilului.

- **Adaptarea metodelor didactice:** utilizarea unor metode interactive, personalizate, diferențiate contribuie la creșterea interesului elevilor pentru școală.

III. METODE DIDACTICE EFICIENTE

Pentru a preveni abandonul școlar, este esențial ca dascălii să adopte **metode centrate pe elev**, care să răspundă nevoilor individuale. Câteva exemple de astfel de metode:

- **Învățarea prin proiecte** – oferă elevilor oportunitatea de a lucra colaborativ, într-un mod aplicat și motivant.
- **Tehnici de învățare activă** – brainstorming, învățarea prin descoperire, studiul de caz, dezbaterile, stimulează implicarea și gândirea critică.
- **Feedback constructiv și încurajare permanentă** – elevii capătă încredere în sine când sunt apreciați și sprijiniți.
- **Utilizarea resurselor digitale** – atractivitatea lecțiilor crește considerabil când se folosesc platforme interactive, aplicații educaționale sau prezentări vizuale.

De asemenea, este recomandată **formarea continuă a cadrelor didactice**, prin cursuri de specialitate și schimburi de bune practici, pentru a fi la curent cu cele mai eficiente metode pedagogice moderne.

IV. CONCLUZIE

Dascălul are un rol de neînlocuit în lupta împotriva abandonului școlar. Prin empatie, profesionalism și adaptabilitate, el poate deveni **un factor-cheie de retenție școlară**, contribuind la succesul educațional al fiecărui elev. Într-o societate în schimbare, profesorii trebuie sprijiniți, valorizați și formați continuu pentru a-și îndeplini misiunea în mod eficient.

BIBLIOGRAFIE:

1. Miclea, M. (2012). *Psihologia educației*. Editura Polirom
2. Iucu, R. (2008). *Managementul clasei de elevi*. Editura Polirom
3. Vlăsceanu, L. (coord.) (2010). *Educația în societatea cunoașterii*. Editura Humanitas
4. Ministerul Educației Naționale (2021). *Strategia națională pentru reducerea părăsirii timpurii a școlii 2021-2027*
5. Comisia Europeană (2020). *Educația și formarea profesională în sprijinul incluziunii sociale*
6. UNICEF România (2018). *Incluziunea educațională și prevenirea abandonului școlar*

**Cap. II Lucrările elevilor participanți la Workshop-Expoziție Națională
din cadrul Proiectului educațional „Omul, Un Produs Eficient”**

Ediția a VII-a 2024-2025

Mulțumim Domnilor Profesori !

**Bun Venit La Expoziția Națională Workshop
„Nu Abandona, Rămâi Alături de Noi !”**

Lucrările expuse sunt : Desene, Pictură, PPT, Desene în Paint,
Ilustrații în CANVA, Colaje.

Felicitări elevilor pentru creativitate și sinceritate în
exprimare!

Titlul lucrării: Nu abandona ! Să rămânem împreună la școală!
Secțiunea : I Workshop Expoziție , a . Creație plastică
Nume, prenume elev: Vișan Ciprian
Clasa: aVI-a E Școala Gimn. Acad. Marin Voiculescu
Localitatea : Giurgiu Județul: Giurgiu
Coordonator: prof. Gheorghe Alina

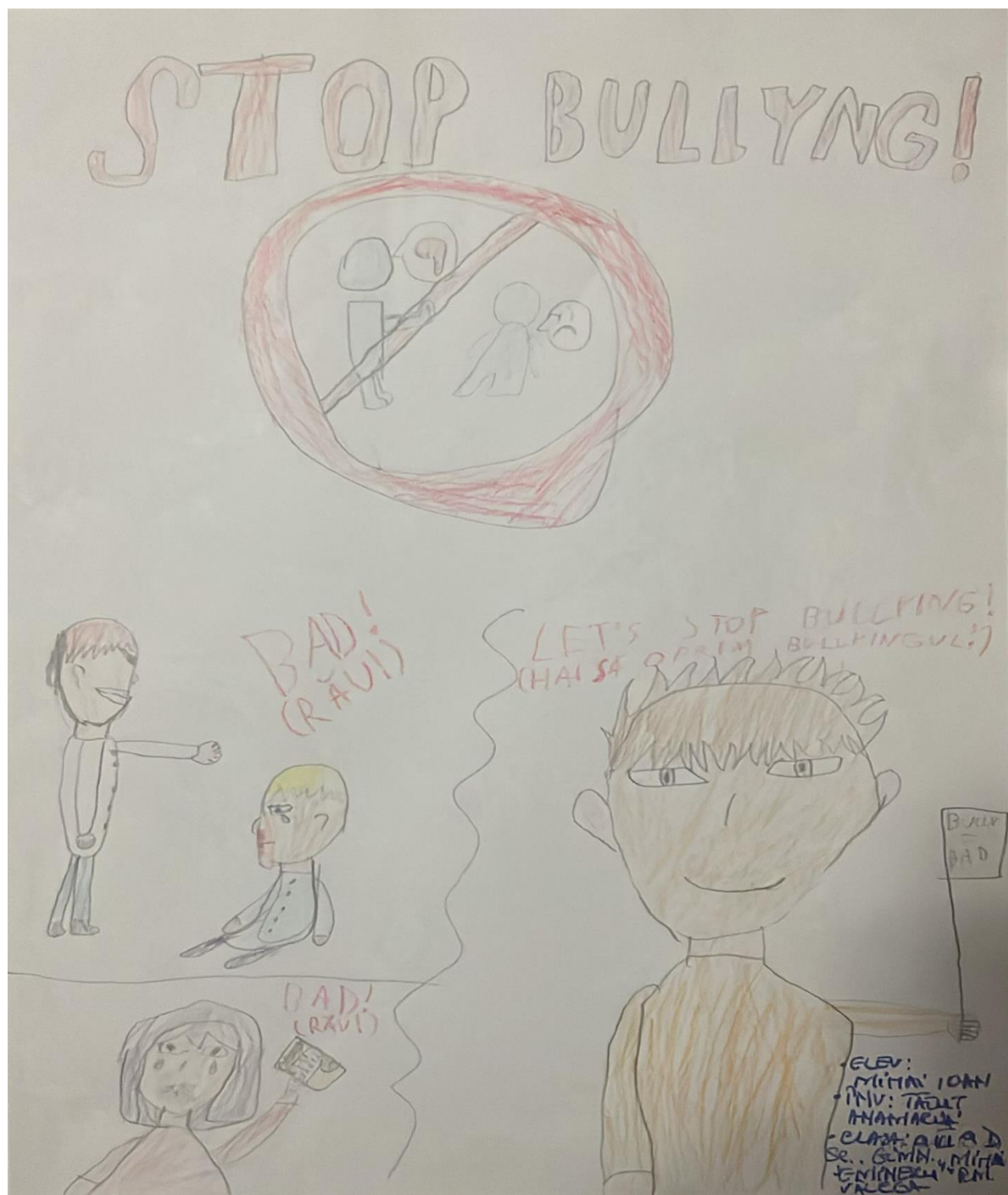

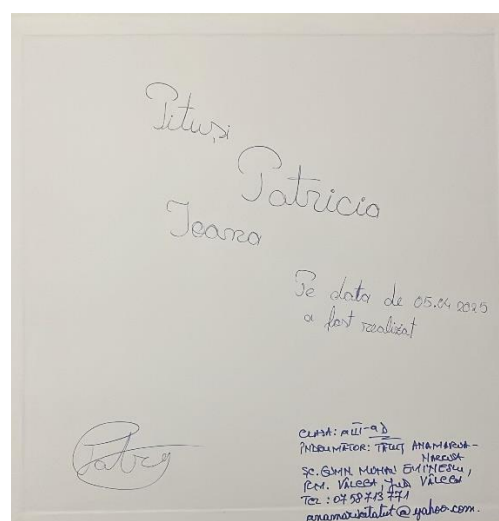
NU ABANDONA! SĂ RĂMÂNEM ÎMPREUNĂ LA ȘCOALĂ!

Titlul lucrării: Nu abandona ! Să rămânem împreună la școală!
Secțiunea : I Workshop Expoziție , a . Creație plastică
Nume, prenume elev: Vișan Ciprian
Clasa: aVI-a E Școala Gimn. Acad. Marin Voiculescu
Localitatea : Giurgiu Județul: Giurgiu
Coordonator: prof. Gheorghe Alina

NU ABANDONA! SĂ RĂMÂNEM ÎMPREUNĂ LA ȘCOALĂ!

Cum ar putea arata viitorul

PROIECT REALIZAT DE MANAFU STEFAN

Unii oameni ar spune ca asa ar arata viitorul.

Acesta ar fi un caz negativ, in care inteligenta artificiala ar lua stapanire lumea.

Eu, insa vreau doar ca toata lumea sa se inteleaga bine si sa fie pace

CUM VAD EU LUMEA DE MAINE...

Sincer? Nu vad o lume care sa arate altfel decat cea in care traiesc azi. Nu-mi doresc o lume in care sa lipseasca nefericirea pentru ca asa nu as afla niciodata ce este fericirea, nu imi doresc o viata imuna la orice boala caci asa nu ar exista bucuria simplei sanatati, sincer nu as vrea sa vad o lume cu oameni nemuritori, fiindca atunci iubirea cea nascatoare de viata ar disparea.....

Insa ceea ce mi-as dori din suflet sa vad in lumea de maine este bunatatea, respectul, empatia...Mi-as dori sa ies pe strada sa privesc in jur si sa vad ca lumea zambeste, sa pot vindeca lumea de boala nepasarii , mi-as dori sa ne putem uita unii in ochii celorlanti si sa zambim, sa ne oferim toata afectiunea , sa ne imbratisam fara sa tinem cont de nimic....

Desi prezentul este unul frumos acum pentru mine, deoarece sunt copil si nu ma confrunt cu greutatile vietii, sunt inconjurat de dragoste si iubire, sunt ferit de orice greu , sunt constient ca parintii mei fac eforturi mari pentru mine si familia noastra, asa ca imi permit sa visez si sa imi imaginez o lume de maine mai buna, o lume perfecta , dar niciodata visarea nu trebuie sa inlocuiasca trairea...daca ma pierd in imaginatie risc sa pierd clipele frumoase care fac parte din prezent, cu toate durerile si bucuriile lui....

"Îți trăiești viața astăzi,
Nu mâine,
și cu siguranță nu ieri."

John Grisham

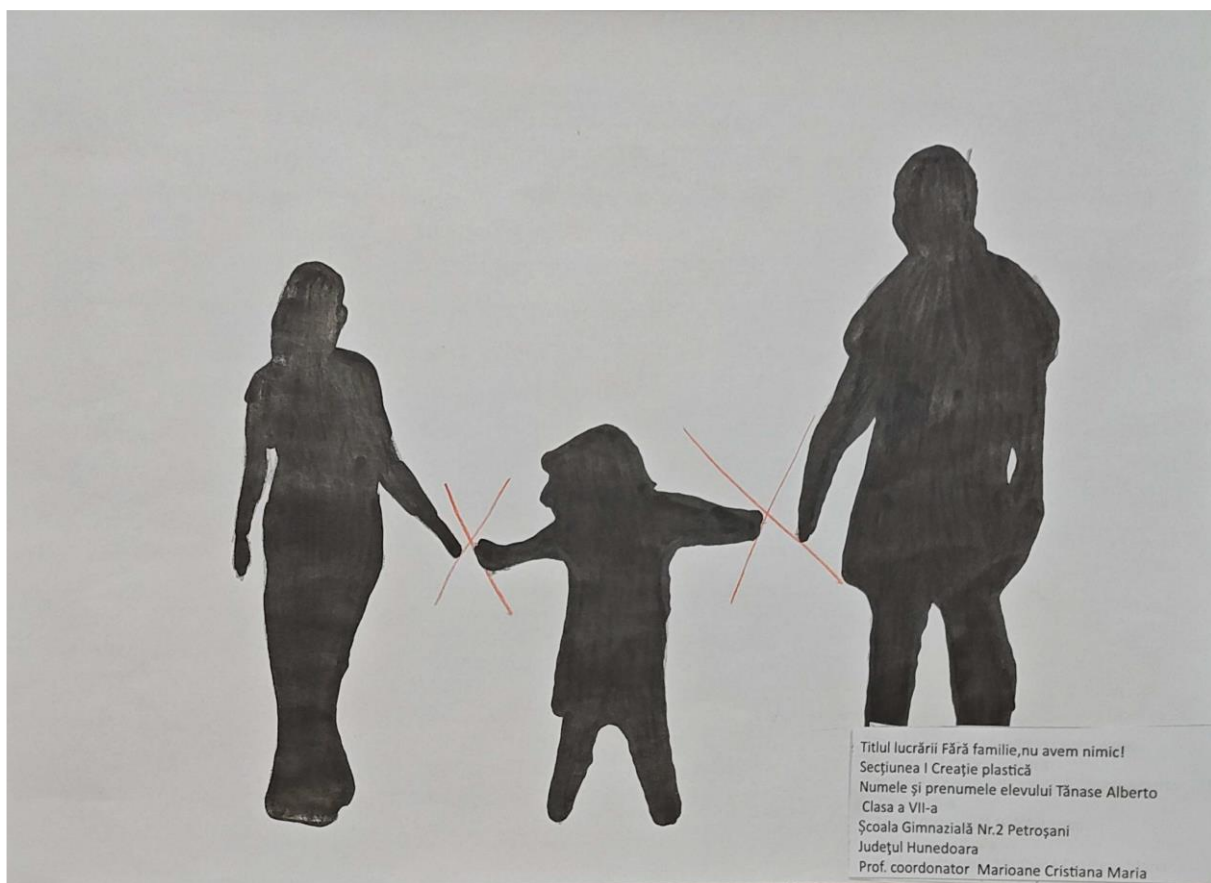
Pentru mine lumea de maine este una mai buna, cel putin asa mi-o imaginez, o lume in care sper ca omul va ajunge sa inteleaga ca nu el este stapanul lumii, ci doar o componenta a ei, alaturi de tot ceea ce este viu, spiritual sau pur si simplu material....O lume in care omul sa ridice privirea si sa se uite mai des spre cer, sa inteleaga ca viata e numai una , si ca ciclul vietii este acelasi pentru toti....Ne nastem, traim si murim , bogat sau sarac.....

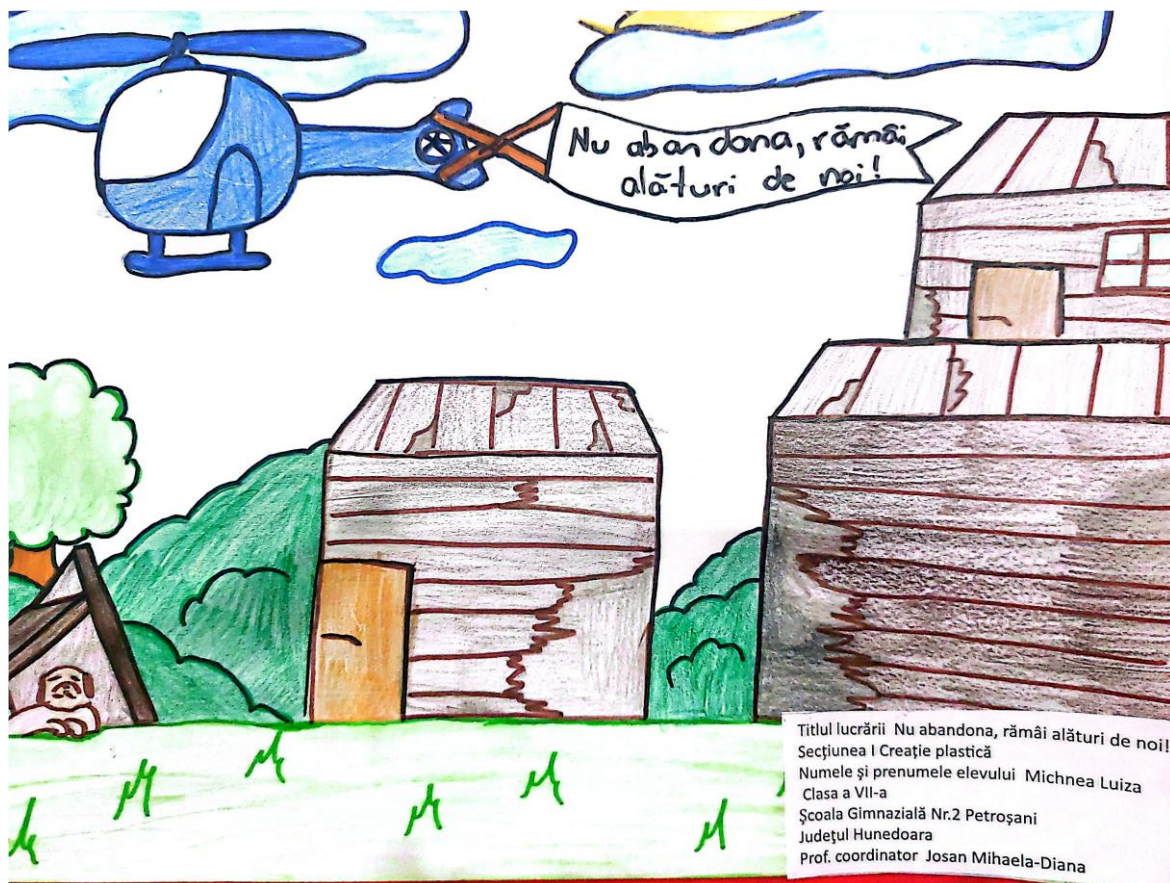

Titlul lucrării Nu abandona școala
Secțiunea I Creație plastică
Numele și prenumele elevului Șoteică Alexia
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.2 Petroșani
Județul Hunedoara
Prof. coordonator Marioane Cristiana Maria

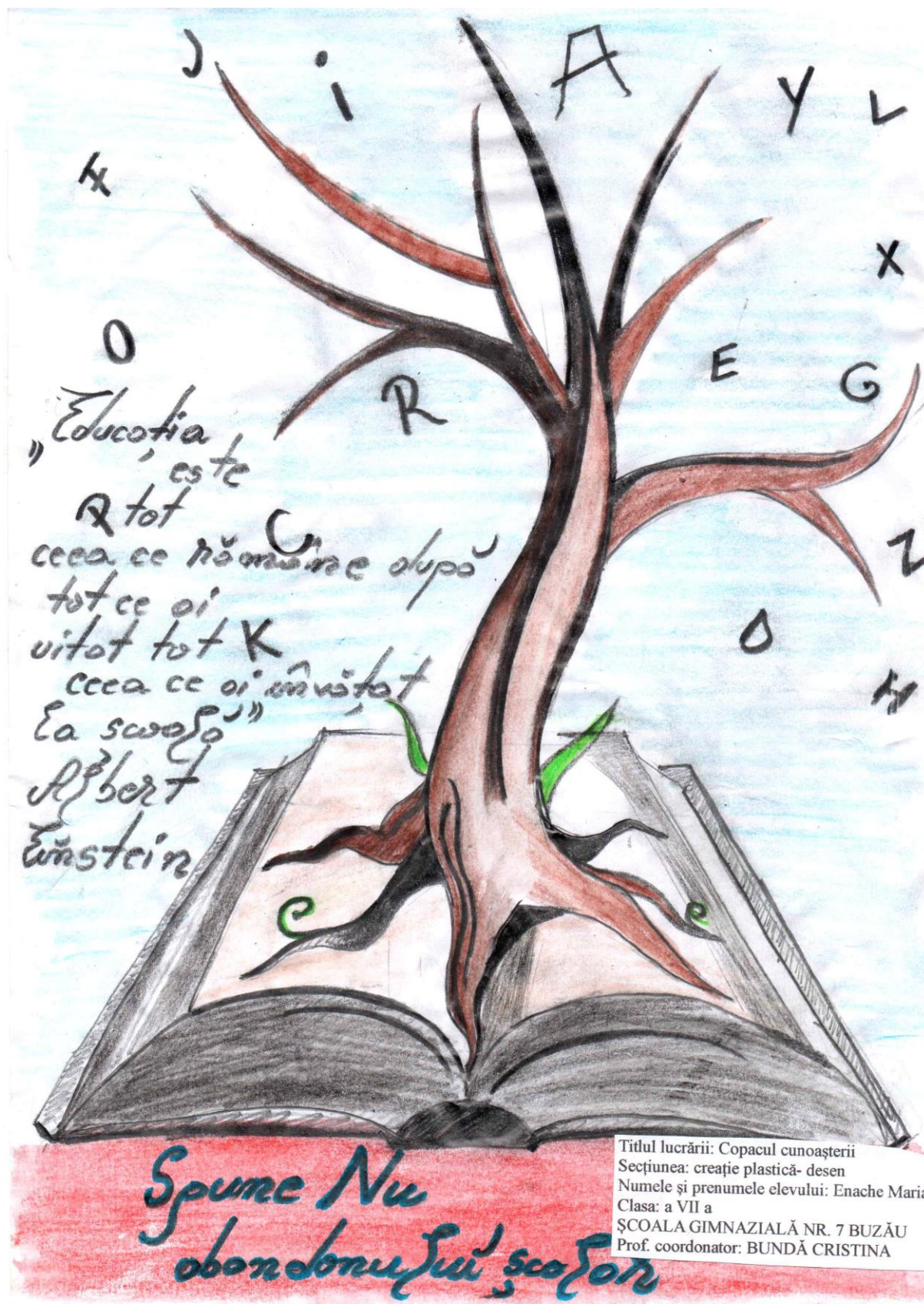

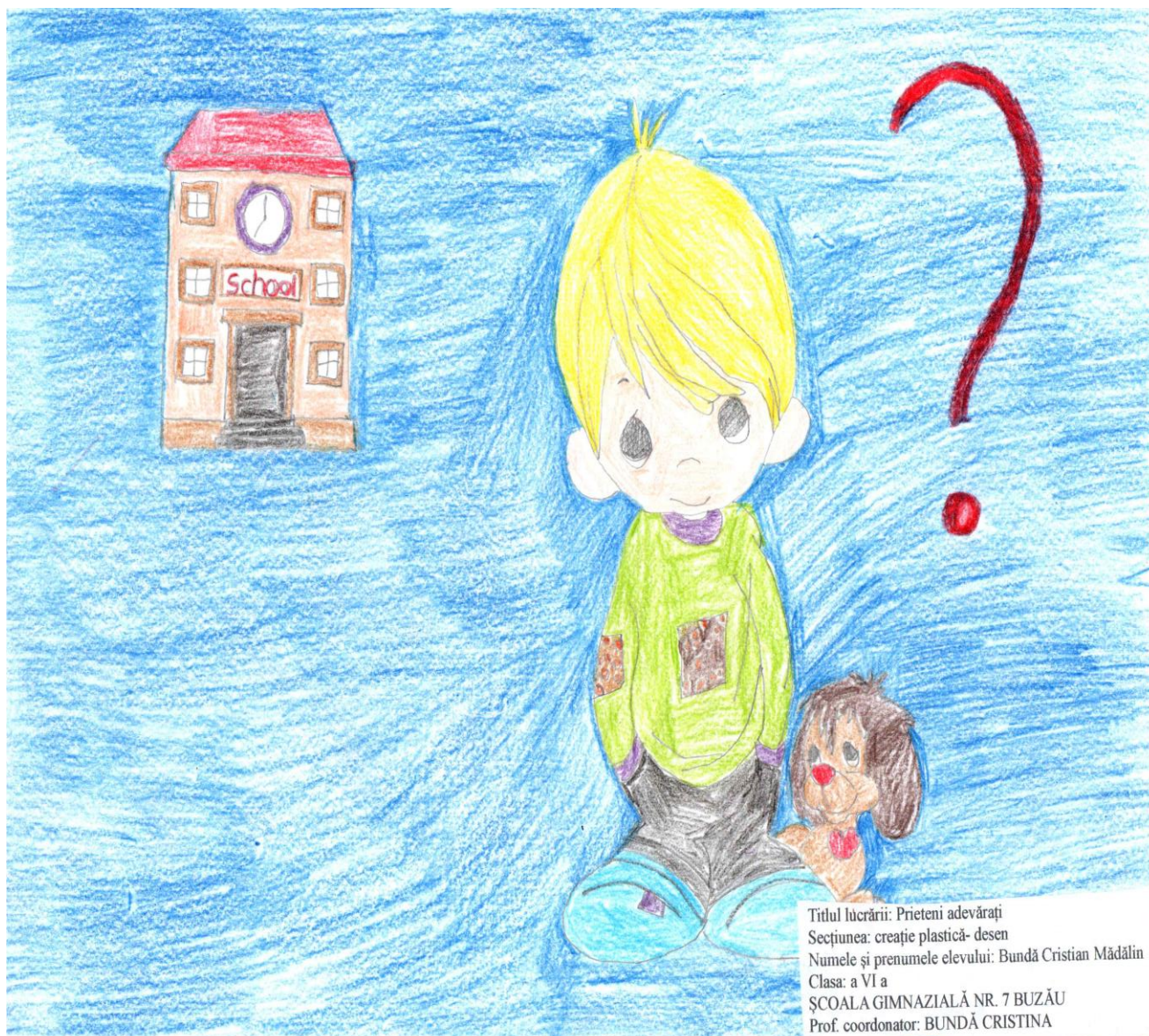

Titlul lucrării: Copiii și școala
Secțiunea: creație plastică- desen
Numele și prenumele elevului: Mirică David
Clasa: a VI a
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 7 BUZĂU
Prof. coordonator: BUNDĂ CRISTINA

Titlul lucrării: Prieteni adevărați
Secțiunea: creație plastică- desen
Numele și prenumele elevului: Bundă Cristian Mădălin
Clasa: a VI a
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 7 BUZĂU
Prof. coordonator: BUNDĂ CRISTINA

Titlul lucrării: Nu abandona școla.
Secțiunea : Creație plastică - desen
Numele și prenumele: Bălăjel Daria
Clasa : a VI a
Școala : Gimnazială nr.7 Buzău
Județul: Buzău
Profesor coordonator : Deleanu Eugen

ABANDORUL SCOLAR

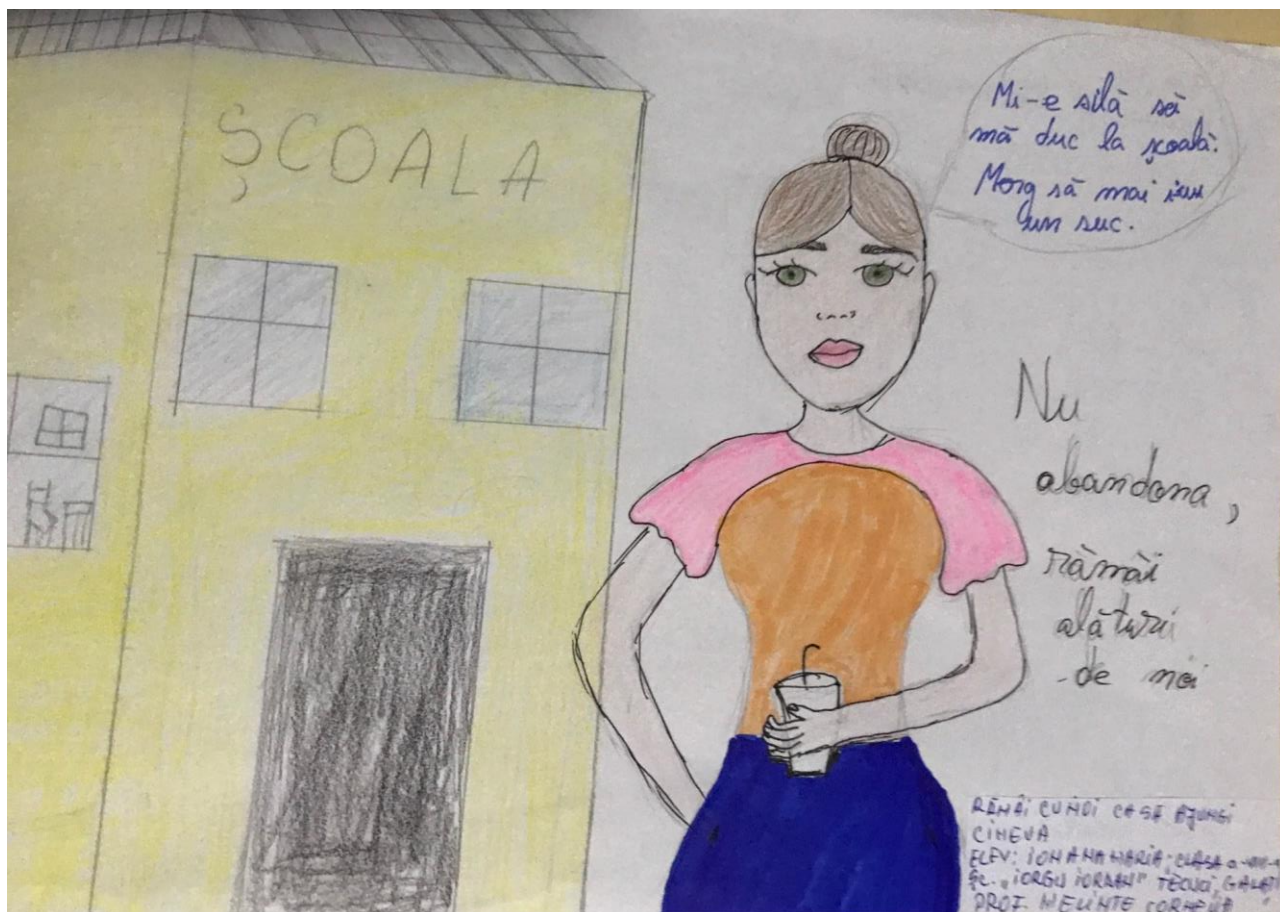

Titlul lucrării : Abandonul școlar.
Secțiunea : Creație plastică- pictura
Numele și prenumele : Nicolae Maria
Clasa : a VI a
Școala : Gimnazială nr.7 Buzău
Județul : Buzău
Profesor : Deleanu Eugen

Titlul lucrării: Abandonul școlar
Secțiunea : Creație plastică - pictura
Numele și prenumele: Aanei Cristina
Clasa : a VI a
Școala : Gimnazială nr.7 Buzău
Județul: Buzău
Coordonator : Delia Fuga

NU ABANDONA ȘCOALA!!!!!!
SĂ ÎNVĂȚĂM ÎMPREUNĂ LA ȘCOALĂ!!!!

PÎTU IONUȚ
CLASA A VI⁺_m⁹ E

I ♥ SCHOOL EDUCAȚIE PENTRU TOȚI

FĂRĂ EDUCAȚIE
VISELE RĂMÂN VISE

SPUNE NU
ABANDONULUI

Liceul „Regina Maria” Dorohoi

ABANDONUL ȘCOLAR - cauze și modalități de prevenire

Prof. coord.:
Hrițcu Gabriela Loredana

Elev:
Cojocariu Andreea Manuela
Clasa a XI a F

împreună pentru copii

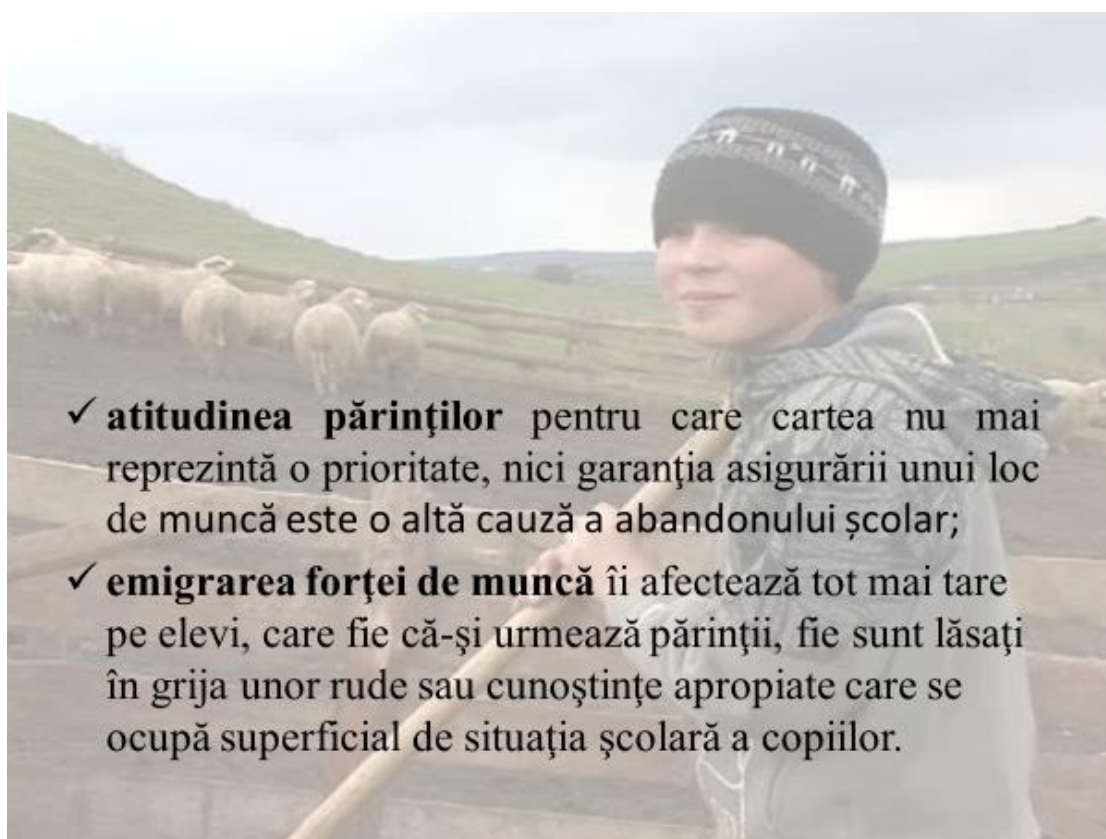
Introducere:

O educație adevărată, reală se fundamentează în familie, apoi ea se continuă în grădiniță și școală. În primul rând, ea se realizează prin puterea exemplului. O bună intervenție a cadrului didactic prin însuși procesul educativ pe care-l desfășoară cu copiii poate constitui un mijloc de prevenire a abandonului școlar, care a devenit din ce în ce mai frecvent.

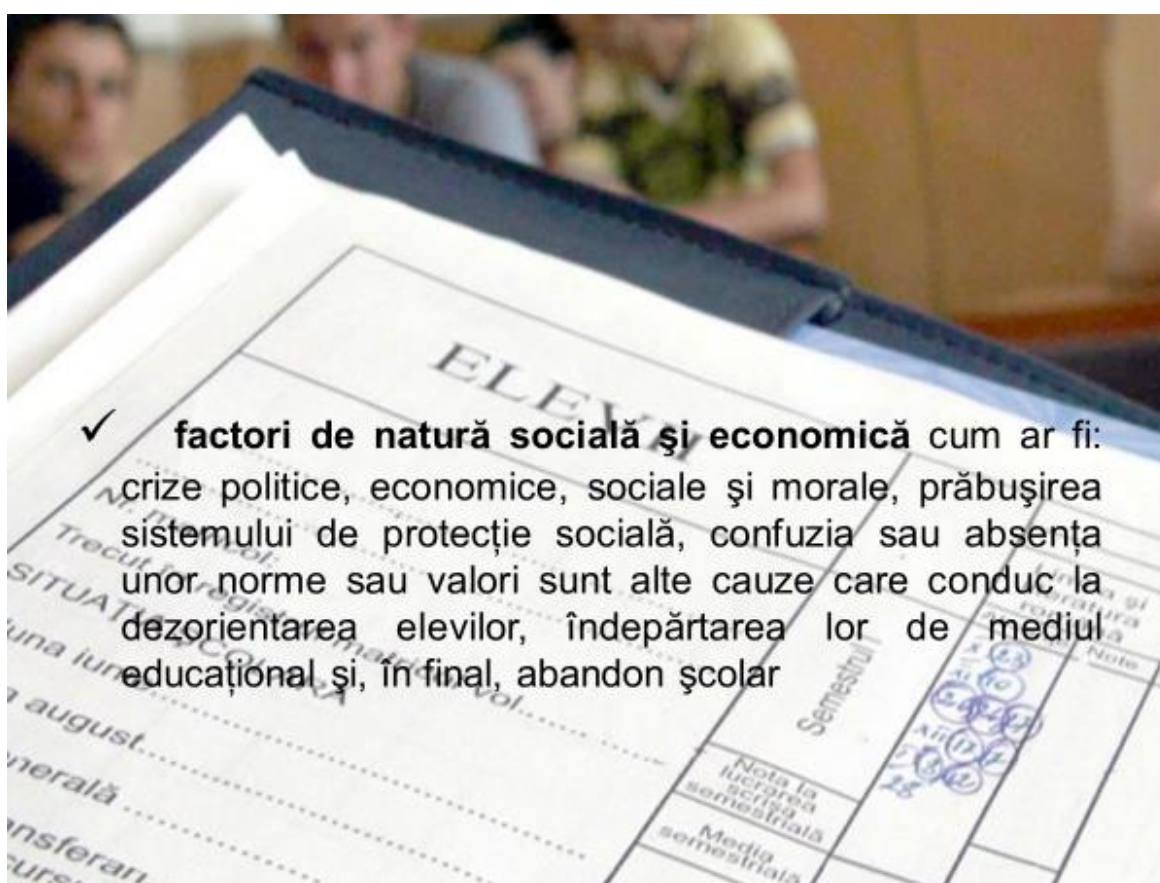
- ✓ **cultura de origine a elevilor** –una dintre cele mai importante variabile în reușita sau eșecul școlar și profesional al elevului.

Este foarte importantă atitudinea familiei în raport cu școala. Există și cazuri în care părinții încurajează să încalce normele valorilor școlare prin atitudinea lor față de școală.

- ✓ **atitudinea părinților** pentru care cartea nu mai reprezintă o prioritate, nici garanția asigurării unui loc de muncă este o altă cauză a abandonului școlar;
- ✓ **emigrarea forței de muncă** îi afectează tot mai tare pe elevi, care fie că-și urmează părinții, fie sunt lăsați în grija unor rude sau cunoștințe apropiate care se ocupă superficial de situația școlară a copiilor.

- ✓ **climatul familial** are un rol hotărâtor în cauzele de abandon școlar. Astfel, dezorganizarea vieții de familie, consecință a divorțului, climatul familial conflictual și imoral, excesiv de permisiv, divergența metodelor educative și lipsa de autoritate a părinților, atitudinea rece, indiferentă sau, dimpotrivă, tiranică a acestora sunt alte câteva aspecte care conduc spre abandonul școlar.

-
- ✓ **factorii de natură educatională:** insubordonare față de normele și regulile școlare, chiul, absenteism, repetenție, motivații și interese slabe în raport cu școala, greșelile dascălilor (de atitudine și relaționare, competența profesională, autoritate morală) au și ei un rol important în apariția fenomenului de abandon școlar.

- ✓ **anturajul de proastă calitate** debusolează elevii cu un psihic labil datorat unor carențe din copilărie; dorința de a scăpa de sub tutela educațională sau familială, dorința de a capta obiecte, haine sau mâncare prin căi ocolite, necurate reprezintă cauze pentru care elevul abandonează școala.

Date fiind aceste cauze se impun măsuri de prevenire a abandonului școlar:

- **psiho-pedagogice și psiho-sociologice** – care urmăresc cultivarea unor relații interpersonale adecvate pentru realizarea unei inserții socio-familiale pozitive;
- **socio-profesionale** – ele decurg din măsurile psiho-pedagogice și psiho-sociale;
- **psihiatrice** - depistarea precoce a minorilor cu diferite probleme caracteriale, comportamentale, emoționale, tendințe agresive;
- **juridico-sociale** – aceste măsuri permit creșterea gradului de influențare socială prin popularizarea legilor și prin propaganda juridică, în general.

- Educația este o nevoie a epocii noastre.
Depinde de fiecare în parte, de
responsabilitatea și implicarea tuturor ca ea
să devină o realitate din care fiecare să
învețe și să se dezvolte.

NU ABANDONA ȘCOALA!

O ȘANSA ÎN PLUS!, Secțiunea I
FLĂMÂND ESTERĂ, C/S. IV,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ORȘOVA,
Județ. TIMIȘ
HEGYES OTILIA TEDDORA

Nu abandona
Rămăi atături de noi

2.

EDUCAȚIA E CEA MAI PUTERNICĂ
ARMĂ, SPUNE NU ABANDONĂMI!
Secțiunea I
POPESCU RARES AMUREI, OS. IV
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ORDOARA,
Județ. TIMIȘ
HEGYES OTILIA TEODORA

19%

DIN POPULAȚIE
NU MERGE LA
ȘCOALĂ

SPUNE

PREVENIREA
ABANDONULUI
DIN ȘCOALĂ

NU
ABANDONULUI
ȘCOLAR

ȘCOALA CUI FLORI, SECȚIUNEA I
KINCUI ANGHIEL IOAN
CLȘ. I, ȘCOALA GIMNABATA
ORTȘOARA, JUDEȚUL TIMIȘ
94. POZIȚIA ALINIA

CE ESTE „ABANDONUL ȘCOLAR”?

Abandonul școlar constă în încetarea frecventării școlii, părăsirea sistemului educativ indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înaintea obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii actului de studii început

ABANDONUL ȘCOLAR POATE SĂ APARĂ DIN CAUZA:

➤ Probleme personale sau familiale

➤ dificultăți de învățare

➤ situație socio-economică fragilă

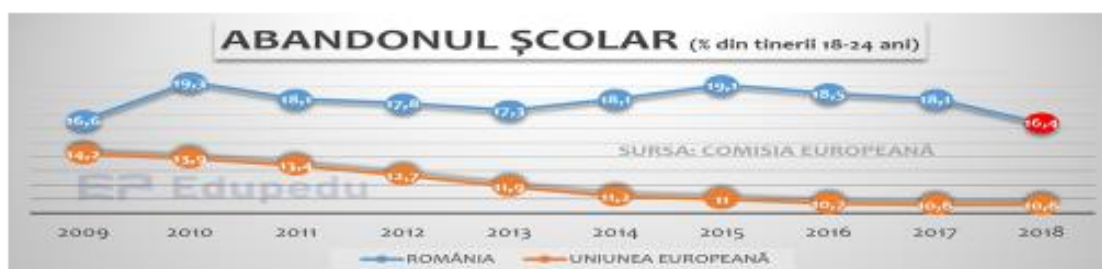

ALTE MOTIVE:

- Pentru părinți “cartea nu mai reprezintă o prioritate”, nici garanția asigurării unui loc de muncă
- modelul educațional oferit de părinți sau de frații mai mari care sunt poate mai influenți
- Anturajele
- intrarea pe piața muncii

UN STUDIU ASUPRA „ABANDONULUI ȘCOLAR”

- **România** a avut în ultimii ani rate foarte mari ale abandonului școlar (rata de părăsire timpurie a școlii), ajungând la un vârf de 19,3% în 2010 după care a urmat o ușoară scădere la 17,3% în 2013 și a urcat apoi la 19,1% în 2015. În 2018, în schimb, abandonul școlar (16,4%) a coborât cu aproape două procente față de 2017 (18,1%). Este cel mai mic procent al abandonului școlar din ultimul deceniu.

CARE SUNT CONSECINȚELE LUI?

Primele consecințe a abandonului școlar sunt:

- **Un viitor nefavorabil**
- **Posibilitatea găsirii jobului dorit**
- **O imagine care nu îți poate reflecta adevărata valoare**

DE CE ESTE BINE SĂ ÎȚI TERMINI STUDIILE?

Dezavantajele neterminării studiilor :

Un job nedorit X

O viață deficitară X

Frecvența întrebare „Oare cum ar fi fost dacă terminam studiile?”

X

NU ABANDONAȚI ȘCOALA

- ! Dacă vă doriți o viață ușoară
- ! Un job dorit
- ! Mașina visurilor
- ! O locuință plăcută

Nu renunțați la studii!

ABANDONUL SCOLAR

ELEVA PĂDURE CĂTĂLINA GABRIELA,
CLASA A 11 A
LICEUL TEHNOLOGIC „VIRGIL MADGEARU”
ROȘIORI DE VEDE
PROFESOR: VIȘINICĂ DANIELA

O MARE
PROBLEMA!!!

Potrivit celui mai recent raport eurostat, **românia este a treia țară din Uniunea Europeană în ceea ce privește abandonul școlar**. Pe tristul podium, alături de noi se află Malta și Spania. La polul opus, țările cu cea mai mică rată sunt Croația, Polonia și Slovenia.

DOAR MALTEZII ȘI SPANIOLII NE ÎNTREC LA ABANDONUL ȘCOLAR

Topul țărilor din UE în funcție de rata abandonului școlar

Tara	Rata abandonului școlar (%)		Tara	Rata abandonului școlar (%)		Tara	Rata abandonului școlar (%)		Tara	Rata abandonului școlar (%)	
	2014	2013		2014	2013		2014	2013		2014	2013
Croația	2,7	4,5	Suedia	6,7	7,1	Olanda	8,6	9,2	M. Britanie	11,8	12,3
Slovenia	4,4	3,9	Cipru	6,8	9,1	Grecia	9,0	10,1	Bulgaria	12,9	12,5
Polonia	5,4	5,6	Irlanda	6,9	8,4	Finlanda	9,5	9,3	Italia	15,0	16,8
Cehia	5,5	5,4	Austria	7,0	7,5	Germania	9,5	9,8	Portugalia	17,4	18,9
Lituania	5,9	6,3	Danemarca	7,7	8,0	Belgia	9,8	11,0	România	18,1	17,3
Luxemburg	6,1	6,1	Letonia	8,5	9,8	Estonia	11,4	9,7	Malta	20,4	20,5
Slovacia	6,7	6,4	Franta	8,5	9,7	Ungaria	11,4	11,9	Spania	21,9	23,6

SURSA: Eurostat

DIN ACEASTA CAUZA TREBUIE SA VORBIM CU COPIII PENTRU A-I ÎNCURAJA. DIN CAUZA ACESTOR AGRESIUNI PSIHICE CAT SI FIZICE MULTI COPIII ALEG SA PĂRĂSEASCĂ ȘCOALA, ODATA CU ACEASTA DECIZIE RENUNTANT SI LA O VIATA DECENTA IN VIITOR

ONG: Mai puțin de 9% dintre copiii români săraci pot avea performanțe la școală.

Aproximativ 19,7% dintre copii români trăiesc în deprivare materială severă – cea mai ridicată rată din UE, media UE fiind de 6,6%. În plus, peste 32% trăiesc sub pragul de sărăcie.

**„UN OM EDUCAT SE
DEOSEBEȘTE DE UN
OM NEEDUCAT, ASA
CUM UN OM VIU SE
DEOSEBEȘTE DE UN
OM MORT.” –
ARISTOTEL**

DA, PENTRU EDUCAȚIE !

ELEV NĂSTASE CLAUDIU GABRIEL, 12 C,
LICEUL TEHNOLOGIC „VIRGIL MADGEARU”, ROȘIORI DE VEDE
PROFESOR IORDACHE ANA MARIA CĂRMEN

CE ESTE ABANDONUL ȘCOLAR?

- Abandonul școlar reprezintă conduita de evaziune definitivă ce constă în încetarea frecvenței școlii, părăsirea sistemului educativ indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înaintea obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii actului de studii început. Elevii care abandonează școala sunt cei care s-au făcut remarcăți pentru absenteism și alte dificultăți de comportament, pentru care au fost sancționați în repetate rânduri în școală.
- Abandonul școlar reprezintă o problemă gravă cu care se confruntă societatea contemporană; școala a ajuns să fie abandonată, înainte de toate, pentru că în ziua de azi nu contează în ierarhii, nu e percepută ca valoare în sine; atât copiii, cât și elevii nu mai consideră școala un viitor.

Cauzele psihopedagogice ale abandonului școlar

FACTORII CARE FAVORIZEAZĂ ABANDONUL ȘCOLAR

- **Modelul educațional oferit de părinți.** Cel mai adesea, elevii care ajung să renunțe la educație provin din familii în care părinții nu au mai mult de opt clase. Există însă și excepții. Există însă destul de frecvent elevi aflați în situații de abandon care își doresc să își completeze educația "măcar până la 10 clase", ca să aibă o calificare, astfel încât să nu ajungă ca părinții, simpli zilieri, fără mari șanse de reușită în viață.
- **Dificultățile materiale.** Familiile numeroase, dezorganizate, lipsite de resurse, au probleme în a asigura îmbrăcăminte adecvată tuturor copiilor și resimt uneori nevoia de forță de muncă.

- **Dezorganizarea familiei** atrage după sine dificultăți materiale. Divorțul, alcoolismul, violența în familie sunt semne ce preced adesea decizia de abandon.
- **Norma mariajul timpuriu** acționează ca un factor care împiedică continuarea educației, mai ales în comunitățile rurale.
- **Apariția unui copil** tinde să fie o caracteristică a unor comunități, mai degrabă decât un act individual.
- **Factorii de natură educațională:** insubordonare față de norme și regulile școlare, chiul, absenteism, repetenție, motivații și interese slabe în raport cu școala.

**COPIII
NU MERG
LA ȘCOALĂ**

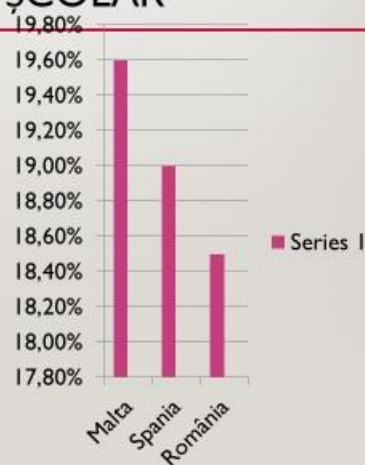
În România, **282 000 de copii**
nu frecventează școala – unul din 12 copii
cu vârsta între 7 și 17 ani.

#EndofChildhood

ROMÂNIA ESTE ÎN TOP 3 ȚĂRI UE LA ABANDON ȘCOLAR

- România a avut în anul 2016 a treia cea mai mare rată de părăsire timpurie a școlii de către tinerii cu vârste de 18-24 de ani, dintre statele UE, arată o statistică a Eurostat.
- Cea mai mare rată de abandon școlar din 2016, se înregistrează în Malta 19,60%, urmată de Spania cu o rată de 19% și de România cu 18,50%.

HARTA ABANDONULUI ȘCOLAR PE JUDEȚE

PRINCIPALELE OBIECTIVE ÎN CADRUL UNUI PROGRAM DE PREVENIRE A ABANDONULUI ȘCOLAR:

- identificarea elevilor aflați în abandon sau risc de abandon școlar în vederea menținerii acestora în sistemul învățământului guvernamental de zi;
- implicarea sistemului familial în reabilitarea școlară și socială a elevului;
- creșterea gradului de implicare a comunității locale în soluționarea situațiilor de abandon școlar sau a situațiilor ce prezintă risc de abandon școlar.

MĂSURI DE PREVENIRE A ABANDONULUI ȘCOLAR:

- psiho-pedagogice și psiho-sociologice – care urmăresc cultivarea unor relații interpersonale adecvate pentru realizarea unei inserții socio-familiale pozitive;
- socio-profesionale – ele decurg din măsurile psiho-pedagogice și psiho-sociale;
- psihiatrice – depistarea precoce a minorilor cu diferite probleme caracteriale, comportamentale, emoționale, tendințe agresive;
- juridico-sociale – aceste măsuri permit creșterea gradului de influențare socială prin popularizarea legilor și prin propaganda juridică.

ABANDONUL ȘCOLAR

Abandonul școlar reprezintă conduita de evaziune definitivă ce constă în încetarea frecvenței școlii, părăsirea sistemului educativ indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înainte obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înainte încheierii actului de studii început.

CAUZELE ABANDONULUI ȘCOLAR

Interne: imaturitatea școlară, instabilitatea psiho-afectivă, tulburări de comportament, lipsa motivației, a orientării, a consilierii;

Externe, socio-economice:

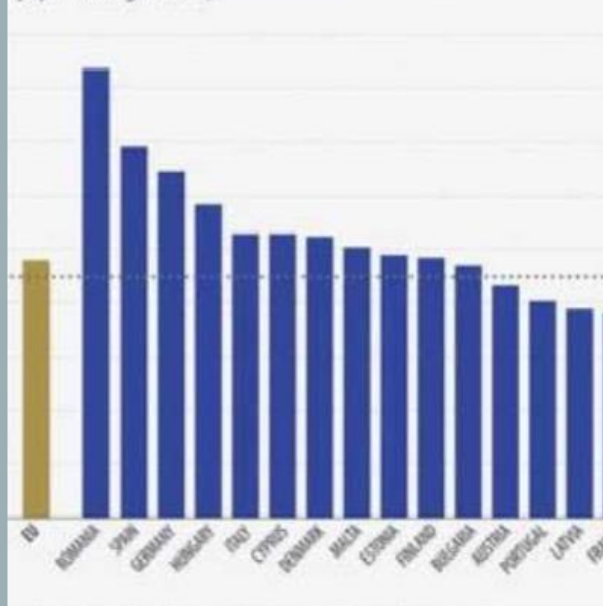
- dificultățile materiale ale familiei, în special cele cu mulți copii,
- lipsa îmbrăcăminte, încălțăminte, a rechizitelor,
- condițiilor precare de locuit,
- familii dezorganizate,
- alcoolismul,
- violența în familie,
- aparitia unui copil
- lipsa sprijinului acordat de către familie la lecții elevului, î
- ncluderea copiilor în activitățile de lucru la câmp,
- munca în familie,
- creșterea fraților mai mici, sau simplul fapt că familia nu înțelege utilitatea absolvirii unui nivel de învățământ.

RATA ABANDONULUI ȘCOLAR

România are cea mai mare rată de abandon școlar (16,6%), urmată de Spania (13,7%) și Germania (12,8%). La polul opus, cele mai mici rate de abandon școlar timpuriu în UE sunt în Croația (2,0%), Polonia/ Grecia (ambele cu 3,7%) și Irlanda (4,0%).

Early leavers from education and training, 2023
(of population aged 18-24)

CONSECINȚELE ABANDONULUI ȘCOLAR

Diminuarea șanselor de a câștiga pe piața muncii precum și a șanselor să fie integrați în forța de muncă;

Cei care și-au întrerupt studiile sunt într-o mult mai mare măsură dependenți de programele de întreținere și ajutor decât restul populației;

Delicvența juvenilă concretizată în furt, violență, încălcarea legilor, comportamentul de grup sau de bandă, cu potențial infracțional;

Persoanele care abandonează timpuriu școala, pe termen mediu și lung afectează direct economia în sensul că vor ajunge să consume mai mult decât plătesc la bugetul de stat;

Abandonul școlar reduce șansele ca, în calitate de cetățean european, persoana respectivă să beneficieze eficient de libera circulație a forței de muncă.

ACȚIUNILE CE POT FI ÎNTREPRINSE PENTRU REDUCEREA RATEI DE ABANDON:

prin facilitarea accesului la educație de la vârste fragede;
 reducerea numărului de elevi cu performanțe slabe și a absențelor nemotivate și recuperare școlară, prin programe de tipul "a doua șansă";
 activități de educație sexuală a elevilor;
 integrarea elevilor cu risc de renunțare la educație și menținerea acestora în sistemul școlar;
 creșterea responsabilizării cadrelor didactice;
 reintegrarea elevilor deja aflați în abandon;
 monitorizarea stării sistemului pentru prevenirea timpurie a crizelor;
 identificarea periodică a modificărilor în ceea ce privește factorii de abandon școlar;
 activități extrașcolare desfășurate în școală;
 organizarea de întreceri între echipe de elevi;
 motivarea pozitivă a participării poate fi dată prin acordare de premii simbolice grupurilor de elevi care sunt mai performante în astfel de acțiuni;

BIBLIOGRAFIE

- www.asociatia-profesorilor.ro/abandonul-scolar-cauze-si-modalitati-de-prevenire.html
- <https://jurnaluldearges.ro/romania-are-cea-mai-mare-rata-a-abandonului-scolar-timpuriu><https://www.dascalidedicati.ro/abandonul-scolar-in-romania/>
- <https://www.scoalaefrumoasa.ro/care-sunt-efectele-abandonului-scolar/>

Abandonul Școlar-cauze și soluții

Elev Stăvărache Florentina Cătălina
Liceul Tehnologic „Virgil Madgearu”,
Roșiori de Vede, Teleorman, cls a X a
Prof Iordache Ana Maria Carmen

Abandonul școlar este ultima fază a insuccesului școlar, acestui termen nefiindu-i necesară o definiție complexă. Insuccesul școlar se definește prin rămânerea în urmă la învățătură a unor elevi. Aceștia nu reușesc să obțină un randament școlar la nivelul cerințelor programelor. Din această cauză, ei nu vor reuși să se adapteze la mediul socio-profesional, la nivelul cerințelor acestuia.

Cauzele abandonului școlar

Cauzele generale ale abandonului școlar sunt de trei tipuri:

- 1. cauze psihoindividuale (anatomo-fiziologice și psihice)** – rar întâlnite în școala noastră;
- 2. cauze pedagogice**
 1. relația profesor-elev,
 2. relațiile dintre elevi,
 3. ritmul muncii școlare,
 4. atitudinea elevilor față de învățătură și muncă,

5. lipsa de motivație a învățării,
6. orientarea școlară și profesională defectuoasă,
7. atmosfera nefavorabilă din școală și societate față de învățură și față de muncă etc.

• **3. cauze socio-familiale**

1. climatul cultural-educativ,
2. familii dezorganizate,
3. dezinteresul părinților,
4. conflicte familiale,
5. atitudinea familiei față de școală,
6. comportamentul prea liberal al părinților,
7. cerințe ce depășesc posibilitățile elevului.

Referindu-ne la cauzele pedagogice, în situația școlii noastre, le putem elimina:

pe cele care se referă la competența cadrelor didactice

pe cele referitoare la atmosfera din școală. Aceasta este favorabilă procesului de învățământ și dezvoltării armonioase a personalității elevilor, în concordanță cu nevoile și cu posibilitățile fiecăruia.

3

Personal, consider că vina aparține în exclusivitate contextului social în care ne aflăm. Atitudinea negativă a unor elevi față de învățură și muncă este urmarea lipsei motivației. Aceasta este cauzată de problemele familiei care nu întrezăresc o rezolvare: lipsa unui loc de muncă, lipsa banilor, conflictele generate de acestea, atitudinea familiei față de școală etc.

Măsuri de prevenire a abandonului școlar

- psiho-pedagogice și psihosociologice (urmăresc cultivarea unor relații interpersonale adecvate pentru realizarea unei inserții socio-familiale pozitive);
- socio-profesionale – ele decurg din măsurile psiho-pedagogice și psihosociale, urmărind prevenirea riscurilor de abandon;
- psihiatrice (depistarea precoce a minorilor cu diferite probleme caracteriale, comportamentale, emoționale, tendințe agresive);
- juridico-sociale – aceste măsuri permit creșterea gradului de influențare socială prin popularizarea legilor și prin propagandă juridică, în general.

Demersuri și acțiuni

Comunitățile școlare analizate din perspectiva absenteismului și abandonului școlar propun o serie de demersuri/acțiuni pe care le-au aplicat și au dat roade sau consideră că ar putea fi utile în lupta împotriva acestor două fenomene din educație:

- activități de identificare a copiilor aflați în abandon sau risc de abandon școlar, urmate de măsuri de implicare a familiei în reabilitarea școlară și socială a elevului;
- informarea imediată a părinților cu privire instalarea fenomenului de absenteism școlar;
- discuții purtate, atât cu părinții, cât și cu copiii acestora de către psihologul/consilierul școlar;
- înștiințări privind absențele înregistrate transmise către părinți, la fiecare sfârșit de semestru școlar;

Organizarea semestrială a lectoratelor cu părinții cu implicarea mediatorului școlar, a psihologului școlii, a preotului, a polițiștilor, a reprezentanților autorităților locale;

- activități pentru îmbunătățirea modului de relaționare și a comunicării părinți – copii
 - ex: cu privire la consecințele în plan emoțional ale violenței asupra copiilor;
- activități cu părinții, la nivelul școlii, sau în cadrul orelor de dirigiență
 - ex: cu tema „De ce chiulesc de la școală?”;
- activități de sprijinirea copiilor pentru a face față dificultăților școlare;
- menținerea în clasă a unei atmosfere care să asigure satisfacerea trebuinței de siguranță afectivă pentru toți elevii;
- metode de predare – învățare atractive;

5

Concluzii

- Comunitățile școlare analizate concluzionează următoarele:
 1. Absenteismul și abandonul școlar sunt fenomene cu cauze multiple, dar cele mai multe cauze sunt legate de problemele familiilor.
 2. Datorită abandonului școlar tinerii și adulții de astăzi sunt obligați să muncească la negru sau „cu ziua”, fără a se putea angaja cu carte de muncă pe termen lung. Astfel se propagă mai departe starea de sărăcie în propriile familii și modelul părinților fără educație și fără perspectivă.
 3. Eforturile școlii și ale asistentului social din comunitate sunt zadarnice fără colaborarea familiei.
 4. O primă condiție a prevenirii absenteismului școlar este aceea a sesizării din timp a primelor semne de manifestare ale fenomenului, urmate de foarte bună colaborare între cadrele didactice de la clasă (consiliul clasei) și părinții elevilor.
 5. În tot acest proces continuu și consecvent de prevenire și combatere a abandonului școlar, cei trei poli de acțiune ȘCOALA – FAMILIA – COMUNITATEA trebuie să unească forțele pentru binele, dezvoltarea și bunăstarea generațiilor prezente și viitoare de elevi.

6

Bibliografie

1. Wikipedia
2. <https://acced.isjtulcea.ro/wp-content/uploads/2019/02/Absenteism-si-abandon-scolar-in-comunitatile-din-proiect>

Abandonul Școlar în România

elev: Ungureanu Codruț Ionuț
clasa a 7-a
Liceul Special pentru Deficienți de Vedere Buzău
prof. coordonator Dașu Narcisa

Made with **GRAMMA**

Contextul Educațional Românesc

Abandonul școlar reprezintă părăsirea sistemului de învățământ și ale oricăror raporturi cu școala, înaintea obținerii unei calificări profesionale.

România înregistrează una dintre cele mai mari rate de abandon școlar din Uniunea Europeană. Cu 15,6% în 2022, fenomenul afectează profund dezvoltarea socială și economică a țării.

3.47M

Elevi și Studenți

În sistemul educațional românesc 2023-2024

15.6%

Rata Abandonului

Abandon școlar prematur în 2022

1.2%

Scădere Anuală

Tendință descendentă față de anul anterior

Made with GAMMA

Strategii de Intervenție

Sprijin Social

Programe de burse și ajutoare.

Masa gratuită și transport școlar.

Suport pentru familiile vulnerabile.

Adaptarea Curriculumului

Programe flexibile de învățare.

Integrarea competențelor practice.

Legătura cu piața muncii.

Implicarea Comunității

Parteneriate școală-comunitate.

Consiliere educațională specializată.

Monitorizarea prezenței elevilor.

Made with GAMMA

Prioritățile pentru Viitor

Intervenție Timpurie

Identificarea riscurilor din timp.

Sistem de avertizare pentru abandon.

Măsuri preventive personalizate.

Investiții Strategice

Modernizarea infrastructurii școlare.

Formarea continuă a cadrelor didactice.

Tehnologie educațională avansată.

Monitorizare Continuă

Sistem național de urmărire.

Evaluări regulate ale progresului.

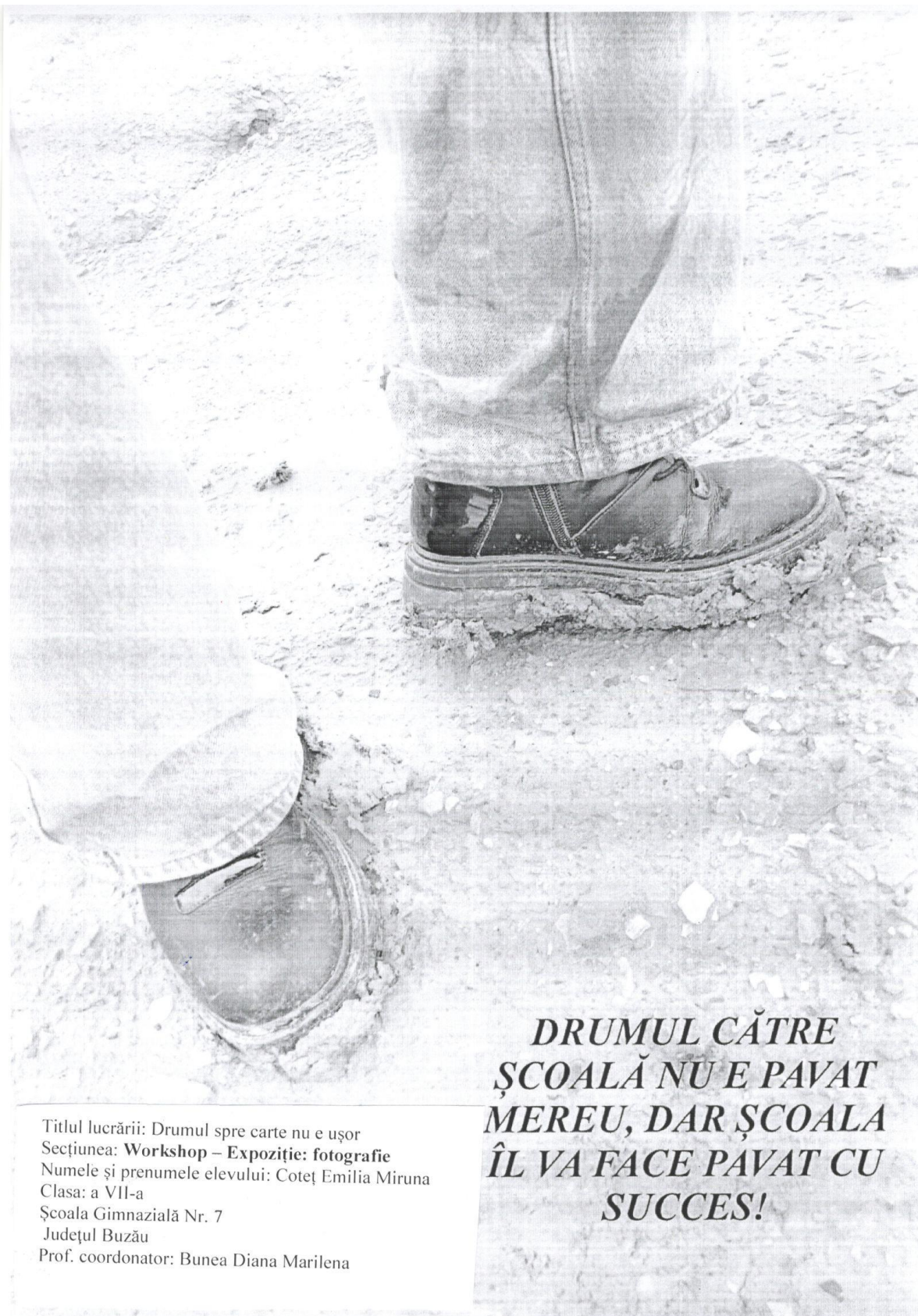
Adaptarea strategiilor în timp real.

Made with GAMMA

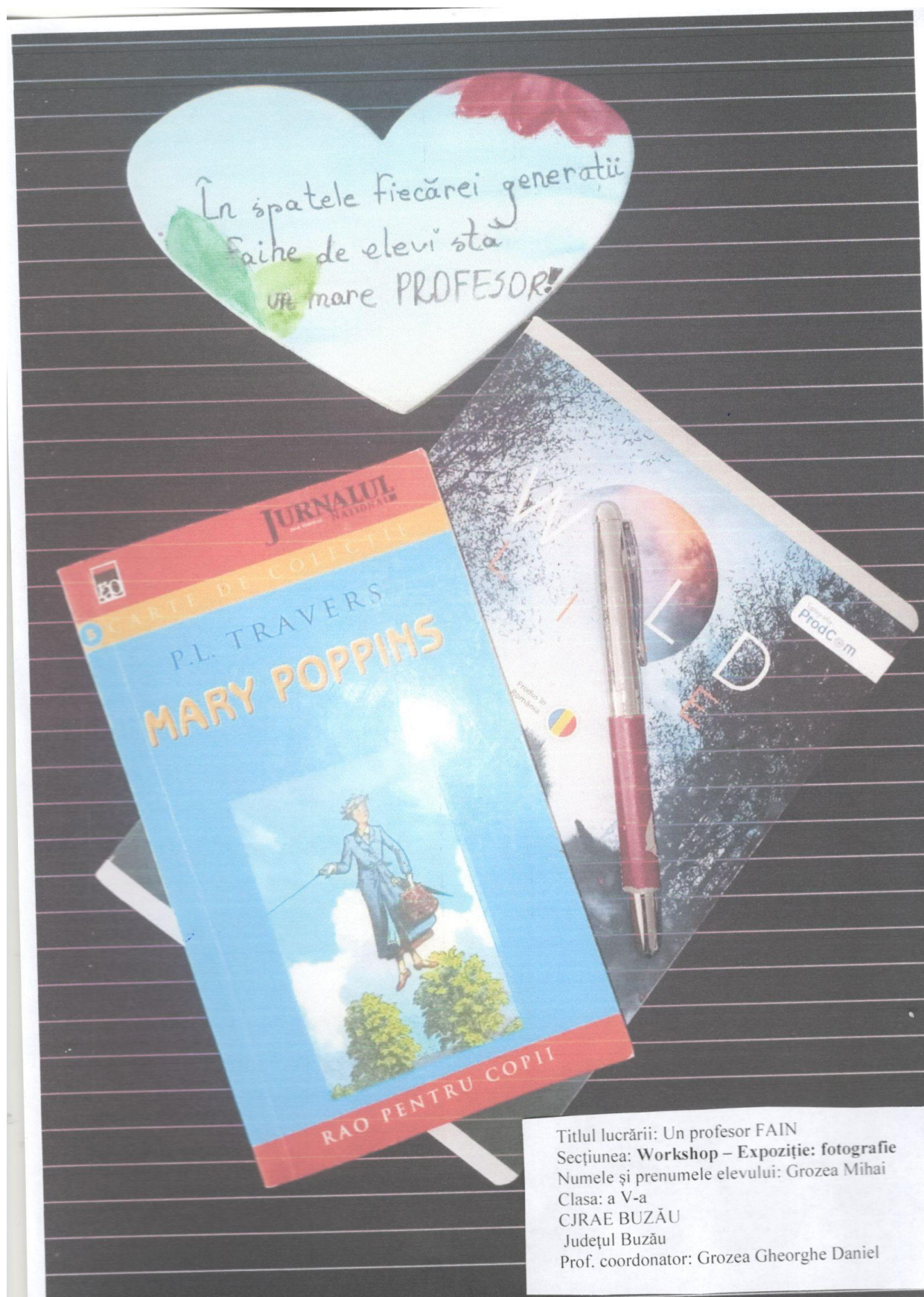
Stop
abandonului
școlar!

Made with GAMMA

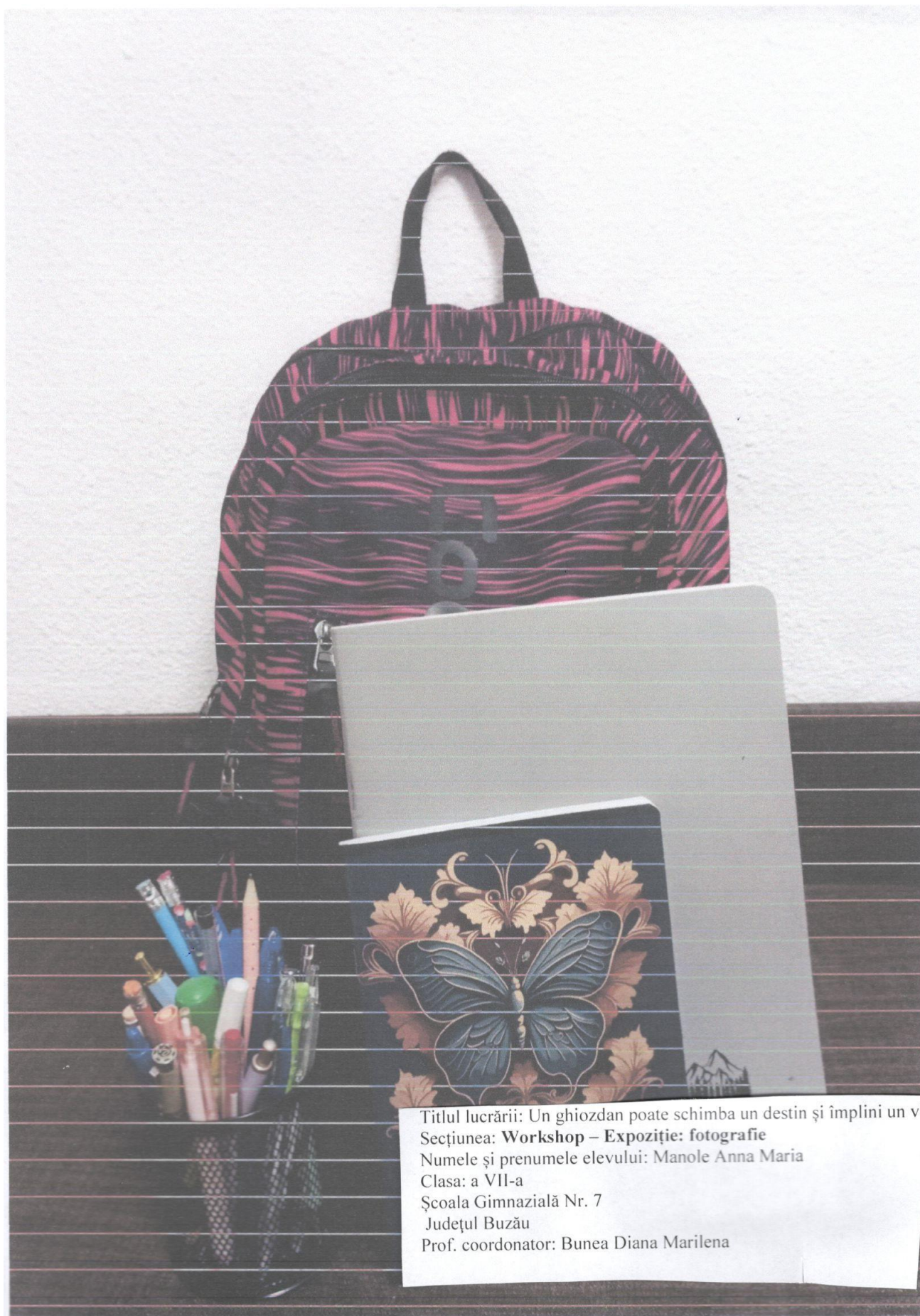

***DRUMUL CĂTRE
ȘCOALĂ NU E PAVAT
MEREU, DAR ȘCOALA
ÎL VA FACE PAVAT CU
SUCCES!***

Titlul lucrării: Drumul spre carte nu e ușor
Secțiunea: **Workshop – Expoziție: fotografie**
Numele și prenumele elevului: Coteț Emilia Miruna
Clasa: a VII-a
Școala Gimnazială Nr. 7
Județul Buzău
Prof. coordonator: Bunea Diana Marilena

Titlul lucrării: Un profesor FAIN
Secțiunea: Workshop – Expoziție: fotografie
Numele și prenumele elevului: Grozea Mihai
Clasa: a V-a
CJRAE BUZĂU
Județul Buzău
Prof. coordonator: Grozea Gheorghe Daniel

Titlul lucrării: Un ghiozdan poate schimba un destin și împlini un vis
Secțiunea: **Workshop – Expoziție: fotografie**
Numele și prenumele elevului: Manole Anna Maria
Clasa: a VII-a
Școala Gimnazială Nr. 7
Județul Buzău
Prof. coordonator: Bunea Diana Marilena

nu trebuie să ai cele mai noi jucării ca să fii fericit...

Titlul lucrării: Fericirea ta nu e aceeași cu a altuia
Secțiunea: Workshop – Expoziție: fotografie
Numele și prenumele elevului: Radu Mihail Ștefan
Clasa: a V-a
Școala Gimnazială Nr. 7
Județul Buzău
Prof. coordonator: Grozea Elena Monica

Titlul lucrării: AJUTOR
Secțiunea: **Workshop – Expoziție: fotografie**
Numele și prenumele elevului: Vlad Măriuca Valentina
Clasa: a V-a
Școala Gimnazială Nr. 7
Județul Buzău
Prof. coordonator: Grozea Elena Monica

***Un copil astăzi suferă de foame și nu merge la
școală...***

Tu de ce nu îl ajuți?

Nu abandona, rămâi alături de noi

Abandonul școlar reprezintă încetarea temporară sau definitivă a studiilor înainte de obținerea diplomei din motive practice, necesități, incapacitate, apatie sau deziluzie față de sistemul educațional.

Abandonul școlar poate avea repercusiuni economice și sociale majore pe termen lung, în special în țări precum Australia, unde sistemul de învățământ este considerat mai puțin echitabil comparativ cu alte țări occidentale. Din acest motiv, guvernele, organizațiile non-profit și companiile private dezvoltă diferite căi și cursuri de recuperare educațională pentru tinerii adulți cu vârste de până la 22 de ani.

Cauze

- Decizia de a părăsi școala este rezultatul unei combinații de situații academice (trecut școlar, abilități cognitive și intelectuale), relaționale (colegi, instituție de învățământ, profesori, familie), sociale sau personale (condiții socio-economice, angajament personal, etc.). motivație). Prin urmare, este un proces lung care include factori multidimensionali.

Mediul familial

- Majoritatea tinerilor care abandonează studiile provin din medii dezavantajate din punct de vedere economic, unde multe familii monoparentale dezavantajează copilul din cauza veniturilor mai mici.
- Nivelul de pregătire al părinților are un impact asupra abandonului școlar: copiii ai căror părinți sunt mai educați abandonează mai rar decât cei ai căror părinți sunt slab pregătiți (măsurați în funcție de nivelul de educație atins).
- Stilul parental, așteptările părinților (precum și ale profesorilor) față de succesul școlar au, de asemenea, un impact puternic asupra abandonului școlar. Supravegherea slabă a părinților, lipsa angajării în activitățile școlare și absența încurajării autonomiei cresc riscul ca adolescentul să părăsească școala definitiv.

Calitatea școlii

- Calitatea școlii are o mare influență asupra succesului sau eșecului școlar. Se traduce într-un mediu în care adolescentul se simte în siguranță, un mediu ordonat; resurse materiale bune; un personal didactic stabil; o cultură școlară care pune accent pe mediul universitar, menține credința că toți copiii pot învăța; activități extracurriculare interesante.
- Rolul profesorilor este foarte important: succesul academic este mai mare atunci când profesorii au încredere în elevii lor, îi respectă, îi pasă de ei, au așteptări mari de la ei și cred în propriile abilități de a-i ajuta pe tineri să reușească.

Diferențe de gen

- Nuanțe sunt observate în anumite medii, în special în Orientul Mijlociu și Africa subsahariană, unde fetele abandonează mai mult decât băieții. Această situație poate fi explicată prin motive culturale: mai puține așteptări de succes în rândul fetelor, rolul acestora fiind redus la activitățile casnice și la căsătorii.
- Numărul copiilor și adolescenților din învățământul primar și gimnazial care nu au școală este mult prea mare și puțin peste jumătate dintre aceștia sunt băieți. La nivel global, fetele sunt încă mai puțin probabil să meargă la școală decât băieții, aceștia din urmă fiind mai predispuși să repete clasele, să nu progreseze, să nu-și finalizeze educația și să nu obțină rezultate bune de învățare în multe țări. La nivel global, aproape toate țările cu date pe această temă nu au reușit să atingă paritatea de gen în învățământul superior.
- Abandonul școlar, în special cel al băieților, nu este suficient evidențiat de programele sau inițiativele menite să acționeze împotriva acestui fenomen într-o manieră holistică. În ceea ce privește politicile de gen, acestea sunt și mai rare, iar cele existente sunt implementate în principal în țările cu venituri mari.

Cauze psihologice

- Unul dintre factorii individuali care distinge tinerii care abandonează este lipsa angajamentului activ (interesele și eforturile depuse) care poate fi descrisă ca având două niveluri: primul nivel constă în respectarea regulilor școlare și participarea la oră atunci când profesorul o cere; al doilea nivel constă în participarea activă prin căutarea de ajutor dacă este necesar sau prin realizarea unor proiecte suplimentare.

Cauzele psihologice

Trebuie să facem distincție între tulburările psihopatologice care provoacă eșec școlar și demotivează elevii și tulburările de comportament care rezultă din anumiți factori de mediu și sunt mai degrabă consecințele unei adaptări proaste școlare asociate cu alți factori de risc. Dacă comportamentele adolescentului par identice (de exemplu, dificultăți la matematică), originile problemelor sunt diferite și, prin urmare, și prevenirea va fi diferită.

Bullying-ul

Majoritatea copiilor nu mai merg la școală din cauza bullying-ului.

Mai mult, sunt situații când problemele copiilor sunt ignorate în etapele incipiente și se acționează când incidentele devin grave – soldându-se cu apeluri la 112, internări, lovituri grave, infirmități.

Ce este și mai trist este că, în momentul în care agresorul este un cadru didactic, părinții se tem să discute cu directorul școlii sau cu un avocat cu experiență pe bullying, pentru îndrumare, atunci când sunt ignorați de director. Astfel, se perpetuează o falsă "superioritate", mai ales în rândul profesorilor "cu renume", o convenție abuzivă între profesorii prieteni, care pot acționa împreună, dar și sentimentul de neputință al părintelui. În acest context, părintele crede că nu se poate face nimic, iar cadrul didactic își construiește un ego ridicat și mai multă putere, în acțiunile abuzive, pentru că scapă nesancționat/nu suportă nicio consecință.

■ Ce este bullying-ul

- Atunci când doi elevi cu capacități fizice egale se ceartă sau se luptă, fac glume într-o formă prietenoasă și jucăușă, nu este vorba despre bullying. Bullying-ul întotdeauna urmărește scopul de a hărțui victima, de a-i provoca. Expertă subliniază că bullying-ul include atât violența fizică (mușcături, zgârieturi, vânătăi, loviri), cât și violența verbală (insulte, porecle și amenințări), violența relațională (izolare, răspândire de zvonuri) și violența în mediul online – cyberbullying-ul (postare de mesaje publice, poze denigratoare, poze modificate care prezintă victima într-o manieră rușinoasă și lipsită de respect). ca frică, de a o demoraliza, umili și supune.
- Vorbim despre bullying în cazul în care un elev este imobilizat și închis într-o clasă vecină în timp ce toată lumea râde; unui licean i se pune piedică și este îmbrâncit în mod sistematic; un elev numește un coleg „tocilar” și-l amenință de fiecare dată că o să-l omoare dacă nu îi dă tema la matematică; un licean îi cere altuia banii de mâncare sub amenințarea că o să posteze pe internet poze indecente etc.

Vă mulțumesc pentru atenție!

- Nu abandona, rămâi alături de noi!
- Workshop – Creație tehnico-informatică
- Nume: Ferțu Andrei
- Cls: a-VII-a
- Școala gimnazială „Iorgu Iordan” Tecuci/Județul Galați
- Prof. coordonator : Melinte Cornelia

Ai carte, ai parte!

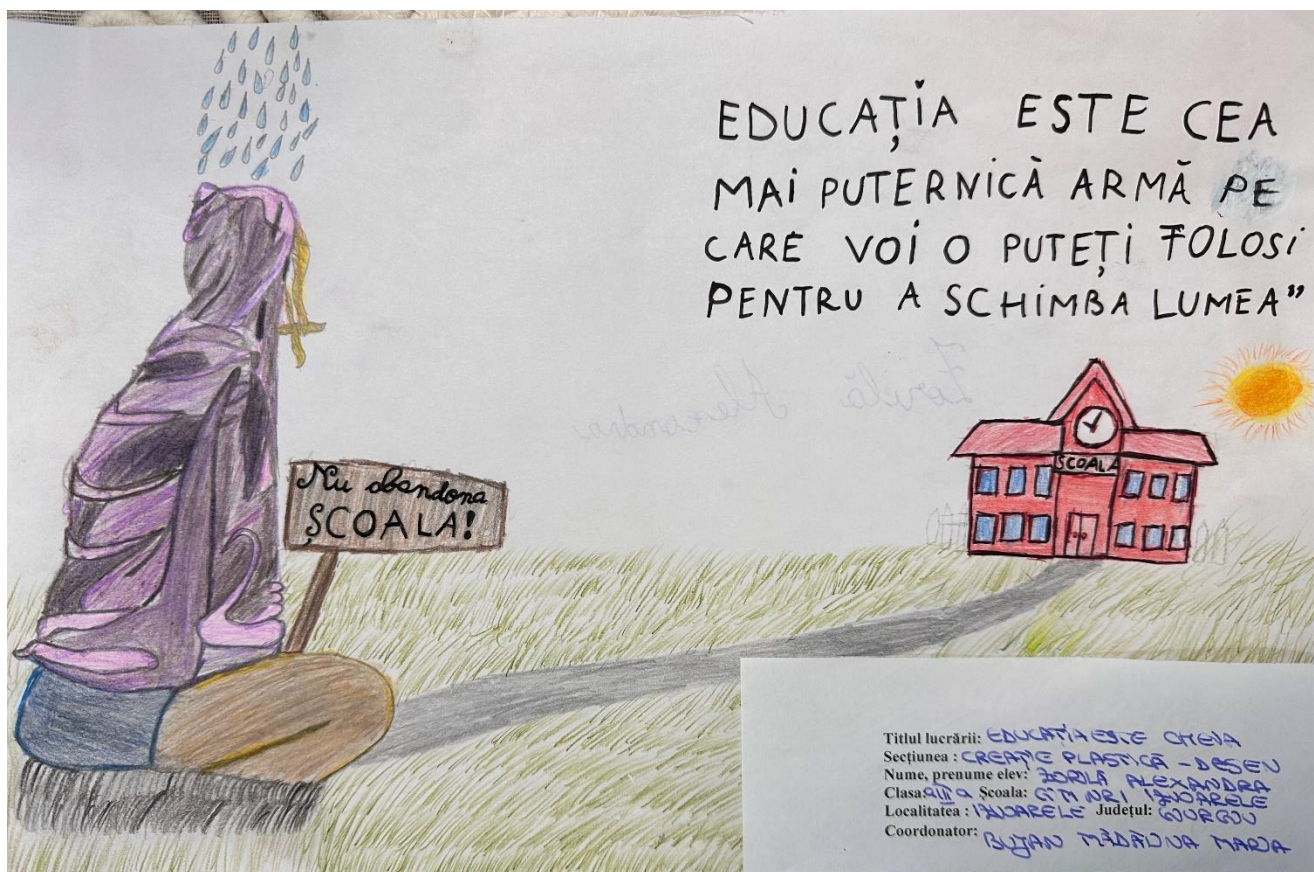
A carte, un creion, un copil
și un PROFESOR
pot schimba lumea.

Le pun în borcan?

Titlul lucrării: A! CARTE, A! PARTE!
Secțiunea : CREATIE PLASTICĂ - DESEN
Nume, prenume elev: NICU ANAIS MARIA
Clasa : III-a Școala: GIMNRI 1 IZVOARELE
Localitatea : IZVOARELE Județul: GORJ
Coordonator: BUJAN MĂDĂLINA MARIA

“ȘCOALA ȘI CARIERA”

ELEV MANEA ALBERT TEODOR
CLASA a X S
LICEUL UDRIȘTE NĂSTUREL
COMUNA HOTARELE- JUDEȚUL GIURGIU
PROFESOR COORDONATOR CHIRAN MAGDALENA

VISUL CA REALITATE...

Visele tale sunt viziunile tale a unde vei fi după batalie,
Rasplata ta la sfârșitul călătoriei către succes.
Telurile tale sunt pași pe care-i faci pentru a ajunge în final la premiu.
Dacă nu ești dispus să muncești din greu și să aplici o oarecare disciplină în viața ta,
toate visele tale vor rămâne vise deșarte,
mici călătorii iluzorii ale minții tale care nu se vor materializa niciodată.
Fă pași concreți pentru a-ți atinge visul tău cel mai
arzător, și începe cu obiective solide numite teluri,
Visele tale sunt locul către care vrei să te îndrepti,
telurile tale sunt cum vei ajunge acolo.
Primul pas absolut necesar
pentru a obține lucrurile pe care le dorești în viața
este:
Decide ce vrei.
Nu îți fie teama să gândești cutrezător și să îndrăznești să fii excelent.
Visătorii nu se mulțumesc cu mediocritatea.
Ei nu visează niciodată să meargă doar jumătatea drumului.
Oamenii cu teluri reușesc pentru că știu încotro se îndreaptă.

Fiecare primul sunet este un început, fiecare ultim sunet este un sfârșit și un început al sfârșitului, de fapt în anii de școală se iau cele mai importante decizii și te formezi ca personalitate pentru a-ți crea o cale a vieții.

RELATIA FAMILIE-ȘCOALĂ

Implicarea familiei în parteneriatul școlii este condiționat de gradul de interes al familiei față de școală. Acesta este crescut dacă familiile au copii care frecventează școala.

Cu cât școala reprezintă o valoare a familiei cu atât gradul de implicare al familiei este mai mare. Se constată că acei copii care sunt sprijiniți de părinți, care au în familie atitudini pro-școală adecvate obțin performanțe școlare ridicate și au un grad de aspirație ridicat față de nivelul de școlarizare pe care doresc să-l atingă. Atitudinea familiei față de școală se transferă și copiilor și se manifestă în gradul de interes față de activitățile școlii, față de teme, față de rezultatele evaluării, față de aprecierile cadrelor didactice etc

COLABORARE EFICIENTĂ

- ✖ Pentru realizarea unor școli eficiente în care toți elevii să învețe și să fie valorizați, pachetul de resurse pentru profesori trebuie să includă următoarele:
- ✖ profesorii trebuie să fie interesați ca toți elevii să învețe;
- ✖ elevii trebuie să fie ajutați să înțeleagă ceea ce încearcă să învețe;
- ✖ clasele trebuie astfel organizate încât elevii să fie permanent ocupați;
- ✖ profesorii eficienți își ajută elevii dacă:
- ✖ accentuează scopul învățării;
- ✖ oferă diversitate și opțiuni variate elevilor;
- ✖ sunt reflexivi și se sprijină permanent pe evaluarea prin mijloace variate a procesului instructiv-educativ;
- ✖ utilizează flexibil resursele din școală, dar și resursele comunității;
- ✖ cooperează cu toți ceilalți colegi și agenți educativi.

MOTIVATIA ȘI ROLUL EI ÎN ÎNVĂȚARE

- ✖ Motivația poate fi definită ca fiind totalitatea proceselor răspunzătoare de inițierea, direcționarea, intensitatea și persistența comportamentului.
- ✖ MOTIVELE SPECIFICE ÎNVĂȚĂRII:
- ✖ Instinctul curiozității
- ✖ Este forma primară de motivație din care apare învățarea
- ✖ Curiozitatea acționează ca impuls intern, determinând individul să caute noul
- ✖ Cea mai puternică formă de manifestare a curiozității se înregistrează în perioada copilăriei și adolescenței
- ✖ Stima de sine
- ✖ Se conturează din
- ✖ dinamica succesorilor și eșecurilor
- ✖ comparația cu ceilalți
- ✖ Între nivelul de aspirație și performanțele școlare există o relație circulară:
- ✖ Motivația poate evolua ascendent dar și regresiv, în funcție de sentimentul eficienței personale.

MOTIVELE SPECIFICE ÎNVĂȚĂRII

- ✦ Motivația de realizare

Definită ca dorința pentru:

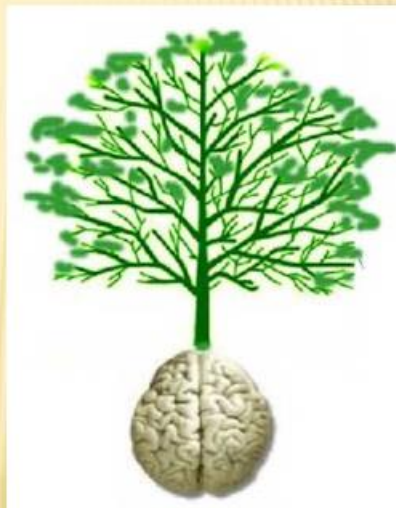
- realizare semnificativă
- perfecționarea deprinderilor sau ideilor
- pentru atingerea rapidă a unui standard înalt (Murray)

Comportamentul de realizare cunoaște o anumită variabilitate în raport cu o serie de factori:

- ✦ situație
- ✦ valoarea stimulării
- ✦ așteptările
- ✦ teama de eșec

MOTIVELE SPECIFICE ÎNVĂȚĂRII

- ✦ Fixarea scopurilor
- ✦ Scopurile cresc nivelul motivației și îmbunătățesc performanțele
- ✦ Fixarea individuală a scopului motivează mai înalt decât impunerea scopului
- ✦ Nivelul de aspirație
- ✦ Se referă la așteptările și scopurile unei persoane privind realizarea sa viitoare într-o sarcină dată (E. Hoppe)
- ✦ Este determinat de următorii factori:
- ✦ nivelul de dezvoltare al aptitudinilor:
 - ✦ ambianța socială
 - ✦ rezultatele în îndeplinirea sarcinilor

ALEGEREA PROFESIEI

- ✖ Prin creșterea individului, ca personalitate, sunt urcate alte trepte mai înalte ca ierarhie, în care sunt lămurite unele frământări referitoare la viață și rosturile acesteea. În dependență de scara pe care te găsești, adică de nivelul dezvoltării personalității, se fac alegeri a carierei profesionale corecte, care va fi călăuză în întreaga activitate profesională a individului. Dacă reușim să găsim o strânsă legătură dintre personalitatea noastră și profesia pe care o alegem vom avea mari satisfacții în viață.

ALEGEREA PROFESIEI ÎN FUNCȚIE DE PERSONALITATE

Dacă sunteți o persoană extravertită, încrezătoare și impulsivă care îi place să fie în mijlocul oamenilor, dacă aveți abilități oratorice sau persuasive, dacă faceți bine față stresului și presiunilor atunci vi se potrivește o carieră în **vanzări, relații cu publicul, turism, juridic, publicitate.**

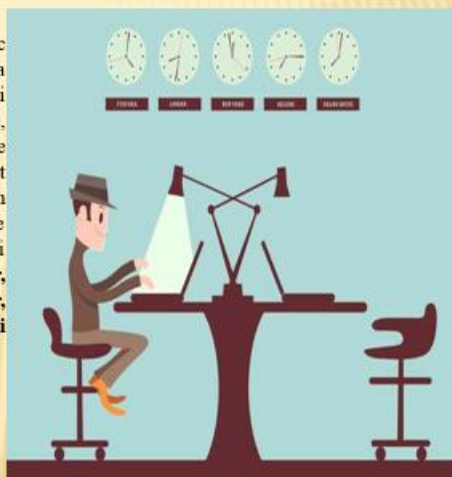
ALEGEREA PROFESIEI ÎN FUNCȚIE DE PERSONALITATE

Daca sunteti o persoana creativa, cu imaginatie, daca sunteti atras de activitatile mai putin structurate, dar care va lasa posibilitatea de a va exprima, daca sunteti o persoana mai calma si mai rezervata, daca va pricepeti la a va exprima emotiile si va plac cartile, muzica, daca va aduceti cu usurinta aminte detaliile si le puteti reda cu acuratete, o cariera in jurnalism, design sau fofografie este cea mai potrivita. Puteti fi un bun **jurnalist, designer de moda, designer in publicitate sau de designer de interior, editor, fotograf, actor sau architect.**

ALEGEREA PROFESIEI ÎN FUNCȚIE DE PERSONALITATE

Daca sunteti o persoana conformista, va plac cifrele, sunt introvertit si linistit,daca va place acuratetea, sunteti inclinati sa acordati atentie detaliilor si sa organizati lucurile, daca sunteti ordonat, corect, dar lipsit de originalitate, daca aveti abilitati mai mult matematice decat verbale, atunci o cariera in economie sau activitati administrative vi se potriveste cel mai bine. Puteti alege profesii precum **contabil, analist financiar, casier, secretara, bibliotecar, operator calculator, organziator evenimente sau alte activitati administrative.**

ALEGEREA PROFESIEI ÎN FUNCȚIE DE PERSONALITATE

Daca va place sa ajutati oamenii si aveti o puternica constiinta sociala, daca sunteti o persoana blanda, amabila si va place sa lucrati cu oamenii, daca aveti deprinderi verbale, sociale atunci optati pentru o cariera in medicina, invatamant sau lucrator social. Puteti fi un bun **medic, asistent medical, profesor, antrenor, psiholog, asistent social.**

ALEGEREA PROFESIEI ÎN FUNCȚIE DE PERSONALITATE

Daca ai gandire logica, sistematica daca ai abilitati matematice si stiintifice, daca iti place sa cercetezi, sa explorezi, daca esti curios si analitic, daca ai inclinatie spre activitati care implica cercetare, investigare, daca esti o fire introvertita si mai putin sociabila, daca iti plac computerele, daca crezi ca majoritatea problemelor se rezolva analizandu-le, daca iti place sa lucrezi singur atunci poti alege o cariera in **informatica sau stiinta.**

ALEGEREA PROFESIEI ÎN FUNCȚIE DE PERSONALITATE

Daca ai inclinatii tehnice, daca ai gandire organizata si iti plac lucrurile tangibile, daca iti plac activitatile care presupun manipularea obiectelor, instrumentelor, masinilor, daca ai ingeniozitate si spirit practic, daca poti se te concentrezi asupra unei probleme fara sa ti se distraga atentia atunci ingineria poate fi domeniul tau ideal. Poti alege o meserie de **inginer mechanic, electrician, optician, technician dentar, constructor.**

Nu Abandonati Familia

Tata

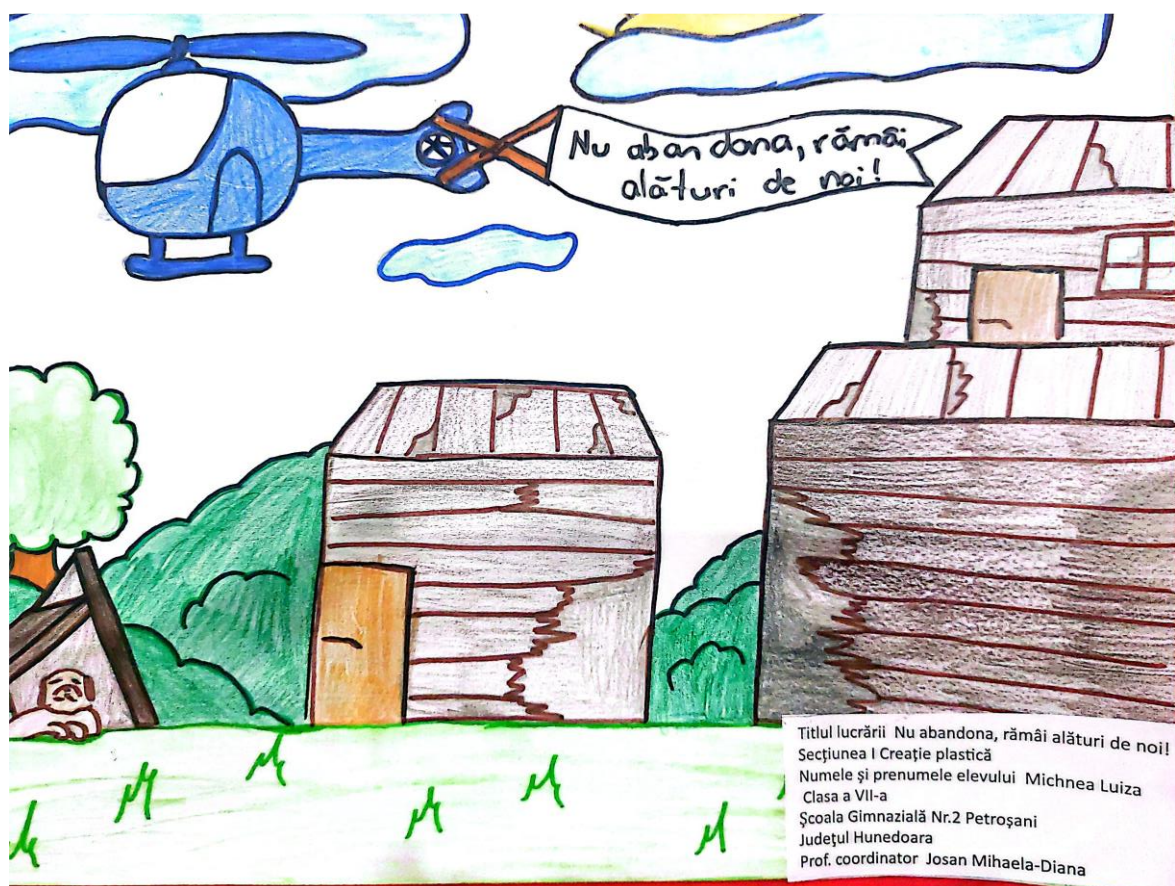
Copilu

Mama

Titlul lucrării Nu abandona familia
Secțiunea I Creație plastică
Numele și prenumele elevului Nergeș Sunamita
Clasa a VII-a
Școala Gimnazială Nr.2 Petroșani
Județul Hunedoara
Prof. coordinator Josan Mihaela-Diana

CUM VAD EU LUMEA DE MAINE...

Sincer? Nu vad o lume care sa arate altfel decat cea in care traiesc azi. Nu-mi doresc o lume in care sa lipseasca nefericirea pentru ca asa nu as afla niciodata ce este fericirea, nu imi doresc o viata imuna la orice boala caci asa nu ar exista bucuria simplei sanatati, sincer nu as vrea sa vad o lume cu oameni nemuritori, fiindca atunci iubirea cea nascatoare de viata ar disparea.....

Insa ceea ce mi-as dori din suflet sa vad in lumea de maine este bunatatea, respectul, empatia...Mi-as dori sa ies pe strada sa privesc in jur si sa vad ca lumea zambeste, sa pot vindeca lumea de boala nepasarii , mi-as dori sa ne putem uita unii in ochii celorlanti si sa zambim, sa ne oferim toata afectiunea , sa ne imbratisam fara sa tinem cont de nimic....

Desi prezentul este unul frumos acum pentru mine, deoarece sunt copil si nu ma confrunt cu greutatile vietii, sunt inconjurat de dragoste si iubire, sunt ferit de orice greu , sunt constient ca parintii mei fac eforturi mari pentru mine si familia noastra, asa ca imi permit sa visez si sa imi imaginez o lume de maine mai buna, o lume perfecta , dar niciodata visarea nu trebuie sa inlocuiasca trairea...daca ma pierd in imaginatie risc sa pierd clipele frumoase care fac parte din prezent, cu toate durerile si bucuriile lui....

"Îți trăiești viața astăzi,
Nu mâine,
și cu siguranță nu ieri."

John Grisham

Pentru mine lumea de maine este una mai buna, cel putin asa mi-o imaginez, o lume in care sper ca omul va ajunge sa inteleaga ca nu el este stapanul lumii, ci doar o componenta a ei, alaturi de tot ceea ce este viu, spiritual sau pur si simplu material....O lume in care omul sa ridice privirea si sa se uite mai des spre cer, sa inteleaga ca viata e numai una , si ca ciclul vietii este acelasi pentru toti....Ne nastem, traim si murim , bogat sau sarac.....

NU ABANDONAȚI ȘCOALA

TITLUL LUCRĂRII: "VREAU LA ȘCOALĂ"
SECȚIUNEA: DESEN
NUME, PRENUME ELEV: CONSTANTIN EVA
CLASA: A VI-A C
ȘCOALA: TUDOR ARGHEZI
LOCALITATEA: BUCUREȘTI
COORDONATOR: PROF. GOIA ALEXANDRA

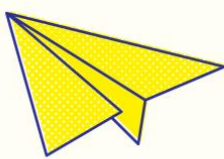
Colegiul de Industrie Ușoară din Bălți

NU ABANDONA! - Rămâi Alături de Noi!

Analiza fenomenului de abandon
școlar

**Elaborat: Levițchi
Daria,
Gr. MK-312 (clasa XII-a)**

**Profesor coordonator:
VRANCEAN IRINA,
prof de biologie și chimie**

Care ar fi consecințele abandonului școlar?

Principalele efecte ale abandonului școlar pot fi:

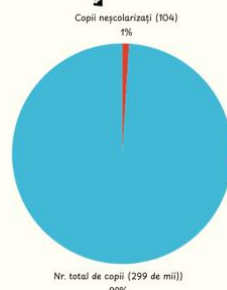
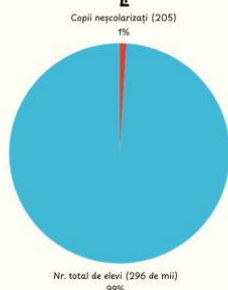
- Delicvența juvenilă (furt, violență, comportament infracțional)
- Diminuarea șanselor de câștig pe piața muncii și de integrare în forța de muncă
- Dependenți de ajutor social într-o mai mare sau mai mică măsură
- Reducerea șanselor ca persoana să beneficieze eficient de libera circulație a forței de muncă.

Date statistice privind abandonul școlar în Republica Moldova

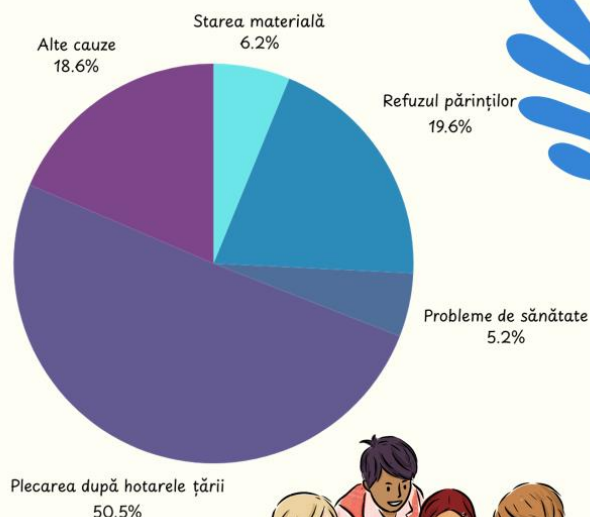
Anii școlari
2021-2022 și 2024-
2025

Procentajul abandonului școlar a scăzut de la 0,07% la
0,03%.

Motive

Ministerul Educației și Cercetării al Republicii Moldova oferă date statistice și despre cauzele abandonului școlar (2024–2025).

Personal m-am întâlnit cu fenomenul abandonului școlar: Eleva Mădălina, colega mea, a abandonat colegiul pentru că s-a măritat, iar colegul Vadim a plecat peste hotare la lucru, deodată cum a împlinit 18 ani.

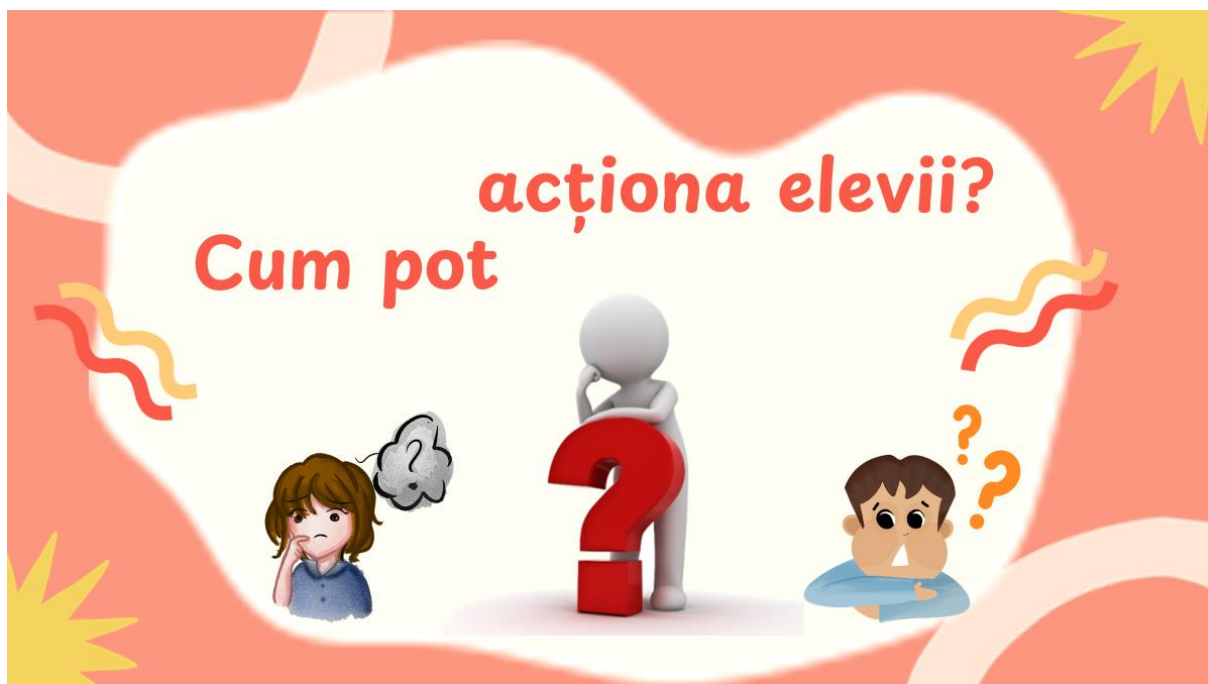

Soluționarea problemei

Cred că problema abandonului școlar afectează societatea nemijlocit. Iată câteva soluții, ce ar putea fi implementate cât mai rapid:

- Revizuirea programelor școlare în scopul menținerii interesului elevilor față de lecții;
- Monitorizarea elevilor care absentează frecvent de la ore;
- Motivarea elevilor de a nu absenta de la ore, prin implicarea lor în diverse acțiuni socioeducative;
- Desfășurarea orelor informative pentru părinți, pe diverse tematici, cum ar fi: „Consecințele absentismului școlar”, „Consecințele abandonului școlar”, etc.;
- Monitorizarea familiilor cu risc social sporit și includerea acestora în diverse programe de sprijin social

Comportamentul și atitudinea colegilor pot influența decizia unui elev de a rămâne sau de a părăsi școala. Sprijinul emoțional, integrarea socială și exemplul pozitiv joacă un rol esențial în prevenirea abandonului școlar.

Elevii pot atât provoca, cât și susține colegii săi. Deci, cum putem participa la înlăturarea abandonului școlar în calitate de elevi?

- Sprijin și incluziune: colegii care sunt prietenoși și susținători pot ajuta un copil să se simtă acceptat și motivat să continue studiile.
- Încurajare reciprocă: când elevii își încurajează colegii la teme, proiecte sau participare la activități, cresc șansele de a menține interesul față de școală.
- Modelare pozitivă: copiii care arată prin propriul exemplu că școala este importantă (ex. învățând, fiind implicați) pot inspira și alți colegi.

Colegiul de Industrie Ușoară din Bălți

Abandonul școlar - o provocare analizată prin ochii studenților de la specialitatea „Marketing”

Eleva: ZAVATIN ADELINA
Gr. MK-312 (clasa XI-a)

Profesor coordonator:
VRANCEAN IRINA,
prof de biologie și chimie

Scopul:

Investigarea fenomenului abandonului școlar în rândul elevilor din grupa MK-312, CIUB, prin aplicarea unor metode de cercetare, în vederea identificării principalelor cauze și propunerii unor soluții viabile de intervenție și sprijin comunitar.

Obiectivele:

1

Realizarea unei cercetări aplicate privind riscul de abandon școlar în școală, prin aplicarea unui chestionar

2

Identificarea principalelor tipuri de sprijin necesare elevilor aflați în dificultate (psihologic, material, educațional etc.).

3

Elaborarea unui set de recomandări pentru creșterea șanselor de menținere a elevilor în sistemul de învățământ.

Argument

Studiul fenomenului abandonului școlar îi ajută pe elevii din colegiu să conștientizeze cauzele și consecințele părăsirii timpurii a școlii, atât din punct de vedere individual, cât și social. Înțelegerea acestui fenomen contribuie la formarea unei atitudini responsabile față de educație și îi determină pe elevi să aprecieze importanța finalizării studiilor pentru viitorul lor profesional. De asemenea, le permite să identifice factorii de risc și posibile soluții pentru prevenirea acestuia în comunitatea lor.

Metode de cercetare

- **Metode teoretice:**
documentarea științifică și bibliografică, analiza, sinteza
- **Metode experimentale:**
observarea, compararea, ancheta, chestionarul, interviul

Etapele cercetării

1. Elaborarea instrumentelor de cercetare (chestionar, interviu)
2. Desfășurarea cercetării: aplicarea chestionarului, culegerea datelor
3. Sistematizarea rezultatelor cercetării experimentale, formularea concluziilor generale și a recomandărilor

Baza experimentală a cercetării au constituit-o elevii din gr. MK 312 din Colegiul de Industrie Ușoară din Bălți

Ce este abandonul școlar?

Abandonul școlar reprezintă părăsirea timpurie și definitivă a sistemului de învățământ, de către un elev, înainte de finalizarea studiilor obligatorii sau a unei forme complete de învățământ. Este considerat un fenomen social și educațional grav, cu efecte negative asupra individului (șanse reduse de angajare, risc de marginalizare) și asupra societății (creșterea sărăciei, excluziune socială, scăderea nivelului general de educație).

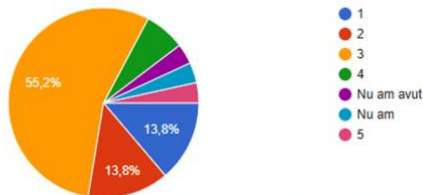

Grupa MK-312

În urma chestionarului realizat în rândul elevilor de anul II din grupa MK-312 privind prezența abandonul școlar. La întrebarea a 5a am realizat că au început anul I de studii în număr de 32 de elevi, iar în prezent sunt 29 elevi, ceea ce înseamnă că 3 dintre aceștia au renunțat la studii din anumite motive.

5. Ai colegi care au abandonat școala? Dacă da, câți?

29 de răspunsuri

- 1
- 2
- 3
- 4
- Nu am avut
- Nu am
- 5

Motivele de abandonare a studiilor variază la cei 3 elevi, dar cel mai menționat de către colegi este lipsa motivației și a interesului față de școală

6. Cunoașteți cauza de abandon a acestora?

29 de răspunsuri

Nu a vrut săși continue studiile.

Pentru iubire

Indiferența față de învățatură

-

Probleme în familie

Au plecat din țară
Motivația de a învăța

Lipsa interesului de a învăța

6. Cunoașteți cauza de abandon a acestora?

29 de răspunsuri

Dificultăți în învățare

Nu

Dorința de a lucra și de a fi independent

Lipsa motivației

Lipsa dorinței de a învăța și influențele "prietenilor"

Cearța cu alți profesori incompetenți

Indiferența față de carte

Plecarea peste hotare

La început s-au făcut remarcări într-un mod negativ, iar atitudinea față de ei a rămas aceeași, ceea ce a dus treptat la bulvino.

La fel lipsa motivației a fost cel mai votat răspuns (75,9 %) la întrebarea „Care crezi că sunt principalele motive pentru care unii elevi renunță la școală?”, urmat de motivele: probleme financiare, relație slabă cu profesorii și anturaj negativ, care constituie același procentaj de 48,3 %

2. Care crezi că sunt principalele motive pentru care unii elevi renunță la școală?

 Copiază graficul

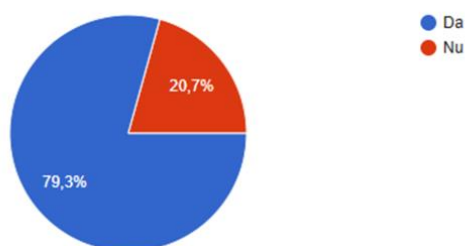
29 de răspunsuri

Când au fost întrebați dacă s-au confruntat vreodată cu dorința de a abandona școala, răspunsul predominant a fost DA, de aproximativ 80%, ceea ce indică o problemă în rândul tinerilor în ceea ce privește dorința de abandon școlar.

1. Te-ai confruntat vreodată cu dorința de a abandona școala?

29 de răspunsuri

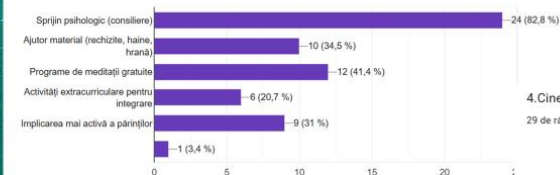

82,3 % din elevi, sunt de părerea că, persoanele care se confruntă cu această dorință ar avea nevoie de sprijin psihologic, care ar trebui să vină din partea familiei, profesorilor dar și a colegilor/prietenilor.

3. Ce tip de ajutor crezi că ar trebui oferit elevilor aflați în dificultate?

[Copiază graficul](#)

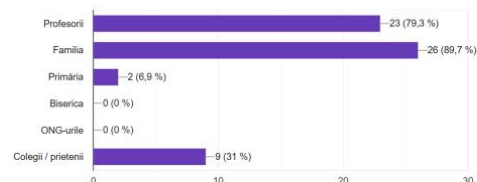
29 de răspunsuri

4. Cine ar trebui să se implice mai mult pentru a preveni abandonul școlar?

[Copiază graficul](#)

29 de răspunsuri

Concluzii

Acest proiect a avut ca scop înțelegerea fenomenului abandonului școlar, o problemă reală care influențează negativ viitorul tinerilor. Prin aplicarea chestionarului în grupa MK-312, am identificat principalele cauze ale abandonului: lipsa sprijinului familial, dificultățile materiale și demotivarea elevilor.

Interviul realizat cu tânăra care a abandonat temporar școala, dar a revenit, a fost o lecție de voință și curaj. Povestea ei a subliniat cât de important este sprijinul celor din jur și credința în propriile forțe.

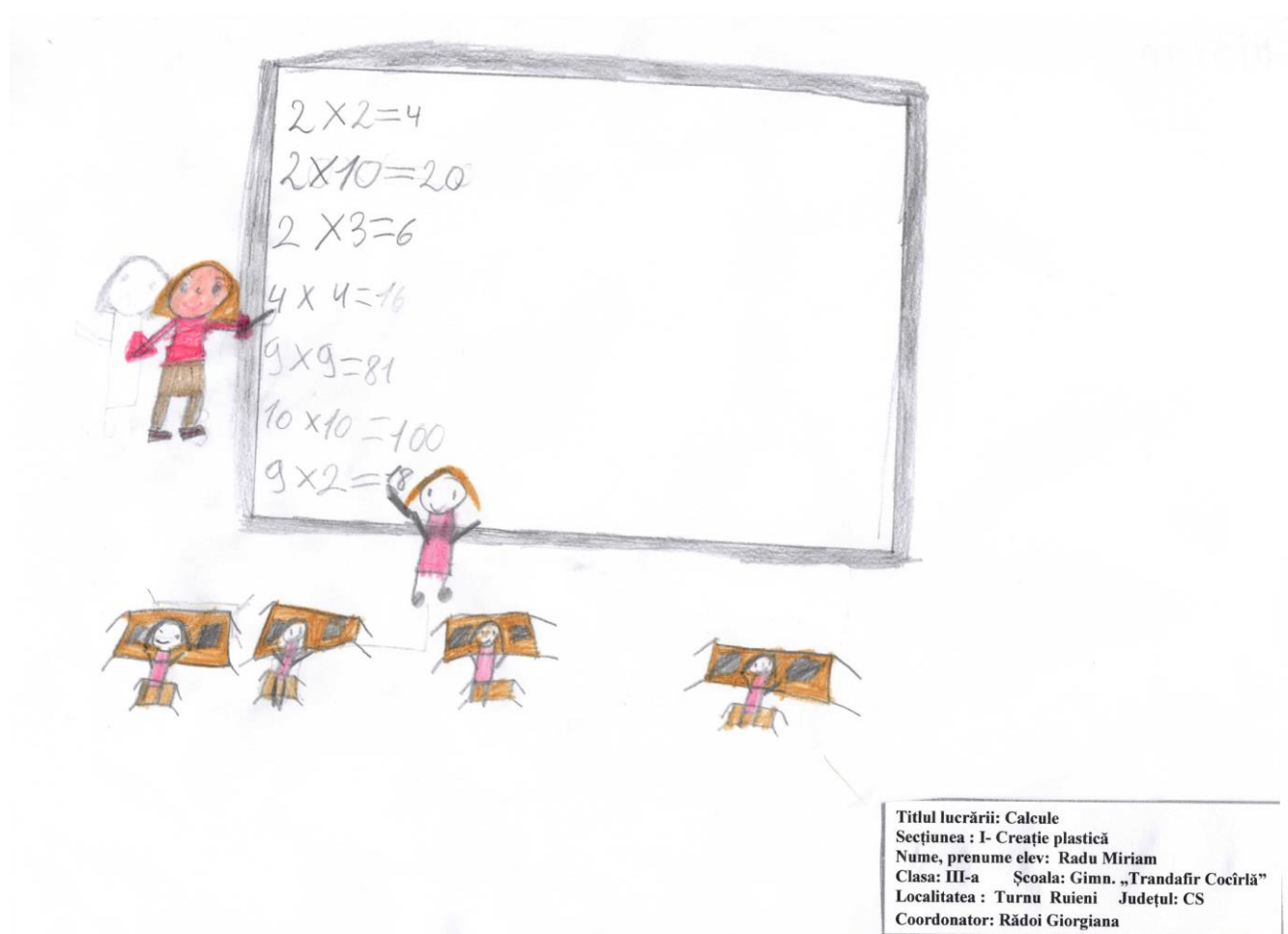
Așa cum spunea Nelson Mandela: „Educația este cea mai puternică armă pe care o poți folosi pentru a schimba lumea.” Această idee ne motivează să reflectăm asupra rolului nostru în prevenirea abandonului școlar și în promovarea unui mediu educațional mai incluziv și empatic.

Bibliografie

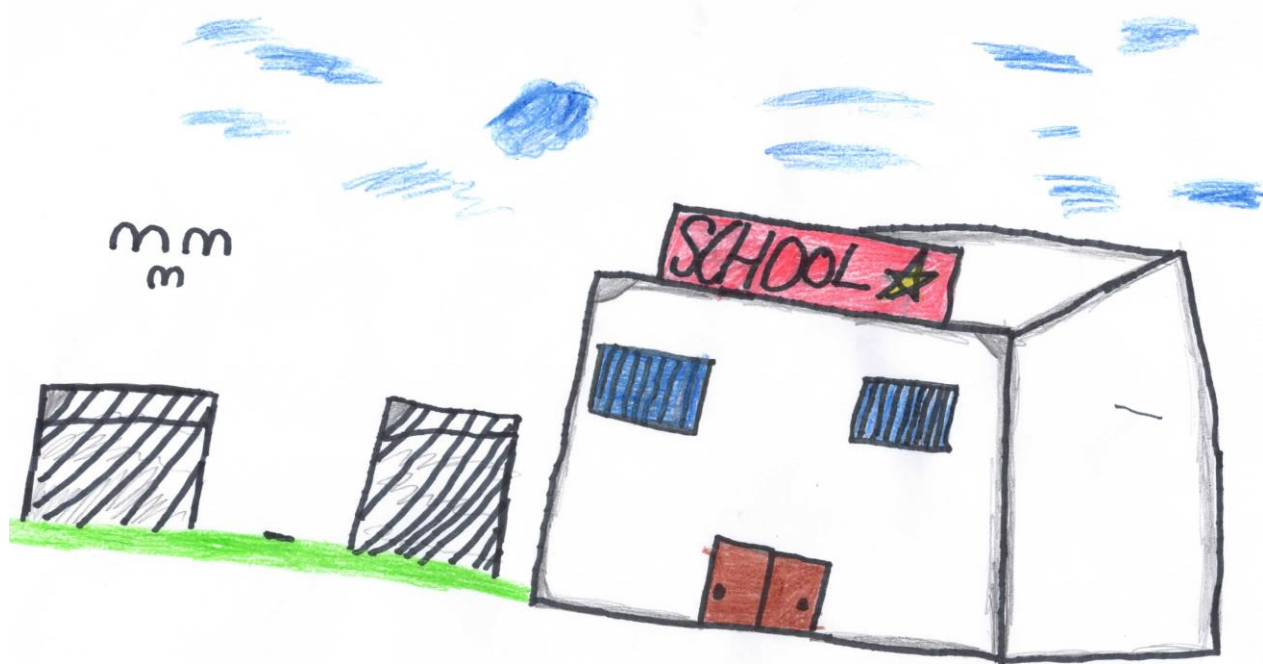
- <https://www.google.com/imgres?>
- <https://docs.google.com/forms/d/1g5nO3r5ml6NyobMXzLBeCUj3bBrgmUL-k3iyOVjptQNA/edit#responses>
- <https://www.canva.com/design>
- https://ro.wikipedia.org/wiki/Abandon_%C8%99colar

Titlul lucrării: Calcule
Secțiunea : I- Creație plastică
Nume, prenume elev: Radu Miriam
Clasa: III-a Școala: Gimn. „Trandafir Cocîrlă”
Localitatea : Turnu Ruieni Județul: CS
Coordonator: Rădoi Giorgia

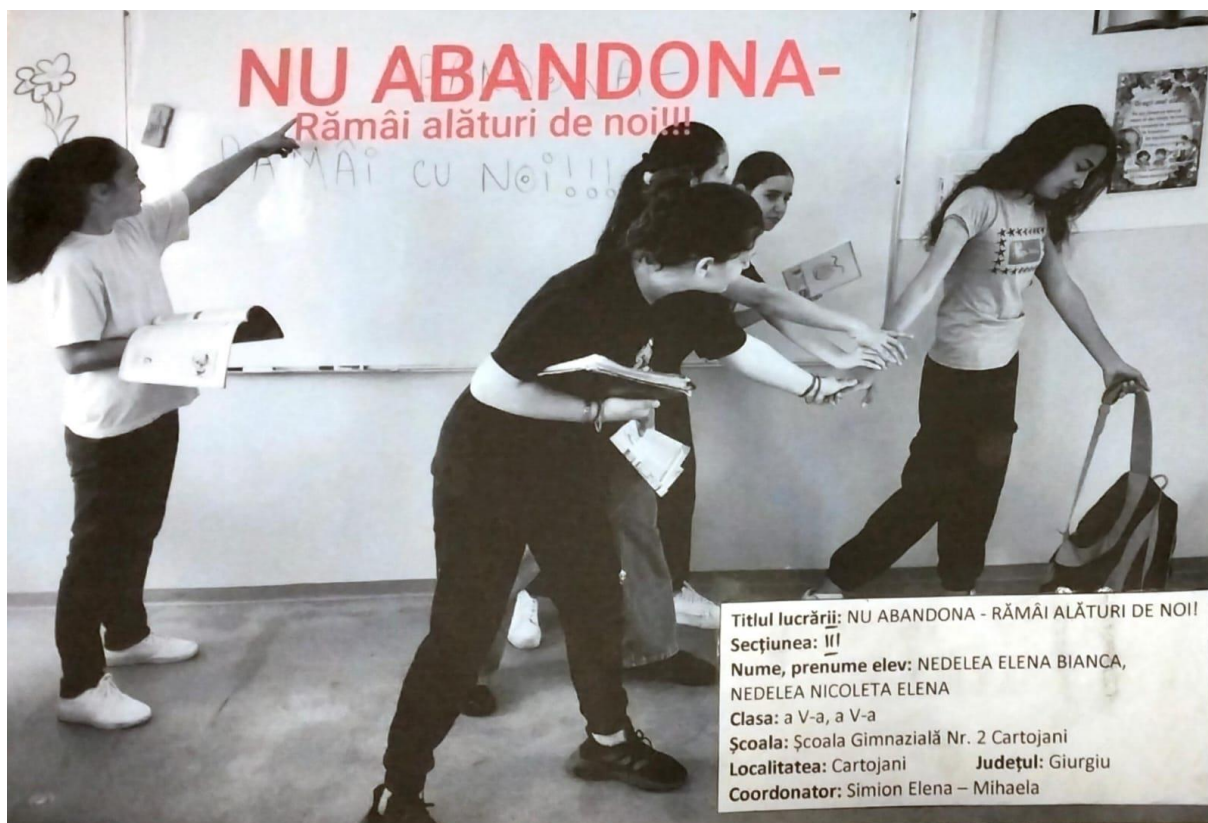
Titlul lucrării: I love school
 Secțiunea : I- Creație plastică
 Nume, prenume elev: Drăgulescu Ruth
 Clasa: III-a Școala: Gimn. „Trandafir Cocirlă”
 Localitatea : Turnu Ruieni Județul: CS
 Coordonator: Rădoi Giorgia

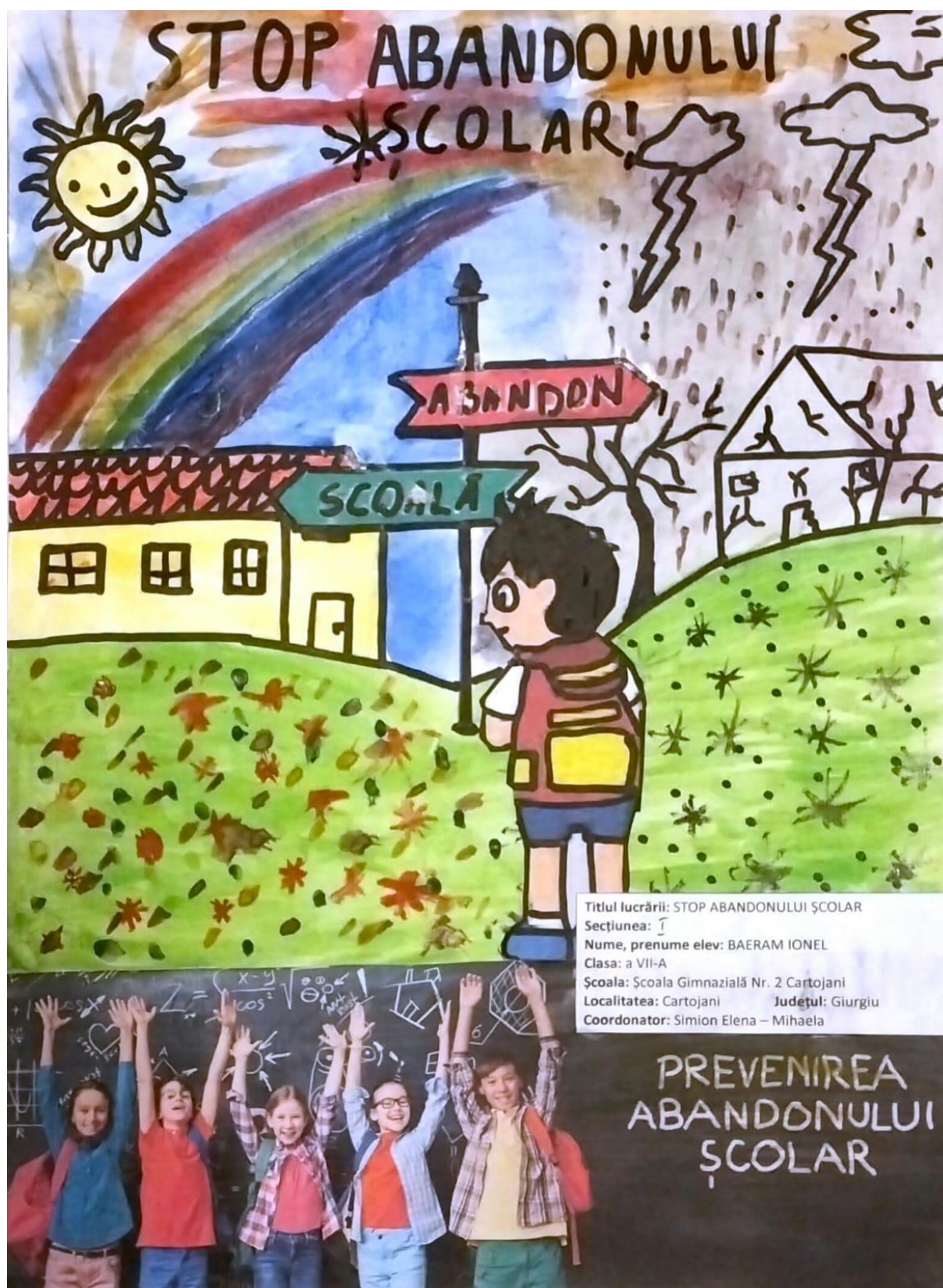
Titlul lucrării: School
 Secțiunea : I- Creație plastică
 Nume, prenume elev: Schiavone Davide
 Clasa: III-a Școala: Gimn. „Trandafir Cocirlă”
 Localitatea : Turnu Ruieni Județul: CS
 Coordonator:

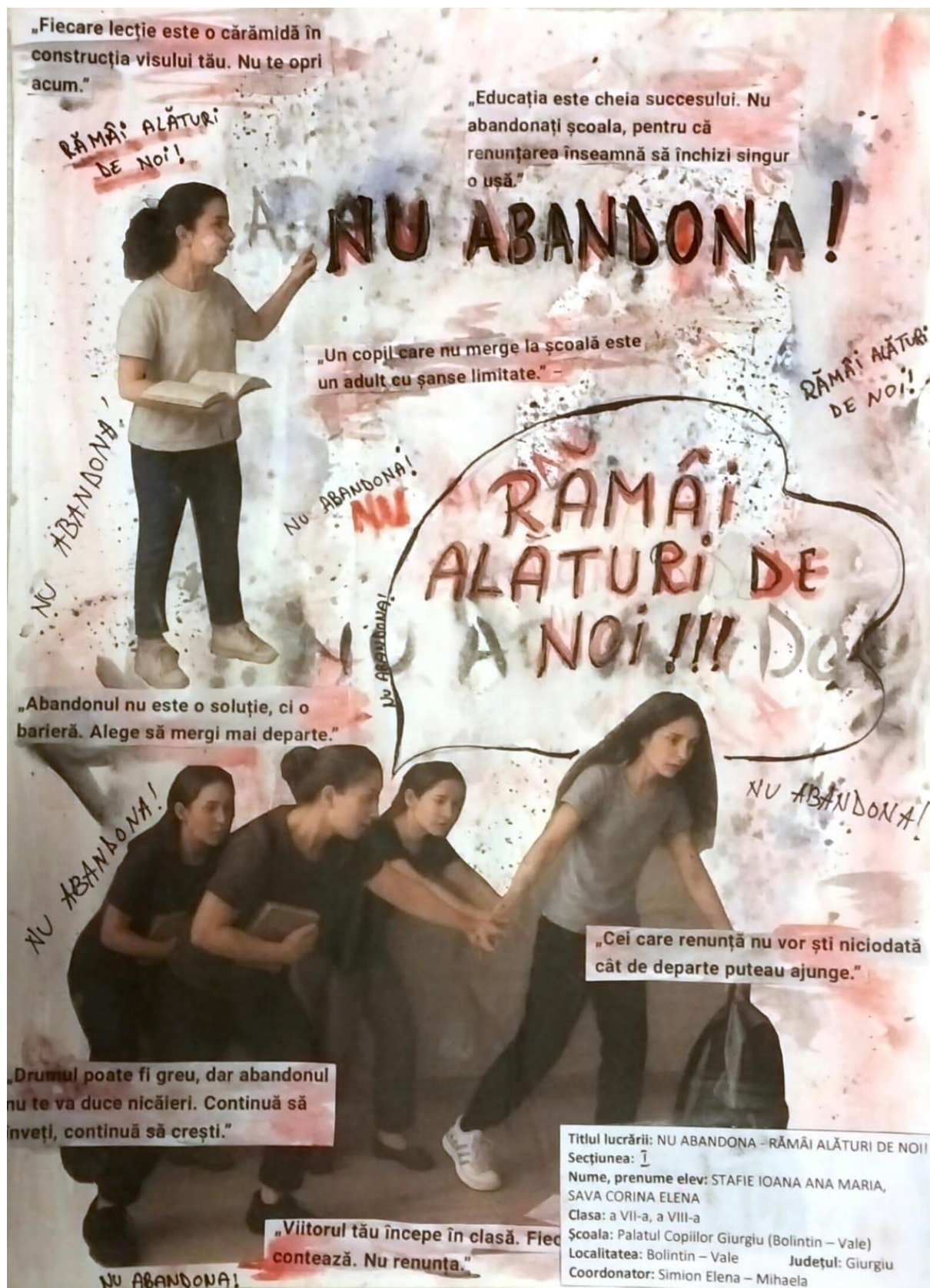

"Fără educație visele dispar"

"Abandonul nu este o soluție, ci o barieră. Alege să mergi mai departe."

La asta duce abandonul școlar

Fiecare copil care abandonează școala este o oportunitate pierdută, un vis neterminat.

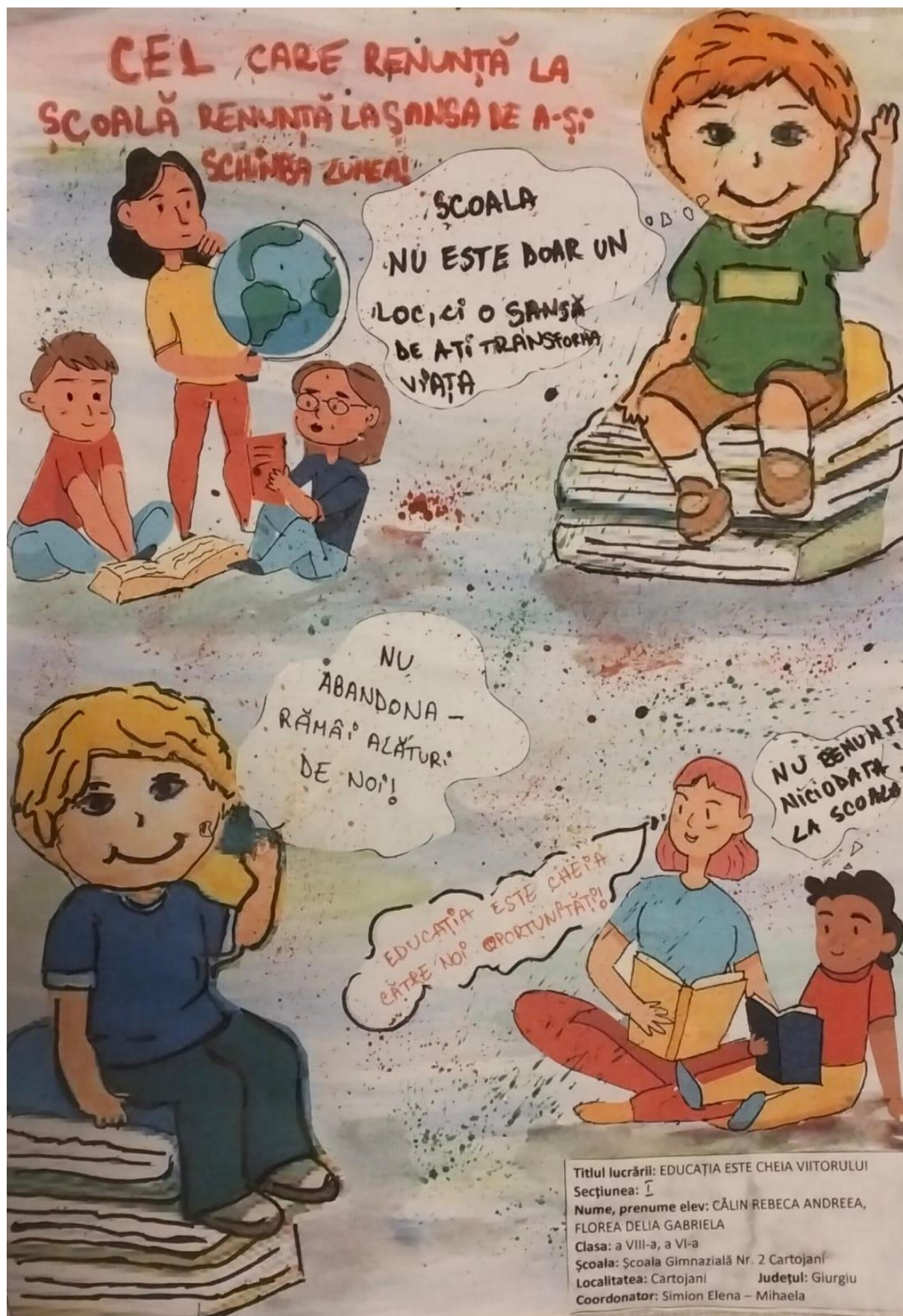
1. „Educația este cheia succesului. Nu abandonați școala, pentru că renunțarea înseamnă să închizi singur o ușă.”

2. „Viitorul tău începe în clasă. Fiecare zi contează. Nu renunța.”

3. „Drumul poate fi greu, dar abandonul nu te va duce nicăieri. Continuă să înveți, continuă să crești.”

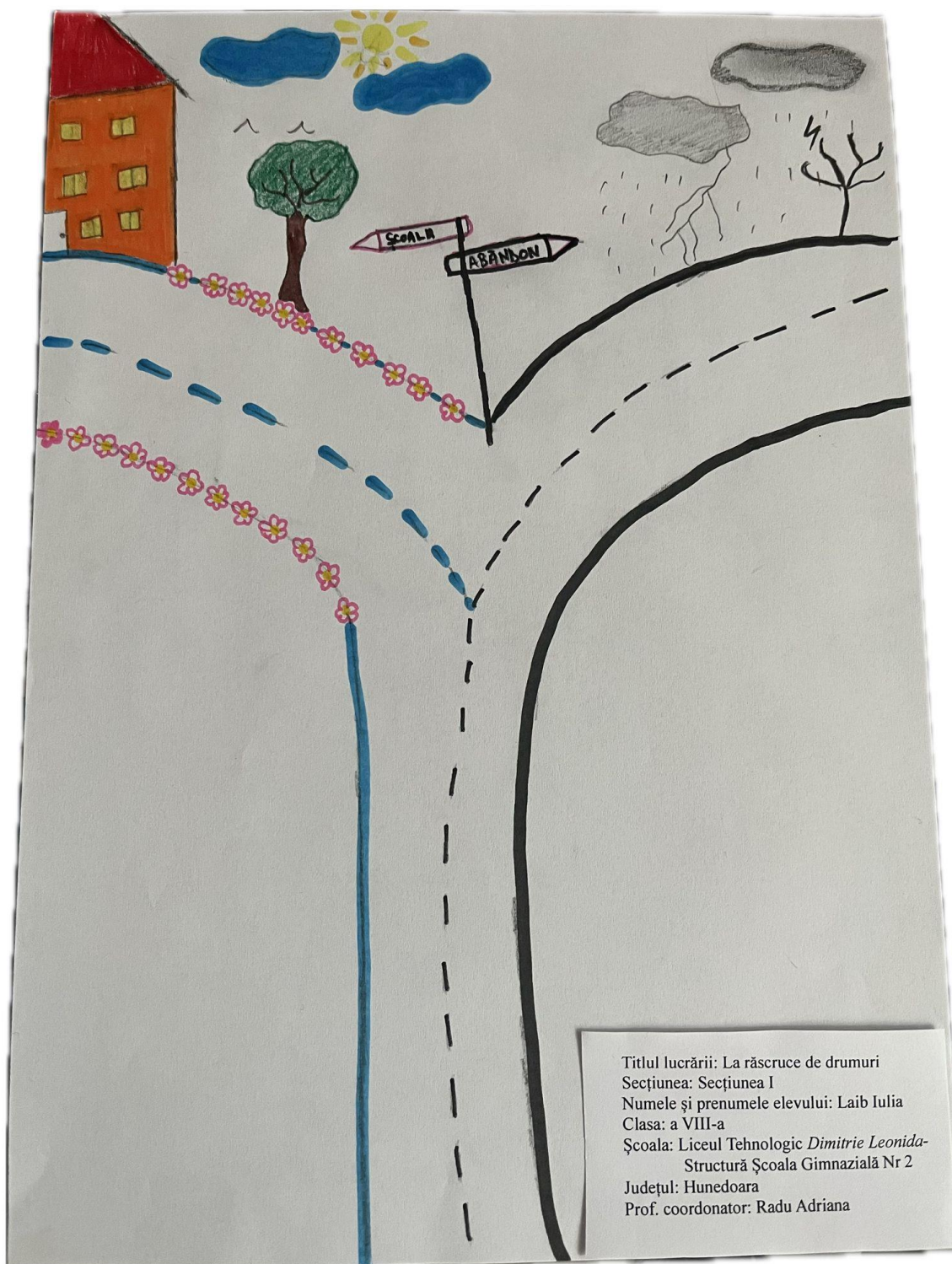
4. „Fiecare lecție este o cărămidă în construcția visului tău. Nu te opri acum.”

Titlul lucrării: FĂRĂ EDUCAȚIE VISELE DISPAR
Secțiunea: Ț
Nume, prenume elev: MARIO ANTONIO GABRIEL
Clasa: a VIII-a
Școala: Școala Gimnazială Nr. 2 Cartojani
Localitatea: Cartojani Județul: Giurgiu
Coordonator: Simion Elena — Mihaela

Titlul lucrării: Fii bun, nu te costă nimic!
Secțiunea: Secțiunea I
Numele și prenumele elevului: Bako Denis
Clasa: a VIII-a
Școala: Liceul Tehnologic *Dimitrie Leonida*-
Structură Școala Gimnazială Nr 2
Județul: Hunedoara
Prof. coordonator: Radu Adriana

Titlul lucrării: La răscruce de drumuri
Secțiunea: Secțiunea I
Numele și prenumele elevului: Laib Iulia
Clasa: a VIII-a
Școala: Liceul Tehnologic *Dimitrie Leonida*-
Structură Școala Gimnazială Nr 2
Județul: Hunedoara
Prof. coordonator: Radu Adriana

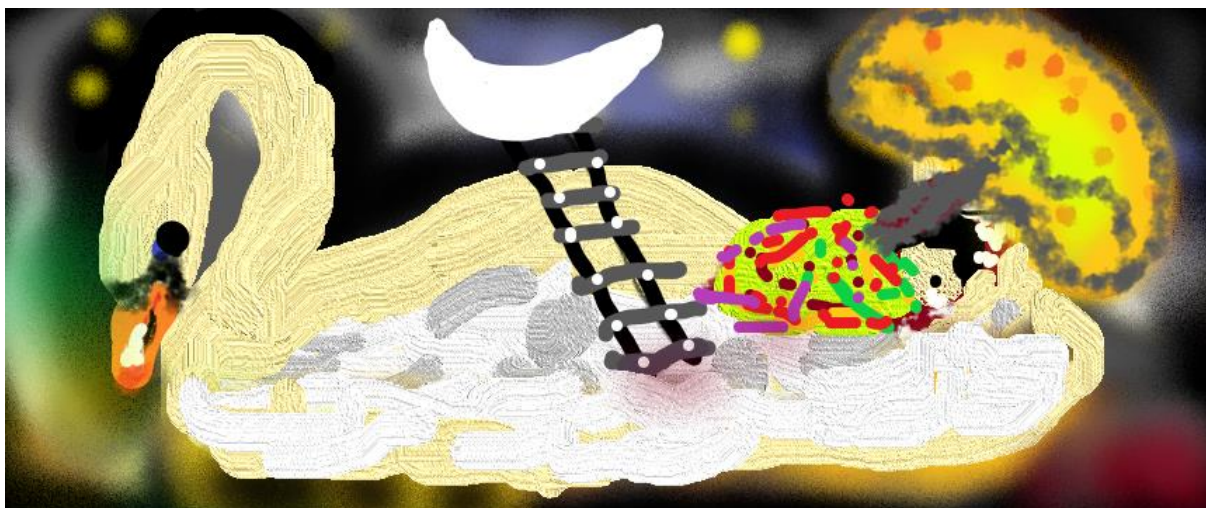

Titlul: Visele devin realitate
Nemțescu Rebeca , clasa a V-a B
Școala Gimn. „ Acad. Marin Voiculescu” Giurgiu
Coordonator Prof. Dragne Ecaterina

Titlul :Recreația mare
Dragne Alexandra clasa aVIII-a
Școala Gimn. „ Acad. Marin Voiculescu” Giurgiu
Coordonator Prof. Dragne Ecaterina

Titlul : Pernuța cu povești de la școală
Mihai David Alexandru, clasa a VIII-a B
Școala Gimn. „ Acad. Marin Voiculescu” Giurgiu
Coordonator Prof. Andrei Mihaela

Titlul : Școală de poveste
Drăgan Eduard Marinel, clasa a VI-a B
Școala Gimn. „ Acad. Marin Voiculescu” Giurgiu
Coordonator Prof. Andrei Mihaela

